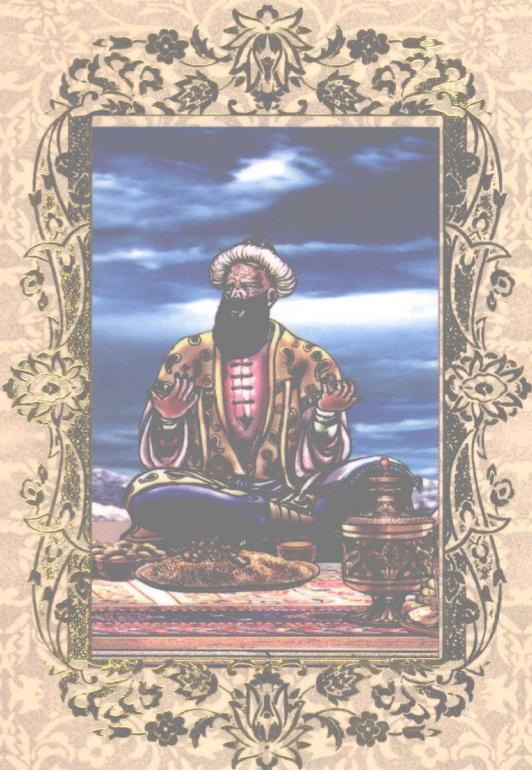

لۇيغۇر خلق چۈچ كەري

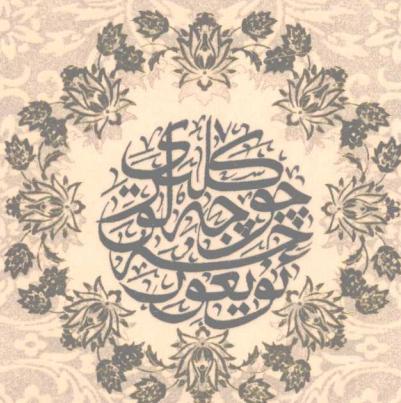
23

— شىخاڭ خلق نشرىياتى —

مۇقاۋا رەسمىنى سىزغۇچى : مەممەت ئابدۇرپەم
مۇقاۋىنى لايپەلگۈچى : مەممەت نەۋىيەت

كىتاب تەنلىكىسى
مۇغۇر
تېغۇرۇھ كەلتارىنىڭ بىللە ئەلبىسى

ISBN 978-7-228-12018-5

9 787228 120185 >

定价:12.00 元

ئۇيغۇر خلق چوچەڭلىرى

23

«ئۇيغۇر خلق ئېغىز ئادەبىياتى قامۇسى»
تەھرىر ھەيئىتى نەشرگە تەبىارلىغان

— شىجاق خلق نەشريتى —

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔民间故事·23:维吾尔文/《维吾尔民间文学大典》编委会编.一乌鲁木齐:新疆人民出版社,2008.11
(维吾尔民间文学大典)

ISBN 978-7-228-12018-5

I . 维… II . 维… III . 维吾尔族—民间故事—作品集—
中国—维吾尔语(中国少数民族语言) IV . I277.3

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2008)第 177974 号

策 划 阿不都热合曼·艾白,艾合买提·伊明
责任编辑 艾合买提·伊明
责任校对 阿布勒孜·阿巴斯 等
封面设计 买买提·诺贝提
出版发行 新疆人民出版社
地 址 乌鲁木齐市解放南路 348 号
电 话 (0991)2827472
邮 编 830001
经 销 新疆维吾尔自治区新华书店
印 刷 乌鲁木齐八家户彩印有限公司
开 本 880×1230 毫米 1/32
印 张 5
版 次 2008 年 11 月第 1 版
印 次 2008 年 11 月第 1 次印刷
印 数 1—5000
定 价 12.00 元

ئۇيغۇر خلق چۆچەكلىرى — 23

نەشرىگە تىيار لىغۇچى : «ئۇيغۇر خلق ئېغىز ئادەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھەيئىتى پىلانلىغۇچىلار : ئابدۇرخانم ئىبىي ، ئەخمىت ئىمدىن

مەسىۋۇل مۇھەممەرى : ئەخمىت ئىمدىن

مەسىۋۇل كورىبكتۈرى : ئاپلىز ئابىاس قاتارلىقلار

مۇقاۇمنى لايىھەلىگۈچى : مەممەت نۇۋەت

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى : شىنجاڭ خلق نشرىيياتى

ئادرىسى : ئۇرۇمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

تېلېفون : 0991—2827472

پوچتا نومۇرى : 830001

ساققۇچى : شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخوا كىتابخانىسى

باسقۇچى : ئۇرۇمچى باجىاخۇ رەڭلىك باسما چەكلىك شركىتى

فورماتى : 1230×880 مىللىمېتىر 1/32

باسمام تاۋىقى : 5

نەشرى : 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - نەشرى

بااسمىسى : 2008 - يىلى 11 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىرازى : 1—5000

كتاب نومۇرى : ISBN 978—7—228—12018—5

باھاسى : 12.00 يۈەن

مۇھەررەردىن

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى باي ۋە گۈزەل بىر خەزىنە.
ئۇيغۇر خەلقى ئۆزىنىڭ بېسىپ ئۆتكەن ئۇزاق تارىخىي
تەرەققىياتى جەريانىدا، ئۆزىنىڭ مىللەتلىكى تىلىنى، ئۆرپ -
ئادىتىنى، مىللەتلىكى مەدەنلىكتىنى، جۇملەتىن باي، گۈزەل ۋە
پارلاق ئېغىز ئەدەبىياتىنى بارلىقا كەلتۈرگەن. ئۇيغۇر خەلق
ئېغىز گەدەبىياتى ئۇزۇن تارىخقا، باي، چوڭقۇر مەزمۇنغا، ئۆزىگە
خاس مىللەتلىكى ئۇسلىك ۋە مىللەتلىكى شەكىلگە ئىگە بولۇپ، كۆزنى
قاماشتۇرۇپ تۇرىدىغان بىر رەڭدار گۈلشەن. ئۇ ئۆزىنىڭ
مەزمۇننىڭ چوڭقۇرلۇقى، بايلىقى ۋە كەڭلىكى بىلەن،
شەكىلنىڭ خىلمۇخىللەقى ۋە گۈزەللىكى، تۇرىنىڭ كۆپلۈكى
بىلەن كۆزگە ئالاھىدە چېلىقىدو.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى يۇقىرىقىدەك ئالاھىدىلىكلىرىگە
ئىگە ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ ئومۇملاشقان بىر
تۇرى ھېسابلىنىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى ئېغىزدىن
ئېغىزغا، ئەۋلادتىن ئەۋلادقا كۆچۈش جەريانىدا خەلق ئاممىسى
تەرىپىدىن پىشىشلىنىپ، ۋەقەلىكى تاۋلانغان، نەتىجىسى روشنەن
ھەم ئۇمىدوار، تىلى تەسىرلىك ۋە گۈزەل بولۇپ يېتىلگەن.

ھەممىمىزگە مەلۇم، چۆچەك پېرسوناژلىرى بولغان، بىر
پۇتون ۋەقەلىكىكە ئىگە نەسرىي ئەسىر. ئۇ ئىجتىمائىي
تۇرمۇشنىڭ ھەرقانداق بىر تەرىپىنى ئەكس ئەتتۈرەلمىدۇ. ئۇ
ئىجتىمائىي رېئاللىقىنىڭ ئەمگەكچى خەلق مېڭىسىدىكى

ئىنكاسى، ئەمگەكچى خەلق تۇرمۇشنىڭ، ئىدىيە - ھېسسىياتنىڭ، غايىه ۋە ئارمىنىنىڭ بەدئىي ئىپادىسى. چۆچەكلەر ئاساسەن رېئالىزملق بولىدۇ، ئۇنىڭدا يەنە ئاكتىپ رومانتىزمنىڭ قويۇق ئىپادىسىمۇ بولىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلەرىمۇ شۇنداق.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلەرىدە ئۇيغۇر خەلقنىڭ ئاق كۆڭۈللىكى، ھەقىقەتپېرۋەرلىكى، ئەمگەكچان روھى، ساغلام ۋە گۈزەل ئەخلاقىي پەزىلىتى، ۋەتەنپېرۋەرلىكى، قەيسەرانە كۈرەش قىلىش ئىرادىسى، شۇنداقلا ئېسىل ئارزو - ئارمانلىرى ئىپادىلەنگەن. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئوبراز ئارقىلىق ئىپادىلىنىپ، كىشىلەرگە ياخشى بىلەن ياماننى، ھەق بىلەن ناھەقنى، ئۆز بىلەن دۈشمەننى، خۇنوكلۇك بىلەن گۈزەللىكىنى پەرق ئېتىشكە ياردەم بېرىدۇ. بىز بۇنىڭدىن خەلق چۆچەكلەرنىڭ مۇئەيىھەن تەربىيەتلىنى بايقۇلاايىمىز.

شۇنى قەيت قىلىشقا بولىدۇكى، خەلق چۆچەكلەرنىڭ بالىلارغا بولغان تەربىيەتلىرى رولى تېخىمۇ زور بولىدۇ. بالىلار كىچىكىدىن تارتىپلا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى، جۈملىدىن چۆچەكلەرنى ئاڭلىسا، ئۇلارنىڭ يۇمران قەلبىدە ياخشىلىق، ھەققانىلىق، گۈزەللىك، ھاياتنى ۋە تەبىئەتنى سوپۇش ئىستىكى ئويغۇنىدۇ.

خەلق چۆچەكلەرنىڭ تۇرمۇشنى، تارىخنى بىلىش ۋە چۈشىنىشتىكى رولى، خەلق تىلىنى ئۆگىنىشتىكى رولى، گۈزەللىك قارىشنى يېتىلدۈرۈشتىكى ئېستېتىكىلىق رولى، كۆڭۈل ئېچىش رولىنىمۇ ئۇنىڭ تەربىيەتلىرى رولىدىن ئايىرىپ قاراشقا بولمايدۇ. يۇقىرىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆزئارا باغانغان، ئۆزئارا گىرەلەشكەن، سىخىشىپ كەتكەن، بىر - بىرىنى تولۇقلىغان ۋە ئۆزئارا ماسلاشقان. بۇ خەلق چۆچەكلەرنىڭ خەلق

تۇرمۇشى بىلەن قان - گۆشتىك زىچ مۇنىقىتى بىلەقىنى
چۈشەندۈرىدۇ.

خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق ئەپلىرىنىڭ
ئەدەبىياتى يېزىق شەكىللەنىشىن بۇرۇنلا ۋۇجۇدقا كېتلىپ
نۇرغۇن ئەسىرلەر مابېينىدە ئېغىزدىن ئۇنىڭ تەرەققىياتى يەنلا توختاپ
يېزىق شەكىللەنگەندىن كېيىن ئۇنىڭ يوق. كېيىنلىكى مەزگىللەردا نۇرغۇن ئەللەرەدە خەلق
قالغانى يوق. كېيىنلىكى مەزگىللەرنىپ، ئۇنىڭ يوقلىپ كەتمەي
داۋاملىق مۇكەممەللىشىشىگە كاپالەتلەك قىلىنىدى. بۇ ئىش
بىزدە بۇرۇن ئانچە - مۇنچە ئىشلەنگەن بولسىمۇ، رەسمىي
ئىشلەش ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 50 - يىللەردا باشلاندى دېيشىكە
بولىدۇ. ئازادىلىقتىن كېيىن ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى بىرقانچە
تۆپلام قىلىپ ئىشلەنگەندى. 80 - 90 - يىللاргا كەلگەندە
ئىلىمىز بويىچە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى تۆپلاش، رەتلەش،
نەشر قىلىش دولقۇنىنىڭ تۇرتىسىدە شىنجاڭنىڭ ھەرقايىسى
ناھىيىلىرىگىچە خەلق چۆچەكلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان خەلق
ئېغىز ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى كەڭ كۆلەمەدە يىغىلىدى، رەتلەندى
ۋە مەحسۇس تۆپلامار نەشر قىلىنىدى. مۇشۇ ئەسىرنىڭ
باشلىرىدا بۇ ئەسەرلەر قايتا - قايتا سېلىشتۈرۈش، رەتلەش،
تاللاش ئارقىلىق سىستېملاشتۇرۇلۇپ زور ھەجىمىلىك «ئۇيغۇر
خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» ۋۇجۇدقا كەلدى. قولىڭىزدىكى
23 قىسىملىق «ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى» دەل مۇشۇ ئىلمىنى
ئەمگەكىنىڭ مېۋىسى.

بۇ بىر يۈرۈش كىتابقا سېھرىي چۆچەكلەر، تۇرمۇش
چۆچەكلىرى، چېچەنلەر ھەققىدىكى چۆچەكلەر، ھەجۇشى
چۆچەكلەر، تېپىشماقلقىق چۆچەكلەر، ھايۋانلار ھەققىدىكى
چۆچەكلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان 300 دىن ئارتۇق چۆچەك

كىرگۈزۈلگەن ۋە مۇناسىپ قىزىقارلىق قىستۇرما رەسىملىرى
سەپلەنگەن.

ئىشىنىمىزكى، بۇ بىر يۈرۈش كىتاب خەلقىمىزنىڭ
مەدەنىيەت تۇرمۇشىنى تېخىمۇ بېيتىدۇ ۋە رەڭدار قىلىدۇ.
شۇنىڭ بىلەن بىللە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىلىرىنىمۇ
مول ۋە رەڭدار ماتېرىيال مەنبېسى بىلەن تەمىنلىيدۇ، ئۇلار بۇ
كتابلىرىمىزدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ھەرقايىسى تارихى
دەۋرلەردىكى سىياسىي، تارىخى، ئەخلاقىي، دىنلى ۋە
ئىستېتىكلىق قاراشلىرىنى، ھەرقايىسى تارىخى دەۋرلەردىكى
سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىي تۇرمۇشىنى، ئۆرپ - ئادەت
ئالاھىدىلىكلىرىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم يىپ ئۇچى ۋە
ئىلوا مەغا ئېرىشىلەيدۇ. بىزنىڭ بۇ كتابلارنى تەشرىگە
تەييارلاشتىكى ئاساسىي مۇددىئايىمىزمۇ دەل مۇشۇ.

رەقىقىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن
رەقىقىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن
رەقىقىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن
رەقىقىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن بىرلىكىسىن

مۇنەدەبجە

1.....	بۆرىنىڭ ئۆلۈمى
8.....	قۇتلۇق بىلەن قارلىغاچ
14.....	قەھرىماننىڭ قىسىسى
138.....	قازان تۈۋى
142.....	ئۇلاي بىلەن قاغا
146.....	تېكە، قوچقار ۋە بۇقا

بۇنىڭ ئۇلۇمى

بار ئىكمن، يوق ئىكمن، زامانى ئاۋۇالدا ئىككى جاڭگال بولۇپ، بىرىدە قوي - ئۆچكە، بۇغا - مارال، ئات - قېز چىرلار، يەنە بىرىدە بىر ياۋۇز بۇرە ياشايىدىكەن. كۈنلەر، ئايilar ئۆتۈپ، بۇرىنىڭ يېمىكى تۈكەپ قاپتۇ. بىر كۈنى ئۇ ئوزۇقلۇق ئىزدەپ كېتىۋاتسا، ئالدىغا بىر قېرى تۈلكە ئۇچراپتۇ. بۇرە ئۇنى «كاپ» قىلىپ تۇتۇۋېلىپ: — تۈلكە ئاداش، قورسىقىم ئېچىپ، ماجالىم قالىغاندە دى، خويمۇ ۋاقتىدا كەلدىڭ، ئەمدى مەن سېنى يەيمەن، نېمە دەيىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ. تۈلكىنىڭ جان - پىنى چىقىپ كېتھى دەپ قاپتۇ، ئەمما ئۇ دەررۇ ئېسىنى يىغىپ، قۇيرۇقدەنى شىپاڭشتىپ ھىجىيېتتۇ.

— مەن ئۇكا، ئۆزلىرى ئاكا، — دەپتۇ تۈلكە، — ئاتا - بو - ۋىلىرىمىزنى رازى قىلاي دېسلە، مېنى يولۇمغا ماڭغىلى قويىسلا.

— ئەمسە قانداق قىلىمەن؟

— ھايۋانلارنىڭ ياشىشى، سېمىزلەرنىڭ سېمىزى ئالددە لىرىدىكى جاڭگالدا ئوتلايدۇ، شۇ يەرگە بارسىلا ئوزۇقلىرى تۈگىمەيدۇ.

— ئۇنداق بولسا، ئۆزۈڭ باشلاپ بارىسمەن، گېپىڭ راست

چقمنغۇچە قويۇپ بەرمەيمەن.

— ئۇنى قانداق يېيمەن؟ تۇرسا تارقالماي توپلشىپ،
بارسام تۇتۇۋالمامدۇ بىرلىشىپ؟ — دەيتۇ.

— بُوره ئاكا، مەن بېرىپ ئۇلارنىڭ ئارسىغا قىچا چا-
چاي، جىدەللەشىسۇن، بىر - بىرىنى چاقاي، — دەپتۇ تۈلكە
ئەقىل كۆرسىتىپ.

تۈلکىنىڭ مەسىلىيەتى بۆرىگە يېقىپتۇ، ۋەدە ئېلىپ يولغا ساپتۇ. تۈلکە چوڭ يولنى تاشلاپ، سۆڭگىچىنى قاشلاپ ئېرىق بىلەن مېڭىپتۇ. قاشتا بىر پادا قوي ئوتتۇۋاتقانىكەن، يېقىن بىر سى:

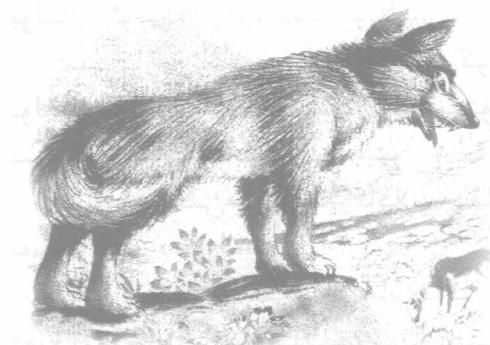
— قوي ئاداش، ئېلىپ كەلدىم خۇۋەر، بولمىساڭلار چېۋەر، تۈگەيىسلەر قوزا — ئۇغلاقلى بىڭلارغا قەدە، — دەبىتە. قەمباڭا:

— هېي بۇرادەر، ئۇ نېمە دېگىنىڭ، ئوچۇراق ئېيتقىن-
چۇ؟ — دەپ سوراپتىكەن، تۈلکە:

— بوگون توخۇ — ئۇردىك ماراپ كېتىۋاتسام، چوڭ
هايۋانلار: «قوي - ئۆچكە بىلەنمۇ بىر جاڭگالدا ياشامدىغان،
ئۇ تويماسلار قۇرتىدەك غولداپ، ئوت - چۆپىمىزنى يەپ بولـ
غىلى تۇردى، ئەدىپىنى بەرمىسىك بولمىدى» دېيشىۋاتىدـ.
كەن، «ئۇنداق قىلماڭلار» دېيشىمنى بىلەرەمن، قېچىرـ:
«ماڭ، ئىشىڭى قىل» دەپ بىرنى تەپتى، جاندىن ئايىرلىپ
قالغىلى تاس قالدىم، ئەمدى مەن قانداق قىلاي، نەگە بېرىپـ

نەدە تۇرای ! — دەپ دىڭگۈسلاپ يىغلاپتۇ .
 قويilar غەزەپكە كېلىپ، چوڭ ھايۋانلارغا قارشى جەڭگە
 ئۆتۈشكە تەييارلىنىش ئۈچۈن ئۆيلىرىگە كېتىپتۇ . تۈلكە
 غىپىپىدە يانتاقلىققا سەكىرەپ، قەدىمىنى چوڭ - چوڭ يوتا-
 كەپ، بىر قېچىرنىڭ يېنىغا كەپتۇ - دە :
 — هەي بۇرا درىم، قۇلاق سال گېپىمگە، دەرىدىنى يۇ-
 تىۋەرمەي ئىچىڭگە، — دەپتۇ . قېچىر تۈلكىنىڭ گېپىنى
 ئائىلاپ ئاچىقلاپتۇ :
 — نېمە دەيسەن، تۈلكە ھەيىار؟ گەپنى ئۈچۈق دېمىسىلەڭ
 پەشۋايىم تەييار .
 تۈلكە قورقۇپ تىترەپ كېتىپتۇ، قېچىرنىڭ ئالدىدا كۈ-
 چۈكلىنىپ يېتىپتۇ :

— سۆزلەپ كەلسەم گەپ تولا، ئۇزۇنى قويۇپ قىسىق -
 سىنى ئېيتىسام بولار: ئۆز ماكانىمغا قاراپ، توخۇ - ئۇردەك
 ماراپ كېتىۋاتىسام، لەكمىڭ قوي: «چوڭ ھايۋانلار-
 نىڭ قارنى يامان، ئوت - چۆپلىرىمىزنى قويىدى ئامان،
 قوغلىۋەتمىسىك بولمايدۇ ھامان» دېيشىپ، قورال - جابدۇق -
 لمىرىنى ئېلىشىپ، سىلەرگە قارشى جەڭگە تەييارلىنىۋېتىپ-
 تىكەن، توسىسام ئۇند -
 ماي قېلىشتى . بول -
 مىساڭ چاققان، قالد -
 سەن بالاغا، بىلەمەي
 يۈرۈڭمۇ تېخىچە، ئات
 خوجاڭڭىڭ كىرىپ بول -
 خان كامارغا .

قېچىر تۈلكىنىڭ
 گېپىگە بىر ئىش -

نېپ، بىر ئىشەنمەي تۇرسا، ئالدى تەرەپتىچاڭ - تۈزان كۆتۈرۈلۈپ، قوي - ئۆچكىلەرنىڭ ۋاراڭ - چوڭلۇرىنىڭ ئەتكەنلىكتىن خەۋەر تاپالماتىپتۇ. قېچىر تۈلکىنىڭ گېپى راست ئىكەن، ئات - بىر خۇيى يات، دېگەن مانا شۇ ئىكەن دەپ، ئاتتىن يامانلاپ پېشىنى قېقىپتۇ، تاياق - توقاماق راسلاپ، ھەمراھلىرىنى باشلاپ، قويىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپتۇ. بۇغا - ماراللار ھاڭ - تالىقىلىپ قاراپ قاپتۇ.

تۈلکىنىڭ خۇشلۇقتىن گۈلقەقەلىرى ئېچىلىپ كېتىپتۇ، كەلدى بەختىم ئۆخىن، قۇتۇلدۇم ئەمدى بۆرۈۋايدىن دەپ ئويلاپ، ئېرىقىنى بويلاپ يۈگۈرە - يۈگۈرە بۆرىنىڭ قېشىغا كەپتۇ. بۆرە بولغان ۋەقىنى كۆرۈپ تۇرغانىكەن، تۈلکىگە ئا-پىرىن ئوقۇپ، يولغا سېلىپ قويۇپتۇ، ئۆزى چىشلىرىنى بە-لمىپ، رەقىبلىرىنى كۆزلەپ يولغا چىقىپتۇ.

قوى بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىسا، قېشىدا ئاچلىقتىن قور- ساقلىرى تارتىشىپ كەتكەن بىر بۆرە چىشلىرىنى ھىڭگايىتىپ تۇرغۇدەك. قوي، يالقۇرۇپ بولماسى يېرتقۇچقا، تەڭ كېلەلمەس- مەن ھەم يالغۇز بولغاچقا، ئىشلىتىپ پەم، قاچاي دەرھال، بولماي ئۇنىڭخا يەم، دەپ ئويلاپ:

— بۆرە ئاداش، مەنمۇ سېنى كۆتۈپ ياتقىلى ئۈچ كۈن بولدى، قورسىقىڭ راستتىن ئېچىپتۇ، يېسەڭ ئېگەن، لېكىن بىر ئىلىتىماسىم بار، — دەپتۇ.

— ئېيتقىن ئەمىسى، ئاڭلاپ باقاي، — دەپتۇ بۆرە. قوي تەمتىرىمەي سۆزلەپتۇ:

— كېچىك ۋاقتىمدا ئانام ماڭا بىر ھۇنەر ئۆگىتىپ قويغانىدى، ساڭا كۆرسىتىپ قويايى، سېنىڭدىن باشقىلار ئۆگە-

ئىۋالسا، سېنىڭمۇ، مېنىڭمۇ دۇنيادا نام - ئاتقىمىز قالىدو بىلەك
بۇرە تاقىلداب كەتكەن نەپسىنى بېسىپ:

— بۇپتۇ، قېنى، ھۇنرىڭنى كۆرسەت، — دەپتىكەن، قوي:
— سەن ماۋۇ دۆڭىنىڭ ئۇستىگە چىقىپ داپ چىلىپ بىد-
رسەن، مەن پەستە تۇرۇپ ئۇسسىل ئۇينايىمەن، ھۇنرىمنى
شۇ چاغدا بىلىسەن، — دەپتۇ.

بۇرە «خوب» دەپ، قولىغا داپنى ئېلىپ دۆڭگە يامىشىپتۇ.
ئۇمىڭ بىر جاپادا دۆڭگە چىقىپ پەسكە قارىسا، قوي قېچىپ
كېتىۋاتقۇدەك، قوغلاي دېسە، چامى يەتمىگۈدەك. بۇرە قوينىڭ
مېھرىدىن كېچىپ، ئىككىنچى ئالدانماسلىققا ئانت ئىچىپ
كېتىۋاتسا، بىر بوغاز بۇغا ئۇچراپ قاپتۇ. بۇرە خۇش بولۇپ:
— ھەي بۇغا، تولكە ئىنىم كۆرسىتىپ قويىدى سېنى،
بىر قېتىم ئالداندىم، ئەمدى ئالدىيالمايسەن مېنى، قىمىرلە-
ما، يەيمەن سېنى، — دەپتۇ.

بۇغا ھەقەمسايىلىرىدىن ئاييرلىپ قالغىنىغا ئېچىنىپ
تۇرغانىكەن، بۇرىنىڭ گېپىنى ئاخلاپ، ھەممە شۇملىق تولكە-
دىن كەلگەنلىكىنى پەملەپ ئىچىدە قاتتىق غەزەپلىنىپتۇ،
ئاچچىقىنى ئىچىگە يۇتۇپ، بۇرىگە دەپتۇ:

— سېنىڭ كېلىشىڭنى بىلەتتىم. يېسىڭ ئاغرىنىمايمەن.
ئەمما، مەن سەندىن نەچچە ھەسسە چوڭ، قورسىقىمدا باللى-
رىم بار تېخى، يەپ توڭتەلمەسلىكىڭدىن غەم قىلىمەن. بۇ-
نىڭ ئۇچۇن ماۋۇ تاغقا چىقىپ، پىياز، زىرە ئېلىپ چۈشۈپ،
كۆشۈم بىلەن مەلھەم قىلسالىق، تمامام يەپ بولالايسەن، ئۈچ
كۈنگىچە قورسىقىڭ ئاچمايدۇ.

بۇرە بىرئاز ئويلىنىپ:
— راست ئېيتىنىڭ، دوستۇم، يەنە ئۇۋ قىلىمەن دەپ
يۇرەيمۇ؟ تۇرۇپ تۇرغىن، ھازىرلا ئېلىپ چۈشەي، — دەپ

تاغقا قاراپ مېڭىپتۇ. بۇغا بۇرنى ئۇزىتىپ قويۇپ، ھەمشىرىلىرىن قېچىپتۇ، قېچىپ كېتىۋېتىپ قېچىرغا خەۋەر قىلىپ قۇرغۇزىلەتتۇ، قېچىر ئۆزىنى چەتكە ئاپتۇ. بۇرە بۇغىنى تاپالىغانلىرىنى كېپىن، ئاچقىقىغا پايلىماي، ئالدى - ئارقىسىغا قارىماي پەياز بىلەن زىرىنى چۈرۈۋېتىپ تاغدىن ئېشىپتۇ. تاغ باغرىدا بىر ئات يولغا قاراپ تۇرغانىكەن، بۇرە ئالدىغا بېرىپ:

— تولکه ئىنئىم «قاچتى» دېگەنتى سېنى، مۆكۈۋاپسىن ئوتلاققا، ئوخشادقان قاپسىن بوتلاققا، يېمەكچىمەن سېنى، ئېيت، نېمە دەيسەن قېنى؟ — دەپتۇ.

ئات بۆرىنىڭ ئوزۇق ئىزدەپ يۈرگەنلىكىنى قويىدىن ئاڭلاب، ئۇچرىشىش پېيتىنى تىڭ تىڭلاب ئالدىغا چىققانكەن، بۆرىنى كۆرۈپ:

— ۋاي قەدىناس ئادىشىم، تاپالماي سېنى قاتقانتى با-

شىم. ئوبدان كەپسەن، مۇرادىمغا يەتكۈزىلەك مېنى، گۆشۈم بىلەن توپغۇزىمەن سېنى، — دەپتىكەن، بۇرە شۆلگەيلىرىنى ئېقىتىپ: نىمە تىلىكىڭ بار؟ — دەپ سوراپتۇ.

— تۈغۈلغان كۈنۈم ئانام ماڭا: «بالام، پۇتۇڭدا خەت بار ئىكەن، كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر موللا بۇرە سېنى يېگىلى كې-لىدۇ، شۇنىڭغا ئوقۇتۇۋالغىن، باشقىسى ئوقۇيالمايدۇ» دېگەندە. نېمىلەر يېزلىغانلىقىنى بىلەلمەي بۈرەتتىم، ئاڭلىۋېلىپ ئۆلسەم، مۇرادىمغا بىتەتتىم، — دەيتە ئات.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ بۇرە، — مەرد ئىكەنسەن، سەنمۇ مۇراد — مەقسىتىڭگە يەت، مەنمۇ ئارمىنىمغا يېتىمى، خەدت قايىسى پۇتۇڭغا يېزىلغان، كۆرسەت !

— مانا مۇشۇنىڭغا، — دەب، ئات ئەلگ ئارقا بۇتىن،

کۆرسىتىپتۇ.

بۇرە يىراقتىن تۇرۇپ، ئۇيان قاراپ، بۇيان قاراپ خەتنى
كۆرەلمەي بېشىنى كۆتۈرۈۋاتقاندا، ئات چۈشەندۈرۈپتۇ:
— مەن سېنى ئۇزاقتنى - ئۇزاققا ئىزدەپ، كەزمىگەن
چۆل - جەزىرە، چىقىمغان تاغ - داۋان، كىرمىگەن سازلىق
قالىمىدى، ماڭغان يولۇم ئاز ئەمەس، خەتنىڭ ئۈستىگە لاي
چاپلىشىۋالغاندۇ، يېقىنراق كەلسەڭ كۆرەلەيسەن.

بۇرە «ماقول» دەپ، يېقىنلاپ ئېخىشكەنلىكەن، ئات تازا
كېلىشتۈرۈپ ۋاققىدە بىرنى تېپىپتۇ. بۇرىنىڭ چىشلىرى
تۆكۈلۈپ، بېشى يېرىلىپ ئوڭدا چۈشۈپتۇ - دە: «ئاتام ئوقۇ -
مۇغان قارا خەتنى، ئانام ئوقۇمۇغان قارا خەتنى، ئوقۇيمەن
دەپ بىكار تاپتىم، جىنىمغا توختىغان دەردىنى» دەپ، ھەسرەت
بىلەن جان ئۇزۇپتۇ.

ئات خۇشلۇقتا ئوتلاقمۇئوتلاق بىرىپ، بۇرىنىڭ ئۆلۈمى،
تۈلكىنىڭ شۇمۇلۇقىنى قۇشنىلىرىغا يەتكۈزۈپ -
تۇ. قوي - ئۆچكە،
بۇغا - امارال، ئات -
قېچىر يېڭىۋاشتىن
بىر يەرگە جەم بولۇپ،
ئاداۋەتلەرنى يۇيۇپ،
بىر تۇغقان - قې -.
رىنداشتەك ئۆملە -.
شۇاپتۇ، تۈلكىنى
قورشاپ تۇتۇپ، كۆل -.
نى كۆكە سورۇپتۇ.

قۇتلۇق بىلەن قارلۇغاج

— بار ئىكەن، يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەن، توق ئىكەن، ئاچ-
نىڭ غېمى ئاچلىقتا، توقنىڭ غېمى يوق ئىكەن. شۇ
زامانلاردا بىر يەردە بىر بالا بوبىتىكەن، ئۇنىڭ ئېتى قۇتلۇق
ئىكەن، يۈرىكى ئۇتلۇق ئىكەن.

كۈنلەردىن بىر كۈنى قۇتلۇقجان چۈش مەزگىلى ئېتىز-
دىن قايتىپ، يۈگۈرۈپ ئۆيىگە كەلسە، دالان ئۆينىڭ ئوتتۇرۇ-
سىدا بىر قارلۇغاجنىڭ بالىسى پالاقلاپ ياتقۇدەك، ئاستا قو-
لىغا ئېلىپ قارىسا، بىچارىنىڭ بىر پۇتى سۇنغان، هالى بەك
خاراب، زار - زار يىغلاب تۇرغان...

قۇتلۇق بۇ قارلۇغاج بالىسغا ئىچ ئاغرىتىپ قاناتلىرىنى
سلاپتۇ، باشلىرىغا سۆيۈپ، كۆزلىرىگە سۇۋاپتۇ، نېمە بولدى،
پۇتۇڭ... دەپ ھالىنى سوراپتۇ. ئاخىغىچە تام - تورۇسالاردا
ئۈچۈپ يۈرگەن ئانا قارلۇغاجلار قۇتلۇققا قاراپ:

— ۋاي - ۋاي ئىستىت، ۋىچىر - ۋىچ، بىلەلمىدۇق
سەرنى ھېچ. ئېتىنىڭ بىزگە، قۇتلۇقجان، نېمە بويپتۇ، نېمە
ئىش؟ — دەپ سايراپتۇ. قۇتلۇقجان:

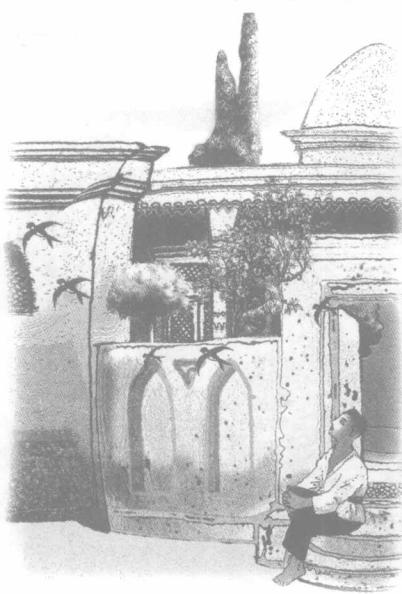
— ۋىچىر - ۋىچىر قارلۇغاج، سىلەر يوقتا بۇ بەڭۋاش،
پېتىشماستىن ئۇۋىدا، مېيىپ بويپتۇ يىقلۇغاج... — دەپ،
بولغان ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئانا قارلۇغاجلار بۇنى

ئاڭلاب، بالىسىغا قاراپ:

— دېمىدىقىمۇ بىز ساڭا، ئىناق بولۇپ تۇرغىن تىنچ.
ئەمدى قانداق قىلىمىز، ئاڭلىمىسالىق گەپنى ھېچ؟ — دەپ
چېچىلىپتۇ، ئېچىنىپتۇ، ئاخىر قۇتلۇقجانغا قاراپ، — ئەمدى
قانداق قىلىمىز، ئۆلۈپ قالسا بالىمىز؟ بۇنىڭ ئۈچۈن چارا-
نى، ئىزدەپ نەگە بارىمىز؟ — دەپ مەسىلەت سوراپتۇ. قۇت-
لۇق بىرئاز ئويلىنىپ:

— ۋېچىر - ۋېچىر قارلىغاج، تاپتىم چارە ئويلىغاج. بۇ-
نىڭ ئىشى: بىر تال يىپ، كىچىككىنه جۇپ ياغاچ... — دەپ،
ئانىسىنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپتۇ، ئانىسىنىڭ يېنىغا كىرىپ،
بىر قېتىم يىپ، بىر چىمدىم پاختا سورىۋېلىپ، ئوتۇندىن
ئىككى تال كىچىككىنه شىشقىچىرىپ، بۇلار بىلەن تې-
ڭىقچىلىق قېپتۇ، بىردهمىلا قارلىغاجنىڭ پۇتسىنى ئوبدان
تېڭىپ، ئاستا ئۆز ئۆزىسىغا سېلىپ قويۇپتۇ.

ئانا قارلىغاجلار:

— ۋېچىر - ۋېچىر، ئەمدى
بولدى كۆڭۈل تىنچ.
ياخشىلىققا ياخشىلىق...
ئۇنتۇمايمىز بۇنى ھېچ، —
دەپ، ناھايىتى خوش بۇ-
لۇپ، قۇتلۇقجانغا رەھمەت
ئېيتىپتۇ. ئاندىن كۆڭلى
تىنچ، بالىلىرىغا دان تو-
شۇغلى يەنە ئۈچۈپ كې-
تىپتۇ.
كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، كۈن

كەپتۇ، قىلغان چاره ئوڭ كەپتۇ. ھېلىقى قارلىغاچ بالغوسدا
نىڭ سۇنغان پۇتى ئوڭشىلىپ، ئاتا - ئانسىزلىكلىرىنىڭ
كەچ كۈزگىچە تۈنەپتۇ. قىشقا قالماي قارلىغاچلار ئۇزۇپ كەپتۈنىڭ
جايغا جۆنەپتۇ.

كېلەر يىلى كۆكلەمەدە، قۇتلۇق ئولتۇرسا بىر كەمەدە، بىرىلىنىڭ ئابىسى
قارلىغاچ كەپتۇ هويلىسىغا، قاراپ تۇرسا، ئاغزىدا دان، قو-
نۇپتۇ ئۆينىڭ تورۇسىغا، بۇلتۇرقى كونا ئۇۋسىغا.

قۇتلۇقجان تونۇغاندەك قىلىپ، قارلىغاچقا قاراپ كۈلۈپ-
تۇ، قارلىغاچنىڭ ئاغزىدىكى «دان» ئائىغىچە ئالدىغا «توك!»
قىلىپ چۈشۈپتۇ. قۇتلۇق دەررۇ دانى قولىغا ئېلىپ قارسَا،
تاۋۇزنىڭ بىر تال ئۇرۇقى. شۇ يەردەن قۇتلۇقجان خۇش بو-
لۇپ، كۆڭلىگە قانداقتۇر ئومىد تولۇپ، ئېتىزغا قاراپ يۈگۈ-
رۇپتۇ، ئېتىزغا بېرىپ يەر تاللاپ، ئۇرۇقنى ئوبىدان تېرىپتۇ،
ئۇرۇق پاتلا ئۇنىپتۇ. قۇتلۇق يەنە توختىماي پەرۋىش قىلىپ
بېرىپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپ،
كۈز كەپتۇ، پىلهك
بېيلىپ ھەر يانغا،
چوڭ ئېتىزغا بىر
كەپتۇ. قۇتلۇق قا-
رسا، ھەر تاۋۇز،
ھەر تاۋۇز، ھەر
بېغىشتا بىر تاۋۇز.
قۇتلۇق يەنە قاردا-
سا، تاۋۇزلارنىڭ
ئارسىدا كۆزنىڭ
بېغىنى يېڭۈدەك

يوغان بىر تاۋۇز تۇرغۇدەك ! قۇتلۇقجان ئۇنى سىناب «تاڭ - تاڭ» قىلىپ چېكىپتۇ، پىشقاڭلىقىنى بىلىپتۇ، كۆتۈرەلمەسى لىكىنى ئويلاپ، ئۆيگە قاراپ چېپپىتۇ... .

— ۋاي دادا، ۋاي ئاپا ! تېرىغان تاۋۇز چۈشۈپتۇ. ئارىدا بىرى ئاجايىپ... چېكىپ باقسام پىشىپتۇ. زەمبىل بىلەن كۆتۈرەيلى، ئۆيگە چاپسان ئەكىلەيلى... — دەپتۇ، دادىسىغا بېلىنىپتۇ.

ئاخىر دادىسى بىلەن بېرىپ، ھېلىقى تاۋۇزنى زەمبىلگە سېلىپ، يولدا نەچچە كىشى ھەممەملىشىپ، ئانىسىمۇ ياردەمەلىشىپ، ئۆيگە ئاران ئەكەپتۇ. ئەكىلىپ ئولاش - چولاش پىچىشسا، تاۋۇزنىڭ ئىچىدىن ئۇرۇقلار ئالتنۇن - كۈمۈش بو - لۇپ يەركە جىرىڭلەپ چېچىلىپتۇ... .

تاۋۇزنى ھەممەيلەن، قوشنا - قولۇم جىمىلەن بىللە تو - رۇب يەپتۇ، يەپ بولۇپ جامائەت خۇشال، شۇنداق دەپتۇ:

— مانا بۇ ئىش ئەسلىدە، ياخشىلىقتىن بولغان ئىش... بارىكاللا، قۇتلۇقجان، قۇتلۇق بولسۇن قۇتلۇق ئىش !

قۇتلۇقنىڭ خۇشلۇقىدىن، ئاغزىنىڭ بوشلۇقىدىن، بۇ ئىشنى ئەتىسى باينىڭ باقى دېگەن بالىسى ئاستا بايقاب بىرىلۋاتپىتۇ، ئالتنۇن - كۈمۈشنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن، ئارقىسىغا كىرىۋاپتۇ، بىراق ھېچنېمە قىلالماپتۇ، شۇنداقتىمۇ ئاچ كۆز باقى قۇتلۇقنى كۆرەلمەپتۇ، تىت - تىت بولۇپ دائىما خا - تىرجمە يۈرەلمەپتۇ. كۆرگەن يەردە: «ئەقىللەق دېگەن سەننمۇ؟ سەن قىلغان ئىشنى مەن قىلالمايمەنمۇ!» دەپ، قۇتلۇقنى سۆ - كۈپتۇ. ئەڭ ئاخىر كۆڭلىگە بىر ئىشنى پۈكۈپتۇ.

ئەتىياز بولغاندا، قارلىغاج بالىسى چىققاندا، باقى چىقىپ تورۇسقا، بىرنى ئوغىرلاپتۇ، پۇتنى قەستەن سۇندۇرۇپ ياغاج بىلەن تېڭىپ قويۇپ، ئۇۋسىغا سېلىپ قويۇپ، ئىشنى توغ-

ريلاتپتو. بىرئاز ئۆتمەي قارلىغاچلار ئۇۋسىنىڭ كېلىپلا، يولغان ئىشنى تۇيۇپتۇ:

— ۋىچىر - ۋىچىر، ۋىچىر - ۋىچىر، باللىرىنىڭ تىنچ ئىش؟ باينىڭ ئوغلى سىلەرنى، قويماپتۇ - دە ئاخىر تىنچ دەپ سوئال قويۇپتۇ. ئاڭغىچىلىك باللىرى دەرد تۆكۈپتۈنىڭ بىللەسى ئاندىن كېيىن ئانا قارلىغاچ:

— ۋىچىر - ۋىچىر، ۋىچىر - ۋىچىر، سىلەرده يوق گۇناھ ھېچ. يامانلىققا يامانلىق... ئۇنتۇمائلار بۇنى ھېچ، — دەپ، باللىرىنى قۇچۇپتۇ، پۇتى سۇنغان بالىسىنى بەزلمەپ، دان ئۇچۇن ئېتىزغا يەنە ئۇچۇپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپ كۈن كەپتۇ، ھەپتە ئۆتۈپ ئاي كەپتۇ. بالا قارلىغا ئوشىلىپ، قاتارغا ئاران قوشۇلۇپ، كۈزگە كەلگۈچە تۇنەپتۇ، ئاقسادپ يۈرۈپ كەچ كۈزدە ئىسىق جايغا جۆنەپتۇ.

ئاڭغىچىلىك قىش كەپتۇ. باقى ئالتۇن كويىدا قىشنى ئاران چىقىرىپتۇ، ئەتتىازلىقى ھەر كۈنى قارلىغاچ ئۇۋسىغا قاراپتۇ، ئۇغرى مۇشۇكتەك ماراپتۇ. بىر چاغلاردا قارلىغاچلار كەلگىلى باشلاپتۇ، بىرى كېلىپ باقىغا بىرنىمە تاشلاپتۇ. باقى دەررۇ ئېلىپ قارىسا، كۆزىگە سۇۋاپ يالىسا، تاۋۇزنىڭ بىر تال ئۇرۇقى! باقى خۇشاللىقىدىن پىرقىراپ، ئېتىزلىققا بېرىپ، يەرنى بىرئاز تاتىلاپ، ئۇرۇقنى كۆمۈپ قويۇپتۇ. ئۇرۇق ئۇنۇپ چىققۇچە، تاۋۇز چۈشۈپ پىشقۇچە، جاندىن نەچچە توپتۇ.

سۇنداق قىلىپ، بىر كۈنى باقى قارىسا، پېلەكتە يوغان بىر تاۋۇز چۈشۈپتۇ، ئۇزاق ئۆتمەي پىشىپتۇ. باقى تاۋۇزنى ئۇزۇپ، ئۆزى يالغۇز پىچىپتۇ. پىچىشىغىلا، تاۋۇزنىڭ ئىچىدەدىكى ئۇرۇقلار ھەر بولۇپ غۇزۇلداب، راسا قوغلاب چېقىپتۇ. باقى: «ئاللا، ۋايجان!» دەپ، ئۇقرۇق تەگكەن موزايىدەك مەھەللەگە قاراپ قېچىپتۇ، يىغلاپ - قاقشاپ، ۋارقىراپ، يۇرتا -

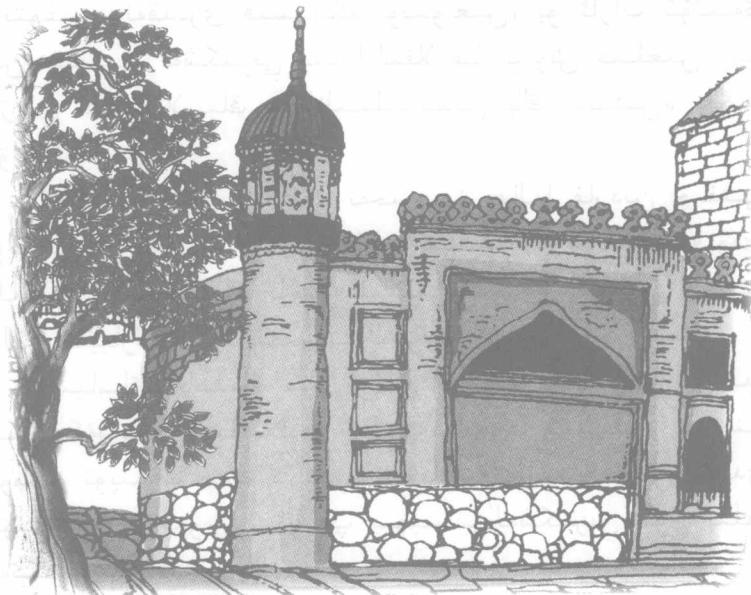
نى بېشىغا كىيپتۇ.

تەرەپ - تەرەپ، تۇش - تۇشتىن خالايىقلار ئولىشىپ:
— نېمە سر بۇ؟ توختاڭلار! ئاجراتماڭلار، تىنچ! —
دەپتۇ. ھەممە قاراپ باقىغا:

— ساڭا لايىق ئىش، — دەپتۇ. قارلىغاچلارمۇ ئولىشىپ:
— ۋىچىر - ۋىچىر، ۋىچىر - ۋىچ، ساڭا لايىق
شۇنداق ئىش. يامانلىققا يامانلىق، جايىدا كەلسە ئوبىدان
ئىش! — دەپ توۋلىشىپتۇ. ئۇششاق بالىلارمۇ:

— نەپسى يامان باقى باي، ئەمدى قالدىڭ چاتاققا. ئەقلىڭ
بولسا ۋارقىرمىي، كىرىۋالغىن پاتقاقيقا... — دەپ زاڭلىق
ئىتىشكە باشلاپتۇ.

شۇ چاغدا باقىنىڭ: «ھەرە چاققان يەرلەرگە لاي سۈۋىسا
ساقىيىمىش» دېگەن سۆزلەر ئېسىگە كېلىپ، پاتقاcliققا ئۆز
زىنى بېشىچىلاپ تاشلاپتۇ.

قہرمانشہ قسمی

ریۋاپت قىلىنىشچە، كەيۇمەرسىنىڭ ۋاقتىدا، ئۇنىڭ خەلقلىرىنى دىۋه قوشۇنلىرى چاپ - چاپ قىلىپ تۇتۇپ كېتىشتى. كەيۇمەرس تالاپتىن دىلى مەهزۇن بولۇپ، غار ئە- چىدە ئورۇن تۇتۇپ ياتتى. شۇ تەرزىدە بىز يىل توشتى. كۈز- لەردىن بىز كۈنى غار ئىچىدىن: «ئىي كىشى، ئەمدى پەريادىڭ- نى توختاتقىن، هوشۇڭغا كەل، بۇ ئالەمنىڭ ئەلەملەرنى ئۇنتۇغىن، تەقدىرى قىسمەتكە بويىسۇنغان. بۇ ئازاب كۆلبەڭ- دىن چىقىپ، لەشكىرىي تەيىارلىقلارغا تۇتۇش قىلغىن، يەر يۈزىنى مەلئۇنلارنىڭ يامانلىقلەرىدىن پاك ئەتكىن» دېگەن ئاقا زار ئاخىلاندى.

کەيۇمەرس بۇنى ئاڭلاب تەخىرسىز ھالدا غاردىن چىقىتى،
قولىنى كۆتۈرۈپ خۇدايتاڭالاغا شۈكۈر - سانالار ئوقۇدى،
ئالادىن سىيامەكتىنىڭ ئاخىر تىلىكىنى تىلىدى، گاندىن كېيىن
تولۇق تەبىيارلىنىپ، بىهېساب لەشكەر بىلەن يولغا چىقتى.
سىيامەك شاھنىڭ بىر ئوغلى بار ئىدى، ئىسمى ھوشەڭ
ئىدى. كەيۇمەرس ھوشەڭنى ئېلىپ ماڭدى. كىشىلەر بەئەينى
چۈمىلە توپىدەك سەپ تارتىپ، دىۋىلەر تەرىپىسگە يول ئالدى.
دىۋىلەرمۇ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاب بىهېساب لەشكىرىي كۈچ بىلەن
حمدىگە تەبىيارلاندى.

ئىككى سەپ لەشكەرلەر قەھرى بىلەن بىر - بىرىگە كىرىشىپ ئۇرۇشۇپ كەتتى. ھېيھات ! پالۋانلارنىڭ باشلىرى سايىنىڭ تېسىدەك يېتىپ كەتتى. ھۇشەڭ دىۋىللەرگە دەھشت سېلىپ قولى بىلەن يەرگە شۇنداق ئۇرغاتىدى، زېمىنغا نەقىش پەيدا بولدى، قانلار دەريا - دەريا بولۇپ، جەسەتلەر تاغىدەك دۆۋىللەندى. ئامان قالغان مەلئۇنلار ھۇشەڭدىن جان تىلىدى. كەيۈمەرس، ئۇلار ئۇزاق دەشتىكە كەتسۈن، ئادەم ئىزى يوق جايىدا قارار تاپسۇن، دەپ پەرمان قىلدى. شۇنىڭ بىلەن مەلئۇنلارنىڭ بىزىسى مازاندىرا نەغا، بەزىسى كۇھىقاپ ئىچىگە يول ئالدى. شۇ جەڭدە ھۇشەڭنىڭ ئاجايىپ باتۇرلۇقى بىلەن كەيۈمەرس تىنچلىققا يۈزلىنىدى، دۆلىتى ئە- مىنلىكتە ئۇزۇن داۋاملاشتى. قازارا، بۇ پادىشاھ ئاخىر تى- رىكلىك ئالىمى بىلەن خوشلاشتى. ھۇشەڭ كەيۈمەرسكە سادىق ئىدى، ئۇ كەيۈمەرسنىڭ سەلتەنەت تەختىگە ئولتۇردى، ئادالەت بىلەن دەۋران سۈرۈپ، جاھاننى ئاۋات قىلدى، دەريالاردىن ئې- رىقلار چىقىرىپ سۇ باشلاپ، زىرايەت تېرىشنى ئەلگە ئۆگەتتى. كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى ئۇ بىر قانچە يېقىنلىرى بىلەن تاغدا سەيىلە قىلىۋېتىپ، يېراقتنى بىر قارا نەرسىنى كۆرۈپ قالدى. يېقىن بېرىپ بىلدىكى، ئۇ ناھايىتى بەھەيەت بىر يىلان بولۇپ، ئادەمنى كۆرۈپ قاچتى. ھۇشەڭ ئۇنىڭغا بىر تاشنى كۈچ بىلەن ئاتتى. تاش تاشقا ئۇرۇلۇپ، ئۇنىڭدىن ئوت ئۇچقۇنى زاھىر بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئوت پەيدا قە- لىشنى بىلدى ۋە ئادەملەرگە تائامىلارنى ئوتتا پىشۇرۇپ يې- يىشنى ئۆگەتتى. ئۇ مەدن تاۋلاپ تۆمۈرچىلىك ھونەرلىرىنى گۈللەندۈردى، تۆمۈردىن قورال - سايىمانلار ياساتتى. يەنە ئۇ توڭىنى، كالىنى، ئاتنى، ئېشەكىنى، بۇركۇتىنى، قارچىغىنى ئۆز خىلى بىلەن ئايىرىدى. ئەر - ئاياللارغا ئۆز خىللەرىدا

كىيم كىيشنى بۇيرۇدى. ئىشلار شۇ تەرەندە تەرتىپكە، چو -
شۇپ، شاھنىڭ ئىشلىرى يىلدىن - يىلغا راڭىز ئەملىيەتلىكىنىڭ
رىۋايت قىلىنىشچە، ھەزرتى نۇھ ئەلمىيەتلىكىنىڭ
كېيىن كەيۇمەرسىنىڭ ئەجدادىدىن بىر پادشاھ ئۆتكە كېتىلىنى
ئىسمى تەھمۇرەس ئىدى. تەھمۇرەستىن كېيىن تەخمىرات پاڭىزلىكىنى
دشاھ بولدى. تەخمىراتنىڭ زامانسىدا شەيتان بىلەن دىۋىلەر
ئادەم زاتىغا ناھايىتى كۆپ زۇلۇم سالدى. تەخمىرات فەرۇن
مەھلاكىنىڭ قېشىغا بېرىپ شەيتان بىلەن دىۋىلەرنىڭ ئۆستى -
دىن ئەھۋال مەلۇم قىلدى. فەرۇن مەھلاك بولسا، ھەزرتى
ئىدرىس ئەلمىيەسسالامدىن ئىلەملىك تەخسىراتنى ئۆگەنگەن
خەلپە بولۇپ، تەخمىراتنىڭ شىكايتىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن،
ئۇنىڭغا ئىلەملىك تەخسىراتنى ئۆگەتتى. شۇنىڭ بىلەن دىۋىلەر -
گە تاقابىل تۇرالايدىغان بىر مەرد مەيدانغا كېلىپ، دىۋىلەرگە
ئەلەم يەتتى. دىۋىلەر شەيتانغا دەرد ئوقۇشتى. ئىبلىس بىر
ئاه ئۇرۇپ ئېيتتى:

— مەنمۇ ئادەمزاتتىن كۆپ ئازار يېدىم. سىلەر ئۇرۇشۇپ
ئۇلار بىلەن تەڭ بولالمايسىلەر. مەن سىلەرگە بىر ھىيلىنى
ئۆگىتىپ قويايى: سىلەرنىڭ ھەقىقىي دۇشمنىڭلار فەرۇن
خەلپىدۇر، سىلەر ئۇنىڭ يېنىغا بارالمايسىلەر، چۈنكى ئۇ
بۇزىرۇك ھەمىشە تائەتكە مەشغۇلدۇر، پەرىشتىلەر دائىم ئاشا
ھەمراھتۇر. لېكىن، سىلەر تەخمىراتنىڭ پېيىدە بولۇڭلار،
چۈنكى ئۇ پادشاھ ھەمىشە ئىش - ئىشرەتكە مەشغۇلدۇر.
ئۇنىڭ ئۈچ ياشلىق بىر ئوغلى بار، ئېتى قەھرىمان، ئۇنى
قولۇڭلارغا كەلتۈرۈڭلار، شۇندىلا مەقسەتكە يېتىسىلەر.

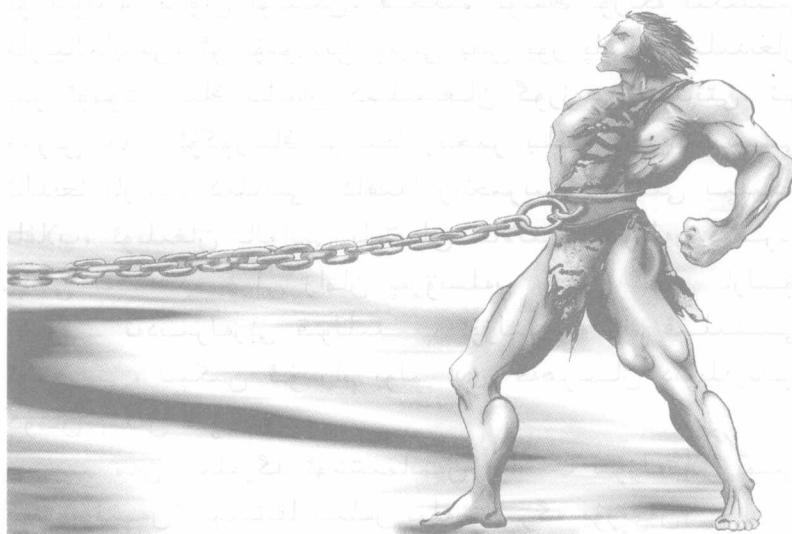
دىۋىلەر بۇ مەسىلەھەتنى خوب كۆرۈشتى. تەخمىرات پادىد -
شاھنىڭ ئوغلى قەھرىمان ئۈچ ياشقا كىرگەن بولۇپ، ھۆسنسىن -
قامەتتە تەڭىدىشى يوق ئىدى، ئۇرۇش بابىدا ئەجدىھامۇ ئاجىز

كېلەتتى. تەخمىراتنىڭ بىر ئەۋرسى بار ئىدى، ئىسمى قەھەتىران ئىدى. ئۇ قەھەرىماندىن تۆت ياش چوڭ ئىدى. ئۇلار ھەمىشە بىرگە ئوييابتى. بىر كۈنى بۇ ئىككى شاھزادە چارا - باغدا ئوبىناب يۈرگەندە، دىۋىلەر ئۇلارنىڭ قەستىگە چۈشتى. قەھەتىران چوڭ بولغاچقا تۇتۇق بەرمىدى. دىۋىلەر قەھەرىماننى تۇتۇپ كەتتى. شۇم خەۋەر تەخمىرات پادشاھنىڭ قولىقىغا ئاخالاندى. پادشاھ قاتىقى بىئارام بولۇپ، يول - يولغا كىشى قويۇپ، ھەر تەرەپتە ئىزدىدى، ئەمما تاپالىمىدى. ئاخىر تەخمىرات شۇ ھەسەرتتە ئالەمدىن ئۆتتى. تەخمىرات ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ بۇرادىرى گەرشاسىپ ئورنىغا پاددا - شاھ بولدى.

دىۋىلەر قەھەرىماننى كۇھىقاپتىكى سەھرايى ھەييات دېگەن جايغا ئېلىپ باردى. دىۋىلەرنىڭ مەقسىتى ئۇنى پەرۋوش قەلىپ، ئۇنىڭ قولى بىلەن ئادەمزاھىتنى ئۆچ ئېلىش ئىدى. قەھەرىمان دىۋىلەرنىڭ ئارسىدا يۈرۈپ ئون ئۆچ ياشقا كىردى. ئۇ شۇنداق پالۋان بولدىكى، ھېچكىم ئۇنىڭ يۈزىگە تىكىلىپ قارىيالمايتتى. ئۇ تۆممۇردىن ۋەزنى بەش يۈز پاتمان كېلىدىغان بىر ئومۇت، مىڭ پاتمان كېلىدىغان گۈرزىنى ياساتتى. ئۇ قىرقىق جۇپ ئۆكۈزنىڭ بويىنغا زەنجىر باغلاپ، ھەممىسىنى ئالدىغا تارتىپ كېلەتتى. گاھىدا زەنجىرنىڭ ئۆچىنى بېلىگە باغلاپ، ئونلىغان پالۋاننى تارتىقلى سالاتتى. دىۋىلەر قەھەرماننى ئەكېلىپ خېلى زامان پەرۋىشلەپ باقتى. ئۇنى بارلىق ئامال - تەدبىرلەرنى قوللىنىپ ئۆزلىرىگە رام قىلىشنى ئويلايتتى، لېكىن ئۇ رام بولمىدى. قەھەرىمان دىۋىلەردىن گۇمان بىلەن سورىدى:

— مەن سىلەرگە ئوخشىمايمەن. راست سۆزلەڭلار، مەن كىم بولىمەن؟ نېمىشقا سىلەر بىلەن بىرگە يۈرىمەن؟

دیۋىلەر جاۋاب بېرىشىمىدى. دیۋىلەرگە خەممىسى، بۇ
بەچىخەر بىلىپ قالسا بىزنى تىرىك قويمايدۇ. دەپ ئەنلىق
قىلىپ، ئۇنى نازارەت ئاستىغا ئېلىشتى. شۇ كۈنلۈچۈچەن
شاسىپ ئەلمەدىن ئۆتتى. ھۇشەڭ شاھ بۇ سەلتەنەتنىمۇ
غا ئالدى. ھۇشەڭ شاھ قەھىترانى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ
ئالته ئىقلىمنى تەسىرىنگە ئالدى. كۆپلىگەن پادشاھلار يۇرتىد-
نى تاشلاپ ھىندىستانغا قېچىشتى. ئۇلار ھىندىستان پادشاھى
راي ھىندىگە ھۇشەڭنى يامانلاپ شىكايدەت قىلىشتى. شىكايدە-
نى ئاڭلاپ راي ھىندى دەرغەزەپ بولۇپ، تەبىيارلىق قىلىڭلار،
ھۇشەڭنى تەسىلىم قىلىمай قايتمايمەن، دەپ پەرمان قىلدى.
تەبىيارلىقلار پۇتكەندە، يۈز مىڭ باھادر ئوتتۇزمىڭ پىل بىلەن
يولغا چىقتى. بۇ خەۋەر پادشاھ ھۇشەڭنىڭ قولىقىغا ئاڭلاز-
دى. پادشاھ ھۇشەڭ بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، مېنىڭ مەقسىتىم-
مۇ ھىندىستانغا يۈرۈش قىلىپ ئۇ يەرلەرنى ئېلىش ئىدى،
ئەمدى ياخشى باھانە بولدى، دەپ خۇشال بولدى وە دەرھال

لەشكەر باشلاپ ھىندىستان تەرهپكە ئاتلاندى. پادشاھ راينىڭ خەلقلىرى بۇ خەۋرنى ئاڭلاپ رەڭگىروسى سامان بولدى. راي ھىندى بۇلارنىڭ ئەپت - ھالىنى كۆرۈپ قەھ - قەھ ئېتىپ كۆلدى ۋە:

— ئەي خالايق، ھودۇقماڭلار، مانا ئەمدى ھۇشەڭنىڭ ئەجلى توشتى! — دېدى.

ئەلقىسسى: ھۇشەڭ پادشاھ ئۈچ يىللىق ئوزۇق ئېلىپ، دىۋىلەر قەھرىماننى ئېلىپ ماڭغان يول بىلەن يۈرۈش قىلدى. دەل شۇ مەنزىلەدە ئاجايىپ تاسادىپىيلىق يۈز بەردى — قەھ-ریمان ئۇ يەردە يول ئېغىزىدا يالغۇز قاراپ تۇراتتى، ئۇنىڭ ئالدىدا رەڭمۇرەڭ ئەلمەلەر نامايان بولدى. قەھرىمان كېلىۋات-قان ئىزىم لەشكەرلەرنى كۆرۈپ ھەميران بولۇپ، ئۇلارنى تاماشا قىلىپ تۇردى. ئۇ ئالدىدا سەكسەن مىڭ ئاتلىق قوشۇنىنى باشلاپ كېلىۋاتقان باھادرنى كۆردى. ئۇ سېرىق كەركىداڭغا مىنىڭالغان بولۇپ، تاج ۋە لىباسلىرى ناھايىتى ياراشقانىدى.

قەھرىمان تۇردى بۇلۇپ، زىقىپ، يول-زىقىپ، يول-زىدا قاراپ تۇردى. قەھ-ریماننىڭ بۇ ھالىتىنى كۆرگەن بىر باھادر ئە-تىنى چاپ-تۇرۇپ ئۇ-

سۈرىدى: ئەنلىق قېشىغا كەلدى. باهادىرغا بۇ يىگىت ئەللىنى تۈرىپ، تۇر -
غاندەك، لەشكەرلەرگە غۇزەپ بىلەن قاراۋاتقانىدە ئۆزۈمەنلىكى ئۈچۈن
ئەللىنىڭ ئەنلىق قېشىغا كەلدى.

قەھریمان ئۇنىڭغا ئالىيپ قاراپ قويىدى، ئۇنىڭ دىلى
ئازار يېگەندى. قەھریمان دەرغەزەپ نەرە تارتىپ دەھشەت
كەلتۈردى وە:

— همی هارامزاده، ینه نیمه گپیلاش بار؟ — دیدی.
لهشکر:

— ئېي يىگىت، بىردهم ئاشۇنداق تۇرغىن، ھازىرلا بىدلىسىن، — دەپ قايتى. قەھرىمان ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يېپتىپ، ئۇنىڭ كەمرىدىن تارتىپ ئاتىن چۈشورۇپ يەرگە شۇنداق ئۇردىكى، ئۇنىڭ ئۇستىخانلىرى لەختە - لەختە بولى. لەشكەرلەر ھۆجۈم ياندۇرماقچى بولغانىدى، دەھشەت ئاۋازىمىدى. كۆتۈرۈلۈپ، يەر - جاهان تىترىگەندەك مەلۇم بولدى. باها- درلارنىڭ ئىچىدە كۆپىنى كۆرگەن بىر ئادەم بار ئىدى. ئۇ ئارىغا چۈشۈپ قەھرىمانغا مۇنداق دىدى:

— ئەي پالۋان، بىلگىنكى، شاھ ھۇشەڭدەك پادىشاھ بۇ زامانلاردا يوق. شۇنداق ئۇلغۇن پادىشاھ بىلەن جەڭ قىلماق ساڭا زىيانلىق. لەشكەرلىرىمىز ئىچىدە بىر باھادر بار. ئۆزۈنى بىلىپ ئىش قىل، ئۇنىڭ ئېتى بەھرام جەبىلدۇر.

— ئى يارامسىز، مەن بىلەن جەڭ قىلغىلى ئەجدىها بولسىمۇ ئەكەلگەن. بەھرام، ھۇشەڭ دېگەنلەر نېمىتى؟ ! — دەپ جەڭگە كىردى. ئۇزاق ئۆتىمەي قەھرىمان كەركىدان مە- نىۋالغان سەكسەن مىڭ لەشكەرنى قىریپ تاشلىدى. بەھرام

بۇ چاغدا پادشاھنىڭ قېشىدا ئىدى. ئۇ بۇ غۇوغانى ئاڭلاب كېلىپ كۆردىكى، لەشكەرلەر قېچىپ كېلىۋېتىپتۇ، بىر پالۋان يىگىت ئادەم ۋە نەرسىلمەرنى گۈرزە بىلەن يەكسان قىلىپ، ئىككى قولىدا بىردىن ئادەمنى كۆتۈرۈپ پەلەكتە چۆرگىلەتتىپ، بىر - بىرىگە ئۇرۇپ مەلەق - مەلەق قىلىۋېتىپتۇ. بەھرام هوشىنى يىغىپ، ئواڭ قولىدا نىزىھ، سول قولىدا قالقان تۇتۇپ كەركىدانى مىيدانغا سوردى ۋە قەھريماننىڭ بېشىغا توختىماي گۈرزە ئۇردى. قەھريمان شۇ كەمگىچە بىر كىمدىن مۇنداق زەربە يېمىگەنىدى. ئۇ دەرغەزەپ بولۇپ، بەھرامغا ئارقا - ئارقىدىن گۈرزە ئۇردى. بۇ ئىككىسى شۇنداق ئۇرۇشۇپ كەتتى. شۇ چاغدا پادشاھ ھوشەڭگە بىزى خەۋەر بېرىپ:

— ئەي پادشاھ، بەھرام يولنىڭ ئېغىزىدا بىر جانباز بىلەن جەڭ قىلىۋاتىدۇ. بىزدىن مىڭلىغان كىشى زەھىمدار بولماقتا. لېكىن، ئۇ ئىككىسى توختىماي جەڭ قىلىۋاتىدۇ. ئەگەر مۇشۇنداق جەڭ بولۇھەرسە، لەشكەرمۇ، بەھراممۇ تۈگەشىدۇ، — دېدى. پادشاھ ھوشەڭ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاب ئىندى.

تايىن ھەيران بولدى ۋە:

— توۋا، تەنها حالدا ئۇلۇغ لەشكەرلەرگە جەڭ باشلىغان قانداق پالۋاندۇ ئۇ؟ بەھرام زامانەمەدە يەتتە ئىقلەمنىڭ لەشكەرلىرى بىلەن كۆپ ئۇرۇشتى، جاھاندا تۇرغۇن پالۋانلارنى هالاك قىلدى، ھېچكىم ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمىدى. ئەمدى بۇ نېمە سەتچىلىك؟ ! ئەي پالۋانلار، باھادرلار، بۇنىڭدىن ھەر- گىز غاپىل بولماڭلار! — دېدى. ھوشەڭنىڭ پالۋانلىرى بىر يەرگە جەم بولۇپ كېڭىشتى. ئۇلار:

— بۇنىڭدا چوقۇم بىر ھېكمەت بار، بولمىسا تەنها بىر ئادەم بۇنداق ئۇلۇغ لەشكەرگە ھۇجۇم قىلالماس ئىدى. ئەي

پادشاھ، ئەمدى بىزگە ئىجاھەت بېرىڭىڭ، — دېلىشىن، ھوشلۇق:

— خۇداغا تاپشۇرۇدۇم، بېرىڭىلار، بۇ جەڭىزلىرىنىڭ بۇرۇشىنى:

مەن، — دېدى. ئارىدىن قەھتىران پادشاھنىڭ نەزەرەتلىكىنەتلىكىنى:

ساۋۇتلۇرىنى كىيىدى، پادشاھقا تەزىم قىلىپ، ياخشىلەتلىكىنى:

دۇئا تىلىدى، ئاندىن پىلغامنىپ جەڭگاھقا كېلىپ كۆردىپ لەپسى:

كى، بىر پالۋان بەھەيەت جەڭ قىلىپ تۇرۇپتۇ. كۆرگەن ئا-

دەمنىڭ قورقۇسى كەلگۈدەك قىرىق بەش گەز بوبى بار بۇ

پالۋان بەھرام بىلەن تېخىچە جەڭ قىلىۋېتىپتۇ. شۇ چاغدا

قەھرىمان بەھرامنى ئاتتىن ئۆزۈۋېلىپ، بېشىدىن ئۇستۇن

كۆتۈرۈپ، مەيداننى نەچچە ئايلاندۇرۇپ يەرگە ئۇردى. لەشكەر-

لەر ئارسىدا سەھراب دېگەن بىر پالۋان بار ئىدى، ئۇ نەرە

تارتىپ مەيدانغا كىرىپ قەھرىماننىڭ بېشىغا بىر گۈرۈزه ئۇر-

دى، قەھرىمان ئۇنىڭ گۈرۈسىنى ياندۇرۇپ، ئۇنىڭ بېلىدىن

تۇتۇپ تاش ئاقاندەك ئېتىۋەتتى. شۇ تەرزىدە ئارقا — ئارقد-

دىن چۈشكەن پالۋانلار بىر زەرب بىلەن بىر — بىرلەپ حالاڭ

بولۇشتى. ھېچكىم قەھرىمانغا تەڭ كېلەلمىدى. پادشاھ ھو-

شەڭ بۇ ھالنى كۆرۈپ ئۆزى ئېلىشماقچى بولدى. قەھتىران

پادشاھنىڭ قولىدىن تۇتۇۋېلىپ:

— ئەمە پادشاھئالىم، غاپىل بولما، ماڭا رۇخسەت قىل-

غىن، مەن باراي، — دېدى. پادشاھ ئىجاھەت بەرگەندىن كې-

يىن، ئۇ ئۆزىنىڭ قارا ئېتىغا مىنىپ مەيدانغا قاراپ راۋان

بولدى. قەھرىماننىڭ قېشىغا كېلىپ سالام بەردى. قەھرىمان

ھەم ئۇنىڭ سالامىغا جاۋاب بەردى. قەھتىران كۆردىكى، ئال-

دىدىكى يىگىتىنىڭ يۈزىدە بىر خىل ئىلىقلىق زاھىر ئىدى.

قەھرىمانمۇ قەھتىراننىڭ چېرىدىن بىر خىل ئىسىقلىق

ھېس قىلغاندەك بولدى. قەھرىماننىڭ ۋۇجۇدىدا شۇ چاغىچە

كىشىگە ئاشىنالىق بولمىغانىدى، ئەمما شۇ دەمەدە ئۇنىڭ

دىلىدا مۇھەببەت پەيدا بولغاندەك بولدى. ئۇلار بىر ھازا قالا
 راشىپ تۇرغاندىن كېيىن: ئەي پالۋان، شۇنچە لەشكەرلەرنىڭ قىرىدىڭ، قەستىڭ
 نېمە؟ ئاخىر خىجىل ابولا رسەننىكىن؟ ھۇشەڭ شاھقا دۈشمەن
 لىك قىلما. ئەي يىگىت، كەلگىن، سېنى پادشاھ ھۇشەڭنىڭ
 خىزمىتىگە ئىلىپ باراي، گۇناھىڭنى تىلىپ، پادشاھقا قە
 دردان قىلاي، ئىمىدى غەزەپلىنىشنى قوي، — دېدى. قەھرىمان بۇ سۆزنى ئاڭلاپ: سامانلىقىنى دەلىل دەن
 ئەي پالۋان، مەن كىشىنىڭ سۆزىگە كىرىپ باقىمە
 خان، لەشكەرلەردىن قورقۇپ مەيداندىن يانمايمەن. مېنىڭ
 مۇددىئايىم ئادەمزا تىنىڭ قىنى بىلەن بۇ يەرنى بوياش، — دېدە
 دى. قەھىران بۇ قانخورنى بىر ئەدەپلىپ قوياي دەپ، قەھىرە
 مانغا ئۆزىنى ئۇنتۇغان حالدا گۈرۈزه ئۇردى، قەھىماننىڭ
 ئۇستىخانىلىرى لەرزىگە كېلىپ بىمۇش بولغاندەك بولدى.
 قەھىرە لەقانلىقىنىڭ ئەنلىكىسى - مەن بىنغاڭىنىڭ عەسلىكىنى
 بىنغاڭىنىڭ لەقانلىقىنىڭ ئەنلىكىسى - مەن بىنغاڭىنىڭ عەسلىكىنى

قەھتران كۈچ ئۇستىگە كۈچ يىغىپ قەھرىماننىڭ ئۇستىگە يەنە بىر گۈرزە ئۇردى. ئەگەر بۇ گۈرزە تاغقا
تاغمۇ پاره - پاره بولار ئىدى، لېكىن قەھرىماننىڭ ئۇستىگە ئەندا
مويىمۇ تەۋرىمىدى. پادشاھ ھۇشىڭ بۇ باھادرلىقنى كەنۋەپ
ھېرمان قالدى ۋە يا ھەزىرەت، قەھترانمۇ بۇ قېتىم تەڭدىش
نى كۆردى، دەپ ئويلىدى. قەھرىمان تېخىچە گۈرزە ئۇرمىغا
نىدى، ئۇ:

— ئەي نامدار پالۋانىم، ئۆزۈڭگە ھېزى بول، — دەپ
خىتاب قىلىپ گۈرزە ياغدۇرى. پادشاھ ۋە ئۇنىڭ پالۋانلىرى
قەھتراندىن ئۇمىد ئۆزۈشتى. قەھتران تەۋەككۈلنى خۇداغا
باغلاپ، گۈرۈسىنى قەھرىماننىڭ گۈرۈسىگە توغرىلاپ تۇتتى.
قەھرىمان توساتىن كەلتۈرۈپ بىر گۈرزە ئۇرغانىدى، قەھ-
تراننىڭ بېشىغا تاغ ئۆرۈلگەندەك بولدى، شۇنداقتىمۇ ئا-
خىرقى كۈچىنى يىغىپ جەڭ قىلدى. بۇ ئىككى پالۋاننىڭ
قوراللىرى ئۆرۈلۈپ، پارچە - پارچە ئوتلار ھاۋاغا ئۆرلەيتتى.
قەھرىمان پادشاھنىڭ قېشىغا تۇيۇقسىز ئېتىلىپ كې-
لىپ، دەھشەت بىلەن گۈرزە ئويناتتى. ھەممەيلەنتىڭ ئەس -
ھوشى قېچىپ، يۈرىكى قېپىدىن قوزغالدى ۋە ئۆز جانلىرىدىن
ئۇمىد ئۆزۈشتى. پالۋانلار پادشاھنى دالدىغا ئالدى. ئىككى
پالۋان جان ئاچىقى بىلەن ئەتدىن - ئاخشامغىچە جەڭ
قىلدى. ئاخىر قەھرىمان دەرغەزەپ بولۇپ قەھتراننىڭ بېل-
دىن تۇتتى. ھۇشىڭ شاھ بۇ ھالنى كۆرۈپ تاقەت قىلامىي،
 قولىغا قىلىج ئېلىپ تامامىي لەشكەرلىرى بىلەن ئاتلاندى.
قەھرىمان چىبدەسىلىك بىلەن قەھتراننى ئاتتنى يۈلۈۋېلىپ
يەرگە تاشلاپ، لەشكەرلەرگە ئۆزىنى ئۇردى. بۇ كۈنى جەڭ
ساق بىر كۈن داۋاملاشتى. تالڭ ئاتتى، ئەتىسى يەنە جەڭ تو-
گىمىدى. قەھرىماننىڭ بەدىنى نەچچە يەردىن زەخىمىدار بولدى.

ئۇ نېيزىسىنى يەرگە سانجىپ قويۇپ، بىر چەتىھە قاراپ تۇردى. لەشكەرلەردىھە ئۇنىڭغا يېقىنلاشقاۋۇدەك جۈرۈتەت قالىمىغاندەدى. يەنە كەچ بولدى. قەھرىمان غالىبانە ھالدا تاغ تەرەپكە قاراپ راۋان بولدى. ئۇنىڭ كىيىملىرى، ساۋۇتلىرى قان بولۇپ كەتكەندى. قەھرىمان بىر بۇلاقنىڭ قېشىغا بېرىپ خەنجىرىنى تاشقا ئۇرۇپ ئوت ياندۇرۇپ سۇ ئىسسىتىپ ئۆزەنى يۇدى، ئاندىن جاراھەتلەرىنى تاخىدى. پادشاھ ھۇشەڭ ئۆز بارگاھىغا قايتىپ كېلىپ تەختكە چىقىپ ئولتۇرۇپ، سەركەر دىلەرگە قاراپ:

— بىز ھىندىستان يولىدا شۇنداق بالايئەزىمگە يولۇق تۇق، تەنها بىر ئادەم شۇنچە لەشكەر بىلەن جەڭ قىلىپ، شۇنچە باھادرلارنى ھالاڭ قىلىپ جەڭگاھتنى غەمسىز چەقىپ كەتتى. بۇ خەۋەرنى يىراق — يېقىندىكىلەر ئاڭلىسا، بىزگە سەت ئەمەسمۇ؟! — دەپ ھەسرەت چەكتى.

— ئىدى پادشاھ ئالەم، — دېدى قەھتىران، — ئىجازەت بەرسىلە، غۇلاملار بىلەن بېرىپ ئۇ باھادرنى خىزمەتلەرىگە كەلتۈرۈمەم.

پادشاھ ئىجازەت بەردى. قەھتىران گەردان كەشان باشلىق بىرنىچە ھېيارنى ئالدىن يولغا سېلىۋېتىپ يولغا چىقتى. ئۇلار بىر بۇلاقنىڭ بويىغا كېلىپ قارسا، قەھرىمان بۇ جايدا بەخرامان ئۇخلاپ يېتىپتۇ. ئۇلار قەھرىماننىڭ قېشىغا يېقىنلاشتى، قەھرىمانمۇ بىر شەپىدىن ئويغىنىپ ئۇلارنى كۆردى. قەھتىران ئەدەپ بىلەن يىراقتىن سالام بېرىپ ئۇنىڭغا يېقىنلاشتى. قەھرىمان ئۇنى كۆرۈپ دىلىغا مۇھەببەت ئوتى ئۇرۇلغاندەك بولدى - دە، ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ قەھتىراننىڭ ئالدىغا باردى. ئۇلار بىر - بىرى بىلەن چىرايلىق كۆرۈشتى. قەھرىمان قەھتىراننىڭ قولىدىن تۇتۇپ يېنىدا

ئولتۇرغۇزدى ۋە شىكار ئولجىلىرىنى پىشىۋە ئۇلارنى بېرىدەن
مان قىلدى. غىزادىن كېيىن قەھريمان سورىدىن www.uyghurkitap.com

— سىلەر كىملەر؟ قايىسى يۇرتتىن، قايىسى تەرەپلە ئەمەن ئەمەن
قەھتىران ئەدەپ بىلەن: سىخ قىلىغا رىعامىن ئەمەن بىز ئەمەن ئەمەن
پادشاھىمىز ھىندىستان مەملىكتىنى بويسوندۇرۇشنى نىيەت
قىلغانىدى. بۇ يەردە ئۆزلىرىگە مۇشەززەپ بولۇق. ئۆزلىرى
نىڭ نام — نىشانىنى بىلىشكە بولامدىكىن؟ — دېدى. قەھرمان:
— راست سۆزۈم شۇكى، مەن بۇ يەرلىك ئەمەسمەن، مەن
دىۋىلەرنىڭ ئارىسىدا، كۇھىقاپتا، سەھرا يەسماقىدا چوڭ بولـ
دۇم، — دېدى. قەھتىران بۇ سۆزنى ئاڭلاپ چوڭقۇر بىر ئاھ
ئۇرۇپ: — ۋاي جىنگەر گۆشۈم، ئۆزلىرى كىمنىڭ نەسلىدىن؟ —
دەپ سورىدى.

— ئەي پالۋان، مەن بۇ يەرگە كەلگەندە ئۈچ ياشتا ئەـ
دىم. ئەمدى بىلسەم، دىۋىلەر مېنىڭ ئاتامغا دۈشەن ئىكەن.
ئۇلار پۇرسەت كوتۇپ مېنى ئوغىرلاپ بۇ يەرگە ئەكپىلىپتۇ.
ئېسىمەدە قېلىشچە، ئاتامنىڭ ئىسىمى پادشاھ تەخمرات ئەـ
دى، — دېدى قەھرمان. قەھتىران بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ئوتـ
تا كۆيگەندەك بىھوش بولۇپ قەھرماننىڭ ئايىغۇغا يېقىلىدى،
خېلىدىن كېيىن هوشىغا كېلىپ:

— ئەي قەھرمان، ئەزىز توْغقىنىم، مەن قەھتىران ئەـ
مەسمۇ، مەن يادىگىدىمۇ؟ — دەپ ئۆزىنى قەھرماننىڭ قۇچـ
قىغا تاشلىدى. ھە لەھى ئەمەن بىز ئەمەن بىز ئەمەن
ئۇلار تونۇشۇپ قاتتىق يىغلاشتى. ھەبىارلار ھەمیران قېلىشتى.
— جىنگەر گۆشۈم، ئەزىز پۇشتۇم، — دېدى قەھتىران، —
مانا ئەمدى دىدار كۆرۈشتۈق. سېنى پادشاھىمىزنىڭ ئالدىغا

باشلاپ باراي، بىز ساڭا مۇشتاق، پادشاھىمىز ساڭا ئىندى.
تىزاردۇر بىزەنلىكىنلىقىنىڭ بىزەنلىقىنىڭ بىزەنلىقىنىڭ بىزەنلىقىنىڭ
قەھرىمان تەكلىپنى قوبۇل قىلدى. قەھتىران بىزەنلىقىنىڭ بىزەنلىقىنىڭ
دىن پادشاھقا خەۋەر يوللىدى. ھېيار يېتىپ بېرىپ، پادشاھقا:
جانابىي پادشاھئالەم، ھېلىقى ياتۇر تەخمىرات پاددا-
شاھنىڭ پەرزەنتى قەھرىمان ئىكەن، دېدى. پادشاھ بۇ
خەۋەرنى ئاكىلاپ خۇشاللىقىدىن خەۋەر ئەكلەگەن ھېيارغا ئىندى.
ئام بېرىپ، بارچە پالۋان ۋە لەشكەرلەرنى ئېلىپ قەھرىماننىڭ
ئالدىغا ئەۋەتتى. قەھرىمان پاسبانلار بىلەن كېلىۋاتاتى. ئۇ
بەھرامى كۆرۈپ قەھتىراندىن سورىدى: ئەنلىك ئەنلىك بەھرامى
ئەي جىڭەر گۆشۈم، بۇ كىشى كىم بولىدۇ؟ مەلکەلەن-
ئەي جىڭەر گۆشۈم، ئۇنىڭ ئاتا نەسلى ئادەمزا، پا-
دىشاھ زاتىدۇر، ئانا نەسلى پەرى نەسلىدۇر. بۇ پالۋان يە-
ڭىرمە تۆت يىل تاش سورىتىدە ياتتى، ئاللاتىڭ ئىنایىتى
بىلەن يەنە ئۆز ئەسلىگە كەلدى، دېدى قەھتىران. قەھرە-
مان سەۋەبىنى سورىدى. قەھتىران جاۋاب بېرىپ: ئەنلىك بەھرامى
ئۇ بىر قىزغۇ ئاشق بولغان. بىر جادوگەر ئۇنى مە-
شۇقى بىلەن قوشۇپ سورىتى مۇبەددەل قىلىۋەتتى. يىنگىرمە
تۆت يىل ئۆتكەندە گەرداڭ كەشان ئۇ جادوگەرنى ئۆلتۈرۈپ،
ئۇلارنى ئەسلىگە كەلتۈردى، دېدى. قەھرىمان گەرداڭ كە-
شاننىڭ كارامىتىگە ھەيران بولدى ۋە ۋاقتى كەلگەندە تەپسى-
لىي سۆزلەپ بېرىشىنى ئۆتۈندى. قەھتىران رازىلىق بىلدۇ-
رۇپ قەھرىماننى ئاتقىن ئاۋايلاپ چوشۇردى ۋە ئۇنى ئىززەت -
ئىكراام بىلەن پادشاھنىڭ ئالدىغا ئەكىرىشتى. پادشاھ سەك-
كىنلەن پايىلىق تىللا، لەئەل - ياقۇت ۋە جاۋاھەراتلار بىلەن
بېزەلگەن تەخت ئۇستىدە ئۆلتۈرۈپتۇ. يەتتە ئىقلەم پادشاھ-
لىرى يېرىم دائىرە بولۇپ ئۆلتۈرۈشۈپتۇ. ئۇنىڭ ئۆلچ ۋە

سولیدا يۈزلىپ ۋەزىر ۋە تاجدارلىرى بار ئىدى. قەھرىمان پا-
دىشاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ تەزىم قىلدى. پادشاھ ئەنلىكىن
چۈشۈپ قەھرىماننىڭ ماڭلىيغا سۆيدى ۋە ئۇنىڭغا تو-
يۇقىرى ئورۇن بەردى. ئۇنىڭ توۋىنىدە قەھتىران، ئۇنىڭقا تو-
ۋىنىدە بەرام جەبىل، ئاندىن يەتتە مىڭ يەتتە يۈز پالو-
ئولتۇرۇشتى. ئاندىن شاھزادىلەر، ۋەزىرلەر، دانىشمن - مۇ-
نەجىملەر رەت - رېتى بويىچە ئورۇن ئېلىشتى. قەھرىمان-
نىڭ شەرىپىگە مول داستىخان ۋە شېرىن - شەربەتلەر تار-
تىلىدى، نەغمە - سازلار، ئۇسسۇل - تاماشلار ئەۋجىگە چىق-
تى. ئارىدا هوشەڭ شاھ قەھرىمانغا بىر يۈرۈش چىدىر-
بارگاھ، خەزىنە، تۇغ - ئەلمەم، ياراغ - جابدۇق ۋە قىرىق مىڭ
لەشكەر ئىنعم قىلدى. قەھرىمان پادشاھنىڭ بۇ كاتتا ئىل-
تىپاتلىرىغا مىننەتدارلىق بىلدۈردى.

— ئاۋۇال كۈھىقاب دىۋىلىرىنى يوقاتساق، ھىندىستاننىڭ
ئىشى ئاسان بولاتتى، — دېدى قەھرىمان. پادشاھ خۇشال
بولۇپ، ئۇنىڭغا يەنە قىرىق مىڭ لەشكەر قوشۇپ بەردى.

ئەلقىسىسە: پالۋانلار گەردان كەشانتىڭ باشچىلىقىدا ئۇنى
مۇبارەكلىشتى. قەھرىمان مىننەتدار بولۇپ بىزمە تۈزدى.
شارابلار ئىچىلدى. قەھرىمان گەردان كەشاندىن بەرامنىڭ
دوئايىبىت بولۇپ تاشقا ئايلىنىپ كېتىش ۋە قدسىنى سورىدى.
گەردان كەشان:

— ئەي پالۋان، بۇ ئاجايىپ بىر ھېكايە، — دەپ سۆز
باشلىدى، — جەبلى كېبىر دەپ بىر پادشاھ بار ئىدى. ئۇ-
نىڭ بىر قىزى بولۇپ، ئىسمى قەمەز رۇخ ئىدى. ئۇرۇش ئە-
مەللەرىدە ھېچكىم ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەيتتى. بۇ نازىنىنىڭ
شۆھرتى ئالەمگە تارقالدى. شاھزادىلەر، پالۋانلار ئۇنىڭغا
يىبانە ئاشق بولۇشاتتى، ئەلچىلەر ئەۋەتىشەتتى، ئەممە بۇ

قىز قوبۇل كۆرمەيتتى. ئۇ كەلگەنلەرگە:

— ئەگەر كىم مېنى ئىختىيار قىلسا، ئۇ باهاذرلىق بىلەن مېنى يەڭىسە، ئۇنىڭ ئەمرىدە بولىمەن، — دەيتتى، ئەمما ھېچكىم ئۇنىڭغا تەڭ بولالماي قايتاتتى. گۈلىستانى ئېرىھەنىڭ بىر پادشاھى بار ئىدى، ئىسىمى شەھبال ئىدى.

ئۇمۇ ئاشقى بىقارار بولدى — دە، قىرى دەللىمەرنى ئىشقا سېلىپ، قىزنى بۇلاپ ئېلىپ قېچىپ ئۆز يېنىغا ئەكىلىۋالا.

دە. قەمەررۇخ شەھبالنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا ئاشق بولۇپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن كۆڭلىدە ئۆزىنى زۇلۇم بىلەن ئەكەلگىنىگە نارازى بولۇپ:

— مېنى نېمىشقا زۇلۇم بىلەن ئەكىلىسىمەن؟ ئەگەر ئاشق بولساڭ، نېمە ئۈچۈن مېنىڭ شەرتىمگە ئەمەل قىلمايسەن؟ — دەپ سورىدى.

— ئەي مەلىكە، شەرتىڭ نېمە، قىنى ئېيتقىن! — دېدى شەھبال.

— شەرتىم شۇكى، مېنى باهاذرلىقىڭ بىلەن يەڭى، ئاز-

دەن ئىختىيارىمنى ساڭا بېرىمەن، — دېدى مەلىكە. شەھبال-

مۇ پالۋان كىشى ئىدى. ئىككىسى شىددەت بىلەن جەڭلەر ئې-

لىپ بېرىشتى. ئاخىر شەھبال غالىب كەلدى، قەمەررۇخ قايىل-

بولدى. شەھبال مەلىكىنى نىكاھىغا ئالدى. نەچە زامانلار ئۆ-

تۇپ، قەمەررۇخ شەھبالدىن ھامىلىدار بولدى.

كۇھىقاپتا بىر دىۋە بار ئىدى. ئۇ شەھبالغا دۇشمەن ئە-

دى. ئۇ شەھبالنىڭ ئەھۋالىنى ئاڭلاپ قەمەررۇخنى ئېلىپ قاچتى. قەمەررۇخ يۈزىدىكى نىقابىنى يېرىتىپ، بويى سەكسەن گەز كېلىدىغان بىر بەتبەشىرىنى كۆردى. دىۋە قەمەررۇخنى قاماپ قويدى. قەمەررۇخ قاماقتا بىر ئوغۇل توغۇدى ۋە ئوغلى-

غا بەھرام جەبىل دەپ ئىسىم قويدى. دىۋە بۇنى ئاڭلاپ:

— بۇ بەچىخەرنى دەربىاغا تاشلاڭلار — دەپ بۈرۈۋدى. دېۋىلەر بۇۋاقنى ئەكپىلىۋاتقاندا، سۇلتان ئەملىكىنىڭ ئەنلىكلىرىنىڭ چېلىقىپ قالدى. ئەملىھايىت بۇۋاقنى دېۋىلەرنىڭ قۇقۇشىنىڭ تارىۋېلىپ، ئۆز ۋىلايىتى — رۇبىئى مەسکۇنغا ئەكپىلىۋاتقاننىڭ ئىكائىنىڭ قولىغا بىردى. ئىنىكىغان ئۇنى پەرۋىش قىلدى ئۇنىڭغا بەھرام دىۋە دەپ ئات قويىدى. بەھرام بالاغىتكە يېتىپ شۇنداق پالۋان، بەقۇۋۇھت چوڭ بولىدى. كېيىن دېۋىلەر ھۇ- جۇم قىلىپ كېلىپ، ئەملىھايىاتى ۋەيران قىلىپ بەھرامنى ئەكەتتى. شەھبىال بالىسىنى ئەكپىلىشكە پەرلىمەرنى نەچە رەت ئەۋەتكەن بولسىمۇ، دېۋىلەرنىڭ ھوجۇمىغا ئۇچرىدى. بەھرام ئۆزى تەنها بولسىمۇ، دېۋىلەرگە تۇتۇق بەرمەي ئۇلارنى يارا كەننە قىللدى. دېۋىلەر ئاخىر بەھرامنى باشقۇردى.

بەھرام يالغۇز جەزىرلىرىنى كېزىپ، چىن ۋىلايىتىگە كەلدى.
ئۇ چىن پادىشاھىنىڭ قىزىنى كۆرۈپ قىلىپ، ئۇنىڭغا ئاشد-
قى بىقارار بولدى. بەھرام ئىززەت بىلەن شاھقا ئەلچى ئەۋەت-
تى. چىن پادىشاھى بۇنى زادى قوبۇل كۆرمىدى. بۇ ئىش
بەھرامنىڭ غۇرۇرغا تەگدى - دە، پادىشاھ ئوردىسغا بېسىپ
كىرىپ، قىزىنى بېرىشكە قىستىدى. چىن شاھىنىڭ بۇنىڭغا
قاتىق نومۇسى كېلىپ بتاقەت بولدى ۋە ئەززەق جادۇ دېگەن
جادۇگەردىن مەدەت تىلەپ ئادەم ئەۋەتتى. ئەززەق جادۇ لەشكەر
تارتىپ چىن ۋىلايىتىگە كېلىپ سېھىر قىلىپ بەھرامنى تو-
تۇۋالدى. پادىشاھ خۇشاللىقىنى باسالماي ئەززەق جادۇغا ھە-
سابىز مەدھىيە ۋە ئىنئاملارنى قىلدى، ئاندىن بەھرامنى
هالاڭ قىلسالىڭ، دەپ ئۆتوندى. پادىشاھىنىڭ قىزى بۇ ئەھۋالنى
كۆرۈپ تاقەت قىلالمىدى، چۈنكى قىزىنىڭ يۈركىدە بەھرامغا
بولغان مۇھەببەت قايىناب تۇراتتى. قىز، ئۇنىڭدىن ئايىرىلىپ
يالغۇز قالغۇچە ئۆلگىنیم خوپتۇر، دەپ بەھرامنىڭ قويىنغا
ئۆزىنى تاشلىدى. قىزنى شۇنچە زورلۇق بىلەن ئۇرۇپيمۇ
بەھرامدىن ئاجرىتالىمىدى. ئەززەق جادۇ، مەن بىر سېھىر
قىلماي، بۇلار ئۆلگەندىنمۇ زىيادە بولسۇن، دەپ ئىككىسىنى يَا-
لىڭاچ قىلىپ بىر سەھرانىڭ يول بېشىدا بىر - بىرىگە قاره-
تىپ، ئىككىسىگە سېھرىنى دەممە قىلىپ ئۇلارنى تاشقا
ئايلاندۇردى.

بۇ ھېكايدە قەھرىمانغا قاتىق تەسىر قىلدى. بىرپەس
جىملىقتىن كېيىن، بىر پالۋان ھېكايدىنى داۋاملاشتۇردى:

پادىشاھىمۇز مۇھەتەرەم ھۇشلۇڭ چىن ۋىلايىتىنى ئالماق
بولۇپ لەشكەر تارتىپ كېتىۋاتقاندا، يول ئۈستىدە تاشقا
ئايلانغان ئاشقىلارنى كۆرۈپ، بۇنىڭ نېمە ئىشلىكىنى سوراپ
قالدى. پادىشاھ بۇ ھەقتىكى ھېكايدەتلىرىنى ئاڭلاپ چەككىز

ئەپسۇلۇق بىلدۈرۈپ: — بۇ لارنىڭ جىنى بارمۇ، يوق؟ — دەپ غانلار ئېيتىشتى: — جىنى باردۇر. بۇ ئىككى ئاشق يىگىرمە تۆت بېرى مۇشۇنداق تۇردى. ئاپتاك چىقسا مىدىرلاپ ناله — پەريايىشلىرىنىڭ ئەللىكى ئەللىكى قىلىدۇ. ئادەملەر بۇ لارنىڭ نالسىگە تاقھەت قىلالماي يىغلىشىدۇ.

ئەلقىسىسە: پادشاھ ھوشەڭ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، كېچىسى بىر قىسما بولۇپ ياتتى. ئەتىسى ئاپتاك چىقتى، تاشقا ئايلاز خان ئاشقلاردىن پەرياد كۆتۈرۈلدى. لەشكەرلەرمۇ يىغلاشتى. ھوشەڭ بۇ لارنىڭ ھالىنى كۆرۈپ ۋەزىرلىرىگە ئېيتتى: — بۇ ئاشقلارنى ئەسلىگە كەلتۈرمەكتىڭ ئىلاجى بارمۇ؟

— پادشاھىئالىم، بۇنىڭ ئەسلىگە كېلىشى بەك مۇش كۈلدۈر. ئەزىزەق جادۇنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇ ئاشقلارنىڭ ئۇستىگە قىنىنى تېمىتسا ئەسلىگە يېنىشى مۇمكىن، — دېيىشتى ۋە زىرلىر. پادشاھ ھوشەڭ بۇنى ئاڭلاپ: — هەركىم بۇنىڭ ئىلاجىنى قىلسا، ئۇنىڭغا ھاياللىقىم نى سەرپ قىلىمەن، — دېدى. پادشاھنىڭ مېھربانلىقىنى كۆرگەن شەھەر خەلقى، دەريايى مۇھىتىنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى كۆھىئەشتە ھېلىقى جادۇگەر ئەزىزەق بارلىقىنى، ئارىدا يەتتە دەريايى ئەزمىم بولۇپ، ھەر دەريايادا بىرقانچە بالا — قازا ۋە يوللىرىدا ئاجايىپ — غارايىپلار بارلىقىنى ئېيتىشتى. پادشاھ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ يَا ئۆلۈم، يَا كۆرۈم دەپ، جادۇگەر ئەزىزەقنى يوقىتىش ئۈچۈن تېيىارلىنىشنى ئېيتتى ۋە:

— ئەي يارەنلىرىم، ئۇ لەئىن كىشىلەرگە شۇنچە زۇ لۇملارنى قىلسا، مەن بىر پادشاھ تۇرۇپ ئۇنىڭ ئىلاجىنى قىلالماسام بولمايدۇ، — دېدى — دە، قار — يامغۇر يىغلىدى. ئارىدا شەرپ ھەكىم دەپ بىر ھۆكۈما بار ئىدى. ئۇ:

— ئەي پادشاھىم، بۇ ئىشقا مۇنچە كۆپ لەشكەرنى ئىش-قا سېلىش لازىم ئەمەس. بىر جانبازنى ئەۋەتسەك، قانداق؟ — دېدى. پادشاھ شەرب ھەكىمدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ گەرداڭ كەشانغا قارىدى. گەرداڭ كەشان:

— مەن پانى دۇنيادا بىر ياخشى ئىش قىلىسام دەپ ئۈيلايتىم. مەن نەچچە قېتىم ئۇ جادۇگەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ قىلىپ قۇتلۇغان. ئۇ بىر قېتىم مېنى سېھىر بىلەن كور قىلدى. توت يىل ۋەيران يۈرۈم، كېيىن مېنى شەيتان قۇ-تۇلدۇردى. شۇنىڭدىن بېرى ئەززەقنى دۈشمەن تۇتۇپ يۈرەت-تىم. كېيىن ئۇ مېنى يەنە بىر قېتىم سېھىرلىدى. شۇ ھالدا يەتتە يىل يۈرۈم. ئاكىر ئەتتار جادۇنىڭ ياخشىلىقى بىلەن غەمدىن خالاس بولىدۇم. ئەي پادشاھىم، مەن ئۇ ئىككى ئاشقى — مەشۇق ئۈچۈن تەۋەككۈل قىلىپ باراي ۋە ئۇ جادۇگەرنى ئە-كېلەي، — دەپ پادشاھىن ئىجازەت سورىدى. ھۇشەڭ پاد-شاھ گەرداڭ كەشاندىن سوپۇنۇپ، ئۇنىڭ يەلكىسىنى ئۆزۈنخە-چە تۇتۇپ تۇردى. ئاندىن پادشاھ ئېيتتى:

— ئەي گەرداڭ كەشان، بارغىن، ساڭا نۇسرەت تىلەيمەن. ھوشيار بول، مەن سەن كەلمىگۈچە قوزغالمايمەن. بارغىن، كەشانىم، خۇدا ساڭا ياردۇر.

— گەرداڭ كەشان پادشاھ بىلەن خوشلىشىپ شىربەچە ھېيارنى باشلاپ، بىر يىل يول يۈرۈپ شەھرى خەفتانغا يەت-تى، ئۇ يەردىن ئەتتار جادۇنىڭ شەھىرىگە يېتىپ كەلدى. گەرداڭ كەشان ئەتتار جادۇنىڭ ئوردىسىغا كىرىپ، ئۇنىڭ ئا-يىغۇغا باش قويۇپ قوللىرىغا سويدى. ئەتتار گەرداڭ كەشانغا منىنەتدارلىق بىلدۈردى ۋە:

— ئەي بىچارە ئادەم، نېمە قىلىپ يۈرۈڭ ؟ — دەپ سورىدى.

ئەي سېھىرلەر سۈلتانى، بۇ ئالىدە سەندىن، كۆپ ياخشىلىق كۆرۈم، ئەمدى قالغان ئۆمرۈمنى خەتىمىنەمە كەنەدە ئۆتكۈزۈ دەپ كەلدىم، — دېدى گەردان كەشان. ئەتتۈرى كەنەدە ئەي گەرداڭ كەشان، ئارتۇق تەكەللۇپ قىلىماي مۇر دە، قولۇمدىن كەلسىلا، سېنى خۇشال قىلىمەن، — دېدى.

بۇ گەردان كەشان پادشاھ ھوشەڭىنىڭ ئۇنىڭغا يوللىغان مۇھەببەتلىك سالامىنى ۋە كېلىش مەقتىنى بايان قىلدى. ئەتتار، ئەزىزەق جادۇنى يوقاتقىلى بولارمۇ، دەپ ئويلاپ بىردمە جىم بولۇپ قالدى ۋە: — ئەي ھېيارلار ئۇلۇغى، بەكمۇ چوڭ پىلاندا كېلىپ سەن. ئەزىزەق زور جادۇگەردا، ھەممە جادۇگەرلەر ئۇنىڭ شا- گىرىتىدۇر. خەيرىيەت، پادشاھ ھوشەڭ مېنىڭ بۇرادىرىمگە كۆپ ياخشىلىق قىلغان، ئۇنىڭ ياخشىلىقىنى ياندۇرسام دەپ يۈرەتتىم. ئەي گەردان كەشان، ئۇنداق بولسا تېيارلان، — دەپ ھېممەت كەملىنى بېلىگە باغلىدى. ئۈچ كۈن يول تەي- يارلىقىنى قىلىپ، تۆتنىچى كۈنى ئەتتار جادۇ گەردان كەشان بىلەن شىربەچچە ھېيارنى ئالدىغا چاقرىپ ئۇلارغا دەممە قىلدى. ئۇلار سېھىرنىڭ كۈچى بىلەن شۇنچىلىك ھەيۋەتلىك بولۇشۇپ كەتتىكى، بىر - بىرىنى كۆرۈپ قورقۇشۇپ كەتتى. ئەتتار جادۇ بۇركۇت سۈرىتىگە كىردى. ئۇچدىلەن پەرۋاز قد- لىشىپ يەتتە دەريادىن ئۆتۈپ، كۈھىئاتەشكە بېقىن چۈشتى. ئۇلار كۆردىكى، چەكسىز بىر دەشت تمام ئوت بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن ئاجايىپ - غارايىپ ئاۋازلار ئاڭلاندى. ئۇلار سېھىر بىلەن كۈھىئاتەشتىن سالامەت ئۆتۈپ كەتتى. بۇ چاغدا ئەتتار جادۇ گەردان كەشانغا:

— ئەي قەدىناس، مەن پەقدەت مۇشۇ يەركىچىلا كېلەلەيمەن، بۇنىڭ سەۋەبىنى سورىما. بۇ يا ئوقىنى ئال. ئوتقا يې-

تۆتىنچى ئوقنى ئات، ئاندىن تەختىنىڭ ئۈسۈكە قىدەم ئالى ۋە ئۇنى دەرھال باغلاب بۇ يېركە ئەكمەل ! — دەپ ئەتتار جادۇنىڭ دېگىنىدەك قىلىپ، ئاخىر ئەزىزلىق بولۇشىنىڭ بىلەرىنىڭ گەردان كەشان ئۇلار بىلەن خوشلىشىپ يولغا رىختىدۇ.

دەپ ئەتتار جادۇنىڭ دېگىنىدەك قىلىپ، ئاخىر ئەزىزلىق بولۇشىنىڭ بىلەرىنىڭ بىلەرىنىڭ

جادۇنىڭ سارىيغا سالامەت كىردى. دېگەندەك سارايىنىڭ ئۆتىنچى ئوقنى ئەتتار جادۇنىڭ تۇرسىدا بىر ئالتۇن تەخت تۇرۇپتۇ، بىر ئەجدىها تەختىنى چۆرىدەپ ھالقا بولۇپ يېتىپتۇ. ئەجدىها گەردان كەشانى كۆرۈپ بېشىنى كۆتۈردى. گەردان كەشان تۆتىنچى ئوقنى ئەتتىپ، تەختىنىڭ ئۆستىگە قىدەم ئالدى. بۇ يەرde ئەزىزلىق جادۇ ئاغزىدىن زەھەر ئېقىتىپ ياتاتتى. گەردان كەشان يەتتە قېتىم ئەپسۇن ئوقۇپ، ئۇنى مەھكەم باغلاب ئەتتار جادۇنىڭ قېشىغا ئېلىپ باردى. ئەتتار جادۇ گەردان كەشانىڭ بۇ كارامىتىدىن سوپۇنۇپ كەتتى. ئەتتار ئەزىزلىق جادۇنىڭ ئىككى كوكۇلىسىدىن كېسىۋېلىپ ئوتقا تاشلىغانىدى، غايىت زور بىر تۇتۇن ئۆرلەپ، اتۇتۇنىڭ ئىچىدە زور بىر قەلئە نامايان بولدى. قەلئەدە خىلمۇخىل سۈرەتكە كىرگۈزۈلگەن ئادەملەر يۈرەتتى. بۇ بە- چارىلەر ئەتتار بىلەن گەردان كەشانى كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ ئا- ياغلىرىغا باش قويۇپ نىجاتلىق تىلەشتى. گەردان كەشان ئەتتار ئەزىزلىق سۆزى بويىچە بۇ بىچارىلەرنى ئەزىزلىق جادۇنىڭ كوكۇ- لىسى بىلەن ئۇرغانىدى، ئادەملەر ئەسلىگە كەلدى. ھېلىقى قەلئەدە يەنە نۇرغۇن جادۇگەرلەر يۈرەتتى، ئۇ جادۇگەرلەر تا- مام ئۆلتۈرۈلدى. ئۈچ مىڭ ئادەمزا تىجاتلىققا ئېرىشتى ۋە ئەزىزلىق جادۇنىڭ خەزىنىسىدىن ئۆز ئېھتىياجىغا يارىشا ئالتۇن - جاۋاھىرلارنى ئېلىشتى. ئەتتار جادۇ بىر كاسا سۇ-غا ئەپسۇن ئوقۇپ، بۇ سۇ سىلەرنى يەتتە دەريادىن ئۆتكۈزىدۇ، دەپ ئۇلارغا بەردى ۋە يەنە بىر كاسا سۇغا ئەپسۇن ئوقۇپ ئۇلارنىڭ يۈزىگە سۈرگەنلىدى، ئۇلارغا قانات پەيدا بولدى. بۇ

ئادەملەر ئەتتار ۋە گەردان كەشانغا ئەگىشىپ ھاۋاغا كۆتۈرۈ-
لۇپ ئۇچتى. ئۇلار ئەززەق جادۇنى ئېلىپ يەتكە دەريادىن ئۆ-
تۇپ ئەتتار جادۇنىڭ ماكانىغا كەلدى. ئادەملەر ئۆز يۇرتىلىرىغا
راۋان بولدى. بۇ چاغدا ئەتتار جادۇ گەردان كەشانغا:

— ئەي گەردان كەشان، مەن سېنى مۇشۇ يەردە ئۇزىتىپ
قوياي. پەخس بولغىنكى، بۇ جادۇ گەردا ئويغىنار ۋاقتى
بولدى. مۇبادا غاپىل بولساڭ، ئۇ سېنى ھالاك قىلىدۇ. ئەگەر
 يولدا بۇنىڭ بىرەر ئاشىناسى ئۇچراپ قالسا ياكى بۇ ئويغى-
نىپ قالسا، بىر ئوچۇم تۇپراققا ئەپسۇن ئوقۇپ يۈزىگە چاچ،
ئۇ يەنە بەند بولىدۇ، — دېدى ۋە گەردان كەشاننى ئەسلىي
ھالىتىگە كەلتۈرۈپ قويىدى.

ئەلقىسىسى: گەردان كەشان ئۇ يەردىن يۈرۈپ دەريايى
چىندىن ئۆتۈپ بىر سەھراغا چۈشتى. هاردۇق يەتكەن گەردان
كەشاننى ئۇيقو تۇتۇپ كۆزى سەل يۇمۇلغانىدى، ئەززەق جادۇ
ئويغىنلىپ قالدى. ئەززەق كۆزىنى ئېچىپ قارىسا، ئۆزى بىر
سەھرادا باغانىغان ھالدا تۇرۇپتۇ. بىتاقةت بولغان ئەززەق جا-
دۇ ئۇخلاۋاتقان گەردان كەشاننى تونۇدى ۋە ئۆزىنى قۇتقۇزۇش
ئۈچۈن قانچە سېھرىي ئەپسۇن ئوقۇغان بولسىمۇ پايدىسى
بولمىدى. شۇ ھالدا شربەچە ھېيار ئويغىنلىپ، ئەززەق جا-
دۇ ئۆزى باغانىغان دەرەخنى يىلىتىزى بىلەن قومۇرۇۋاتقانلىقد-
نى كۆرۈپ پەرياد كۆتۈردى، گەردان كەشان ئويغانىدى. ئەززەق
جادۇنىڭ ھەربىر كۆزى جامدەك بولۇپ كەتكەنلىدى. گەردان
كەشان دەرھال بىر ئوچۇم تۇپراققا ئەپسۇن ئوقۇپ جادۇنىڭ
يۈزىگە چاچتى. ئەززەق جادۇ يېرگە يېقىلىدى، ئۇنى يەنە مەھ-
كەم باغلىدى.

گەردان كەشان شربەچە ھېيارنى پادشاھ ھۇشەڭگە
ئالدىن خەۋەر بېرىش ئۈچۈن يولغا سالغانىدى، ئۇ شامالدەك

يۇرۇپ پادشاھنىڭ قىشىغا بېرىپ، بولۇپ تىكىن ۋەھىملىرىنى بىر - بىرلەپ بايان قىلدى. پادشاھ ھۇشەڭ مەخۇملىرىنى خۇشال بولۇپ، نۇرغۇنلىخان تاجدارلارنى باشلاپ ئۇنىڭچىلىق كەشاننىڭ ئالدىغا چىقىتى. ۋاقتىكى گەردان كەشان يېتىلىپ كەلدى - ده، پادشاھقا تەزىم بەجا كەلتۈردى. پادشاھ گەردان كەشانغا مىڭ مەرتە مىننەتدارلىق بىلدۈردى، ئۇنىڭغا كۆپ ئىنئاملار قىلدى.

ئەلقىسىسە: ئەزىزەق جادۇ پۇت - قولى باغلاقلىق ھالدا پا- دىشاھنىڭ قىشىغا كەلتۈرۈلدى. كۆرگەنلەر بۇ مەخلۇقنىڭ قورقۇنچلۇقلۇقىدىن ھەيران قېلىشتى، ئاندىن ئۇ جادۇ گەرنى ھېلىقى تاشقا ئايلانغان ئاشقىلارنىڭ ئالدىغا ئەكەلدى ۋە ئۇنى بىرئاز ھوشىغا كەلتۈردى. ئەزىزەق جادۇ كۆزىنى يېرىم ئې- چىپ، قەھرى بىلەن نەرە تارتتى. پادشاھ ھۇشەڭ ۋە دانىش- مەنلەر ئەزىزەق جادۇنى ياخشىلىققا ئۇندەپ، تاشقا ئايلاندۇرۇ- ۋەتكەن ئاشقىلارنى ئۆتونگەن بولسىمۇ، ئەزىزەق جادۇ يامان نىيە- تىدىن ئەسلا يانمىدى. شۇنىڭ بىلەن پادشاھ ھۇشەڭ گەردان كەشانغا ئۆلتۈر دېگەن مەنمەدە ئىشارەت قىلدى. گەردان كەشان قولىدىكى ئالماس قىلىچ بىلەن جادۇ گەرنى چاپتى. جادۇ گەرنىڭ تېنى ئىككى پارچە بولۇپ، يەر - جاھاننى لەرزىگە سالدى. گەردان كەشان ئۇنىڭ قېنىنى تاشقا ئايلانغان ئاشقىلارنىڭ ئۇستىگە تامدۇرغانىدى، ئۇلار گويا ئۇخلىغان ئادەم ئوبىغانغان- دەك ئاستا - ئاستا كۆزىنى ئېچىپ ئەسلىگە كەلدى. يىگىرمە تۆت يىل تاش سۈرىتىدە تۇرغان بىچارە بەھرام قېشىدا تۇرغان گەردان كەشاندىن نېمە كارامەتلەرنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى، ئەتراپىدىكىلەرنىڭ كىلىكىنى سورىدى. گەردان كەشان بەھرام جەبىلگە بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەلمىرنى، پادشاھ ھۇشەڭنىڭ

ئۇلارغا قىلغان شاپائىتلى ۋە ئۆزىنىڭ خىزمىتىنى، ئەززەق جادۇنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشلىنى بىز - بىرلەپ سۆزلىپ بىردى. بەھرام جەبىل گەردان كەشاندىن ئەھۋالنى ئاڭلاپ، ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز مەمنۇن بولۇپ، پادشاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ تەزىم قىلدى ۋە پادشاھقا قاراپ: — ئەي پادشاھ ساھىب قىران، ھىممەت ۋە كەرىمىڭىز بىلەن بىز مۇپتىلاارنى ھالاکەت دوزخىدىن خالاس قىلىدىڭىز، بۇ شاپائىتىڭىز ئۈچۈن خۇدا سىزنى ھەممە مۇشەققەتلەردىن ئازاد، ئەندىشىلەردىن خالاس قىلسۇن، — دەپ يىغلاپ ئالىي ھۆرمەت بىلدۈردى. پادشاھ ئۇنىڭغا خىللانغان ئات، چىدىر، بارگاھ ئايىپ بېرىشنى بۇيرۇدى، ئاندىن بەھرامدىن كىمنىڭ ئۇلادى ئىكەنلىكىنى سورىدى. بەھرام ئۆزى بىلىدىغان بارلىق ئەھۋالارنى ھېكايدى قىلىپ بەردى. پادشاھ بەھرامدىن بۇ سۆزلىرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، قىزنىڭ ئاتا - ئانسىنى ئەكىلدۈردى. قىزنىڭ ئاتىسى - چىن پادشاھنىڭ رازىلىقى بويىچە ئۇلارنىڭ بېشىنى قوشۇپ قويدى. پادشاھ ھۇشەلگ چىن شەھىرىنى بەھرامغا ئىنئام قىلدى.

ئەلقىسسى: قەھريمان بۇ ئاجايىپ ھېكايدىنى ئاڭلاپ ھەيران بولدى، ئاندىن:

— شەھبىال قەممەر رۇخنى قولدىن بېرىپ قويۇپ، دىۋىلەر بىلەن جەڭ قىلىدىمۇ؟ - دەپ سورىدى. گەردان كەشان ئېيتتى: — شەھبىال يۈز مىڭدىن ئارتۇق لەشكەر بىلەن قىرىق قېتىم باردى، لېكىن قانداق بولغانلىقىنى بىلمەيمەن. بۇ گەپ ۋاقتىنچە شۇ يەردە ئۆزۈلدى.

ئەلقىسسى: پادشاھ ھۇشەلگ تەختكە ئۆلتۈردى. شاھلار، ۋەزىرلەر ۋە يۈز يىگىرمە لەك لەشكەر شاھنىڭ بارگاھىغا جەم بولغانىسىدى. پادشاھ ھۇشەلگ قەھريمانغا ئالىي تون -

سەرپاپىلارنى كىيدۈردى، ئاندىن پادشاھنىڭ بويىچە لەشكەرلەر ھىندىستان تەرەپكە قەدەم ئالدى. كېچىپ يول يۈرۈپ سەككىزىنچى كۇنى بىر دەريا بويىغا يېتىشىۋە كەنگەرلىك بىلەن ئەمدىلا مەغىا چۈشكەننە، بىر تەرەپتىن ئاجايىپ بىر غۇزغا چىقىتى، گويا دەريя تېشىپ، يەر يېرىلغاندەك بولدى. بۇ ئاۋازنى ئاثىلاب لەشكەرلەر ساراسىمىگە چۈشتى. ئاتلار چۈلۈزۈلرىنى ئۈزۈش-تى، پىللار ئۇركۇپ كەتتى. سەرکەردىلەر ئەترابىنى كۆزىتىشكە باشلىدى. بىر كەملەرە شىربەچە ھەييار يېتىپ كەلدى. ئۇ ئۇدول پادشاھنىڭ قېشىغا بېرىپ:

— ئەمپىي پادشاھىم، دەريя ئىچىدىن بىر جانىۋار ئوينىپ چىقىپ كەلدى، ئۇنى كۆرۈپ ئات - پىللار ئۇركۇپ سەھرا تەرەپكە قېچىشتى. ھېلىقى جانىۋار لەشكەرلەر تەرەپكە ئىز بېسىپ كېلىۋاتىدۇ، — دەپ مەلۇم قىلدى. پادشاھ بۇ خەۋەر-

نى ئاڭلاپ سەركىردىلەرگە قاراپ: — بۇ نېمە ئەھۋال؟ يۈرۈڭلەر ! — دەپ، پالۋان — سەرلەر بىلەن دەريا لېۋىنگە كەلدى. پادشاھ كۆرىدىكى، كۆزى پىلغا، قۇيرۇقى تاۋۇسنىڭ قۇيرۇقىغا، كۆكىرىكى يولۇۋاسنىڭ كۆكىرىكىگە، ئارقىسى ئەجدىھاننىڭ ئارقىسىغا ئوخشاش، پېشا- نىسىدە چوغىلانغان نەيزىدەك بىر تال مۇڭگۈزى بار، مىسىلى ياقۇتتەك تۆت كۆزلىك، ئۆزى قارا، قولقى ئاتنىڭ قولىقدە- دەك، ئالىتە ئاياغلىق بىر غەلىتە جانىۋار ئىز بېسىپ كېلىۋە- تىپتۇ. بۇ جانىۋار ھېچ بېرۋا قىلىمай لەشكەرلەر توبىغا ئۆزدە- نى ئۇردى، دۇچ كەلگەننىڭ ھەممىسىنى ئۈسۈشتىن ئۆتكۈز- دى. پادشاھنىڭ بۇيرۇقى بىلەن بارلىق لەشكەرلەر جانىۋارغا قاراپ ئات سالدى. دەھشەتلىك ئاۋازلار ئالىمگە پۇر بولدى. ھېلىقى جانىۋار كەلگەنچە پالۋانلارنى بىرلا ئۈسۈپ ھالاك قىلدى. پالۋانلار ئۇرغان شەمشەرلەر ئەگەر تاغلارغا تەگىمن بولسا تاغلار تالقان بولاتتى، ئەمما ئۇ جانىۋارغا زەربە كار قىلمىدى. سىغىلار سۇندى، كۆپ باھادرلار ھالاك بولدى.

پالۋانلارنىڭ پولات گۈرۈلىرى جانىۋارغا تېگىپ، تاشقا تېگىپ يانغانىدەك قاڭقىپ كەتتى. پالۋانلار نائۇمىد كەينىگە داجىشقا مەجبۇر بولۇشتى. پادشاھ دەرگەزەپ بولۇپ، سىرتە- ماقچىلىرىنى چاقىرتتى. مەخلۇق تۆت يۈز سىرتماقنى سۆرەپ دەريا تامان راۋان بولدى. ئەھۋالنى كۆرگەن پادشاھ پەريشان بولۇپ، ۋەزىرلىرىگە ئېيتتى: — ئەي يارەنلار، بۇ ئاجايىپ جانىۋار دەريادىن چىقىپ، شۇنچە باھادرلىرىمىزنى ھالاك قىلىپ يەنە بەخىرامان يېنىپ كەتتى. بۇ ئەھۋاللارنى يىراق - يېقىندىكىلەر ئاڭلىسا، بىزگە نېمە سەتچىلىك؟ !

پادشاھنىڭ بىتاقەت ھالىنى كۆرۈپ، قەھرىمان چاچراپ

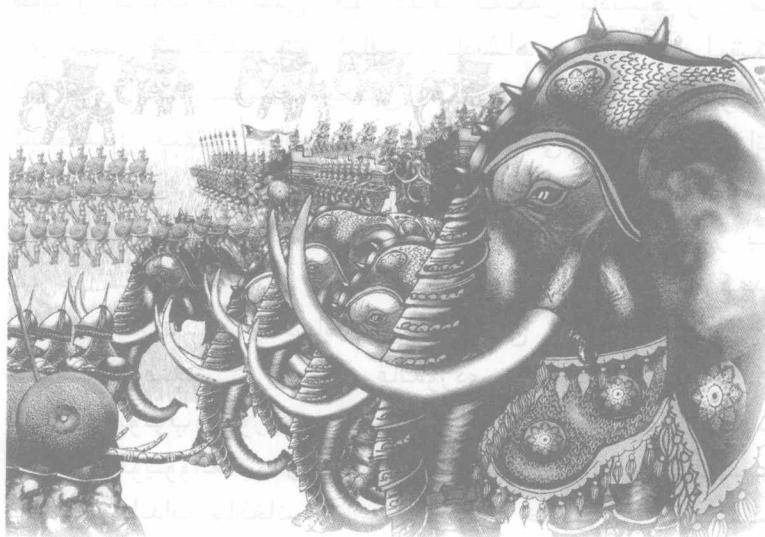

ئورنىدىن تۇردى. ئۇ كەركىدانغا مىنپ ھېلىپ جانوارنىڭ ئارقىسىدىن يېتىپ بېرىپ ئۇنىڭغا سىرتماق تاشىدۇ. سەرچەنلىكىنىڭ ئىلىنىدى، قەھرىمان كەركىداندىن چۈشۈپ سەرچەنلىكىنىڭ چىڭ تارتىپ تۇردى. جانۋار قانچە زورۇقۇمۇ بوشىنالىمىتلىك ئاخىر قەست قىلىپ قەھرىمانغا ئېتىلدى. بۇ چاغدا قەھرىمان پۇتون ۋۆجۈدىغا كۈچ يېغىپ دەھشەتلەك نەرەلتارتى. جانۋار قورقۇپ قاچماقچى بولدىيۇ، قەھرىماندىن قۇتۇلامىدى. قەھرىمان سىرتماقنى ئالدىغا تارتىپ ئۇ مەخلۇقنىڭ ئۆستىگە چىقىپ يېرگە نىقتاپ باستى ۋە ئىككى قۇلىقىدىن چىغىرقۇزۇگەندەك تولغىدى. ئۇنىڭ بەدەنلىرى ياپراقتەك تىترەشكە باشلىدى. قەھرىمان ئۇنىڭ ئۆستىلە تۇرۇپ ئۇنىڭ پۇتلۇرىنى زەنجىرلىدى، ئاندىن ئۇنى قويۇپ بېرىۋىدى، ئۇ قىمىزلىيالا مىدى. قەھرىمان ئۇنىڭ بويىنىدىن زەنجىرلەپ سۆرەپ پادىد شاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى. پادشاھ ۋە بارلىق باھادرلار قەھرىماننىڭ پالۋانلىقىغا سوّيۇنۇپ ئاپىرىن ئوقۇشتى. — ئەي قۇدرەتلەك يېگانە دەۋران، — دېدى پادشاھ، —

بەختىڭ، شۆھەرنىڭ زىيادە بولسۇن! پادشاھ ئالاھىدە ئىنئام ۋە تارتۇقلارنى بەردى. قەھرىمان پادشاھنىڭ ئىلتىپاتىدىن خۇشال بولدى. شۇ سا-ئەتتىن باشلاپ ھېلىقى جانۋارنى ئۆزىگە كۆندۈرۈۋالدى ۋە ئېگەرلەپ مىنپ ئويىنىدى. پادشاھ ھۇشەڭ يۈرۈشكە پەرمان بەردى. قەھرىمان ھېل-قى جانۋارغا مىنپ ماڭدى. كېچىلىرى جانۋارنىڭ مۇڭگۈ-زىدىن نۇر چېچىلىپ يولنى يورۇتاتتى. ئۇلار شۇ ماڭغانچە قىرىق كۈن يول مېڭىپ، بىر دەريايى ئەزىمدىن كېمىلىرگە چۈشۈپ ئۆتۈپ، يەنە بىر قانچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن سەراندىپ تېغىغا چىقتى. ئۇ يەرده ھەزرىتى ئادەم ئەلەيد-

ھىسسالامنىڭ قەبرلىرىنى زىيارەت قىلماق بولۇپ، چىدىرىن بارگاھلىرىنى تىكىشتى. ئەمدى گەپنى راي ھىندىدىن ئاڭلايلى: پادشاھ راي ھىندىنىڭ يولغا قارىتىپ قويغان قاراۋۇل. لىرى پادشاھ ھوشەڭ باشلاپ كەلگەن بۇ لەشكىرىي ئەزىمىنى كۆرۈپ، پادشاھقا ئەندىشىلىك خەۋەر يەتكۈزدى. پادشاھ راي ھىندى بۇنى ئاڭلاپ: ئەي پالۋانلار، مەن ئەسلىدە پادشاھ ھوشەڭنىڭ ئۇستىگە بېسىپ بارماقىچىدىم، مانا پادشاھ ھوشەڭ ئۆزى كەپتۇ، يولۇم قىسىراپتۇ، دەپ كۆرەڭلىدى. راي ھىندى. نىڭ قوشۇنلىرى ئارىسىدا پادشاھ ھوشەڭ تەزەپتىن قېچىپ كەلگەن بىر نەچچە بەگلىكىنىڭ پادشاھلىرى بار ئىدى، ئۇلار بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ساراسىمگە چۈشتى. ئۇلاردىن بەزلىرى ئېگىز يەرلەرگە چىقىپ، پادشاھ ھوشەڭنىڭ قوشۇنلىرىغا ھېiran بولۇپ قاراشتى. كۆرەڭلەپ كەتكەن پادشاھ راي ھىندى جىمى ئەركانلىرىنى ئېلىپ، پادشاھ ھوشەڭنىڭ لەشكەرلىرىنىڭ ئايىغىدىن چىققان چاك - توزانلار ئالىمنى قاپلاپ كېلىۋاتاتا. ئاتلارنىڭ كىشىنەشلىرى، پىل ۋە كەركىدانلارنىڭ ئاۋاز - لىرى لەشكەرلەرنىڭ ھېيۋەتنى ئاشۇراتتى. ئوتتۇز بەش گەز چە ئېگىزلىكتىكى تۇغقا ئەگىشىپ توت پالۋان كەركىدانغا منىپ كەلمەكتە. پادشاھ راي ھىندىنى ئالدىدا كېلىۋاتقان پالۋاننىڭ قىياپتى ھېiran قالدۇردى. ئۇ سېرىق كەركىدانغا منگەن بولۇپ، گۈرزىسىنى تاغقا يانداب قويغاندەك، ئېگەرنىڭ ئالدىغا قويۇۋالغانىدى. ئۇنىڭ ئوڭ ۋە سولىدا بىۋېساب پالۋانلار يانداب ماڭخانىدى. ھىندىستان خەلقى بۇ تەرتىپلىك لەشكەرلەرنى كۆرۈپ ھېiranو ھەس قېلىشتى. راي ھىندىنىڭ

قىشىدا ئيرانىدىن قېچىپ كەلگەن بىر پېشام بار ئىندى،
 ئىسمى كەيۋان شاھ دېلىمەتتى. راي ھىندى كەيۋانغا
 — ئەي كەيۋان، ئاۋۇ پالۋاننى تونۇمسەن؟ — دەپ شۇقىرىنى
 بىلەن مەشهر. ئۇ مېنىڭ ھەممە پالۋانلىرىمىنى ھالاك قىل
 خان، — دېدى كەيۋان ۋە ئۇنىڭ ھېكايسىنى بايان قىلىپ
 بەردى. ئۇلارنىڭ كەينىدىن يەنە بىر چوڭ سەپ پەيدا بولدى.
 ئۇلارنىڭ ئالدىدا بىر پالۋان كېلىۋاتقۇدەك. ئۇ بويى قىرىق
 گەز، ئالتە ئاياغلىق بىر جانۇوارغا مىنىۋاپتۇ، ئۇنىڭ قىياپ-
 تى تاغقا مىنىۋالغاندەك كۆرۈندۇ. راي ھىندى بىتاقەت بول-
 خاندەك بولدى. ئارقىدىن يەنە بىر چاڭ - توزان كۆتۈرۈلدى،
 ئۇنىڭ ئىچىدە سەكسەن ئەلەم كۆرۈندى، ھەربىر ئەلمەمنىڭ
 تۈۋىدە مىڭدىن باھادر بار ئىدى. ئۇنىڭ كەينىدىن يەنە سەك-
 سەن ئەلەم كۆرۈندى، ھەربىر ئەلەم تۈۋىدە سېرىق رەڭلىك

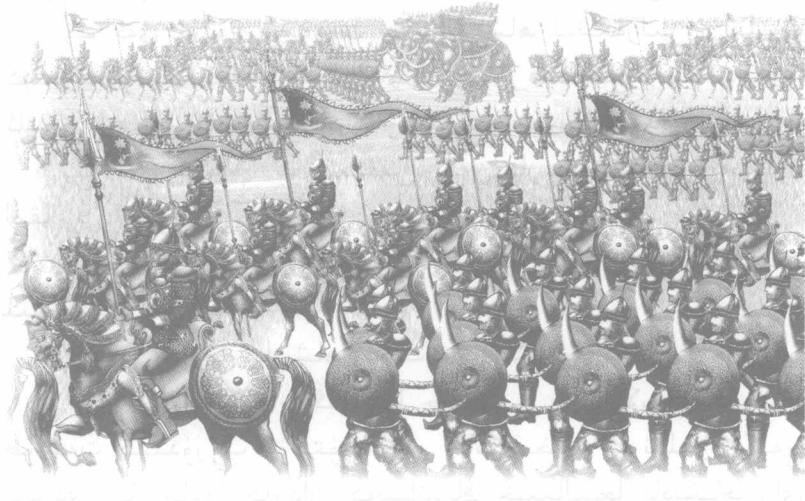

کييم کييم مىڭلۇغان ئادەم بار ئىدى. بۇ ئۈچ سەپتىكى سەركەر دىلەر شۇ يەرگە كېلىپ پادشاھنىڭ بارگاھىنى تەكشىتى. ئۇزاق ئۆتمىي يەنە بىر چاڭ - توزان كۆتۈرۈلدى. سەپ ئالدىدا يان - يانلىرىغا كامان ۋە ساداق ئاسقان، قوللىدەرنغا تۈۋۈرۈسىمان نىزە ئالغان بىر پالۋان كۆرۈندى، ئۇ تەبەرىستان پادشاھى بەھرام سەڭگى ئىدى. ئاندىن كېيىن پا-دشاھ مەرغىبە يەتمىش مىڭ لەشكەر بىلەن يېتىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن پادشاھ فەلەڭ تۈمەن مىڭ لەشكەر بىلەن يېتىپ كەلدى. شۇ چاغدا راي ھىندىنىڭ كۆزى يەتمىش گەز بويى بار بىر پالۋانغا چۈشتى. راي ھىندى:

— بۇ پادشاھ ھوشەڭمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— بۇ پادشاھ ھوشەڭنىڭ بىر پالۋىنىدۇر. ئۇنىڭ گۈر-

زىسى يەتتە مىڭ پاتمان كېلەرمىش. ئۇنىڭ ئېتى قەھەتران ئىنى تەغماجىدۇر، — دەپى كەيۋان. ئۇنىڭدىن كېيىن قىرىق

ماڭ جاۋاھىرپۇرۇش، ئۇنىڭ كەينىدىن يېش مىڭ بىھە
ۋەنداز، ئۇنىڭ كەينىدىن پادشاھ ھۆشەڭنىڭ بىر ئەملىرىنى
ۋە ئۇنىڭ خاس چۆرىلىرى كەلدى، ئاندىن يەنە يور ئەملىرىنى
پەيدا بولدى، ئەلمدارلارنىڭ بېشىدا شاھلىق تاج بار ئەتكۈزۈن ئەملىرىنى
ئارقىدىن پادشاھ ھۆشەڭنىڭ نەچچە يۈز پىل كۆتۈرگەن سا-
يىۋىنى كەلدى. ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئۆللىمالار، ھۆكۈمالار، مەھ-
رەملەر، ھاپىزلار كېلىۋاتاتى. گەردان كەشان بىلەن شىر-
بەچچە ئۇلارنىڭ ئالدىدىل كېلىۋاتاتى. پادشاھ راي ھىندى
ھەمراھلىرىغا قاراپ: ئەملىرىنىڭ ئەملىرىنىڭ ئەملىرىنىڭ
— ئەگەر بۇ ئىككى ھېيارنى — دۆزەپەر بىلەن شىكار.

گەرنى ئەۋەتسەم، ھۆشەڭنىڭ يەتتە ھېيارنى بىر كېچىدە
ھالاڭ قىلىپ، سىلەرنى غەمدىن خالاس قىلىدۇ، — دەپ، پا-
دىشاھ ھۆشەڭنى ياراتىغان ھالدا ئوردىسىغا ياندى ۋە ۋەزىر-
لىرىنى چاقىرىپ كېڭىش تۈزدى. كېڭەشتە ھەر خىل گەپلىمەر
بولدى، خۇداغا ئىلتىجالار قىلىشتى، ئاندىن ئۇلار ئۇنىڭ
ئەتراپىغا بېرىپ سەجىدە قىلىشتى. راي ھىندى باش قويۇپ:
— ئەي ئۇلغۇ مەبۇدەم، ھۆشەڭ شاھ لەشكەرلىرى بىلەن
كەلدى، بۇنىڭ ئىلاجى نېمە؟ ماڭا ئەمەر قىلغىن ! — دېدى.
ئاندىن شەيتان ئوت ئىچىدىن مۇلايم ئاۋاز بىلەن نىدا قىلىدى:
— ئەي قولۇم، قورقىمىغىن، مەن بار، لەشكىرىي تەبىyar-

لىقلارنى قىل !
راي ھىندى بۇ سۆزنى ئاڭلاب، ئۇرۇشقا تەبىyarلىق قە-
لىشقا كىرىشتى.

ئەمدى سۆزنى پادشاھ ھۆشەڭدىن ئاڭلایلى:

ھۆشەڭ پادشاھ بارگاھىغا چۈشتى. تاجدارلار پادشاھقا
ھۆرمەت بىلدۈرۈپ ئولتۇرۇشتى. داستىخان تارتىلىدى. كەچ
كىردى، بۇ چاغدا گەردان كەشاننىڭ خىيالىغا پادشاھ راي

هيندىنىڭ ئوردىسغا بېرىپ باقايى دەيدىغان ئوي كەلدى ۋە پادشاھ ھۇشەڭنىڭ ئىجازىتى بىلەن يۈل ئالدى. ١٨٥٣ء

پادشاھ راي هيندىمۇ ئۆزىنىڭ شىكارگەر ۋە دۆزەپەر دې- گەن ئىككى ھېيارىنى چاقىرىپ، سىلەر ھۇشەڭنىڭ ئوردد- سىغا بېرىپ بىر خەۋەر ئەكەلسەڭلار، دەپ يولغا سالدى. بۇ ئىككى ھېيار پادشاھنىڭ تاپشۇرۇقىنى ئېلىپ يولغا چىقىش- تى - ٥٥، ھۇشەڭنىڭ لەشكەرلىرى ئارىسىغا كىرىۋالدى. بۇ ئىككىسى ئىلگىرى نەچە قېتىم گەردان كەشاننىڭ زەرىنىسى- نى يېگەندى، شۇڭا ئۇلار گەردان كەشاندىن قورقاتتى. ئىككى ھېيار گەرداń كەشاننىڭ يولۇقىنى كۆرۈپ، ھۇشەڭنىڭ ئوردىسغا كىرىشتى. بۇ يەردە بارلىق ھېيارلار قىلىچلىرىنى باش ئاستىغا باستۇرۇپ خەرامان ئۇخلاپ يېتىپتۇ. پادشاھ ھۇشەڭ تەخت ئۆستىدە، ئۇنىڭ ئەتراپىدا نەچە شاھ ۋە پا- سىبانلار ئۇخلاپ يېتىپتۇ. ئىككى ھېيار بۇلارنىڭ ھەممىسى- نى بىھوش قىلدى، ئاندىن پادشاھ ھۇشەڭنى كۆتۈرگەنچە ئې- لمىپ يولغا چىقتى. بۇنى ئىنس - جىن تۈمىدى. ئىككى ھېيار خۇددى شامالدەك كېتىپ قالدى. گەرداń كەشاننىڭ ئوردىسغا كىرىۋالدى. پەملىدىكى، شىكارگەر ھېيار بىلەن دۆزەپەر ھېيار يوق ئىدى. گەرداń كەشان، بۇ مەلئۇنلار شاھىمنىڭ ئوردىسغا كەتكەن بولمىسۇن، دەپ دەرھال ئارقىسىغا ياندى. ئۇ كېلىۋە- تىپ ئىككى ئادەمنىڭ قەدم تۈۋىشىنى ئاخلاپ بىر خىلۋەتكە يوشۇرۇنۇپ، قىلىچىنى غىلاپىدىن چىقىرىپ ھېيارلىنىپ تۇر- دى. شۇ ئارىدا، لەشكەر ئىچىدە گەرداń كەشان يوق ئىكەن، ئىشىمىز ئاسان بولدى، ئەگەر ئۇ بولغان بولسا چاتاق بولات- تى، مانا ئەمدى پادشاھ ھۇشەڭ بىزنىڭ قولىمىزغا چۈشتى، دېگەن گەپلەر ئاخلاندى. گەرداń كەشان غەزەپتىن ۋارقىرىدى:

قىسىدىن قوغلاپ كەتتى. مەن شۇ قاچقاچە ھۇزۇرلىرىغا كەلـ.
دېمىم. ئەھۋالدىن قارىغاندا، گەردان كەشان بىز تەرەپكە كەلگەن
ئوخشايىدۇ، — دېدى. بۇنى ئاخلاپ راي ھىندى غەزەپلىنىپ:
— ئىككى ئادەم بىر ئادەمدىن قاچسا، بۇ نېمىدىگەن
رەسۋاچىلىق ! — دېدى.

— ئەي پادشاھىم، گەردان كەشانغا ھېچبىر كۈچ تەڭ
كېلەلمىيدۇ. بىز ئىككىمىز ئۇنىڭغا قانداقمۇ تاقابىل تۇرالايدۇ.
مۇز؟ — دېدى دۆزەپەر. راي ھىندى كەھبال ھىندىنى ئۈچ
يۈز مىڭ باھادر بىلەن تاغ تەرەپكە يولغا سېلىپ، ئۆزى بار-
لىق لەشكەرلىرىنى ئېلىپ ئۇنىڭ كەينىدىن ماڭدى.
ئەلقىسىسە: پادشاھ ھۇشماڭ غار ئىچىدە ئۆز لەشكەرلىرىدە.
نىڭ يېتىپ كېلىشىنى كۈتۈپ بىتاقةت بولۇۋاتاتتى. ھىندى
ئەشكەرلىرى كېلىپ غارنىڭ ئەتراپىنى تمام قورشىۋالدى. پا-
دىشاھ بۇلارنى تونۇدى. پادشاھ ھۇشماڭ دەرھال شىكارگەر
ھېيارنىڭ قورالىنى ئېلىپ غاردىن چىقىپ، بىقياس لەش-
كەرلەرگە ئۆزىنى يېتىپ، تەنها جەڭگە كىرىشىپ كەتتى. پا-
دىشاھ ھۇشماڭ باھادر پالۋان ئىدى. ئۇ قىلىچ بىلەن ئۇرسا،
تەنلەر تۆت پاره بولاتتى. پادشاھ ھۇشماڭ لەشكەرلەرگە خۇددى
بۇرە قويغا ئېتىلغاندەك ئۆزىنى ئۇراتتى. ھىندى لەشكىرى
قات - قات بولۇپ چەمبىرەك ياساپ پادشاھنى ئارىغا ئې-
لىۋالدى. دەل شۇ ۋاقتىتا قەھرىمان يېتىپ كەلدى. ئۇ پاد-
شاھنىڭ پىيادە شۇنچە لەشكەرلەر بىلەن جەڭ قىلىۋاتقانلىقـ.
نى كۆرۈپ، ئالەم كۆزىگە قاراڭغۇ كۆرۈندى. ئۇ غەزەپ بىلەن
نەرە تارتىپ ئۆزىنى ھىندى لەشكەرلىرىگە شىدەت بىلەن ئۇ-
رۇپ، لەشكەرلەرنى سۈرۈپ ھەيدەپ پادشاھ ھۇشەڭنىڭ قې-
شىغا باردى. قەھرىماننىڭ ئارقىسىدىن قەھتىران، بەھرام جە-
بيل، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن جىمى سەركەردە ۋە پالۋانلار، لەش-

ئۆلگەندى. ئۇلارنى بىرلەپ دەپنە قىلىدى. ئەلقيسىسە: راي ھىندى دوستى كەھبىالنىڭ ئۆلۈكىنى بىر تاۋۇتقا ئالدۇرۇپ، بۇرادىرى ئىسپەندىيارنىڭ جايى — ئوممان شەھىرنىڭ ئەۋەتتى. ئىسپەندىيار بويى توقسان گەز كېلىدە. خان، ئۈچ مىڭ پاتمان گۈرۈزە ئىشلىتىدىغان باتۇر ئىدى. ئۇ راي ھىندىنىڭ قىزى سەرۋى خىرامانغا ئاشق ئىدى. ئۇ قىز: «ھەركىم مېنى چېلىشتا يەڭىسى، شۇنىڭخا ياتلىق بولمەمەن» دەيتتى. مەلىكىنىڭ بۇ تەلىپىنى ئائىلاپ جايى - جايilar- دىن پالۋانلار، شاهزادىلەر كېلىپ جانلىرىدىن ئايىرىلىشتى. ئىسپەندىيار قىزنىڭ ئالدىغا بارغۇسى بار ئىدى، لېكىن قورقۇپ ساراسىمە ئىچىدە يۇرەتتى. شۇنداق كۈنلەرە كەھبىالنىڭ تاۋۇتقى يېتىپ كەلدى. ئىسپەندىيار ئۇنى پادشاھ راي ھىندىنىڭ تەلىپى بويىچە دەپنە قىلىدى. پادشاھ راي ھىندى مۇنداق بىر پارچە خەت يازغانىدى: «دوستۇم، پادشاھ ھۇشەڭ ۋە قەھرىماندىن داد! ئۇلار ئىران ۋە تۈراندىن نۇرغۇن لەشكەر ئېلىپ ھىندىستان ۋىلايىتىگە بېسىپ كەلدى. ئۇلار بىلەن جەڭ قىلىدىم، كۆپ پالۋانلىرىم زەبۇن بولدى. ئەي ئىسپەندىدا يiar، ئىككىمىز بىرلىشىپ پادشاھا ھۇشەڭ بىلەن قەھرىماننى يوقاتساق، قىزىم سەرۋى خىراماننى اساثا پەرگەن بولاتتىم. لەشكەر باشلاپ كەلگەيسەن!»

ئەلقيسىسە: راي ھىندى كەھبىالنىڭ مېيتىنى ئۇزىتىپ، ئۆلگەنلەرنىڭ جەستىنى كۆيدۈردى. تالى ئېتىپ كۈن يۈرۈۋدى، ئىككى تەرەپنىڭ نەرىلىرى ياخىرىدى. ئىككى تەرەپ لەش كەرلىرى تىغ - گۈرۈلىرىنى تۇتۇپ، پادشاھلىرىنىڭ بۇيرۇۋقىنى كۆتۈپ تۇرۇشتى. ھۇشەڭ تەرەپتىن قەھرىمان ئۇرۇش كىيمىلىرىنى كېلىپ، ئالىتە ئاياغلىق جانۋارغا مىندى. ئازان دىن ھۇشەڭنىڭ ھەممە سەرکەرە - پالۋان ۋە لەشكەرلىرى

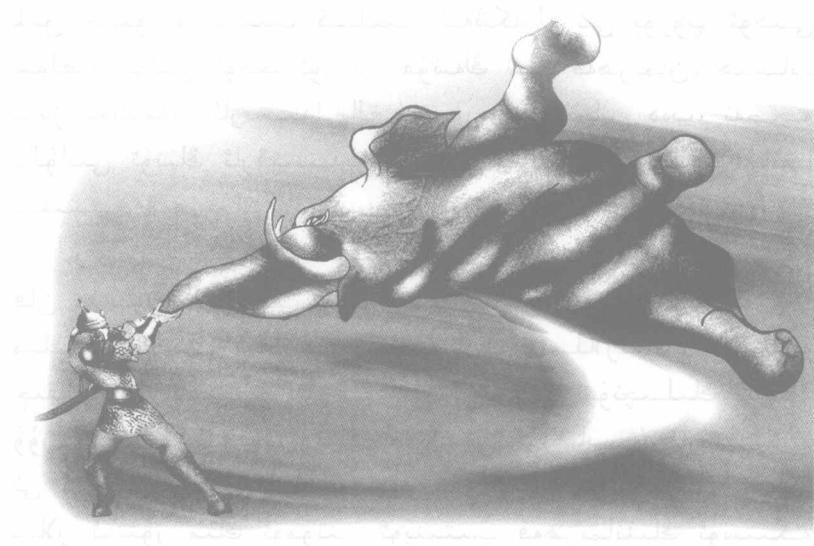
جهڭگە تەقەززا بولۇپ تۇرۇشتى. پادشاھ مۇشەڭ نەۋەتىنى كىيىدى، ئاندىن ئېتىنى منىپ جەڭگاھقا ماڭنىڭ ئۇنىڭ ئىچۈن ئىچۈن ئەتكەشتى.

راي ھىندىمۇ ھېيۋەت بىلەن كېلىپ مەيداندا كەتىۋى ئەتكەشتى. ھىندىلار تەرىپىدىن بەھرام ھىندى مەيدانغا كىردى. ھۇشەنگى ئەتكەشتى. تەرەپتىن بەھرام جەبىل مەيدانغا كىردى. بۇ ئىككى باھادر بىر - بىرىگە خىرس قىلىشتى. بەھرام جەبىل بەھرام ھىندىنىڭ بىلەن تۇتۇپ تارتىپ، ئۇنىڭ بويىنى مىسىلى تۇمۇ - چۇقنىڭ بېشىنى ئۆزگەندەك ئۆزۈپ تاشلىدى. بۇنى كۆرگەن كەھتىلان ھىندىنىڭ تاقىتى بۇزۇلۇپ، دەرھال پىلىنى بۇرالپ، غەزەپ بىلەن كېلىپ بەھرامنىڭ بېشىغا گۈرۈز ئۇردى. گۈرۈزلىرىن ئۆت ياندى. بەھرام جەبىل گۈرزىلەرنى چاققانلىق بىلەن ياندۇردى ۋە مەردىلىك بىلەن رەقىبىنى ئاكاھلاندۇردى - دە، گۈرزىسىنى ئۆينتىپ كېلىپ كەھتىلان ھىندىنى شۇنداق ئۇردىكى، ئۇ تىن تارتىماي ئۆلدى. بۇنى كۆرگەن ھىندى پالۋانلىرى غەزەپ بىلەن ئارقا - ئارقىدىن مەيدانغا كىرىشتى، لېكىن ھېچقايسىسى ئامان قالىدى. شۇنداق قىلىپ، بۇ كۇنى بەھرام جەبىلنىڭ قولىدا بىر يۈز ئاتمىش ھىندى پالۋان حالاڭ بولدى. ئۆتى يېرىلغۇدەك بولغان ھىندىلار بىراقلا ئات سېلىپ كېلىشتى. بەھرام بۇلارنى كۆرۈپ ئالىمچە كۈچ بىلەن نەرە تارتىپ يەنە جەڭگە چۈشتى. پادشاھ ھۇشەڭنىڭ بارلىق لهشکەرلىرى بەھرامغا ئەگىشىپ جەڭگە كىردى. ئىككى تەرەپ - ئىش بىقىياس لهشکەر دېڭىزى ئاسمان - زېمىننى لەرزىگە سالدى، ئالىمنى چاڭ قاپلىدى، ئادەملەرنىڭ قىنى زېمىننى بويىپ، ئېقىن بولۇپ ئاقتى. پادشاھ راي ھىندىنىڭ سەھرالپ دېگەن پالۋىنىنىڭ قولىدا ھۇشەڭنىڭ ئون ئىككى باھادرى حالاڭ بولدى. قەھتىران بۇ جاھىل ئەبلەخكە تاشلاندى، ئەندى -

دین - ئاخشامغىچە ئېلىشتى، لېكىن ھېچقايسىسى غالىب كېلەلمىدى. ئاخىر ھەر ئىككى تەرەپتىن كانايilar چىلىنىپ، جەڭ ۋاقتىنچە ئاخىرلاشتى.

ئەلقىسىسە: پادشاھ ھۇشەڭ ئون ئىككى باھادرنىڭ جە- سىتىنى كۆرۈپ كۆڭلى بۇزۇلدى.

پادشاھ راي ھىندى جەڭدىن يېنىپ ئۆز بارگاھىغا كەل- دى، سەھراپقا تون كىيدۈردى. خېلى ۋاقت ئۆتۈپ، جەڭ يەنە باشلاندى. ھىندىلار تەرىپىدىن سەھراپ ھىندى مەيدانغا كىر- دى. پادشاھ ھۇشەڭ بىر پالۋاننى مەيدانغا چىقاردى. ئەپسۇس، ھايال ئۆتمەي ئۇ پالۋان ھالاك بولدى. قەھرمان بۇ ھالنى كۆرۈپ مەيدانغا كىرەي دەپ تۇرغاندا، بەھرام جەبىل مەيدانغا كىرىپ بولدى. بەھرام جەبىل سەھراپقا بىر گۈرۈزه ئۇرغاند- دى، سەھراپ ھىندىنىڭ ئېتىنىڭ بېلى سۇنۇپ يەرگە يېقىل- دى. ھىندىلار سەھراپقا بىر كەركىدان ئەكېلىپ بېرىشتى. سەھراپ كەركىداننى مىنپ بەھرامنى قوغلاپ گۈرۈزه ئۇرغا-

ئىدى، بەھرام قالقان بىلەن توسوۋالدى. بۇ كىكىسى ئېلىشا ئاخىر قۇچاقلىشىپ قالدى، بىر - بىرىنچى دىن تۇنۇپ ئېتىشتى. ھېيات، بەھرام سەھراپ بەھرام ئەپلىدىن ئېلىپ يەرگە ئوردى. مىدىر قىلامىغان سەھراپ ئۆز ئادەملەرى مەيداندىن ئاچقىپ كەتتى. ئەمدى بەھرام ئەڭ كەلگۈدەك بىرەر پالۋان چىقىمىدى. ھىندىلار بۇ ئىشقا چىدىما سلىق قىلىپ، بەھرامنى ھالاڭ قىلىش ئۈچۈن مىڭ پىلىنى قويۇپ بەردى. پىللار بەھرامغا ئېتىلىشقا باشلىدى. بەھرام بىر گۈرۈز بىلەن بىر پىلىنى يېقىتاتتى ۋە پىللارنىڭ خارتۇملىرىدىن تۇتۇپ ھىندىلار تۈپىغا ئاتاتتى - ۵۵، نەچچە ھىندى بېسىلىپ ئۆلەتتى. ھىندىلار بەھرامنىڭ بوي بەرمىد گەنلىكىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا كامان ئاققىلى تۇردى. قەھريمان بەھرامنى بۇ ھالدا كۆرۈپ ئاسمانىنىڭ قەرنى يارغۇدەك نەمرە تارتىتىكى، ئادەملەرنىڭ يۈرەكلىرى قېپىدىن چىقىپ، تاغ - تاشلار كۈلدۈرلەپ چۈشكەندەك بولۇپ كەتتى. ئۇ ئالىتە ئاياغ - سۈلغا، سولنى ئوڭغا ئوردى. ھوشلۇق شاھ قەھريمان، ھېساب - سىز دۇشمەن ئارىسىدا يالغۇز يۈرسە بولماس دەپ، نەچچە پالۋاننى ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدۇردى. پالۋانلار قەھريمانغا ئېتىشتى. قەھريمان ئادەتتىن زىيادە قەھرلىنىپ كەتكەننىدى. راي ھىندىنىڭ يەتتە يۈز سەپ لەشكىرى دېڭىزدەك چۇ - قان - سۈرهن سېلىپ مەيدانغا كىرىشتى. راي ھىندى ئوتتۇز مىڭ پىلىنى ئەتراپىغا سېپىل قىلىپ، پىللارنىڭ ئۇستىگە چىقىپ كۆزتىپ تۇراتتى. قەھريمان ئۇنى شۇنچىلىك ھاكا - ۋۇر ھالەتتە كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئەتراپىنى قورشاپ تۇرغان پىللار - نى ئورغىلى تۇردى. پىللار قېچىشقا باشلىدى. بۇ چاغدا ھىن - سىلار ئۇتتۇز مىڭ ئومۇتنى ئوينىتىب قەھريماننىڭ ئۇستىگە

بېسیپ كېلىشتى. پادشاھ ھۇشەڭ قەھرىماننىڭ ئارقىسىدىن دۇشمن تۈپغا ئۆزىنى ئۇردى، ئەمما ھەرقانچە قىلىپ قەھرىمانغا يېقىن بارالمىدى. ھىندىلار تۈيۈقسىز سەكسەن زەذ- جىرنى ھالقا قىلىپ قەھرىماننىڭ بويىنغا تاشلىدى ۋە يۈز پالۋان پىل ئۈستىدە تۇرۇپ قەھرىماننىڭ بويىندىكى زەذ- جىرنى تارتتى. قەھرىمان دەرغەزەپتە زەنجىر تۇتقان يۈز پالۋانى پىل ئۈستىدىن زەرب بىلەن تارتىپ يەرگە ئۇردى. ھىندىلار جان - جەھلى بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىپ، پىللار- نى قاتمۇقات قىلىپ قەھرىماننى ئارىغا ئېلۋالدى. بۇ كۈنى ئاخشامغىچە قاتتىق جەڭ بولدى. كېچە ئۆتۈپ، تاڭ ئاتتى، لېكىن قەھرىمان پىللارنىڭ قورشاۋىدىن تېخىچە چىقالمىغا- ندى. ھۇشەڭ شاھ بىتاقةت بولۇپ، بارلىق پالۋانلارنى جەڭ- گە چاقىردى. پالۋان - لەشكەرلەر ئۆزلىرىنى پىللار سېپىگە ئۇرۇشقا باشلىدى. شۇ ھالدا قەھرىمان ئەمدى راي ھىندىنىڭ ئۈستىگە تاشلىناي دەپ تۇراتتى، بىر تەرەپتىن سەرخىل ئاتلارغا مىنىشىكەن، جاۋاھىر تونلارنى كىيىگەن مىڭدەك كىشى كۆرۈندى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە لەئەل - ياقۇتقا غەرق بولغان ئاجايىپ بىر گۈزەل ساھىجامال كېلىۋاتاتتى. ھەممە ھاڭ - تاڭ قېلىشتى. ئاخىر مەلۇم بولدىكى، ئۇ راي ھىندىنىڭ قىزى - سەرۋى خىرامان ئىدى. سەرۋى خىرامان دادسىنىڭ شۇنچە كۆپ لەشكەرلىرىنىڭ ھۇشەڭ تەرىپىدىن ۋەيران بول- غانلىقىنى، بىر پالۋان ئالتە ئاياغلىق، تۆت كۆزلۈك ھايۋانغا مىنىۋېلىپ پىللارنىڭ سېپىنى بۇزۇۋاتقانلىقىنى، دادسىنىڭ ئېغىر تەھدىت ئاستىدا قالغانلىقىنى، بۇ يەرنىڭ قان بىلەن بويالغانلىقىنى كۆرۈپ غەزەپلىنىپ، پىللارنىڭ سەپلىرىنى بۇ- زۇپ قەھرىمانغا يېقىنلاشتى، ئاندىن قەھر بىلەن شىددەتلەك ئاۋازدا نەرە تارتتى. راي ھىندى قىزىنى يىراقتىن كۆردى.

ئۇ نازىننىن كېلىپ قەھرماننىڭ بېشىغا گۈزى ئۇردى. قەھریمان تەستە ئۆزىنى ئېلىپ قاچقانىدى، رۇلدى. ئالاھازەل قەھریماننى كۆز ئاپقىلى قويىمىتلىرىنىڭ قەھرمان بىردىن ئاگاھ بولۇپ، گۈزىسىنى قولىغا ئېلىپ قىزنىڭ بېشىغا نەچچىنى سالدى. قەھریماننىڭ ئورغان گۈرۈشىنىڭ ئەپسەنلىقىنىڭ زىسىنى سەرۋى خىرامان پالۋانلىق بىلەن ياندۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ئانسىدىن ئەمگەن سۇتى ئاغزىغا كەلگەندەك بولدى. بۇ ئىككىسى ئاخشامىغىچە جەڭ قىلىشتى. سەرۋى خىراماننىڭ ئىنكائىنىسى بىتاقةت بولۇپ، ئۈچ لەك لەشكەر بىلەن قەھریماننى ئارىغا ئېلىۋالدى. راي ھىندى قىزنىڭ غەيرىتىدىن ئەلها مەلىنىپ، ھۇشەڭنىڭ لەشكەرلىرىگە ئۇرۇلدى. ئىككى تەرىپ ئەتىدىن - كەچكىچە شۇ يۈسۈندا جەڭ قىلىشتى. كەچ كىرىپ جەڭ ئاخىرلاشتى. دەم ئارىلىقىدا پادشاھ ھۇشمەك قا- رسما، قەھریمان باشلىق ئون ئىككى مىڭ لەشكەر يوق. پادشاھ ھۇشەڭنىڭ پەرمانى بويىچە گەردان كەشان پالۋانلارنىڭ خەۋىرنى ئالغىلى راۋان بولدى. گەردان كەشان بېرىپ بىلەن ئىككى، ئون ئىككى مىڭ پالۋان شېھىت بويپتو، لېكىن شېھىتلىار ئىچىدە قەھریماننىڭ جەستى يوق ئىدى. ئۇنى قانچە ئىزدەپمۇ تاپالمىدى.

ئەمدى گەپنى قەھریماندىن ئاخلايلى:

قەھریمان سەرۋى خىرامان بىلەن ئېلىشىۋاتقاندا، جىمى لەشكەرلەر مەيداندىن چىقىشتى. قەھریمان بىلەن سەرۋى خىرامان ئېلىشا - ئېلىشا ھىندى تېغىغا چىقىپ قالدى ۋە كېچىچە جەڭ قىلىشتى. ئاخىر قەھریمان پۇتون كۈچى بىلەن بىر گۈرۈزه ئۇردىكى، قىزنىڭ دۇبۇلغىلىرى پارچە - پارچە بولۇپ، كوكۇلىلىرى ھەريانغا تۆكۈلدى. قەھریمان بۇ گۈزەل ساھىبجامالغا يېقىن كېلىپ قارىغانىدى، بەدەنلىرى بوشاشقا-

دهك، يۈرىكىگە ئىشق تەپكەندەك بولدى. قەھرمان قانداقتۇر بىر خىل تۇبىغۇ ئىچىدە ھېلىقى جانۋارنى مىتىپ ئۆز لەش كىرى تەرەپكە راۋان بولدى. ئۇ يولدا گەرداڭ كەشان بىلەن ئۇچرىشىپ، پادشاھنىڭ قېشىغا باردى. بۇ چاغدا ئەسىرلەرنى پادشاھ ھۇشەڭىنىڭ ئالدىغا ئەكىرىشتى. ئۇلار پادشاھتنى گۇناھلىرىنى تىلەشتى، پادشاھ ھۇشەڭ ئۇلارنى ئازاد قىلدى ۋە كەيۋان شاهقا پادشاھلار قاتارىدا ئورۇن بەردى. سەھراپىنى بەھرامغا، شىكارگەر ھەيىارنى گەرداڭ كەشانغا قوشۇپ بەردى.

ئەمدى سۆزنى ئۇ تەرەپتىن ئاڭلايلى:

راي ھىندى، سەرۋى خىرامان كەلمىدى، دەپ تولىمۇ بىـ ئارام بولدى. ھىندىلار پاتىپاراق بولۇشتى. ئۇلار شۇنداق بــ تاقاقت بولۇپ تۇرغاندا، سەرۋى خىرامان يېتىپ كەلدى. ئــ نىكئانا ئۆزىنى تۇتۇۋالماي، ئۇنىڭ ئاياغلۇرىغا تاشلىنىپ نېمە بولغانلىقىنى سورىدى. سەرۋى خىرامان بولغان ئىشلارنى سۆزلەپ:

— ئۇ پالۋان مەندىن غالىب كەلدى. ئەمدى بۇ ئالىم بــ لەن خوشلاشسا كېرەك، — دېدى.

— ئەي نازىننىن، ئۇ پالۋان سېنىڭ جامالىڭنى كۆرۈپ چوقۇم بىقارار بولغان بولسا كېرەك. ئۇ سېنى تاشلاپ كــ تەلەمەيدۇ، — دەپ تەسەللى بەردى ئىنگىئانىسى. ئەتىسى كەچتە سەرۋى خىرامان دۆزەپەر ھەيىارنى چاقىرـ

تىپ كېلىپ:

— ئەي ھەيىار، بۇ كېچە ماڭا ھەمراھ بول، مەن بېرىپ ھېلىقى پالۋاننىڭ بېشىنى ئەكېلەي، — دېدى.

— ئەي نازىننىن، پادشاھ ھۇشەڭىنىڭ لەشكىرى ئىچىدە گەرداڭ كەشان دەيدىغان بىر ھەيىار بار، ئۇنىڭدىن قۇتۇلماق تەس، — دەپ ھودۇقتى دۆزەپەر. سەرۋى خىرامان بۇ سۆزنى

ئاڭلاب مەسخىرە قىلدى. شۇنداق قىلىپ سەرۋى خىرامان، ئىنىكئانا، دۆزەپر ھېيار ئۈچەيلەن يولغا راوى بىسىرىنچىلار قەھرىماننىڭ چىدىرىغا يېقىن باردى. شۇ چاغدا دۇرۇشقا كەنگەرلىكىنى يەكتەپلىرىنىڭ ئۆزىنىڭ گەردان كەشاندىن قورقىدىغانلىقىنى يەكتەپلىرىنىڭ قېتىم ئىزهار قىلدى. سەرۋى خىرامان تەنها ئۆزى لەشكەرلىكىنى ئارسىغا كىرىپ كەتتى. ئۇ ۋېھتىيات بىلەن يۈرۈپ، ئاخىر قەھرىماننىڭ بارگاهىغا باردى. پاسبانلار، غۇلاملار ئۇنى چو-رىدەپ يېتىپتۇ. سەرۋى خىرامان ئۇلارنىڭ دىماغلىرىغا بىھوش دورىسى پۇركۈدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىھوش بولدى. سەرۋى خىرامان اخەنجىرىنى سۇغۇرۇپ، قەھرىماننىڭ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلىشنى ئويلىدى، ئەمما ئۇخلاپ ياتقان قەھرىماننى كۆزۈپ تىغ تۇتقان قوللىرى بوشىشىپ، خەنجىرى يەركە چۈشتى - دە، بىر «ئاھ» تارتىپ بىھوش بولۇپ يېقىلىپ، قەھرىماننىڭ ياستۇقىغا باش قويۇپ ياتتى، بىر ئازدىن كېيىن هوشىغا كېلىپ، قەھرىماننىڭ جامالىغا قاراپ ئولتۇردى. سەرۋى خىرامان ئاشق بولغانىدى. ئۇ بۇ ۋەقەلەرنى بىر پار-چە خەتكە يېزىپ، قەھرىماننىڭ ئۇزۇكىنى پەم بىلەن ئېلىپ ئۆز تۇرۇپ قويدى، قەھرىماننىڭ ئۇزۇكىنى پەم بىلەن ئېلىپ ئۆز قولغا سېلىۋالدى، ئۆزىنىڭ ئۇزۇكىنى قەھرىماننىڭ قولغا سېلىپ قويدى. سەرۋى خىرامان ئۇ يەردىن چىقىپ پادشاھ ھۇشەڭنىڭ بارگاهىغا بېرىپ كۆردىكى، پاسبانلار غەمسىز ئۇخلاپ يېتىپتۇ. سەرۋى خىرامان ئۇلارنىڭ دىماغلىرىغا بىد-ھوش دورىسى پۇركۈدى. پادشاھ ھۇشەڭ تەخت ئۈستىدە ئۇخلاپ ياتاتتى. بۇ يەرده گەردان كەشان يوق ئىدى.

دەل شۇ چاغدا گەردان كەشان ئۆز چىدىرىدا قورقۇنچلۇق بىر چۈش كۆرۈپ ئويغىنىپ كەتتى. ئۇ دەرھال يولغا چىقىپ پادشاھ ھۇشەڭنىڭ بارگاهىغا كېلىپ قارىسا، بىرقانچە پاس-

بان ئۆلۈپتۇ. ئۇ كۆردىكى، سەرۋى خىرامان قولىدا خەنچەر تۇتقان، حالدا پادشاھنىڭ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلماققا تەمىشلىپ تۇرۇۋاتقۇدەك. گەردان كەشان ۋارقىرىدى:

— ئەي جۇۋان بەرنا، ھېزى بول، مەن گەردان كەشان! گەردان كەشان ئالماس تىغىنى سەرۋى خىرامانغا شىلتىدە. سەرۋى خىرامان لاچىندهك تېز ئۇچۇپ كېلىپ گەردان كەشاننىڭ يۈزىگە بىر كاچات ئۇرغانىدى، گەردان كەشان خۇددى كەپتەردىك بېرىپ يەرگە يىقلىدى. سەرۋى خىراماننىڭ گەردان كەشاننى هالاڭ قىلىشقا كۆڭلى بارمىدى بولغاي، چەقىپ كەتتى. بۇ غۇۋاغادىن ھەممە لەشكەرلەر ئويغىننىپ قارداسا، سەرۋى خىرامان شامالدەك تېز كېتىۋاتقۇدەك. ئۇنى خېلىغىچە قوغلاپ باققان بولسىمۇ يېتىشىلمىدى.

پادشاھ ھۇشەڭ بۇ ئەھۋالنى ئۇقۇپ قاتتىق بىئارام بولىدى. بولۇۋاتقان پاراڭ - سۈرەنلەر قەھرەماننى ئويغىتىۋەتتى. ئۇ كۆزىنى ئېچىپ سەرۋى خىرامان يېزىپ قويغان خەتنى كۆردى - دە، خەنچەر بىلەن خەتنى ئېلىپ پادشاھنىڭ قېشىغا كەلدى. بىر ۋەزىر خەتنى ئوقۇدى، خەتكە: «ئەي پالۋان، مەن بۇ كېچىدە سېنى هالاڭ قىلغىلى كەلگەنдиيم. قارسام، تېخى ئون گۈلۈڭنىڭ بىرىمۇ ئېچىلماپتۇ، رەھىم قىلدىم. سۆزۈم شۇكى، غەپلەتتىن ئويغىننىپ، پادشاھ ھۇشەڭنى ئېلىپ، پادشاھ رايىنىڭ خىزمىتىگە بارغىن. پادشاھ راي ھىندايى پالۋانلارنىڭ قەدرىنى قىلىدۇ. ياق دېسەڭ ھېزى بول، جېنىڭدىن جۇدا قىلىۋېتىمەن» دېلىگەندى. بۇ خەتنىن ھەممىسى ھېيران قېلىشتى. قىزنىڭ قەھرەماننى ئۆلتۈرمەي خەت يېزىپ قويۇپ كەتكەنلىكىدىن، ئۇنىڭ قەھرەمانغا ئاشىق بولغانلىقىنى پەملەشتى.

ئەلقىسىسە: ئەتسى جەڭ ناغرسى چېلىنىدى. ئىككى تام

لەشكەرلەر مەيدانغا كىردى. ھىندىلار تەرىپىدىن سەرقى خىرا-
 مان ئالتۇن رەڭلىك كىيىم كىيىگەن ھالدا كىيىدانا-
 كەلدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن شۇنداق كىيىم كىيىكەن ئەتكەن
 كەلدى. ئۇنىڭ مىنگەن ئەللەك كىشى كىرىپ كەلدى. پادشاھ ئەتكەن
 شەڭ تەرەپتىن بەھرام جەبىل نەيزىسىنى كۆتۈرۈپ مەيدانغا
 كىردى، ئۇ چۈقان كۆتۈرۈپ، نەيزىسىنى ئاسماңغا ئېتىپ ئوي.
 ئىتىپ تۇتۇۋالدى. ئىككىسى ئېلىشىشقا باشلىدى. سەرۋى
 خرامان بەھرامنىڭ نەيزىسىنى تۇتۇۋېلىپ كۈچ بىلەن ئۇنىڭ
 قولىدىن يۈلۈۋالدى ۋە كەركىدان ئۇستىدە تۇرۇپ بەھرامنىڭ
 كۆكىرىكىگە قاتتىق پەشۋا ئۇردى، بەھرام كەركىداندىن يېقىلا-
 دى. ھىندى ھەيىارلىرى دەرھال يېتىپ كېلىپ ئۇنى باغلاپ
 كېتىشتى. سەرۋى خرامان مەيداندا تۇرۇپ: «ئەم بارمۇ؟
 ...!» دەپ ۋارقىرىدى.

ھۇشەڭ تەرەپتىن
 پالۋان زەنجىزەن
 مەيدانغا كىرىپ
 سەرۋى خرامانغا
 گۈرزە شىلتىغاندا-
 دى، سەرۋى خرامان
 ئۇنىڭ گۈرۈسىنى
 تۇتۇۋېلىپ، كۆكىر-
 كىگە بىر تېپىپ
 كەپتەرددەك موللاق
 ئاتقۇزۇۋەتتى، ئۇنىڭ
 ئېغىز - بۇرندىن
 قان راۋان بولدى.
 ھەيىارلار ئۇنىمۇ

باغلاب ئاچىقتى. ئارقىدىن قادر خارەزمى دېگەن پالۋان مەيدانغا چۈشتى. سەرۋى خىرامان ئۇنىڭ قولىنى تىغ بىلەن تۇتۇۋېلىپ كۈچەپ قىسىقانىدى، ئۇنىڭ بارماقلىرى خەنجىرى بىلەن تەڭ يەرگە چۈشتى. سەرۋى خىرامان پالۋاننى ئاتتىن ئۈزۈۋېلىپ، بېلىدىن تۇتۇپ ئاتتى. ھەمیارلار ئۇنى ھەم باغلاب ئەكەتتى. ئارقىدىن بىر پالۋان چىقىپ سەرۋى خىرامانغا گۈر- زە - گىران ئۇردى. سەرۋى خىرامان بېشىغا قالقان تۇتتى. پالۋان ئارقا - ئارقىدىن ئۇردى، قالقاننىڭ قۇبىلىرىدىن يالقۇن ئۆرلىدى. سەرۋى خىرامان تۇيۇقسىز قولىغا گۈرزو- سىنى ئېلىپ، پالۋاننىڭ بېشىغا كەلتۈرۈپ سالدى. پالۋان پىل بىلەن قوشۇلۇپ يەرگە چاپلاشتى.

ئەلقىسىسە: ئەتىدىن كەچكىچە ھۇشەڭ تەرەپتىن سەكسەن توت پالۋان ھالاڭ بولدى. سەرۋى خىرامان قەھرماننىڭ مەيدانغا كىرىشىنى تەقىززا قىلىۋاتاتتى. يۈرۈكىنى يارغۇدەك دەھشەت ئاۋاز بىلەن قەھتىران ئىبنى تەغماج مەيدانغا كىر- دى. قەھتىران ھەيۋەت بىلەن سەرۋى خىراماننىڭ قېشىغا كەلدى ۋە:

— ئەي بىئەدەپ، مەيداندىن يانماي يەنە نېمىگە تۈرسەن؟

ھېزى بول! — دېدى.

سەرۋى خىرامان بۇ سۆزنى ئاڭلاب غەزەپكە تولدى ۋە:

— ئەي پالۋان، يولۇاسنىڭ ئەركىسىمۇ يولۇاس، چىشد- سىمۇ يولۇاس. سەنمۇ ھېزى بول! — دەپ كەركىدانغا قامچا ئۇرۇپ مەيداننى نەچە ئايلاندى، ئاندىن سەرۋى خىرامان قو- لىدىكى نەيزسىنى قەھتىرانغا قارىتىپ ئاتتى، قەھتىران قال- قان تۇتۇۋالدى. نەيزه قالقاندىن ئۆتۈپ قەھتىراننى ھالاڭ قىلغىلى تاس قالدى. قەھتىران بۇ ھالنى كۆرۈپ ئۆزىنى ئاتتىڭ ساغرىسىغا ئالدى. سەرۋى خىرامان يەنە نەيزه ئۇردى،

نهيزه قالقاننى پاره - پاره قىلىۋەتتى. دەن كەشان قەھەتىرەنغا تېزلىكتە قالقان يەتكۈزۈپ بەردى. خەلخەن قولغا گۈرزە - گىراننى ئېلىپ قەھەتىرەنغا قارىتىقۇزۇپ ئەلاڭلىلىكلى ئەلاڭلىلىكلى گۈرزە كېلىپ قالقانغا تېگىپ ئوتلار چېقىلدى. سەككىرىنى ئەلاڭلىلىكلى ئەلاڭلىلىكلى گۈرزە ئوردى. قەھەتىرەن ئاخىرقى غەيرىتىنى يىغىپ، گۈرزە - گىراننى ئاسماڭغا ئېتىپ تۇتۇۋېلىپ، سەرۋى خىرامانغا قاردىتىپ ئاتتى. سەرۋى خىرامان قالقان تۇتۇۋالدى. ئەمدى سەرۋى خىراماننىڭ غەزىپى تۇتۇشقا باشلىدى. ئۇ تىغىنى قولغا ئېلىپ ۋارقىرىدى:

— ئەي قەھەتىرەن، سەن قەھەر يەماننىڭ تۇغقىنى ئىكەن - سەن، ساڭا قەھەر يەماننىڭ يۈزىنى قىلىۋاتىمەن. ئاكاھ بول ! دەل شۇ چاغدا قەھەتىرەن سەرۋى خىراماننىڭ بېشىغا يە - نە بىرنى ئۇردى، سەرۋى خىراماننىڭ قالقىنى پاره - پاره بول - لۇپ كەتتى. قەھەتىرەن ئۇنى ئەمدى توگەشتى دەپ تۇراتتى، سەرۋى خىرامان لاچىندەك چەبىدەسلىك بىلەن قەھەتىرەننىڭ ئارقىسىدىن قىلىچ كۆتۈرۈپ باردى. بۇنى كۆرگەن گەردان كەشان:

— قەھەتىرەن، ھېزى بول ! — دەپ پەرياد كۆتۈردى. قەھەتىرەن دەرھال بېشىغا قالقان تۇتتى. كىشىلەر قەھەتىرەن - دىن ئاللىقاچان ئۆمىد ئۆزۈشكەننى، لېكىن سەرۋى خىراماز - نىڭ رەھمى كېلىپ ئۇنى قىلىچنىڭ ئارقىسى بىلەن چاپتى. قەھەتىرەن ئۆزىنىڭ ساق قالغانلىقىغا گۇمان قىلغاندەك بول - دى. قەھەتىرەن ئۆزىنى ئۆڭشەپ سەرۋى خىراماننىڭ بېلىدىن قۇچاقلاپ تارتىپ باقتىيۇ، ئاتتىن ئالالمىدى. بۇ ئىككىسى تەڭ ئاتتىن چۈشۈپ بەلمۇيەل ئېلىشتى، كىيمىم - ساۋۇتلەرى پارچە - پارچە بولدى. ئاخىر سەرۋى خىرامان قەھەتىرەننى

يىردىن ئۆزۈۋېلىپ، دادىسىنىڭ تۇغى قادالغان جايغا كۆتۈرۈپ بېرىپ يەرگە ئۇردى. ئىككى تام لەشكەرلەر ئارىسىدىن چۇقان - سۇرەن كۆتۈرۈلدى.

پادشاھ ھوشەڭ تاقھەت قىلالماي، ئۈچ يۈز مىڭ تۈرك لەشكەرنى سەرۋى خرامان تەرەپكە ئاتلاندۇردى.

ئەلقىسسىھە: قەھرمان پادشاھ ھوشەڭنىڭ لەشكەرلىرىنىڭ ھالاکەت ئىلكىدە تۇرۇۋاتقا نىلىقىنى كۆرۈپ تۇغ ئويىنتىپ، ئۆزىنى ھىندى لەشكەرلىرىگە زەرب بىلەن ئۇردى. ئىككى تەرەپ قىزىق جەڭ ئىچىگە غەرق بولدى. سەرۋى خرامان ئا- تىسىنىڭ تۇغى ئاستىدا تۇرۇپ، قەھرماننىڭ قوشۇنلىقاتقا نىلىقىنى كۆردى. تو ساتتىن ئۇ تەرەپتىن بىر بوغۇنراق نامايان بولدى. بوغۇنراق ئىچىدىكى ئىككى يۈز پالۋان ئارىسىدىن بىر پالۋان ئاۋۇڭ راي ھىندى تەرەپكە كەلدى ۋە راي ھىندىگە:

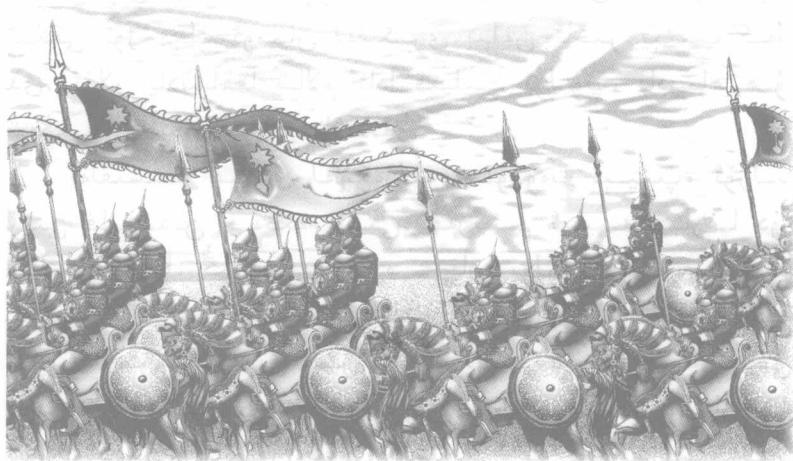
— ئەي پادشاھىم، ئىسپەندىيار كەلدى. ئەمدى دۇشمە- نىڭدىن غەم يېمە، سۆيۈنچە بەر، — دېدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭ- لمغان راي ئۇنىڭغا كۆپ ئىنئاملار قىلدى. ئىسپەندىيار ئىككى يۈز مىڭ ئوممان لەشكەرى بىلەن ئاخىر يېتىپ كەل- دى. ئۇلار پادشاھقا سالام ئادا قىلىپ بولۇپ، پادشاھ ھۇ- شەڭنىڭ لەشكەرلىرىگە تاشلاندى.

ئەلقىسسىھە: ھىندى لەشكەرلىرى قۇۋۇھەت تېپپ، ئۆزىل- رىنى قايتىدىن جەڭگە ئاتتى. ھەركىم ئىسپەندىيارغا دۇچ كېلىپ قالسا، گۈرزە يېپ پاره - پاره بولۇپ چۈشەتتى. ئىس- پەندىيارنىڭ بىر پالۋاننى ئېتىنى چاپتۇرۇپ كېلىپ قىلىچ ئۇرۇپ، بىر لەشكەرنى بىر تاش بىلىپ ھەر تەرەپكە ئاتتى. پادشاھ ھوشەڭنىڭ لەشكەرلىرى ئىچىدىمۇ بىر پالۋان بار ئىدى، ئىسمى كەھلۇن كۇھ دېيلەتتى. بۇ پالۋان ئىسپەندى-

ئىيارغا دۇچ كەلدى - دە، دەرھال تۇپراققا بولدى ئاندىن پەررۇخ زادىمۇ يەرگە ئۇرۇلدى. ئۇنىڭ كەينىدە سەقتىلىرىدە - رەبىمۇ يەر چىشىلىدى. جەڭدە ھۇشەڭنىڭ لەشكەر ئۇزۇغۇ يەرلەندى. تەتۈر بولدى.

قەھریمان بىلەن بىر كۈن كەچكىچە ئۇرۇشتى. قەھریمان ئا.
خىر سەرۋى خراماننى جەڭدىن توختاتتى. سەرۋى خرامان
يۈزىدىن نىقابىنى ئېلىۋېتىپ ئۆزىنى ئاشكارىلىدى، ئاندىن
قەھریمانغا:

— ئەي پالۋان ساھىبىقىران، پالۋانلىقىڭغا ئاپىرىن، قول
بەردىم. بۇنىڭدىن كېيىن بىزگە جەڭ نېسىپ بولمىغاي، ئىك-
كىمىز جەڭنى قويىليلى، ئەسىرلەردىن غەم يېمە، — دەپ يو-
لىغا راۋان بولدى. بۇ چاغدا ئىككى سەپ لەشكەرلەر ئۇر -
چاپتىن يېنىشتى، ئىككى پادىشاھمۇ ئۆز قارارگاھلىرىغا بې-
رىشتى. قەھرىمان ئۆز پادىشاھىنىڭ خىزمىتىگە كېلىپ سالام

ئادا قىلىدى. ھەممەيلەن ئۆز جايلىرىغا بېرىشپ ئىستىراھەت-
كە مەشغۇل بولۇشتى. قارسا، سەكسەن تۆت پالۋاننىڭ ئورنى
بوش تۇرغۇدەك. بۇ ھالنى كۆرۈپ قەھرىماننىڭ كۆڭلى پەردە-
شان بولدى. قەھرىمان شۇنداق غەزەپلەندىكى، ئۇرغان دەم - نە-
پەسىلىرىنى كىشىلەر ئاڭلاپ تۇرۇشتى.

ئەلقىسىسە: قەھرىمان پادشاھنى غەمكىن ھالدا كۆرۈپ،
ئۆز بارگاھىغا ياندى. گەرداڭ كەشان قەھرىماننىڭ ئارقىسىدىن
بارگاھقا كىرىپ قەھرىماننى كۆردىكى، ئۇستىگە قارا لە-
باسلارنى كىيىپتۇ. گەرداڭ كەشان ئېيتتى:

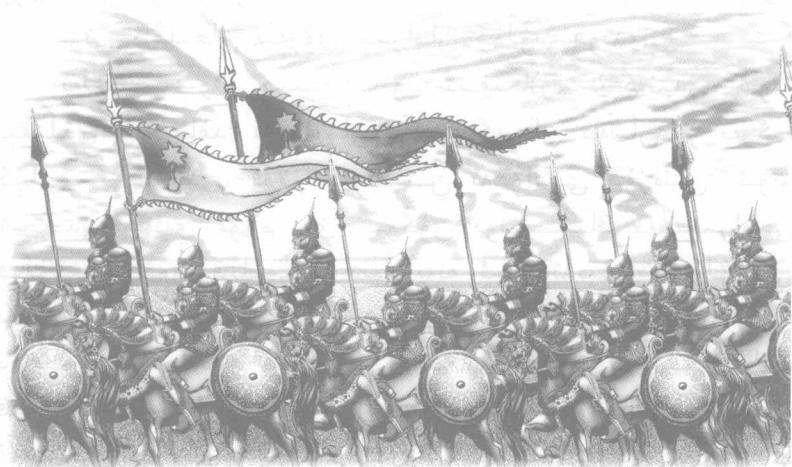
— ئەي پالۋان، بۇ كېچىدە قارا لىباس كىيىشنىڭ سە-

ۋەبى نېمە؟

قەھرىمان جاۋاب بەردى:

— مۇشۇ ھالىتىم بىلەن پادشاھ رايىنىڭ ئالدىغا بېرىپ
ئەسىرلەرنى خالاس قىلىمەن.

— ئەي قەھرىمان، بۇ بەك خەتلەلىك، — دېدى گەرداڭ
كەشان.

— ئەي گەردان كەشان، قەھىران باشقا سەكىدىن، توت
نامدارلار ھىندىلارنىڭ قولىدا تۇرسا، مەن قانداقنىڭ ئەتلىرىنىڭ ئەتكەنلىرىنىڭ
لەمەن. مەن بېرىپ ئۇ لەئىنلەرنى ۋەيران قىلىمەن، قىلىپ ئۇرۇپ كەنلىرىنىڭ
قەھرىمان. گەردان كەشان بۇ سۆزدىن ھاياجانلىنىپ ئۆزۈمىنىڭ ئەتكەنلىرىنىڭ
قارا لىباس كىيدى. شۇنداق قىلىپ، ئىككىسى يولغا راۋان كەنلىرىنىڭ ئەتكەنلىرىنىڭ
بولدى. پادشاھ راي ھىندى جەڭدىن يېنىپ ئۆز بارگاهىغا
كېلىپ چۈشتى ۋە ئىسپەندىيارغا ئىززەت - ئىكراملار قىلىپ
تون كىيدۈردى. بۇ چاغدا ئىسپەندىيار:

— ئەي پادشاھ راي، مېنىڭ بۇرادىرىم كەھبىال قېنى؟ —

دېدى. پادشاھ ئاھ ئۇرۇپ:

— ئەي پالۋان، ئۇلارنىڭ ئارسىدا بىر پالۋان بار، ئىسى-
مى قەھرىمان قاتىلدۇر. بۇرادىرىڭنى ئەنە شۇ ھالاڭ قىلدى، —
دېدى. بۇنى ئاڭلاپ ئىسپەندىيار:

— قانداق قەھرىمان ئىكمەن ئۇ؟ ئۇنى ماڭا نېمىشقا كۆر-
سەتمىدىڭ؟ ئۇنىڭ جېنىنى تۇپراققا ئۇراتتىم، ئۇستىخانلىرىنى
ئۇن - تالقان قىلاتتىم. ۋاي بۇرادىرىم، — دەپ پەرياد كۆتۈ-
رۇپ ياش تۆكتى ۋە، — ئۇنى ماڭا كۆرسىتىڭلار ! — دېدى.
بۇنى ئاڭلۇغان سەرۋى خرامان كۆلۈپ قويدى.

ئەلقىسىسە: راي ھىندى: «ئۆت يېقىڭلار» دېگەندى، ئۇت
يېقىلىدى. بۇ چاغدا قەھرىمان بىلەن گەردان كەشان بۇ يەرگە
كېلىپ بولغانىدى. ئۇلار يېراقتن ئەھۋالنى كۆزەتتى. ئۇت
ئىچىدىن: «ئەي غۇلام راي، بۈگۈن دۈشمەنىڭ قەھىراننى
قولۇڭغا تۇتقۇن قىلىپ بەردىم. يەنە ئىسپەندىياردەك پالۋاننى
ساڭا ياردەم بەرگىلى كەلتۈردىم. ئەمدى قەھىراننى ئۆزۈڭگە
دەۋەت قىل، ئەگەر قوبۇل بولسا مەيلى، بولمسا ھالاڭ
قل...» دېگەندەك سادا چىقتى. ھىندىلار خۇشال بولۇشتى.
قەھرىمان بۇ ھالنى كۆرۈپ گەردان كەشانغا ئېيتتى:

— بۇ ئوتتىڭ ئىچىدىكى كىم؟

گەردان كەشان ئېيتتى:

— ئۇ شەيتاندۇر.

هندى جاللاتلىرى قەھتىران باشلىق جىمى سەردارلارنى مەيدانغا كەلتۈرۈشتى. قەھرماننىڭ كۆزى قەھتىرانغا تىكى لىپ، ئۆزۈمنى ئاشكارىلايمۇ، قانداق، دەپ ئالدىرىدى. گەردان كەشان ئۇنى توسىتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار تۈيۈرمىي جاللاتلارنىڭ قاتارىغا كىرىپ تۇردى. پادشاھ راي هىندى دۆزهپەر ھەبىارغا: «قەھتىراننى ماڭا مايل بولۇشقا دەۋەت قىل» دېدى. دۆزهپەر ئېيتتى:

— ئەي قەھتىران، بۇرۇن پادشاھ ھۇشەڭنىڭ خىزمىتىنى كۆپ قىلىدىڭ. ئەمدى ماڭا ئەسىرگە چۈشتۈڭ. ئۇ سېنى ياد ئېتىپمۇ قويىمىدى. بۈگۈن كۆرددۈڭمۇ، پادشاھ ھۇشەڭنىڭ لەشكەرلىرىنىڭ ھالى نېمە بولدى؟ ئەمدى پادشاھ رايغا غۇلام بول، شۇنداق قىلسالىڭ جېنىڭ ئامان قالىدۇ.

قەھتىران بۇنىڭغا جاۋاب بەرمىدى. قاراپ تۇرغان قەھەر-

ماننىڭ سەۋىر قاچىسى توشۇپ، گەردان كەشانغا:

— ئەي ھەبىار، مېنى مۇنچە توسىمىغىن، ئەمدى ئۆزۈمنى ئاشكارا قىلىمسام، مەردىم قاتارىدىن نامىم ئۆچىدۇ، — دەپ مەيدىسىگە نەچچىنى ئۇردى. راي هىندى جاللاتلىرىغا ئەمەر قىلدى:

— بۇلارنىڭ باشلىرىنى تېنىدىن جۇدا قىلىڭلار!
جاللاتلار تىغ تارتىپ ئەسىرلەرگە قاراپ مېڭىشتى. ئە-
سەرلەر جانلىرىدىن ئۆمىد ئۆزۈپ، ئۆزئارا رازىلىق ئېلىشتى.
بىر جاللات ئاۋۇال قەھتىراننىڭ بېشىغا تىغ ئۇرماقچى بولغا-
نىدى، بۇنى كۆرگەن قەھرىمان تولىمۇ بىتاقھەت بولۇپ تىغىنى
غىلاپتىن سۇغۇرغىنچە بېرىپ جاللاتنىڭ بېشىغا ئۇردى.

جاللاتنىڭ بىشى ئۈزۈلۈپ يەرگە چۈشتى. وەن كىشىنى، قو-
لغا تغ ئېلىپ ھىندى لەشكەرلىرىگە تاشلانىقىسىز بىلەن
قەھتراننى زەنجىر - كىشەنلەردىن ئازاد قىلدى. قەھرەنلىرىنىڭ
كەشان سەكسەن تۆت پالۋاننى كىشەنلىدىن ئازاد قىلىنىڭ ئەسپىيەتلىكىنى
پالۋانلار ھىندى لەشكەرلىرىگە ھۇجۇم قىلدى. بۇ چاغدا ئىسپىيەتلىكىنىڭ
پەندىيار ئۇيىقۇدا ئىدى، ئۇ تۇبۇقسىز پادشاھ رايىنىڭ بارگا-
ھىندىن ئاجايىپ غۇرغايى ئەزىمنى ئاخلاڭ ئۇيىقۇدىن بىدار بول-
لۇپ، ئىككى يۈزمىڭ ئوممان لەشكىرىنى سەپلەپ، ئالدىدىكى
قايىسى تەرهەپنىڭ لەشكەرلىرى ئىكەنلىكىنى ئېنىقلەيمىي تاما-
مىي ئادەمگە تغ ئۇردى. قەھرەمان بولسا مىسىلى ئەجدىھادەك
ھىندى لەشكەرلىرىنى قىرىپ تاشلاپ، دوشەنلەرنى ھەر تە-
رەپكە سۈرەتتى. بۇ كېچە شۇنداق بىلەن جەڭ - جەھەد بول-
دىكى، راي ھىندى بىلەن ئىسىپەندىيار لەشكەرلىرىنىڭ تەڭدىن
تولىسى يەردە يېتىشتى. راي ھىندى دەرھال ئەمەر قىلىقىدى،
تەبىل چېلىنىپ، ھەممىسى ئۇرۇشتىن قول يىعىدى. قەھرەمان
جمىي سەركەردىلىرىنى باشلاپ پادشاھنىڭ ئالدىغا باردى.
ئۇلار شاهقا سالام بەجا كەلتۈرۈشتى. پادشاھ خۇشاللىقىنى
باسالماي ۋاپادارلىرىنىڭ ئاياغلىرىنى سۆيۈپ ئۆتتى، ئاندىن
قەھرەمانغا شەھەر ۋە كۆپ مال ئىنئام قىلدى. قەھرەمان پا-
داشەنىڭ ھۆرمىتىگە تەشەككۈر بىلدۈردى.

ئەمدى سۆزنى ئۇ تەرەپتىن ئاخلاڭلار:

پادشاھ راي ھىندى تەختكە چىقىپ ئولتۇردى. قالغان
سەركەردىلەرمۇ ئۆز جايلىرىغا بېرىشتى. ئارىدا ئىسىپەندىيار
سوْز باشلىدى:

— بۇ كېلىشىمىسىلىك ئەجەب بىزنىڭ بېشىمىزغا كەلدىغۇ؟
— ئەي ئىسىپەندىيار، — دېدى راي ھىندى، — بۇ غۇر-
غانى تېرىغان بىر كىشى بار، ئۇ قەھرەمان.

ئەلقيسسىسى: كېچە ئۆتۈپ تالىڭ ئاتتى. ئىككى سەپ يەنە بە-
 ئەينى ئېقىن دەريادەك جەڭگە ھازىر بولۇشتى. سەركەردىلەر
 ئادەملەرنى سەپراس قىلىشتى. ئۇ تەرەپتىن ئىسپەندىيار
 مەيدانغا كىرىدى، پادشاھ ھوشەڭ تەرەپتىن مەنتۇس مەيدانغا
 كىرىدى. ئۇ بېرىپ ئىسپەندىيارغا نەيزە - گرانلارنى شىلتى.
 دى. ئىسپەندىيار ئۇنىڭ ھەربىر نەيزىسىنى رەت قىلىۋېتىپ،
 ئۇنىڭ بېلىدىن تۇتۇپ يەرگە ئۇردى. بۇنى كۆرۈپ ھەر ئىككى
 تەرەپ لەشكەرلىرى ئارسىدىن غەليان كۆتۈرۈلدى. ھوشەڭنىڭ
 لەشكەرلىرى ئىچىدە يەنە بىر پالۋان بار ئىدى، ئىسمى خىتاي
 گۈزە گران دېيىلەتتى. ئۇ كېرىپ گۈزە ئۇرۇشقا باشلى-
 دى، ئەمما ئىسپەندىyar ئۇنىڭ گۈزىسىنى قولى بىلەن قو-
 شۇپ تۇتۇۋېلىپ، ئاتتىن ئۆزۈپ كۆتۈرۈپ ھوشەڭنىڭ سېپى
 تەرەپكە چۈرۈپ ئېتىۋەتتى. ئۇ پالۋان ھالاك بولدى. بۇنى

کۆرگەن پادشاھ ھۇشەڭ تولىمۇ مەيۇسلەندىرىنى ئىسپەندىوار
بەك مەغۇرۇلىنىپ، مەيدىسىنى يوغان كېرىپ بۇنىڭ ئەتتەنە ئەتتەنە^{ئەتتەنە ئەتتەنە}
باشلىدى. تاقتى تاق بولغان قەھرەمان دەرھال ئالىتەنە ئەتتەنە^{ئەتتەنە ئەتتەنە}
لىقىنى مندى. بۇنى كۆرگەن بەھرام جەبىل قەھرەماننى سۈپ ئات سۈرۈپ مەيدانغا كىردى. ئىسپەندىyar بۇنى كۆرۈپ:
— سەن قەھرەمان قاتىلمۇ؟ — دېدى.

— مېنىڭ ئېتىم بەھرام جەبىلدۇر. — شەھرى چىنىڭ پادشاھىمۇسەن؟ — هەبىللى!

— ئەي بەھرام، كەل! مېنىڭ غۇلامىم بول، سېنى ئۆ-
لۇمدىن ئازاد قىلاي. مەن قەسم ئىچىپ كەلدىم، پادشاھ
ھۇشەڭنىڭ لەشكەرلىرىدىن ھەركىم قولۇمغا چۈشىسە ھالاڭ
قىلماي قويىمايمەن. بۇرا درىم كەھبال ئۈچۈن ئىنتىقام ئالى-
مەن، — دېدى ئىسپەندىyar. بەھرام:

— ئەي ئىسپەندىyar، مۇنچە مەغۇر بولمىغىن. كۆرۈپ
قوي، سەن تەلەپ قىلغان غۇلام ئەمدى نېمە ئىشلارنى قىلار-
كىن؟! — دېدى ۋە قولىغا بەھەيۋەت گۈزە ئېلىپ، — ئەي
لاپخور، ھېزى بول! — دەپ ۋارقىرىدى. ئىسپەندىyar بېشىغا
قالقان تۇتتى. بەھرام ئارام بەرمى گۈزە ئۇردى. ئىسپەندى-
يارنىڭ كۆزى قاراڭغۇلىشىپ كەتتى، بېشىغا ئۆزۈلمەي گۈزە
ئۇرۇلدى. ئىسپەندىyar گۈزىلەرنى رەت قىلىپ، زور بىر
گۈزىنى ئېلىپ كۈچ بىلەن بەھرامغا قارىتىپ ئۇردى. ھۇ-
شەڭنىڭ لەشكەرلىرى بەھرامدىن ئەنسىرەيتتى. ئىسپەندىyar
بەھرامنىڭ يەنە ساق تۇرغىنىغا غەزەپلىنىپ يەنە بىر گۈزە
ئۇرغانىدى، بەھرامنىڭ ئۇستىخانلىرى لەرزىگە كەلگەندەك
بولدى، لېكىن ھېچنې بولمىدى. ئاندىن ئىسپەندىyar قولىغا
نەيزە ئېلىپ ئېتىلدى، ئۇمۇ كار قىلىمىدى. شەمشەر ئېلىپ

ئېتىلىشقا باشلىدى، شەمشەرمۇ پاره - پاره بولۇپ كەتتى. اما
ئەلقيسىدە ئىسپەندىيار لەشكەلىرىگە ئىشارەت قىلغاندە.
دە، ئۇنىڭغا ئومۇت كەلتۈرۈپ بېرىشتى. ئومۇت كېلىپ
بەرامنىڭ قالقىنىغا تەڭدى. بەرام چاققانلىق بىلەن ئۆزىنى
دالدىغا ئالدى. بۇنى كۆرگەن ئىسپەندىيار غەزەپ بىلەن ئومۇت
ئۇرۇشقا تېيىارلاندى. دەل شۇ دەم قەھرىمان مەيداننى چاڭ -
چاڭ قىلىۋەتكۈدەك ئاواز چىقىرىپ، ئالتە ئاياغلىققا مىنىپ
نەرە تارتىپ ئىسپەندىيارنىڭ ئالدىغا كەلدى. ئىسپەندىيار
دەھشت ئىچىنده قەھرىماننى كۆردى. قەھرىمان گەرداڭ خەنچەر
قىلىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن گەرداڭ كەشان خەنچەر
تۇتۇپ كېلىۋاتاتتى. كىشىلەر توپى تىپتىنج كۆرۈنەتتى. بۇ
ھالى سەرۋى خىرامان كۆرۈپ تۇردى. ئىسپەندىيار:
— ئېي پالۋان، ئېتىڭ ئىمە؟ — دېدى.

قەھرىمان جاۋاب بەرمىدى. گەرداڭ كەشان ئېيتتى:
— ئېي دىۋە بەچە، ئاگاھ بول ! بۇ شۇنداق بىر پالۋاد -
دۇركى، ئېتى قەھرىماندۇر !

— بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ ئىسپەندىيار خۇن - جىڭىرى بىلەن
پەرياد ئۇردى، ئاوازى جاھاننى قايغۇغا سالدى. كىشىلەر تە -
ئەججۇپكە چۈشۈشتى. ئاندىن ئۇ ئۆزىنى توختىتىپ:
— سەن قەھرىمان قاتىلمۇ؟ مېنىڭ كەھبىالىمنى ھالاڭ
قىلغان سەنمۇ؟ — دەپ ھۆركىرىدى. قەھرىمان:

— ئېي لەئىن، سېنىمۇ بۇرادىرىڭنىڭ ئارقىسىدىن يولغا
سالىمەن ! — دېدى. ئىسپەندىyar بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ غەزىپى
تېشىپ، تېنى يېرىلاي دېدى. ئۇ چىدىمای شۇنداق پەرياد كۆ -
تۇردىكى، ئالىم مالىم بولغاندەك بولدى. ئۇ ئومۇتنى قولىغا
ئېلىپ، بېشىدىن ئايلانىنۇرۇپ قەھرىمانغا ئېتىلدى. تامامىي
كىشىلەرنىڭ كۆزى قەھرىماندا قالدى. قەھرىماننىڭ ئوڭ قو -

لىدا تىغ، چەپ قولىدا قالقان بار ئىدى. ئىسپەندىيەر ئۇرۇش
ماي تىغ ئۇردى، ئەمما قەھرىمان بىرەر زەربىتلىك ئۇرۇش
قىن كەلتۈرمىدى. بۇ كارامەت ھەمە ئەمەنلىك كۆرگەنلەر
خا ئاپىرىن ئوقۇشتى. ئىسپەندىيەر تېخىمۇ دەرغەزەپ بولۇپ
ئومۇت ئۇردى، قەھرىمان ئۇنى قالقان بىلەن رەت قىلىدى بىلەن
ئەمدى نوّوھەت قەھرىمانغا كەلدى. ئۇ جان - جەھلى بىلەن
دەھشەت سېلىپ بارغىنچە ئىسپەندىيەرنىڭ بېشىغا ئۇردىكى،
ئاسمان كۆمتۈرۈلگەنلەك بولدى. ئىسپەندىيەرنىڭ كاللىسى
ھەسسى - ھەسسى بولۇپ يەرگە چۈشتى. بۇ ھالنى سەرۋى
خىرامان كۆرۈپ، ئىچىدە قەھرىمانغا مەدھىيە ئوقۇدى.
شۇنداق رىۋايەت قىلىدۇركى، قەھرىمان ئىسپەندىيەرنى
هالاك قىلغاندىن كېيىن مەيداندا تۇرۇپ:

— ئەر بارمۇ؟ —

دەپ ۋارقىرىدى. مەيدان

تىمماس بولۇپ كەتتى.

ھېچ كىشى مەيدانغا

چىقىمىدى. پادىشاھ

راینىڭمۇ ئەقلى لال

بولدى. ئۇ قىزى سەر-

ۋى خىرامانغا قاراپ:

— ئەي جىڭەر

گۆشۈم، ئۇنىڭغا ئۆزۈڭ

تاقابىل تۇرغىن، —

دېدى. سەرۋى خىرا-

مان: —

— ئەي دادا،

ھەممە ئەھۋال مەلۇم

بولدى. قەھرىمان ئىسىپەندىيارنى ئۆلتۈردى. ئەمدى بولدى قىللايلى، قالغان بىچارىلەر ئۆلۈمدەن خالاس بولسۇن. پادشاھ ھۇشەڭ بىلەن سۈلھى يۈلىنى ئىزدەڭ، ھەممىمىز ئازاد بولايەتلى، — دېدى. راي ھىندى ئېيتتى:

— ئەي جىگەر گۆشۈم، بۇ ئىش باشتا شۇنداق بولسا بولاتتى، ئەمدى بولمايدۇ، چۈنكى مۇنچە پالۋان - لەشكەرلەر حالاڭ بولدى، دۇشمەنلىشىش چەكتىن ئاشتى، پۇرسەت ئۆتەتى، يارىشىنىڭ ئورنى قالمىدى.

سەرۋى خىرامان دېدى:

— ئەي دادا، سۈلھى قىلماقنىڭ يۈلىنى مەن ئىزدەي. سەرۋى خىرامان بىرقانچە ئاكابىرلارنى ئېلىپ ھۇشەڭ پادشاھنىڭ ئالدىغا راۋان بولدى. ئۇلار قەھرەماننىڭ قېشىغا كېلىپ ئاتتىن چۈشۈپ، قەھرەمانغا تىزمىم قىلدى. بۇنى كۆر-گەن قەھرەمان ئېيتتى:

— ئەي مەلىكەزادە، جەڭ ئارزوُسى بىلەن كەلدىڭمۇ ياكى سۈلھى ئارزوُسى بىلەن كەلدىڭمۇ؟

سەرۋى خىرامان ئېيتتى:

— ئەي ساھىبقران، شەپقەت تىلەپ كەلدىم. لۇتفى - ئېھساننىڭ بىلەن بىزلمەرنىڭ يۈز - خاتىرىمىز ئۈچۈن ئاتام-. نىڭ گۇناھنى پادشاھ ھۇشەڭدىن تىلىۋالارسىنمۇ؟ مېنىڭ ئارزوُيۇم - ئىككى پادشاھنى سۈلھى قىلدۇرساڭ.

سەرۋى خىرامان يۈزىدىكى نىقابنى ئېلىۋېتىپ، قەھرەمانغا جامالىنى تولۇق كۆرسەتتى. قەھرەمان سەرۋى خىرامان-نىڭ چىرايىنى كۆرۈپ ۋۆجۈد زېمىنلىرىدا زىلزىلە پەيدا بول-دى، ئاندىن ئېيتتى:

— ئەي نازىننىن، سەن بىلەن كىممۇ ياراشمىغاي؟ قەھرەمان قىلىچلىرىنى غىلاپقا سالدى، ئاندىن پادشاھ

ھۇشەڭىڭ قېشىغا كىرىپ تەزىم بەجا كەلەپدى ۋە:

— ئەي شەپقەتلەك پادشاھ، پادشاھ رايىتى:

ۋى خىرامان ئاتىسىنىڭ گۇناھىنى تىلەپ كەپتۇ،

پادشاھ ھۇشەڭ:

— ئەي پالۋان، ساھىقىرانىم، مەن سەرۋى خىراماننىڭ ياخشىلىق ئەكەلگەنلىكىنى سېزىۋاتىمەن. سۈلەمىنى قوبۇل قىلىدیم، — دېدى. شۇنىڭ بىلەن شاھزادە ۋە مەلىكىلەر سەر- ۋى خىراماننىڭ ئالدىخا چىقىپ مەرھابا ئوقۇشتى ۋە سەرۋى خىراماننى ھۇشەڭ شاھنىڭ بارگاھىغا ئەكىرىشتى. سەرۋى خىرامان ھۇشەڭ شاھقا ھۆرمەت بىلەن تەزىم قىلىدى ۋە تە- زىمەدە تۈرۈپ ئاتىسىنىڭ گۇناھىنى تىلىدى. قەھرمان باشلىق باشقما پالۋانلارمۇ راي ھىندىنىڭ گۇناھىنى تىلىشىپ بەردى.

سەرۋى خىرامان بېشىنى كۆتۈرۈپ يەنە ئېيتتى: —

— ئەي پادشاھجاهان، دۆلەتلەرى زىيادە بولسۇن، مەن كېنژەكلىرى ئاتام ئۈچۈن خىزمەتلەرىگە كەلدىم. لۇتقى قد- لىپ ئاتامنىڭ گۇناھىدىن ئۆتسىلە.

پادشاھ ھۇشەڭ ئېيتتى:

— ئەي نازىنن، سېنىڭ يۈز - خاتىرەڭدىن داداڭىنىڭ گۇناھىدىن ئۆتتۈم ھەم ئۆز شەھىرنى ئۆزىگە بەردىم. ئەلقىسىسە: سەرۋى خىراماننىڭ شەرپىسىگە كاتتا زىياپەت تەبىارلاندى. كۆڭۈللەرنى خۇشاللىق قاپلىدى. قىممەت باھالىق ئالىي لىباس كەلتۈرۈلۈپ سەرۋى خىرامانغا كېيدۈرۈلدى، قو- لىغا ئالتنۇن ئېگەرلىك ئات توْتۇزۇزۇلدى. مەلىكە چەكسىز مىننەتدارلىقى بىلەن پادشاھقا ئۆزۈنچىچە تەزىمەدە تۇردى، ئاندىن بېشىنى كۆتۈرۈپ:

— ئۇلغۇ شاھتىن ئىجازەت بولسا، ئەمدى ئاتامنىڭ ئال- دىغا بارسام، شاھنىڭ بۇ ئۇلغۇ مەرھىمەتىنى خوش خەۋەر

قىلىپ يەتكۈزىم، — دەپ ئۆتۈندى. سەرۋى خىرامان يولغا چىقىش ئالدىدا، پادشاھ ھۇشەڭ ئەڭگۈشتەر زۇننارىنى ئۇ- نىڭغا بىردى، گەردان كەشاننى ئۇلارنى ئۆزىتىپ قويۇش ئۇ- چۈن ھەمراھ قىلدى. ئۇلار ئىكراام بىلەن ھۇشەڭنىڭ بارگا- هىدىن ئايىرىلىپ، راي ھىندىنىڭ ئوردىسىغا يېتىپ كېلىش- تى. ئۇلار شاهنىڭ ئالدىغا كىرىپ تەزىم ئادا قىلدى، ئاندىن سەرۋى خىرامان گەردان كەشانغا مۇناسىپ جايىنى كۆرسىتىپ بېرىپ، ئۆزى بىر جايىغا بېرىپ ئولتۇردى. راي ھىندى: — ئىي جىڭەر گۆشۈم، پادشاھ ھۇشەڭدىن ماڭا نېمە خەۋەر ئەكەلدىڭ؟ — دەپ سورىدى. سەرۋى خىرامان ئورنىدىن تۇرۇپ بويىنىدىكى ئەڭگۈشتەر زۇننارنى كۆرسەتكەندى، ھە- مىسىنىڭ كۆڭلى خۇشاللىققا چۆمىدى، چۈنكى ھىندىستان دە- يارى ئۇرۇش دەستىدىن خاراب بولۇپ كەتكەندى. سەرۋى خىرامان دادىسىغا:

— سۆيۈنچە بەر، دادا، پادشاھ ھۇشەڭ يالغۇز ساڭلا ئا- مانلىق بەرگىنى يوق، جىمى ھىندىستان ۋىلايتتىگە، ئۇنىڭ ھەممە پۇقرالىرىغا ئامانلىق بەردى، — دېدى ھەممە ئۇلارنىڭ ياخشىلىق ۋە پەزىلەتلەرنى بىرمۇبىر بايان قىلىپ ئۆتتى. پادشاھ راي بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ روھلىنىپ كەتتى، ئاندىن ئۆزىگە تەۋە ۋىلايمەتلەرگە خۇش خەۋەر يەتكۈزدى ۋە پادشاھ ھۇشەڭگە مىننەتدارلىق سوۋەغىلىرىنى تەبىيارلىدى.

پادشاھ ھۇشەڭنىڭ دەرگاھىدا كىشىلەر شادى ئىشەتكە مەشغۇل بولۇشتى. قەھرىمان بولسا بۇ ئىشەتتىن تەرك بو- لۇپ، سەرۋى خىراماننىڭ ئىشقيدا خىيال سۈرەتتى. پادشاھ ھۇشەڭ قەھرىماننىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ تولا بىئارام بولدى ۋە تەڭجۈپلەندى. گەردان كەشان پادشاھقا قەھرىماننىڭ سەرۋى خىرامانغا ئاشقى بولغانلىقىنى سۆزلەپ بەردى. پاد-

شاھ بۇلارنى ئاڭلاپ:

— ئۇنداق بولسا، بۇ ئىش
ئەۋەتىڭلار، — دەپ ئەمەر قىلدى.

دهل مُوشُوْ واقتنا سرۋى خ
قىدا بىتاقەت - بىئارام ئىدى. ئ
ۋە ئىنكئانسىغا:

— ئەي ئانا، ماڭا ھەمراھ بولغان، پادشاھ ھۇشەڭنىڭ
بارگاھىغا بېرىپ تاماشا قىلايلى، — دېدى. شۇنداق قىلىپ،
ئۇلار ھۇشەڭنىڭ بارگاھىغا قاراپ راۋان بولدى.

ئەلقىسىسە: ئۇلار قەھرىماننىڭ بارگاھىغا يېقىن كەلگەندە
گەردان كەشان بىلەن ئۈچۈشتى. گەردان كەشان مەلىكىگە
سالام بەجا قىلىدى ۋە ئۇ ئىككىسىنى ئۆز ھۇجىرسىغا باشلاپ
كىردى. ئىززەت - ئىكراەدىن كېيىن سەرۋى خىرامان يۈزدە-
دىكى نىقاپىنى كۆتۈرگەندى، قاراخخۇ كېچە روشنەن بولدى.
بۇ حالدا ھەركىم ئۇنىڭ جامالىغا قارىسا ئەقلى لال بولۇپ
قالاتتە .. گەنەن، گەدان كەشان ئىلىپ:

— ئەي نازىنن، گۇمانىم شۇكى، سەن ئاشقلىقىقا ئە.
سىردهك تۈرسەن، بۇ ھالنى ماڭا بايان قىل. بىمار دەرىدى
تېۋپىتىن مەخپىي تۇتسا خوب ئەمەس، — دېدى.
سەرۋى خىرامان بۇ سۆزلەرنى ئاخلاپ قىزىلگۈلدەك ئې.
جىلىك كەھتى، — ٥٥:

— ئەي گەردان كەشان، مېنىڭ ھالىمنى ئىنىكئانامدىن باشقا بىرەركىم بىلگەن ئەممەس، — دېدى ۋە سۆيۈنچە ئۈچۈن مەملىكتە باراۋىرىدە ئىككى دانە گۆھەرنى گەردان كەشاننىڭ ئالدىنغا قويىدى. گەردان كەشان سەرۋى خىرامانغا تەزىم قە-لىپ، خىزمەت كەمەرىنى بېلىگە چىڭ باغلىدى. گەردان كە-شانغا ئىنىكئانا باشقىچە — گويا ئايتاباتىمەك كۆرۈندى. گەردان

کەشان كۆزىنى ۋە تامامىي ئەقىل - هوشىنى ئۇنىڭغا بېرىپ قوبىدى. گەردان كەشان سىرىنى ئىمكەن بار پىنھان تۇقان بولسىمۇ، ئەقىللىق سەرۋى خىرامان گەردان كەشاننىڭ رو- ھىدىكى ئۆزگەرىشنى پەملەپ باشقا تەرەپكە قارىۋالدى. ئەتىسى گەردان كەشان پادشاھنىڭ قېشىغا كىرىپ سەرۋى خىرامان بىلەن كۆرۈشكەنلىكىنى، ئۇنىڭ قەھرىمانغا كۆڭۈل بېرگەنلە- كىنى ئېيتتى.

ئەلقىسسى: راي ھىندى ئون ئىككى مىڭ پىلىنىڭ ئۇستىد- گە تەخت ئورنىتىپ، ئۇنىڭ ئۆچ مىڭىغا بىردىن ساھىبجامال- نى ئورۇنلاشتۇردى، قالغان توQQۇز مىڭىغا داڭلىق شايى نە- قىشلەرنى كۆتۈرگەن غۇلاملار ئورۇنلاشتى. يەنە بەش مىڭ تو- گىگە خەزىنە، ئاجايىپ - غارايىپ ھىندىستان ماللىرى ئار- تىلدى. پادشاھ راي خىزمەتچى، سەركەردىلىرى بىلەن توگە تەخت قىلىپ سەپىنىڭ ئالدىدا ماڭدى. شۇ ھەشمەت بىلەن پادشاھ ھۇشەڭنىڭ قارارگاھىغا قاراپ كەلدى. بۇنى پادشاھ ھۇشەڭ ئاخىلاب: «جىمى سەركەردىلەر، پالۋانلار، كېنىزەكلەر، ساھىبلار پادشاھ راي ھىندىنىڭ ئالدىغا چىقسۇن!» دەپ ئەمر قىلدى.

ئەلقىسسى: جىمى پېشۋالار پادشاھ راينىڭ كېلىشىنى كۆتۈپ ھۆرمەتتە تۇردى. ھەر ئىككى تەرەپتىن بەلگىلەنگەن تەرتىپ ساقلىغۇچىلار ئادەملەرنى سۈرۈپ يوللارنى خالىي قە- لىپ، پادشاھ راينى پادشاھ ھۇشەڭنىڭ بارگاھىغا يېتكۈزدى. پادشاھ راي كىرىپ كۆردىكى، بارگاھنىڭ ئىچىدە ئالتۇن تەختى ئەزم بولۇپ، تەخت ئۇستىدە پادشاھ ھۇشەڭ ئول- تۇراتتى. پادشاھنىڭ تەختىدىن باشقا يەنە نۇرغۇن تەخت ۋە ئۇن مىڭ ئالتۇن كۇرسى، ئون تۆت مىڭ كۆمۈش كۇرسى بار ئىدى، ئون ئىككى مىڭ غۇلام قول باغلاب تۇراتتى. پادشاھ-

ئىنلەك ئەترابىدا ئۈچ يۈز ۋەزىر ۋە دانىشمىرى ئۆلتۈرۈتتى ۋە -
زېرلىمەنىڭ ئەڭ يۇقىرىسىدا شەرق-ھەكىم بۇزىلۇپ ئۆزۈپ تۈرىدە -
تى. پادشاھ ھۇشەڭ شايى لىباس كىيىگەن بولۇپ ئۆزۈپ تۈرىدە -
گۆھەر تاج ئاجايىپ ھەشم بىتلەن نۇرلىنىتى. ئۇنىڭ سەنەتلىكلىكى
ئاقىرىپ سەنەسىگە چۈشكەندى. بىر قاراشتىلا ئۇ جەمىشىت
سۈرەت، ئىسکەندەر سۈپەت، سۇلایمان شەۋىكەت ئادەم ئىكەن -
لىكى نامايان ئىدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدا خاس پاسىبانلار سەپ
تارتىپ تۇراتتى. پادشاھ راي بۇ سەلتەنەتلىرىنى كۆرۈپ ھەمیران
بولدى. بۇ چاغدا، ئىران، تۇران، كەمیة شاھلىرى ئورنىدىن
تۇرۇپ پادشاھ زايىنى پادشاھ ھۇشەڭنىڭ ئالدىغا ئەكەلدى.
پادشاھ ھۇشەڭ تەختتىن چۈشۈپ، پادشاھ رايغا شاھلىق
ئىكرامىنى بىلدۈردى ھەممە ئونتىخا ھەممە پادشاھلاردىن يۇ -
قىرىراق ئورۇن بەردى. پادشاھ راي بىتلەن ئىران، تۇراندىن
قېچىپ كەلگەن پادشاھلار، داۋۇت شاه، مىران شاه، خىتاي
شاھى، كەشمىر شاھى ۋە خۇراسان شاھلىرى بىللە كەلگەندى -
دى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەسىلىدە پادشاھ ھۇشەڭدىن قېچىپ،
راي ھىندىنىڭ خىزمىتىگە كەتكەنلەر ئىدى. بۇلارمۇ بۈگۈن
نائىلاجلىق بىتلەن كۆپ خىجالەت بولۇشۇپ، پادشاھ ھۇشەڭگە
تەزىم ئىكراڭغا تۇرۇشتى. پادشاھ ھۇشەڭ ئۇلارغا شاپاڭەت
قىلىپ، ئۆز مەرتىۋىسىدە ئورۇن بەردى. ئاندىن سەرۋى
خىرامان پادشاھ ھۇشەڭنىڭ ئالدىغا كېلىپ سالام قىلىپ،
تەبىيارلىغان تارتۇقلۇرىنى پادشاھ ھۇشەڭنىڭ نەزىرىدىن ئۆتە -
كۈزدى. قەمەررۇخ سەرۋى خىراماننىڭ قولىدىن تۇتۇپ ئۆزدە -
نىڭ يېنىغا ئولتۇرغۇزدى.

ئەلقىسىسە: شۇ كۈنى پادشاھ ھۇشەڭ پۇتۇن ھىندىستان
ۋېلايتىنى ئىلىكىگە ئالدى. ناھايىتى كاتتا زىياپەت راسلاندى.
زىياپەتتىن كېيىن ھۇشەڭ شاھ ۋە يەتتە ئىقلىمنىڭ پادشاھ -

لېرى ئۆز ئورنىدا ئولتۇرۇشتى. پادشاھ ھۇشماڭ: — ئەي پادشاھلار، مىرزىلار، يەتتە ئىقلىمغا نامە يې-
زىڭلار، پادشاھلار تىغلىرىنى غلاپقا سالسۇن، بۇقراپەرۋەر
بولسۇن، ئىدەپ، ئىنساپ، دىيانەت ۋە ئادىللىق بىلەن يۇرت
سوراپ جاھاننى گۈللەتسۇن! — دەپ ئەمر قىلىدى. شۇ چاغدا
قەھرىماننىڭ دىلىدىن، پادشاھ سەرۋى خىرامان ئىككىمىزنىڭ
توبى ھەققىدە ئەمر بەرگەي، دېگەن خىاللار كېچەتتى، ئەمما
بۇ ئىش پادشاھ ھۇشەڭنىڭ يادىدىن كۆتۈرۈلۈپ قالدى. يىغى-
لىش تمام بولدى. ھەممە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ جاي - جايلىد-
رىغا راۋان بولۇشتى. قەھرىمان كۆڭلى بىئارام بولۇپ، سەرۋى
خىراماننىڭ ئىشقى بىلەن كۆپ شاراب ئىچىپ ئۇخلالپ قالدى.
گەردان كەشان سەرۋى خىراماننى ئىزدىشىم كېرەك، دەپ
راي ھىندىنىڭ بارگاھىغا راۋان بولدى. ئۇ دەل سەرۋى خىرا-
مان قەھرىماننىڭ شەۋقىدە بىتاقةت بولۇۋاقان پەيتتە كىرىپ
كەلدى. ئۇلار خۇشال شاراب ئىچىشىپ، گاھ پادشاھ ھۇشەڭ-
نىڭ سەلتەنتىدىن سۆزلىسى، گاھ گەردان كەشان ئۆز كە-
چۈرمىشلىرىنى سۆزلىدى. سەرۋى خىرامان بەھرامنىڭ ھېكا-
يىسىنى ئاڭلاب:

— ئەي گەردان كەشان، ئاجايىپ جۈرەتلىك ئىكەنسەن.
ئەزىزەقنىڭ ماكانىغا قانداق باردىڭ؟ — دېدى. گەردان كەشان
قاتىق بىر ئۇھ تارتىپ دېدى:

— ئەي نازىنىن، مەن ئۇنىڭغا نەچچە قىتىم توْتۇلۇم.
نەچچە يىللار مېھۇنت - مۇشەققەت چېكىپ يەنە خالاس بول-
دۇم. بىر قىتىم مېنى سېھىر بىلەن كور قىلىدى، يەتتە يىل
باياۋاندا كور يۈرۈم. كېيىن كۆزۈم ئېچىلىدى. مەن ئۇنى
هالاك قىلسام دەپ ئوپلىدىم. ئۇ جادۇگەر مېنىڭ نىيىتىمنى
سېز ئۆپلىپ، مېنى يەتتە دەريادىن ئۆتكۈزۈپ بىر جەزىرىگە ئا.

پېرىپ تاشلىدى. ئۇ جەزىرىنىڭ نامىنى دۇرمن يېرىياد، دەيد دۇ. ئەي نازىننىن، دۇنيادا ھەر خىل جانئۋارلار دەرەخلىرمۇ بار. بەزى دەرەخلىر كېچىسى مىسىلى كەنۋەھەدەك كۈلسە، بەزى دەرەخلىر توختىماي يىغلايدۇ. كېچىسى ھەر كېتىلەك، جانئۋارلار گۆھەر چىراغ ئېلىپ چىقىپ دەرەخلىرنىڭ تېگىدە تالىڭ ئاتقۇچە سۆھبەتلەر قۇرۇپ، ئەيش - ئىشەتلەر قىلىدۇ. مەن ھەيران بولۇپ كېتىمەن. مەن ئۇ جەزىرىدە بىر قورغانغا بېرىپ قالدىم. بۇ قورغان قارا تاشتن بەرپا بولغانىكەن. ئە- چىدە ئاجايىپ قوۋىمنى كۆرۈمۈ، ھەربىرىنىڭ بويى يۈز گەز. ئۇلار قورغاندىن لაچىنداك، ئوقتمەك چىقىدۇ. ئۇلارنىڭ قولـ لىرى يولۇۋاسنىڭ قوللىرىغا ئوخشايدۇ. توت قوللىقى، ھەربىر قوللىقىنىڭ ئارىسىدا بىر كۆزى ھەم يۈزى بار. ھەربىرىنىڭ توت خارتۇمى بار، بۇرندىن ئاۋاز چىقىرىدۇ. غەزەپلەنسە، ھېلىقى خارتۇملىرىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ ۋارقىراپ ئالەمنى يارىدۇ. بىر چاغادا قورغان ئىچىدىن ئەر - ئىيال دېگۈدەك ھەممىتىسى نەيزە ئېلىپ چىقىپ، چۈقان كۆتۈرۈپ دەريا تە- رەپكە قاراپ يۈگۈرۈشتى. مەن قورقۇپ بىر تاغنىڭ كاۋىكىدا قاراپ تۇرۇدۇ. تۈيۈقسىز دەريانىڭ ئىچىدىن ئاجايىپ مەخـ لۇقلار چىقىشقا باشلىدى. ئۇلارنىڭ بويلىرى مۇنارەك ئېگىز، قىرىق قولى بار، بېشى يوق، كۆكسىدە ئۈچ كۆزى بار ئىكەن. ئۇلار قوللىرىغا بىردىن چۆپ ئېلىۋالغان بولۇپ، چۆپلىر چىراғىدەك يانىدىكەن. بۇ غارايىپ مەخلۇقلار ئاجايىپ جا- نۇزارلارغا منىۋاپتۇ. ئۇ جانئۋارلار دەريا يۈزىگە پاتماي، قالـ تىس تەرتىپ بىلەن دەريا لېۋىگە كېلىشتى. قورغان خەلقى ئۇلارغا روپىرو بولدى. ئارىدا شۇنچە دەھشەت جەڭ قىلىشتىـ كى، دەريانىڭ ئىچى - تېشى قانغا بويالدى. مۇشۇ تەرزىدە كېتتە كېچە - كۈندۈز جەڭ بولدى. ئاخىر ھېلىقى مەخلۇقلار

قورغاننى ۋەيران قىلىپ، ئالدىغىنىنى ئېلىپ، چاپىدىغىنىنى
 چېپپ چەيلەپ، يەنە دەرياغا راۋان بولۇشتى. بۇ كارامەتلەرنى
 كۆرۈپ يۈرىكىم ئاغزىمغا تىقلىپ قالدى. شۇنىڭدىن كېيىن-
 مۇ نۇرغۇن يەرلەرده سەرگەردان بولدۇم. يول ئۈستىدە دىۋىد-
 لەرگە يولۇقتۇم. ئۇ يەرگە تامامىي جادۇگەرلەر، دىۋىلەر جەم
 بويتۇ. ئەزىزەق جادۇنى شۇ يەرده كۆرۈدۈم. ئۇ بىر تەخت ئۈس-
 تىدە ئولتۇرۇپتۇ. دىۋىلەر، جادۇگەرلەر ناھايىتى كۆپ. مەن
 ئەزىزەق جادۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ تمزىم قىلىدىم ۋە ئەرزىمنى
 مەلۇم قىلىدىم. ئۇنىڭ رەھمى قوزغالىمىدى. شۇ كۈنلەرنىڭ
 بىرىدە يەنە بىر جادۇگەر پەيدا بولدى، ئۇنىڭ كەينىدە نۇرغۇن
 شاگىرتلىرى بار ئىدى، بىرقانچىسى كېلىپ مېنى ئۇرۇپ -
 تالاشقا باشلىدى. مەن جىنىمىنى ئېلىپ قېچىپ، نالە قىلىپ
 ھەر تەرەپكە يۈگۈرۈدۈم. ئۇلار مېنى يەنە تۇتۇۋالدى، ئاندىن
 بىر جادۇگەرنىڭ قېشىغا
 ئاپاردى. ئۇ جادۇنىڭ ئىس-
 مى ئەتتار جادۇگەر ئىكەن.
 ئۇ مېنى كۆرۈپ:
 «ئىي گەردان كەشان،
 ھالىڭ شۇنداق بولدىمۇ؟
 ھەي بىچارە، دۇنيادا شۇنچە
 كۆپ جىدەل تېرىدىنىڭ، ھې-
 سابسىز بالا - قازالارنى
 كەلتۈرۈدۈڭ» دېدى. مېنىڭ
 جەزىرىدە جىنىم ھەلقۇمغا
 يەتتى. ئۇ جادۇگەرنىڭ ئا-
 يىغىغا باش قويۇپ يالۋۇر-
 دۇم، ئىلتىماس قىلىدىم.

عاندنس ئەتىار جادۇ: [www.ighul.com](#)

«ئەي ھەبىyar، مەن سېنى بۇ يەردىن خالاس قىلماق، مەن ئەزىزەق جادۇدىن قورقىمەن. يەنە سەۋىر قىل، شەيتان كېلىپ بىزگە ھىلە - مىكىرلەردىن تىلىم شۇ ۋاقتىتا سەن ئۇنىڭغا ئەرز قىل، بەلكى شەيتان سېنىڭلىرىنىڭ ئەمدىن خالاس قىلار» دېدى.

ئاخىر شەيتان بىرقانچە شاگىرتلىرى بىلەن يېتىپ كەلدى. كېلىپلا مۇنبىھەنىڭ ئۆستىگە قونوپ ئولتۇردى. جادۇگەر ۋە پەريلەر ئورۇنلەردىن تۈرۈپ شەيتانغا ئىكراىلار قىلىشتى. شەيتان مۇنبىھە ئۆستىدە سۆز قىلدى. مەن شەيتاننىڭ ئالدىغا ئەراتىدۇم شەيتان مەن كەقىقىدە سەرىيدى:

بپریپ توئیوردوم. سیکن بیسی سوروپ سوراچی
«بُو کیم بولیدو؟»

«بۇ بولسا گەرداڭ كەشان ھەپىياردۇر، يەتتە يىل بولدى، ئەزىزەق جادۇ بۇنى سېھىرلىدى. بۇ بىچارە بۇ جەزىرىدە شۇ- نىڭدىن بېرى دەردىگە داۋا تاپالماي سەرسان بولۇپ يۈرۈدۇ.» شەيتان بۇ سۆزنى ئاڭلاپ قاتتىق غەزەپلىنىپ، ئەزىزەق

جادوغا ئېيتتى:

«ئەي لهىن، كۆزۈڭ دۇنيادا شۇنى كۆردىمۇ؟ بۇنىڭ بې-
شىغا مۇشۇنداق جاپانى سېلىپسەن، ماڭا ئادەمزا تىڭىدە
بۇنىڭدىن دوستراق ھېچ كىشى يوق، تېخى ھېچبىرى بۇنىڭ-
دەك كارامەت كۆرسىتىپ باققىنى يوق.»

شەيتان مۇنبىردىن چۈشۈپ مېنىڭ قېشىمغا كەلدى.
شەيتان ئەپسۈن ئوقۇپ دەمىدە قىلىپ، قولى بىلەن مېنىڭ
ئارقامنى قاقتى. تېزلا هوشۇمدىن كەتتىم، كۆزۈمىنى ئاچسام
ئەسلامىگە كەيتىمەن. شەيتانغا شۇنداق دەپ سالدىم:

«ئەي بۇز و كۋار، ماڭا نىمشقا مۇنچىلىك ياخشىلىق قىد.

لمسەن؟» مەلکىل بىلە بىچە ئامىھە ئەمداڭ رەنلىق بىرىدە
ئۇ ئېيتتى: لەخىصىچە ئەمەن سەككىز ئەمەن سەككىز ئەمەن
«ئەي كەشان، ئادەم ئاتا بىلەن ھاۋا ئانا بۇ دونىغا كەل-
دى. شۇ ۋاقتىن تا ھازىرغىچە ھېچ ئادەم نەسى ئامى-
سەندەك ياردەم قىلغان ئەممەس. سەندىن كۆپ خۇرسەنەمەن،
چۈنكى سەن جىق ۋىلايەتلەرنى خاراب قىلدىڭ. بۇنى ھېچ
كىشى قىلالىغان ئەممەس. سەن ئەمدى خالاس بولۇڭ.»
— ئەي نازىنن، — دەپ بىر ئۇھ تاپتى گەردان كە-
شان، — جىنiss ئامان بولسا، قالغىنىنى خىزمەتلەرىدە بول-
غاندا ئېيتىپ بېرىمەن.

گەردان كەشان مەلىكىدىن ئىجازەت سوراپ ئۆز بارگاھىغا
راۋان بولدى. ئەقتىسى سەھىر دەھمە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ
پادشاھ ھۇشەڭنىڭ ئالدىغا سالامغا بېرىشتى. پادشاھ راي
ئۆز ئەمرلىرى بىلەن ھۇشەڭنىڭ ھۇزۇرغا سالامغا باردى ۋە
ئۇنىڭدىن:

— ئەي پادشاھي ئالەم، مۇبارەك قەدەھىلىرى بىلەن
ھىندىستان تەختىگە مۇشىرەپ بولسلا قانداق؟ — دەپ ئىلا.
تىماسى قىلىدى. پادشاھ ھۇشەڭ قوبۇل قىلىدى، ئاندىن ئىران،
تۇران لەشكەرلىرى بىلەن بىرگە ھىندىستان تەمرەپكە راۋان
بۇلدى. راي ھىندى سەرۋى خىراماننى ئالدىدا يولغا سالدى.
مەلىكە ئالدىن يېتىپ بېرىپ مېھماندارچىلىق تەييارلىق.
لىرىنى تولۇق كۆرۈپ، پادشاھ ھۇشەڭنىڭ ئالدىغا چىقتى.
راي ھىندى ھۇشەڭ پادشاھىنى چوڭ ئىززەت - ئىكراام بىلەن
شەھەرگە باشلاپ كىردى. ھۇشەڭ پادشاھ كېلىپ كۆردىكى،
بۇ شەھەر ناھايىتى مۇۋاپىق ئورۇنغا سېلىنىپتۇ، قورغانلىڭ
چەت - چېتىگە كۆز يەتمەيدۇ. پادشاھ ھۇشەڭ ئۈلۈغ ئوردىدا
ئۆزىگە تەييارلانغان بارگاھقا ئورۇنلاشتى ۋە ئۇ كېچە ئۆتتى.

پادشاه هوشلگ ئۇشبو تەرتىپ بىلەن شەھرنى ئايلىنىپ پادشاه سارىيغا كىرىپ، راي ھىندىنىڭ تەكلىپى بىلەن تەختكە بېرىپ ئولتۇردى. ھەممە پالۋان - سەركەردىلەر، ۋە زىرلەر ئولتۇرۇشتى. ئاندىن ھىندىستان قائىدىسىگە مۇۋاپىق داستخان سېلىنىدى، نازۇ نېمەتلەر تارتىلدى. نەقىش پىيالە - ئاياقلاردا باھە ئاي - ھاي سۇنۇشتى. ئول كۈنى راي ھىندى پادشاه هوشلگىنى شاھانە تەرتىپ بىلەن مېھمان قىلىپ ئۇ - لۇغلىدى ۋە ئۆزىنىڭ ھەممە خەزىنلىرىنى پادشاه هوشلگىنىڭ تەسىرۇپىغا كەلتۈردى. پادشاه هوشلگ بۇ ئارتۇق تە - كەللۇپلارنى كۆرۈپ:

— ئەم پادشاه راي، هيندستان مېنىڭكى ھەم سېـ.

ئىڭى ! — دېدى. بۇ كۇنى يېغىلىش، سۆھىبەتلەر ئىنتايىن كۆڭلۈك بولىدۇ. پادشاھلارغا، سەركىرەدە — قەھرىمانلارغا يەر، شەھەر ئىئام قىلىندى. لېكىن، قەھرىمان بىلەن سەرۋى خراماننىڭ ئىشى تىلغا ئېلىنىمىدى.

ئەلقىسىسە: ھىندىستان ۋىلايىتى ھۇشەڭىنىڭ قولىغا ئۆتە كەننە، ئۇنىڭ يېشى بىر مىڭ ئۈچ يۈزگە توشقانىدى. سەلتە- نەتلىك پادشاھ شۇ كەمگىچە مىڭلارچە جايدا جەڭ قىلدى، ھەممە جەڭلەرە زەبىرەدەس تۇردى، مىڭلارچە پادشاھنى تەخ- تىدىن جۇدا قىلدى. مانا ئەمدى ئۇ، ھېچ يېرده دۇشمەن قالا- مىدى، دۇنيا ئەمدى تىنچ بولسۇن، دەپ ئويلىدى. پادشاھ دىۋانبىگىگە ئەمر قىلدى:

دەل شۇ چاغدا يەتتە پەرى پادشاھ ھۇشەڭگە باقى ئېرەم-
دىكى شەھبىال يېرىدىن نامە ئەكەلدى. پادشاھ ئۇ نامەنى كۆ-
رۇپ تونۇمىدى. ئۇ پەريلەرنىڭ تىلىدا يېزىلغان خەت ئىدى.
گەردان كەشان:

— ماثا برسله، مهن ئوقۇيالايمەن، — دەپ ئىلتىماس قىلدى، چۈنكى بۇ ئىقلىمدا گەردان كەشان بىلمەيدىغان بىرەر زەبان ياكى پۇتوكلىرى يوق ئىدى. گەردان كەشان پادشاھنىڭ قولىدىن نامەنى ئالدى ۋە ئوقۇشقا باشلىدى: «ئەي پادشاھ، سىزگە ئەرز قىلىمەنكى، مەن باغى ئېرەم پادشاھى شەھىال پەرىدۇرمەن. دۆلەتلەرىڭىز زىيادە، ئىققابالىڭىز بەلەن بولغاي، دادىمغا يەتكەيىسىز. مىنىڭ يېگەن ئاش - نىنىم ئوغا بولماق.

تا. بۇراھەرلىرىم، ئايالىم، بالىلىرىم ئەكۋەنلىرىنىڭ قۇزۇلـ
مىدا قالدى. بۇ جاينىڭ نامىنى سەھرايەھمات www.uyghurkitap.com
يەتتە دېۋىنىڭ ھۆكۈمىدە تۇردى. بۇ لەئىن مېنىڭ قۇزۇلـ
ئايالىمنىمۇ تۇنۇۋېلىپ ئەكتەكىن. ئايالىم ۋىلايەت قەمەر كەنلىرىـ
ئوغۇل تۇغۇپتۇ. ھېلىقى مەلئۇن بالامنى ئانسىنىڭ قولىـ
تارتىۋېلىپ دەريايى قۇمغا تاشلىۋېتىپتۇ. بۇنى سەمەندۇن قۇـتـ
قۇزۇۋېلىپ پەرۋىش قىپتۇ. بالام بالاغىتكە يەتكەندە مەن پەرـ
لىرىمنى ئۇنى ئەكېلىڭلار، دەپ بۇيرۇدۇم. ئۇلار بالامنى ئەـ
كېلىۋاتقاندا ئارقىسىدىن دىۋە لەئىنلەر يېتىپ كېلىپ پەرـ
لىرىمنى نابۇت قىلىشتى، ئەمما بالام ئۇلارغا تەن بەرمەـ
تەنها قاپتۇ. مەن بۇنى ئاڭلاب بىتاقەت بولۇپ، چىن ۋىلايەـ
گە لەشكەر تارتىپ باردىم. چىن پادشاھى مېنىڭ خەۋىرىمنى
ئاڭلاب ئىززەت بىلەن مېنىڭ ئالدىمغا چىقتى. مەن ئۇنىڭدىن
ئوغۇلۇمنىڭ خەۋىرىنى سورىدىم. چىن پادشاھى بۇنى ئاڭلابـ
— ئەي پەريلەر سۈلتانى، سېنىڭ بالاڭ بەھرام مېنىڭـ
قىزىم بىلەن توپلۇق بولدى، — دەپ يىغلاپ، ئەزىزقى جادۇنىڭـ
ئۇ ئىككىسىنى تاشقا ئايالاندۇرۇۋەتكەنلىكىنى سۆزلەپ بەردىـ
مەن بېرىپ تاشقا ئايالنغان بالامنى كۆرۈدۈم، بۇ ھالنى كۆرۈپـ
ياقامىنى چاڭ - چاڭ قىلىۋەتتىم. ئۇلارنىڭ زارلىرىنى ئاڭلابـ
دەريا كەبى ياشلارنى تۆكۈم، ئۇ يەرده ئۈچ كۈن تۇردىم، تۇرـ
لۇك پىلانلارنى قىلىپ كۆرۈدۈم، ئاخىر نائىلاج قايتىپ كەـ
دىم. ئاندىن يۈز مىڭدىن لەشكەر ئېلىپ قىرقى قېتىم ئەكۋانـ
دېۋىنىڭ ئۆستىگە باردىم. ئەكۋان دىۋە بىزنى تەكرار يەڭىـ
قانچە قېتىم جان تىكىپ ئېلىشقا بولسامىمۇ، ئۇنىڭغا تەڭـ
كېلەمىدىم. بۇراھەرلىرىم ھالاڭ بولدى. ئاخىر مەن پەرزەـ
تىمنىڭ ئىشقىنى، بۇراھەرلىرىمنىڭ دەرىدىنى ئېلىپ ئۆلۈپـ
كېتىمۇ دەپ ئويلىدىم، ئەمما بۇراھەرلىرىم كۆز ياشلىرىنى

تۆكۈپ مېنى نىيىتىمدىن توستى، ئاندىن ئۇلار ما. ئاشلاڭ، دەمىزات نەسلىدىن بىر پا-
ئا:

— ئەي پادشاھ، ئۇ - زىنى ئۆزى، هالاڭ قىلغان كۇفرىدۇر. ئاشلاڭ، ئا - دەشەھەر بار، ئۇ تامامىي ۋىلايەتلەرنى ئىتائىتىگە ئالغان. ئۇنىڭغا ئەرز قىلساق، خۇدالىقتا رەھىم ئۇتىنى سالسا، زۇلۇمىدىن خالاس بولساق ئىجەب ئە - مەس، — دېيشتى. ئۇ -

لۇغ پادشاھئالەم، زۇلۇم دەردىرىمىزنى ئېيتىپ بولالماي - مىز. ئادەم ئەلەيھىسسالام ھۆرمىتى ئۈچۈن ئىنايەت قىلغايىسىز، نامە تامام - ۋەسسالام. «

گەرداڭ كەشان نامەنى ئوقۇپ تامام قىلدى. ئاشلۇخانلار شەھبىال پەرنىڭ ھالىغا ئىچ ئاغرىتىپ ياش تۆكتى. ھەم - مەيىلەن بەھرام جەبىلگە قاراشتى. بەھرام جەبىل چوڭقۇر ئۇھ تارتىپ، كۆز يېشى قىلدى. پادشاھ ھوشەڭ بەھرامنى بۇ ھالدا كۆرۈپ:

— ئەي بەھرام، سەۋىر قىلغىن، مەن لەشكەر ئېلىپ بېرىپ دۈشمەنلەردىن داداڭ شەھبىال پەرنىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىپ بېرىمەن ياكى شۇ يولدا جان بېرۈرمەن، — دېدى. قەھرىمان ئورنىدىن تۇرۇپ ئاستا - ئاستا بېسىپ كەلدى - دە، پادشاھقا تەزىم بەجا قىلىپ، قولىنى كۆكىنگە قويۇپ

ئەدەپ بىلەن تۇردى. پادشاھمۇ ئورنىدىن — ئەي زىننەت تاجىم، مەندىن نېمە تىلىنى سۈرىدى.

— ئەي پادشاهيم، مېنىڭ مۇرادىم شۇكى، ماڭا ئېلگەت بىرسەڭ، مەن بېرىپ ئەكۋاننى ئۈجۈقتۈرسام، — دېدى. بۇنىڭ ئاخلاپ بەهرام، قەھىتران ئورندىن تۇرۇپ قەھرىماننىڭ كېيىنگە ئۆتۈپ تۇردى. گەردان كەشامىء سەپكە كەلدى. پادشاه ھۇشەڭ خۇشال بولۇپ:

— ئەي پادشاھ، خاتىرجم بولۇڭ، بىز بۇ پالۋانلارنى كۆتۈرۈپ ئۇچۇپ بارىمىز، — دېيىشتى.

ئەلقىسىسە: پەرلىھر ھەزىرتى ئادەم ئەلدىيىسسالامدىن مەدەت تىلەپ، بۇ تۆت پالۋاننى كۆتۈرۈپ پەرۋاز قىلدى. پادشاھ باشلىق ھەممىيلەن دۇغا بېرىپ ئۇزىتىپ قالدى. سەرۋى خرامان سەراندىپ تېغىغا چىقىپ ھەسرەت بىلەن ئاھ ئۇرۇپ بىھوش بولۇب يەرگە يېقىلدى.

قەھریمان باشلىق پالۋان ۋە پەرىلەر كېچە - كۈندۈز ئۇچۇپ، سەككىزىنچى كۈنى دەريايى مۇھىتىن ئۆتۈپ، كۇھى مۇھىتقا بىتىشتى. يۇ يېر تىخى سەھر اپى ھەيغانلىڭ باش تە-

رېپى ئىدى. بۇ كۈنى قەھرىماننى كۆتۈرگەن پەرى ئىنتايىن
چارچاپ يېقىلىپ بەھوش بولدى، خېلىدىن كېيىن ھوشغا
كېلىپ قەھرىمانغا قاراپ: — ئەي پالۋان، ئەگەر تاغنى كۆتۈرگەن بولساممۇ بۇنچە
چارچىماس ئىدىم. خۇدايىم ساڭا شۇنچە ئېغىرلىق ۋە كۈچ -
قۇدرەت بېرىپتۇ، — دېدى. ئۇلارنىڭ بىردىم ئۇلارنىڭ كەلدى، ئەمما قەھرىماننىڭ
ئەلقىسىسى: ئۇلار بىر بۇلاقنىڭ يېنىغا بېرىپ چۈشۈپ،
ئۇۋلانغان جانۋارلارنىڭ گوشىنى كاۋاپ قىلىپ يېيىشتى.
ئۇلارنىڭ بىردىم ئۇخلىق الغۇسى كەلدى، كۆزىگە ئۇيىقۇ كەلمىدى. بۇ چاغدا بىرى:
— پالۋانلار، بۇ جاي خەتلەتكە تۇرىدۇ. مۇبادا شەئبان
دۇۋە خەۋەردار بولۇپ قالسا، ئامان قالمايمىز، — دېدى. لې-
كىن، بۇ گەپ گەپ پىتى قالدى. قەھرىمان بىر بېسىپ،
ئىككى بېسىپ بىر تاغنىڭ ئۇستىگە چىقىپ ناھايىتى چىراي-
لىق بىر بۇستانلىقنى، بۇستانلىق ئىچىدە ئالتون رەڭلىك
بىر قۇبىنى كۆردى. ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ بىرقانچە قېتىم
ئايلاندى. قۇبىنىڭ دەرۋازىسى يوق ئىدى. قەھرىمان ئايلىنىپ
بۈرۈپ ئۇنىڭ بىرقانچە يېرىگە پۈتۈلگەن خەتلەرنى ئوقۇغاند-
دى، ئۇنىڭدا مۇنداق گەپلەر مەلۇم بولدى: «ھەركىم بۇ يەرگە
كەلسە بۇ خەتنى ئوقۇسۇن ۋە ئۆزىنى دەرھال بۇ يەردىن
خالاس قىلىسۇن. بۇ بىر خەتلەلىك تىلىسىم، كۈنلەرنىڭ بىرىدە
ئادەمزمات نەسىدىن بىر پالۋان بۇ يەرگە كېلىپ، بۇ خې-
يىم خەتەرنى ۋېيران قىلغاي». قەھرىمان خەتنى ئوقۇپ بو-
لۇپ، قۇبىنىڭ بىر يېرىدىن ئىچىگە كىردى. قارىسا، قانات-
لىرى ئالتوندىن بىر دەرۋازا تۇرغۇدەك، ئۇنىڭغا ئادەم سۈرتىدە
ياسالغان كۈمۈش قولۇپ سېلىنغان. ئادەمىسىمان قولۇپ
قەھرىماننى كۆرۈپ ئىككى قولنى كۆكسىگە كېلىپ تۇردى.

قەھرىمان ھەيران بولۇپ يېقىن باردى. قۇلۇپ قۇلىنى ئاغزىغا تۇتۇپ قەھرىمانغا سەمەجىدە قىلغانىدى، ئۇنىڭ ئەندىمىن ناھايىتى جىق كۆمۈش چۈشتى. بۇ كۆمۈشلەرنىڭ قەھرىمان ئەندىمىنى يىلان بولۇپ، قەھرىمانغا قەست قىلىشقا باشلىدى. قەھرىمان ئەندىمىنى كەيىگىرەك داجىپ تۇردى. يىلانلار غايىب بولدى. قەھرىمان ئەندىمىنى دەرۋازىنى ئېچىپ ئىچكىرىگە قەدەم قويۇپ، بىر بۇستانغا يەتتى. بۇ ھاۋاسى بەك ياخشى جاي ئىكەن. بۇ يەرde نۇرغۇن جېنى يوق پىل ۋە كەركىدانلار تۇراتتى. قەھرىمان يەنە بىر قورغانغا باردى. ئۇنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا بىر پىل تۇراتتى. قەھرىمان پىلىنىڭ قېشىغا باردى. بۇ چاغدا قورغاننىڭ ئەتراپىغا قېزىلغان خەندەكتىكى سۇدىن غارايىپ جانۋارلار چىقىپ، ئاجايىپ ئاۋازلارنى چىقىرىپ قەھرىماننى بىئارام قىلىشقا باشلىدى. ئاندىن سۇ ئىچىدىن يەنە بىر دەشەتلەك ئاۋاز كۆتۈرۈلدى. پىلىنىڭ خارتۇمىدا مۇنداق خەت كۆرۈندى: «ھەركىم بۇ تىلىسىنى ئوشتوۇي دېسە، پىلىنىڭ تېگىدىكى تاشنى ئېلىپ تاشلىسۇن، ئۇنىڭ ئىچىدىن ئاجايىپ - غارايىپ نەرسىلەر چىقىدو. قورقىمىسۇن». قەھرىمان تاشنى ئېلىپ تاشلاپ، ئۇ يەرde خىلمۇ خىل سۈرەتلەك مەخلۇقلارنى كۆردى. قەھرىمان ئۇلارنىڭ ئارسىدىن ئۆتۈپ بىر سارايغا يەتتى. ساراي دەرۋازىسىغا قارايدىغان ئەجدىھا قەھرىمانغا قەست قىلىپ، ئاغزىدىن پارچە - پارچە ئوت چىقىرىپ كەلدى، ئەtrap ئوتقا تولدى. قەھرىمان قولىغا تىغ ئېلىپ ئەجدىھاننىڭ ئالدىغا بارغانىدى، ئەجدىھا توختاپ قالدى. ئەجدىھاننىڭ پىشانسىگە مۇنداق گەپ پۇتۇكلىك ئىدى: «قەھرىمان قاتىلدىن ئۆزگە ھېچكىمنىڭ بۇ تىلىسىما تقا كۈچى يەتمەس. ئەمى قەھرىمان، ئەگەر قەدىمىنىڭ بۇ تىلىسىمغا يەتسە، ئەجدىھاننىڭ ئاغزىغا

شەمشەرنى توغرا تۇتۇپ يېقىن بارغىن. ئۇ سېنى دەم تارتىدۇ - دە، ئۆزى ھالاڭ بولىدۇ.» قەھرىمان تىخ تۇتۇپ ئەجدىهانىڭ ئاغزىغا ئېتىلىپ باردى. ئەجدىها قەھرىماننى دەم تارتىتى، ئۇنىڭ قىلىچى بىلەن ئۆزى ھالاڭ بولدى. دەرۋازا ئىچىدە بىر شەھىرى ئەزم كۆرۈندى. رەستە - بازارلار، دۇكانلاردا كۆمۈش ئادەملەر يۈرەتتى. قەھرىمان بۇ ھالدىن ھېرمان بولۇپ كېلىۋاتسا، بىر قورغان كۆرۈندى. قەھرىمان ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ قارىسا، بىر دىۋە پادشاھ سۈرتىدە ئولتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ بېشىدا شاھلىق تاج، سول تەرىپىدە ئەمەرلەر تۇرۇشۇپتۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ جېنى يوق ئىدى. قەھرىمان تەختكە يېقىن بېرىپ قارىسا، پادشاھنىڭ بويىندا بىر تىلا لەۋە تۇرغۇدەك. ئۇنىڭدا: «ئىي پالۋان، مەن قارۇن شاھدۇرەن، لەشكەر تارتىپ سەھraiي ھېياتتىن تاكى كۇھقاپقىچە شىكار قىلدىم، توققۇز تىلىسىنى بۇزدۇم، يەتتە يۈز يىل ئۆمۈر كۆردۈم. بۇ جايىنى ئۆزۈمگە مۇناسىپ كۆرۈپ بۇ قورغاننى سالدۇردىم، ئۆزۈم بۇ جايىدا ياتاي دېدىم. كىمەتكىم مېنى كۆرسە ئىبرەت ئالسا بولىدۇ. ئادەمنىڭ ئۆلۈمگە ئىلاج يوق. دۇنيادىن ھەسرا تىسز كەتكەن كىشى يوق. شۇڭا، بۇ تىلىسىنى تېيىار قىلدىم. قەھرىمان، مېنىڭ دانىشەن ۋەزىرىم سەن ھەققىدە ماڭا بېشارەت بەرگەن. سەن شەئبان دىۋىنى ھالاڭ قىل، ماڭا دۇئا قىلغىن» دېيىلگەنلىكەن.

ئەلىسىسى: قەھرىمان قارۇن شاھنىڭ روھىغا دۇئا قىلدى. ئاندىن بىر يول بىلەن كەڭ مەيداندىن ئۆتۈپ، ناھايىتى ئالىي بىر قەسىرنى كۆردى. بۇ قەسىرنىڭ دەرۋازىسى جاۋاھىرىدىن بولۇپ، يالىلداب تۇراتتى. قەھرىمان ئىچىرى تەرەپ-كە قەددەم قوبۇۋىنى، دەرۋازىدىن بىر ئاۋاز چىقىپ، مىسىلى ئا-

لەم لەزىگە كەلگەندەك بولدى. قەھريمان ئېلىكىرىلىنى يېڭى
ۋەردى. تاسادىپىي بىر پالۋان قولىغا گۈرزلەن كەنارلىق
قەھريمانغا قەست قىلىدى. قەھريمان دەھشەت بىلەن شەركەن
تىپ، ئۇنىڭ بېشىغا گۈرزلەن كەنارلىق كەنارلىق
قىلىپ يەنە بىر دەرۋازا ئېچىلدى. قەھريمان دەرۋازىدىن كەنارلىق
دى. بۇ ئاجايىپ سەھنە ساراي بولۇپ، تولىمۇ ھەشمەتلىك
ئىدى. ئىككى ئادەم ئالتۇن شوتىنى ساقلاپ تۇرۇپتۇ. قەھرە-
مان كۆڭلىدە ئالتۇن شوتا بىلەن ئۆستىگە چىقايى دەپ تۇرۇ-
شىغا، ئالتۇن شوتىنى ساقلاپ تۇرغانلار دەرھال قوللىرىغا
ئومۇت ئېلىپ قەھريمانغا ئېتىلدى. قەھريمان بۇ ئىككىسىگە
بىردىن گۈرزلە ئۇرغانىدى، ئۇلار جان بەردى. بۇنىڭ بىلەن
تىلىسىم ئوشتلۇدى. قەھريمان ئالتۇن شوتا بىلەن يۇقىرىسىغا
چىققانىدى، يەنە بىر ئالىي قەسىر نامايان بولدى. قەسىرنىڭ
ئۆستىدە بىر ئالتۇن تەخت، تەخت ئۆستىدە بىر تابۇت، تا-
بۇتتىنە نېيەز ۋە قالقان تۇراتتى. تابۇتنىن تۈرلۈك ئاۋازلار، ئا-
جايىپ نەغىملەر چىقىپ تۇرىدۇ. قەھريمان تابۇتنىڭ قېشىغا
باردى. ئۇ يەردە بىر كەممەر، بىر گۈرزلە، بىر خەنجەر ۋە بىر
لەۋەھە تۇراتتى. قەھريمان لەۋەھەنى كۆرۈپ ئوقۇدى، ئۇنىڭدا:
«ئەي قەھريمان، بۇ كەممەر، بۇ گۈرزلە، بۇ خەنجەر ساشا بەخ-
شەندە بولغاىي، بۇ ياراغلاردا كۆپ خاسىيەت بار. بۇ كەممەرگە
تۆت گۆھەر ئورنىتىلغان، دىۋە - پېزىلەر ئۇنى باغلىغان كە-
شنىڭ قولىدىن قېچىپ قۇنۇلمايدۇ، جەڭىدە زەپەر قۇچماي
قۇيمايدۇ، قانچە ئۆزۈن يول يۈرسىمۇ ھېرىپ قالمايدۇ. بۇ
گۆھەرلەردىن بىرىنى ئاغزىغا سالسا قورسقى توپىدۇ، ئۇس-
سۇزلىقى قانىدۇ» دېيىلگەندى. قەھريمان كەممەرنى يۈزىگە
سۈرتۈپ، بېلىگە باغلىدى، ئاندىن گۈرزلە بىلەن خەنجەرنى قو-
لغان ئالدى.

ربوایت قىلىنىشىچە، بۇ گۈرزە ئىلىجان پادشاھنىڭ گۈرۈسى ئىدى. ئۇنى يەتنە پەرىگە ياساتقانىدى، ئۇنىڭ دەس- تىسىگە خەت پۇتكۈزگەن ۋە ئاتمىش يەتنە گۆھەرنى ئورناتقا- نىدى. بۇ گۈرزە قاراڭغۇ كېچىدە ئون ئىككى پەرسەڭ يەرگە روشنەن قىلىدۇ ھەمەدە يەرگە ئۇرسا ئاۋازى ئۈچ پەرسەڭ يەرگە يېتىدۇ. بۇ گۈرۈنى ئىلىجان پادشاھتىن كېيىن راھىن شاھ ئالدى، ئاندىن قەھریمان كۆتۈردى، ئاندىن سام، ئاندىن نۇرد- مان قولغا ئالدى.

ئەلقيسىسە: قەھریمان گۈرۈنى راسا كۈچەپ بېشىدىن يەتنە ئايلاندۇرۇپ يەرگە نەچىنى ئۇرغانىدى، يەرلەر تىترەپ، سەھرا ئاستىن - ئۇستۇن بولۇپ كەتكەندەك مەلۇم بولدى. قەھریمان ئەمدى خەنچەرنى قولغا ئېلىپ قارۇن شاھنىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئا قىلدى. قەھریمان تۇيۇقسىز قۇبىنىڭ تېگىدە بىر قۇدۇقنى كۆردى. ئۇنىڭ ئىچى بەك قاراڭغۇ ئە- دى. قەھریمان گۈرۈسىنى غلاپىدىن چىقىرىپ، ئۇنىڭ شو- لىسىدا قۇدۇقنىڭ تېگىگە قارىغانىدى، تېگى نامايان بولمىدى. ئاندىن بىر تاشنى تاشلاپ قۇلاق سالدى، ھېچ ئاۋاز ئاخىلانمە- دى. قەھریمان بىر ئار GAMچىنى بېلىگە باغلاب، خۇداغا تەۋەك- كۈل قىلىپ ئۆزىنى قۇدۇققا تاشلىدى. شۇنچە ئۇزۇن ئار GAMچا تۈكىگەن بولسىمۇ، قۇدۇقنىڭ تېگى كۆرۈنمىدى. قەھریمان باشتا بىر ئاز ئەندىشە قىلدى. ئۇ سەل تۇرۇۋېلىپ، ئار GAMچىنى بېلىدىن يېشىۋېتىپ ئۆزىنى قۇدۇققا قويۇۋەتتى. ئۇ خۇددى تاشتەك تېزلىك بىلەن قۇدۇقنىڭ تېگىگە غارقىراپ چۈشتى - دە، بەھوش ياتتى، ئۇزۇندىن كېيىن هوشىغا كەلدى. قەھریمان ئۆزىنى سالامەت كۆرۈپ، خۇداغا تۈمنەن مىڭ شۈكۈر قىلدى، ئاندىن ئورنىدىن تۇرۇپ گۈرۈسىنى چىقىرىپ ئەتراپىنى يو- رۇتتى. بۇ يەرde بىر يول نامايان بولدى. قەھریمان شۇ يول

بىلەن بىر قورغانغا يېتتى. قورغاننىڭ دەۋازىسى يەلات ئە-
كەن. قەھريمان قورغاننىڭ تىلىسىمانتىنى تېپتى. قۇلۇقۇنىڭ ئالقا
قىلىپ ئوڭ تەرەپكە تولغۇنىدى، دەرۋازىدىن ئاجىنۇپ ئە-
ئاۋاز چىقتى، ئالەم مالەم بولغاندەك بولدى. ئاندىن چەپتەن
رەپكە تولغۇنىدى، دەرۋازا ئېچىلىپ، بىر ھەشەمەتلەك سارايىنىڭ ئە-
نامايان بولدى. بۇ سارايغا ئادەم ئەلمەيىسسالامدىن بېرى ئۆت-
كەن پادشاھلارنىڭ شەرھى پۈتۈلگەن، سۈرەتلەر سىزىلغاندە-
كەن. سارايىنىڭ ئوتتۇرسىدا بىر بۇستانغا چىرايلىق پالاسلار
سېلىنغان، ئۇنىڭ ئۈستىدە بىر تەخت قويۇلۇپتۇ، تەخت
ئۈستىدە بىر بەتبەشىرە دىۋە ئۇخلاپ يېتىپتۇ. قەھريمان
تەخت قېشىغا باردى. دۇۋىنىڭ بويىنى توقسان تۆت گەز كې-
لەتتى. ئۇنىڭ قېشىدا بىر مەلىكە باھار يامغۇرىدەك ياش تۆ-
كۇپ ئولتۇراتتى. قەھريمان ئۇنى كۆرۈپ:

— ئەي مەھمۇبىم ! ... — دەپ يەرگە يېقىلىدى، بىرنەچ-

چە سائەتتىن كېيىن هوشىغا كەلدى. مەلىكە:

— ئەي قەھريمان، — دەپ قەھريمانتىڭ ئايىغىغا ئۆزدە-

نى ئاتتى. مەلۇم بولسۇنلىكى، بۇ مەلىكە سەرۋى خىرامان ئە-

دى. قەھريمان سەرۋى خىرامانتىڭ بۇ يەرگە قانداق كېلىپ

قالغانلىقىنى سورىماقچى بولغانىدى، سەرۋى خىرامان سۆزلىدى:

— ئەي يېگىتىم، سۆزلىسىم گەپ تولا. ھازىر ۋاقتىغە-

نىيمەت، ئۇ لەئىن ئۇخلاپ ياتىدۇ. ئۇ ئويغانماستا بۇ يەردىن

يانايلى. مۇبادا ئويغاننىپ قالسا، ساڭا زەرەر يېتىدۇ.

قەھريمان سەرۋى خىرامانتىڭ بۇ سۆزىنى ئاخلاپ:

— ئەي مەلىكەم، دۇنيانىڭ جاي - جايلىرىدا ھەيۋەت

چىقىرىپ ساھىبىقىرانلىق قىلىدىم. بۇ لەئىنى ئەلاك قىلىماي

ھېچ يەرگە بارمايمەن، سەن تاماشا كۆرگىن، — دېرى ۋە قو-

لىغا تىغنى ئېلىپ دۇۋىنىڭ قېشىغا بېرىپ دەھشەتلەك نەرە

تارتى. بۇ ئاۋازىدىن ساراي لەرزىگە كېلىپ، قەسىرلەر يەكسان بولغاندەك زاهر بولدى. لەئىن بۇ ئاجايىپ ئاۋازىدىن ئويغىنىپ، قەھرىماننى كۆرۈپ: — ئەي ئادەمزا، سەن مەندىن حالاڭەت تىلىپ كەلدىڭ. — دەپ سەت ۋارقىرىدى. بۇ سۆزنى ئاڭلاپ قەھرىمان شۇنداق دەھشت بىلەن نەرە تارتىكى، يەرلەر ئۆزۈنخىچە تىترەپ، ئاسمان دۈم چۈشۈپ، جاھان قاراڭغۇلاشقاندەك بولۇپ كەتتى.

— ئەي لەئىن، ئۆزۈڭە ھېزى بول، مەن قەھرىمان قالىل، — دېدى. دېۋە لەئىن ئاڭلاپ، ئۆزىنى يوقىتىپ قويغاندەك ۋارقىراپ بېرىپ، قەھرىماننىڭ بېشىغا گۈرۈز شىلتىدى. بۇ ھالنى كۆرۈپ سەرۋى خىرامان پەرياد كۆتۈردى. قەھرىمان ئۆز گۈرۈزسىنى دېۋىنىڭ گۈرۈسىگە تۇتۇپ بەردى. دېۋە يەنە بىر گۈرۈز ئۇرغانىدى، بىكارغا كەتتى. بۇ چاغدا قەھرىمان قولىغا شەمىشەر ئېلىپ، ئۇنى ئاسمان بويى كۆتۈرۈپ، دېۋىنىڭ بېشىغا غەزەپ بىلەن ئۆتۈپ دېۋىنى ئىككى پارچە قىلىۋەتتى. دېۋىنىڭ جىتنى جەھەننمەگە يەتتى.

رەۋايەت قىلىنىشىچە، شەئبان دېۋە سەرۋى خىراماننى توْتۇپ كەلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ نومۇسغا تەگەمەكچى بولغان. شۇ چاغدا خۇدانىڭ ياخشىلىقى بىلەن دېۋىنىڭ قاتىق ئۇيقوسى تۇتۇپ، پوکلا چۈشۈپ ئۇخلاپ قالغانمىش. قەھرىمان سارايىنىڭ ئەتراپىغا قارىدى، ئۇ يەرياد كېغۇن ھۇجىريلارنى كۆردى، بۇ ھۇجىريلاردىن نالە - پەرياد كېلىۋاتاتتى. قەھرىمان بىر ھۇجىرنىڭ قولۇپسىنى ئېچىپ كۆردىكى، ھۇجىرنىڭ تىگى قۇدۇق ئىكەن، ئۇنىڭخىغا بىر شوتا قو يولۇپتۇ. قۇدۇقنىڭ ئىچى بەك قاراڭغۇ ئىدى. قەھرىمان شوتا

بىلەن قۇدۇقنىڭ تېگىگە كىردى. ئۇ يەردەنەكىم ئېتىلگەن بىر ھۇجرينى كۆردى. ئېچىپ كىرسە، ئىككى سەھىپىسىڭ ئەيال باغلاقتا هوشىسىز تۇرغۇدەك. سەرۋى خىرامان كۈرفۈچى ئۆز ئاتىسى راي ھىندى ئىدى. قەھرمان ئۇلارنى تاشقۇتلۇغا ئېلىپ چىقتى. ئۇلار هوشىغا كەلدى.

— ئەي پادشاھ، قانداق بولۇپ بۇ قىسمەتكە دۇچار بول-. دۇڭ؟ — دەپ سورىدى قەھرمان.

— ئەي ساھىقىران، ھىندىستاندا ئىسپەندىيارنى ھالاڭ قىلدىڭىز، ئۇنىڭ دادىسى بۇ يەردىكى شەئبان دىۋە بىلەن ئا- غىنە ئىدى. ئىسپەندىيارنىڭ دادىسى شەئبانغا ئەرز قىپتو. سىز يولغا چىقىپ ئۇزاق ئۆتىمەي، شەئبان سىزنى قەستلەپ ھىندىستانغا كەپتۇ، سىزنى تاپالماي يۈرگەنده، سەرۋى خىرا- ماننى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇ: «بۇ كىمنىڭ مەھبوبى؟» دەپ سورى- سا، باشقىلار: «قەھرمان قاتلىنىڭ مەشۇقى» دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن شەئبان دەسلەپ سەرۋى خىراماننى ئەكتەتتى، كېيىن مېنى تۇتۇپ بۇ يەرگە ئەكەلدى، — دېدى راي ھىندى. قەھ- رىمان ھېلىقى ئەر بىلەن ئایالنىڭ قېشىغا بېرىپ: — سىلەر كىم بولىسىلەر؟ — دەپ سورىدى.

— ئەي پالقان، مەن سۇلتان جەبىلدۇرمەن. بۇ مېنىڭ ئايالىم، پادشاھ ئەدەننىڭ قىزى، ئېتى گۈلرۇخ. بىز ئۇزۇن زامان بالا يۈزى كۆرمىدۇق. خۇداغا يىغلاپ، ئاخىر ئاران بىر قىز يۈزى كۆرگەندىدۇق، ئۇ تولىمۇ ساھىبجمال ئىدى. مۇ- نەجىملىرىدىن ئۇنىڭ تەلىيىنى سورىسام، ئۇلار: «ئەي پاد- شاھ، كىتابتنى مەلۇم بولىدىكى، بۇ قىزىڭىنىڭ سەۋەبىدىن ھەر بالا كېلىدىغاندەك. ئەڭ ياخشىسى، بۇ قىزنى ھالاڭ قىلا- خايىسىن. ئەي پادشاھ، بىز كىتابلاردىن بايان قىلدۇق، باشقە- سىنى خۇدا ئۆزى بىلىدۇ» دېيىشتى. مەن بۇ خەۋەرنى ئايا-

لىمغا يەتكۈزۈم. ئايالىم ماڭا: «ئىي ئاتىسى، بۇنى شەمشەر بىلەن ھالاڭ قىلىسېڭىز خەلق سىزنى ئۆز قىزىنى ئۆزى ھالاڭ قىلدى، دەپ مالامەت قىلىدۇ. ياخشىسى، بۇ قىزغا سوت - ئۆزۈق بەرمىسە ئۆزى بىر تەرەپ بولىدۇ» دېدى. بۇ سۆز ماڭا ماقول كەلدى. لېكىن، ئانىسى ئۆز قىزىنى ئۆلتۈرۈشكە كۆزى قىيمىاي، ماڭا ئۆلدى دەپ قويۇپ، بىر يەردە مەخپىي چوڭ قىپتۇ. ئارىدىن ئون نەچە يىل ئۆتتى. كۈنلەردىن بىر كۈنى بىر ساھىبجاڭال غۇلام پەيدا بولۇپ قالدى. خۇدايىم گۇناھىم دىن ئۆتكەي، مەن ئۇنىڭغا ئاشىق بولۇپ قالغاندەك بولۇم. بۇ ئەھۋالنى سېزىپ قالغان ئايالىم گۈلرۇخ پۇتلۇرىمغا ئې -. سىلىپ ئۇنىڭ ئۆز قىزىم قەمەررۇخ ئىكەنلىكىنى بىلدىم ۋە ئۆز شۇنىڭ بىلەن قىزىمنىڭ ھايات ئىكەنلىكىنى بىلدىم ۋە ئۆز قىزىمغا بىر قىسما خىياللاردا بولۇپ قالغىنىمغا مىڭ توۋا قىلىپ، ئۇنى ئاتىلىق مېھرىم بىلەن باغرىمغا باستىم. قىزىم بەك چىرايلىق چوڭ بولدى. يەته ئىقلىمىنىڭ پادشاھلىرى، شاهزادىلىرى ئۇنى سوراپ كېلىشتى، لېكىن ئۇ ھېچكىمنى قوبۇل كۆرمەيتتى، چۈنكى ئۇ دائىم: «كىم مېنى پالۋانلىق بىلەن زەبۇن قىلسا، ئۇنىڭ نىكاھىغا ئۆتىمەن» دەپ سەۋەب كەلتۈرەتتى. پالۋانلىق دەۋالرىنى قىلىپ كەلگەنلەر قىزىمدىن يېڭىلەتتى. ئاخىر پەريلەر پادشاھى شەئبان ئۇنىڭغا ئاشىق بولۇپ، ئۇنى تۇتۇپ كەتتى. مەلىكەم قەمەررۇخمو شەھبىال پە- رىنى كۆرۈپ ئاشىق بولدى. ئۆزۈن ئۆتمەي ئۇلار ئاززوڭلىرى بويىچە نىكاھلىق بولدى. ئۇلار بىر ئوغۇل پەرزەنت كۆردى. ئۇنىڭ ئېتىنى بەھرام جەبىل قويىدى. ئەي قەھرىمان، بۇ قىسىسە ناھايىتى ئۆزۈن، گەپنى قىسقا قىلسام، مەن بىر كې- چىسى قورقۇنچىلۇق ئاۋازنى ئاڭلاپ قالدىم. دىۋىلەر مېنى تو- يوقسىز تۇتۇپ بۇ يەرگە كەلتۈرۈشۈپ بەند قىلىشتى. شەئبان

دیوھ مېنى شۇنچە ئازابقا دۇچار قىلدى. مەن ئاھىر ئولمازدىن:
«بۇ نېمە ئىش؟ مېنى زادى نېمە ئۈچۈن مۇنچە ئىساپىسىم رى؟»
دەپ سورىدىم، ئۇ: «مەن ئەكۋان دىۋىنىڭ دادسى
سېنىڭ قىزىڭ شۇنچە زاماندىن بېرى مېنىڭ ئوغلو مۇغا
لىق بەرمىدى. مەن شۇ سەۋەبىتىن سېنى توتۇپ كەلدىم. قىزىڭ
زىڭ قەمەر رۇخ ئەھۋالىڭنى ئاخلىسا، بەلكىم ئوغلو مۇغا رىزالىق
بېرىشى مۇمكىن. شۇنداق بولسا، سەن ئازاد بولىسىن» دېدى.
شۇنىڭدىن بېرى ئاي، يىللارنى بىلەمەي ئۆتتۈم، — دەپ
يىغلاپ كەتتى.

قەھرىمان پادشاھ سۇلتان جەبىلگە ئېيتتى: — مەن شەئبان دىۋىنى ھازىرلا ھالاڭ قىلدىم. نەۋەرەڭ بەھرامنى گەردان كەشان ئەسلىگە كەلتۈردى. بەھرام ھازىر مەن بىلەن بىلە، ئۇ مېنىڭ ھەمراھىم.

پادشاھ جەبىل بۇ سۆزنى ئاڭلاب كۆپ شۈكۈر قىلدى. قەھرىمان بۇ يەرده يەنە بىر قۇدۇقنى كۆردى. قەھرىمان ئۇ. نىڭ ئاغزىدىكى ناھايىتى زور تاشنى ئېلىپ تاشلىدى. شۇئان قۇدۇقتىن قورقۇنچىلۇق ئاۋاز ۋە ئاجايىپ سېسىق قارا بۇس ئېتلىپ چىقتى. بىردهمدىن كېيىن سېنسىچىلىقلار يوقالدى.

قەھرىمان شوتا قويۇپ قۇدۇقنىڭ ئىچىگە چۈشۈپ كەتتى، باشقىلارمۇ ئۇنىڭغا ئەگەشتى. قەھرىمان گۈرۈسىنى ئېلىپ ئالدىدا ماڭىدى. ئۇلارغا بىر تۆمۈر دەرۋازا ۋە دەرۋازىغا تەڭ بىر ئۆكۈز يولۇقتى. باشقىلار، بۇ جانۋاردىن قۇتۇلغىلى بولارمۇ، دەپ ئەندىشە قىلىشتى. قەھرىمان كۈلۈپ قويۇپ، ھېلىقى جانۋارغا يېقىن باردى. ئۇنىڭ پېشانىسىگە مۇنداق خەت پۇتاكلۇڭ ئىكەن: «بۇ تىلسىم كەيۈمەرسىنى ھېچكىم ھالاڭ قىلامىس، ئەگەر قەھرىمان قاتىل كەلسە، قۇلۇپنى تولغانپ ئېچىپ ئىچىرىگە كىرسۈن». قەھرىمان قۇلۇپنى

تولغىغانىدى، دەھشەت ئاۋاز چىقىپ بېسىقتى. قەھرىمان ئىچكىرىگە قەدەم قويدى. بۇ بىر تىلىسىمات بولۇپ، زەنجىر لەرگە ئون ئىككى دىۋىنى باغلاب قويۇپتۇ. ئادەمەتكە ئۇخلاپ ياقلان دىۋىلەر ئويغىنىپ ئۇلارنى كۆردى. دىۋىلەر ھەيران بولۇپ: «بۇ كىملەر دۇر؟» دېيىشتى. قەھرىمان: — مەن قەھرىمان قاتىلدۇرماھن، — دېدى. دىۋىلەر قور-

قۇشۇپ: — ئەي قەھرىمان، مەرھابا، ئۇ لەۋەھنى ئوقۇغىن، ئۇ-نىڭدا بىزنىڭ نام — ئەمەلمىز مەلۇمداور، — دېيىشتى. ئۇ يەردە بىر لەۋەھ ئېسىقلىق تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭدا: «مەنكى كەيۈ-مەرسدۇرماھن. ئەي قەھرىمان، بۇ يەرگە كېلىپ مېنىڭ رو-ھىمغا دۇئا قىل. مەن زامان پادشاھى بولۇپ، بۇ ئون ئىككى دىۋە بىلەن نەچچە يىل جەڭ قىلىدىم. ئاخىر بۇلارنى بەند قەلىۋەتتىم، ئاندىن بۇ تىلىسىماتنى ياسىدىم. بۇلارنىڭ ھەربىرى بىر دىيارغا پادشاھ ئىدى. سەن بۇلارنى ھالاڭ قىلما، بۇلار-نىڭ ساڭا كۆپ پايىسى تېگىدۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدە سەھمان ئادەمزات دەپ بىرى بار. ئۇنىڭ ئانىسى ئادەمزات، دادىسى دە-ۋە. ئۇ كۆپ ھۇنرنى، يەتمىش توت خىل تىلىنى بىلىدۇ، يەت-مىش توت خىل ئۆزگىرەلەيدۇ، بىر شەھەرنى كۆتۈرۈپ باشقىجا يىوتىكىمەلەيدۇ» دەپ يېزىلغانىكەن.

قەھرىمان لەۋەھنى يۈزىگە سۈرتتى، ئاندىن دىۋىلەرنىمۇ زەنجىردىن خالاس قىلدى. ئازاد بولغان دىۋىلەر قەھرىماننىڭ ئىياڭلىرىنى سوّيۇشۇپ:

— ئەي مەرد، بىز ھەر ۋاقتى، ھەر جايدا سېنىڭ ئەم-رىڭنى تۇتىمىز، — دەپ قەسمەن قىلىشتى. دىۋىلەر ئۇلارنى كۆتۈرۈپ يەر يۈزىگە ئاچىقىشتى. ئۇلارنىڭ دىماڭلىرىغا يورۇق دۇنيانىڭ ھاۋاسى كەلدى. دىۋىلەر قەھرىمانغا تەزىم قىلىپ،

خىزمەت كەمەرلىرىنى باغلاب تۇرۇشتى. قەمدان سەھىمانى
گەردان كەشانلارنى تېپىپ كېلىشكە ئۆھتنى.
ئەلقىسىسى: سەھمان پەرۋاز قىلىپ كېلىۋېتىپ
دەمزاتنى كۆردى. ئۇ غايىت زور بىر جانىۋارنى شەمشەر
ئۇرۇپ ھەسسى - ھەسسى قىلىۋاتاتتى. ئۇ دەل گەردان كەشان كەشان
ئىدى. سەھمان يىراقتا قاراپ تۇردى. گەردان كەشان چەشمە
نىڭ قېشىغا بېرىپ تەغىنى يۇيۇپ پاكىزلىدى. شۇئان سەھ
مان ھاۋادىن چۈشتى. ئۇ ئۆزىنى ئادەم سۈرتىسىدە قىلىپ,
گەردان كەشان تەرەپكە ماڭدى. گەردان كەشان سەھمانى كۆ
رۇپ ۋارقىرىدى:

— ئەي ئادەم، سەن كىم؟
سەھمان گەردان كەشانغا:
— ئەي ھېيار شاھ، مەن ساڭا دوست، دۇشمن ئەمەس، —
دەپ قەھرىماننىڭ ئوزۇكىنى كۆرسەتتى. گەردان كەشان ئۇ.

زۇكىنى كۆرۈپ قەھرىماننىڭ ئەھۋالىنى سورىدى. سەھمان بولغان ئىشلارنى سۆزلىپ بىردى.

ئەلقىسىسە: سەھمان گىرداڭ كەشان بىلەن يارەنلىرىنىڭ قېشىغا كەلدى. بەھراملار ئەندىشىدىن ئازاد بولۇپ، قەھرىمان تەرەپكە راۋان بولۇشتى. ئۇلار سەھمانغا ئەگىشىپ قەھرىمان تۇرغان جايغا باردى. ئۇلار قارىسا، قەھرىمان بىر تەخت ئۇس-تىدە ئولتۇرۇپتۇ، ئون ئىككى دىۋە قەھرىماننىڭ ئالدىدا قول باغلاب تۇرۇپتۇ. يارەنلىر راي ھىنди، قەھرىمان ۋە سەرۋى خىرامانلار بىلەن كۆرۈشۈپ چەكسىز خۇشال بولۇشتى. قەھ-رىمان بەھرامنىڭ قولىنى چىڭ تۇتۇپ، سۇلتان جەبىلگە قاراپ دېدى:

— ئەي سۇلتان جەبىل، بۇ سېنىڭ نەۋەڭ بەھرامدۇر.
سۇلتان جەبىل بەھرامنىڭ بويىنغا قولىنى سالغىنچە:
— ۋاي جىڭەر گوشۇم بالام، ئاخىر دىدار كۆرۈشتۈق،
دەپ ئۇزاققىچە يىغلىدى. بەھرام بۇۋا - مومىلىرىغا ئېسىلىپ ئۇزاق يىغلىدى.

ئەمدى گەپنى شەھبال پەرى تەرەپتىن ئاڭلايلى:
شەھبال شاھنىڭ ھۇشەڭ شاھقا ئەۋەتكەن ئەلچىلىرى
تېخى كەلمىدى. ئۇ بۇ ئىشتىن ئۆمىدىسىزلىنىپ، مۇنداق قا-
سىلىپ ياتقۇچە جەڭ قىلايلى، دەپ ئۆپلەپ:

— ئەي سەركەردىلەر، ئەمدى ساقلىمايلى، بىز يەنە بىر
ھەپتە جەڭ قىلايلى، يەنلا بولالىمساقدا، مېنى ئەكۋان دىۋىگە
تۇتۇپ بېرىڭلار، ئۇ لەئىننىڭ دۇشىمنى پەقەت مەن، شۇنداق
قىلىساڭلار، ئامان قالسىلىر، — دەپ ھەسرەت يېشىنى توّكتى.
شەھبال شاھنىڭ بۇ ھالىتىنى كۆرۈپ پەرىلىرىنىڭ ھەم-
مىسى ئىج ئاغرىتتى، ئۇلار شەھبالدىن ئۆلگۈچە ئايىلمايدى-
غانلىقلرىنى بىلدۈرۈشتى. رىۋايەت قىلىنىشىچە، ئەكۋان دىۋە

شەھىال پەرىنى بىر يىل قورغانغا قاماب جەڭ قىلغان بولسىد -
مۇ، قورغاننى ئالىمغانلىقىغا غەزەپلىنىپ:

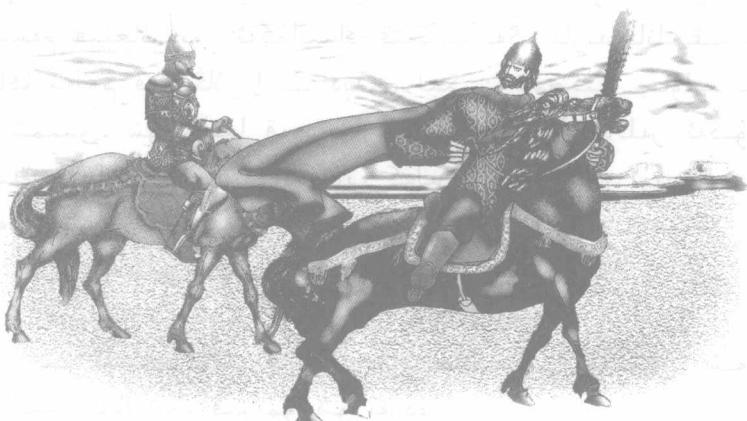
— بۇ زادى قانداق گەپ؟ بىر يىلدىن بېرى جەھۋەتلىك ئالمىساق، بۇ خەۋەرنى يىراق - يېقىنلار
لىسا سەت ئەممەسىمۇ؟ ئەي دىۋىلەر، يَا باش بېرىڭلەر، يَا قورماڭلار، يَا ئەنلىك ئەنلىك
غاننى ئېلىڭلار، — دەپ دىۋىلەرنى جەڭگە چاقىرىدى. بىرقانچە
پەرى مۇناپېقلەرى شەھبىلنى تۇتۇپ بەرمەكچى بولۇپ، ئەكۋاز-
دىن مۇكابايات تەمە قىلىپ ئەكۋاننىڭ قېشىغا كەلگەندى، بې-
شىدىن ئايىرىلدى. ئەكۋان دىۋە ئۈستىگە يەتتە قات كىيم
كىيىپ، غۇڭغا كۆتۈرۈپ قورغان دەرۋازىسىغا كەلدى. قىرىق
مالىڭ دىۋە نەرە تارتىپ قەلئەننىڭ دەرۋازىسىغا گۈزە ئۇردى.
ناھايىت دەرۋازىدىن بىر تاختاي ئاجرىدى. قەلئە لەرزىگە كەل-
دى. پەرىلىم جان قايغۇسىدا توۋلاشتى. ئەكۋان يەنە بىر گۇر-
زە ئۇرۇپ دەرۋازىنى چاقتى. دىۋىلەر قەلئەننىڭ ئىچىگە بېسىپ
كىرىدى. دەل شۇ چاغدا بۇ چۈقان - سۈرەنلەر قەھرىماننىڭ
قۇلىقىغا ئاخلاندى. قېشىدىكىلىم:

— ئەي قەھرىمان، سىزگە مەلۇم بولسۇن، ئەكۋان قەلئەنىڭ ئىچىگە كىرگەن بولۇشى مۇمكىن، — دېيىشتى. قەھرىمان بۇ وزۇنى ئىشىتىپ، سەھمانغا: «سەن بېرىپ خەۋەر ئەكمەل!» دەپ

بۇيرۇدى. سەھمان ئوق تېزلىكىدە بېرىپ كەلدى ۋە: — پېرلىمەرنىڭ هالى ئىنتايىن خاراب، ئاياللارنىڭ ناله — زارىغا چىداش مۇمكىن ئەمەس، — دېدى. بۇنى ئاڭلاپ بەھرام جەبىلىنىڭ كۆزىدىن ياشلار تۆكۈلدى. قەھرىمان يارەنلىرىنى باشلاپ قەلئەنلىڭ يېنىغا بېرىپ كۆردىكى، قەلئەنلىڭ ئىچىدە دىۋىتلەر ئالدىغا كەلگەننى ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ. بوبى يۈز يىگىرمە گەز كېلىدىغان دىۋە مىسىلى دەريادەك شاۋقۇن سېلىپ، ئاغزىدە دىن پارچە — پارچە ئوت چاچاتتى. قەھرىمان: «ئۇ كىم؟» دەپ

سورىغانىدى، پېرىلەر: «ئەكۋان دېگەن مەلئۇن ئاشۇ» دېيىشتى.
 قەھرىمان كۈچ - قۇقۇقتىنى يىغىپ، كېيۇمەرس ئادەمدىن
 قالغان ھېكمەتلىك گۈرزىسىنى ئېلىپ، ئالته پۇتلۇق جا-
 نىۋارغا مىنیپ، يارەنلىرىنى باشلاپ جەڭگە كىردى. قەھ-
 رىمان پۇتون جەھلى بىلەن يەنە بىر نەرە تارتقانىدى، يەرۇ
 ئاسمان گۈمۈرۈلگەندەك مەلۇم بولدى. دېۋىلەر، پېرىلەر بۇ
 ئاۋازنى ئىشتىپ گاھ ئاسمانغا، گاھ يەرگە قارشىپ قالدى.
 قەھرىمان مەيدانغا بۆسۈپ كىردى. دېۋىلەرنىڭ ئەھۋالى يامان
 بولدى. دېۋىلەز مەلەخ - مەلەخ ھالاك بولۇشتى، ئۇلارنىڭ
 قېنى ئېرىق تارتىپ ئاقتى، ئۆلۈكلەر دەستىدىن يەر يۈزى
 كۆرۈنمىدى. قەھرىمان ئەكۋان دېۋىنى كۆرۈپ سەپنى بۇزۇپ
 ئۇنىڭ قېشىغا باردى، ئاندىن ۋارقىرىدى: —
 — ئەي لەئىن، ھېزى بول، ئادەمزاتنىڭ مەردانلىكىنى
 كۆر ! —

ئەكۋان قەھرىمانغا ئېتىلىپ كەلدى، قەھرىمان ئەكۋان
 دېۋىنىڭ ئۇرغان گۈرزىلىرىنى تىغ بىلەن ياندۇرۇپ، ئۇنىڭغا
 تىغ ئۇردى. قەھرىماننىڭ تىغى ئەكۋاننىڭ گۈرزىسىدىن ئۆتۈپ

ئۇنىڭ بېشىغا تېگىپ كەتكىلى تاس قالدى ئەكۋان ئۆزىنىڭ
هالاكتىگە كۆزى يېتىپ، ئۆزىنى دەرھال يەركەنلىرىنىڭدا،
ئۇنىڭ ئېتى ئىككى پارچە بولغانىدى. ئەكۋان شۇ پەندەدە تۈرى
غانچە دىۋىلەر تەرىپىگە قاچتى. شۇ ئەسنادا بەرام جەبىلىلىنىڭ
دادىسى شەھبىال شاھ قەھرىماننىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە:

— ئەي پالۋان، ساھىقىران، مۇبارەك قەدەملىرى بۇ
قاراڭغۇ ئۆمرۈمنى روشن قىلدى، — دەپ قەھرىماننىڭ ئا-
يىغىغا باش قويىدى. قەھرىمان:

— ئەي پادشاھ، مانا بۇ پالۋان سېنىڭ ئوغلوڭ بەرام-
دۇر، — دېدى. شەھبىال شاھ ئوغلىغا ئۆزىنى ئېتىپ يىغلى-
دى. بەرام دادىسىنىڭ باغرىدا ئۇزاققىچە يىغلاپ تۇردى. ئاتا -
بالا، قان - قېرىنداشلار قەھرىمانغا رەھمەت - تەشەككۈر
ئېيتىشتى. قەھرىمان سەھماننى پادشاھ ھوشىڭگە خەۋەر يەت-
كۆزۈشكە ئەۋەتتى. بەرام جەبىل ئانىسىنى ياد ئېتىپ داد-
سىدىن ئۇنى سورىدى، شەھبىال شاھ كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈپ
يەركە قاراپ تۇردى. بۇ ھالنى كۆرۈپ قەھرىمان:

— مەن پادشاھ ھوشەڭنىڭ ئالدىدا بەرامنىڭ ئانىسىنى
ئازاد قىلىپ، ئەكۋان لەئىنى هالاڭ قىلماي قويمىامىن، دەپ
قەسم قىلغانىدىم. ئەكۋاننىڭ قېچىپ نەگە بارىدىغانلىقىنى
ماڭا مەلۇم قىلىڭلار! — دېدى، لېكىن ھېچكىم جاۋاب بې-
رىشمىدى. شۇ چاغدا قەھرىمان ئازاد قىلغان دىۋىلەر ئەكۋان-
نىڭ ئوغلى ئەپرىيەتنى تۇتۇپ كەلدى. قەھرىمان ئۇنىڭدىن
قەھر بىلەن سورىدى:

— ئەكۋان لەئىنىڭ نەدىلىكىنى بىلەمسەن؟

ئەپرىيەت بېشىنى كۆتۈرۈپ جاۋاب بەردى:

— ئۇنىڭ قەلئە قارارغا بارىدىغانلىقىنى بىلىمەن. شەھ-
بالنىڭ ئاياللمۇ، قىزىمۇ شۇ يەرده.

شەھىال قەھرىمانغا قاراپ يىغلاپ: — ئەي مەرد، قىريق يىلدىن بېرى ئايالىم ئۇ لەئىنىڭ قولدى خورلاندى، بەلكىم قىساسم قىيامەتكە قالىدىغان ئوخشايىدۇ، — دېدى. قەھرىمان: — ئەي شەھىال، نائۇمىد بولما، خۇدا مۇشكۈلۈڭنى ئاسان قىلىدۇ، — دەپ تەسىلى بەردى. شەھىال ئېيتتى: — ئۇ دىۋە بارغان يەركە يەتمەك تەس، ئۇ ئالىتە يىللەق يولدور. يولدا كۈندۈزى كۈن قىزىپ ئوت كۆبىدۇ، كېچىسى تاشلارمۇ توڭلایدۇ. بۇ يولغا كىرگەنلەر يا كۆپ، يا مۇزلاپ ھالاك بولىدۇ.

قەھرىمان دۇشىلمىرىگە قاراپ ئېيتتى: — ئەي يارەتلەر، بۇنىڭغا ئىلاج بارمۇ؟

دۇشىلمىرىگە بىرى دېدى: — كۆھى بەلۇردىن ئۆتىمەك بىزلىرىگە ئاسان، ئەمما سەذ دەك بەھەيۋەت كىشىنى كۆتۈرۈپ ئۆتىمەك ئاسان بولماسىم- كىن، سېنى كۆھى بەلۇردىن پەقەت مۇرغ پەرمان ئۆتكۈزەللى- شى مۇمكىن.

— مۇرغ پەرماننىڭ ماكانى نەدە؟ — سورىدى قەھرىمان.

بىر پەرى مۇنداق بايان قىلىدى: — سەھرا بار، سەھرا بار، سەھرا بار.

سەھرانىڭ تۈپرەقلەرى مۇشكى، سۇلىرى شەرىيەت. ئۇ سەھرا- نىڭ ئوتتۇرۇسىدا بىر تاغ بار، تاغدا چوڭ بىر دەرەخ بار. ئۇ- نىڭ سايىسىدە ئۇن مىڭ ئاتلىق ئارام ئالالايدۇ. ئەنە شۇ دە- رەخنىڭ ئۇستىدە مۇرغ پەرمان ماكان تۇتقان. ئۇ مۇرغنىڭ پەيلىرى قىزىل، تۇمشۇقى ياقۇتقا ئوخشايىدۇ. ئۇ كۈندە بەش پىلىنى ئوزۇق قىلىدۇ، بالىلىرى ئالىتە يىلدا سۆزلىدۇ. ئۇ جا- نىۋار ئادەم ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەن.

قەھرىمان بۇنى ئاڭلاپ ئىنتايىن خۇسۇز بولىدى ئاندىن يارەنلىرىگە:

ئەي يارەنلەر، امن دەرھال يولغا چىقاي. سەنچىرىنىڭ ئۆمىد ئۈزۈڭلەر، ئۈچ ئاي ئىچىدە كەلمىسىم، مەنلىكلىرىنىڭ لەرگە يەتكۈزۈڭلەر، — دېدى. بۇنى ئاڭلاپ ھەممە يەننىڭ كۆڭلى ئەندىشىگە چۈشۈپ، ئۇنى بۇ يولدىن توسوپ مەسىلەت بېرىشتى، ئەمما قەھرىمان:

ئەكۋان تېخى هالاك بولىدى. ئۇ تىرىك يۈرسە بولمايدۇ. پادشاھ ھۇشەڭنىڭ قېشىدىن ئەكۋاننىڭ هالاكتى ئۈچۈن ئەھدە قىلىپ كەلدىم، — دەپ چىڭ تۇردى ۋە يارەنلىرى بىلەن خەيرلەشتى.

بىر دىۋە قەھرىماننى ئۈچ كۈن كۆتۈرۈپ ئۈچۈپ بىر مۇرغزارلىققا چۈشتى. قەھرىمان دىۋىگە:

سەن بېرىپ پىل تۇتۇپ كەل، — دەپ بۇيرۇدى. دىۋە بېرىپ بىر پىلى تۇتۇپ كەلدى. قەھرىمان پىلىنىڭ قارنىنى يېرىپ ئىچىگە كىردى. دىۋە قەھرىماندىن ئىجازەت ئېلىپ يو-لىغا راۋاڭ بولىدى. قەھرىمان پىلىنىڭ قارنىدا بىر كېچە ياتتى. ئەتسى مۇرغ پەرمان شىكار ئىزدەپ يۈرۈپ تۇيۇقسىز ھېلىقى پىلغا كۆزى چۈشۈپ قالدى. قەھرىمان پىلىنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ ئاجايىپ ھەمیۋەتلىك بىر ئاۋازىنى ئاڭلىدى. قەھرىمان مۇرغ پەرماننىڭ كەلگەنلىكىنى پەملىدى. بۇ غايىت زور قۇش قەھرىمان تۇرغان پىلىنى قاماللاپ ئۈچۈپ ئۇۋىسىغا كەلدى ۋە ئۇنى شۇ يەركە قويۇپ يەنە كەتتى. قەھرىمان پىلىنىڭ قارندىن چىقىپ ئاجايىپ چوڭ بىر دەرەخنى كۆردى. ئۇنىڭ ئۇس-تىدە مۇرغ پەرماننىڭ ئىككى بالىسى تۇراتتى. ئەللىقىسى: كۇندۇزى ھاۋا بارغانچە قىزىشقا باشلىدى.

قەھریمان چىدىيالماي بىر قۇدۇقنىڭ ئىچىگە كىرىپ سۇغا چىلىنىپ ئولتۇردى. ئاخىر كەچ كىرىپ، قاتتىق سوغۇق بۇ لۇپ كەتتى. قەھریمان مۇرغ پەرماننىڭ بالىلىرىنىڭ قېشىغا باردى. شۇ چاغدا تۇيۇقسىز بىر ئەجدىها ئالىمگە ئوت پۇركۈپ پېيدا بولدى. ئۇنىڭ بېشى گۈمبەزدەك، ئاغزى غاردەك، كۆزى گۈلخاندەك ئىدى، ئاغزىدىن توختىماي يالقۇن چېچىلاتتى. مۇرغ بالىلىرى ئەجدىhanى كۆرۈپ پىغان كۆتۈردى. قەھریمان ئۇلارنىڭ نالىسىدىن بىتاقەت بولۇپ قاتتىق ۋارقىراپ نەرە تارتتى. بۇ ئاۋازىنى ئاڭلىغان مۇرغ بالىلىرى قەھریماننى كۆردى - دە: «ئەي ئىلاھىم، بۇ ئادەمزاڭ بىزنى دەپ ئۆزىنىڭ جىنىدىن كەچمەكتە. ئۇنىڭغا زەپەر بەر» دەپ ئىلتىجا قەلىشتى. ئەجدىها قەھریماننىڭ نەرسىنى ئىشتىپ، مىڭ

ھەسسىھە غەزەپ بىلەن ئاغزىدىن ئوت چاچىنىڭ ئالەمكە ھۇت كەتكەندەك بولدى.

قەھرىمان قولىغا كەركىدانىڭ مۇڭگۈزىدىن يەجىلىرىنىڭ ئوقىيانى ئېلىپ ئەجدىهاغا قاراپ ئېتىلىدى. ئەجدىها ئوت تىىگە ئوت پۇرکۈپ، قەھرىمانغا شىدдەت بىلەن يېقىنلاپ كەمدى دى. قەھرىمان تمام ئوت ئىچىدە قالدى. ئەييۇھەمناس، ئەمدى نېمە كارامەت، قانداق ئالامەتلەر يۈز بېرەركىن؟

ئەلقىسىھە: ئەجدىها ئاغزىدىن تۈرۈم - تۈرۈم ئوت پۇرکۈپ قەھرىمانغا ئېتىلىپ كەلدى. قەھرىمان كەركىدانىڭ مۇڭگۈزىدىن ياسالغان كامانغا بىر ئوقنى سېلىپ، ئەجدىهانىڭ بېشىدىن كەرىپ كۆكىرىمە توخىدى، لېكىن ئەجدىهاغا ھېچ تەسىرى بولمىدى. قەھرىمان ئارقا - ئارقىدىن ئوق ئۆزدى. ئوقلار ئەجدىهانىڭ ئىككى كۆزىنى كاردىن چىقاردى. قەھرىمان پۇر- سەتنى غەنئىمەت بىلىپ ئۇنى پارچە - پارچە قىلدى، ئەجدى- ھانىڭ زەھەرلىرى ئېرىق بولۇپ ئاقتى، شۇنداقتىمۇ ئەجدىها ئۇزۇنغىچە ئۆزىنى يەرگە ئۇرا - ئۇرا ناھايىتى تەستە جان بەردى. قەھرىمان قۇدۇققا كېلىپ يۈيۈندى. كېچە بولدى، قەھرىمان مۇرغ بالىلىرىنىڭ قېشىغا كېلىپ تۈندى. مۇرغ بالىلىرى كېچىچە قەھرىماننى قاناتلىرى بىلەن پۇرکەپ، ئۇ- نىڭغا تەشكۈر بىلدۈردى.

ئەتسى قەھرىمان سۇغا كىرمەكچى بولۇپ تۇراتتى، ناگاھ ئاسىندا مۇرغ پەرمان پەيدا بولدى.

ئەلقىسىھە: مۇرغ پەرمان ئۇۋىسىغا كېلىپ قوندى. بالىلىرى ئۇنىڭغا:

— ئانا، تۆۋەن تەرەپكە قارا، — دەپ ئىشارەت قىلدى. مۇرغ پەرمان قارىسا، ئەجدىها غەرق قان بولۇپ يېتىپتۇ.

مۇرغ پەرمان بالىلىرىدىن: — بۇ ئەجدىھانى كىم ھالاڭ قىلدى؟ — دەپ سورىدى.

بالىلار: — ئاقۇ بۇلاق بويىدا تۇرغان پالۋان، — دەپ كۆرسەتتى.

مۇرغ پەرمان دەرھال قەھرىماننىڭ ئالدىغا بېرىپ، قانىتى بىدەن قەھرىماننى يەلىپۇپ، ئۇنىڭغا خەيرلىك ئىپادىلىدى ۋە:

— ئەي پالۋان، سىز كىم بولىسىز؟ بۇ مېھنەت ماكانىغا نېمە سەۋەب بىلەن كەلدىڭىز؟ بىز ھازىرغىچە بىرگىمدىن مۇنداق ياخشىلىقلارنى كۆرۈپ باقمىغانىدۇق. بىرەر ياردەمگە حاجەت بولىسىڭىز، خىزمىتتىڭىزگە تەييارمەن، — دېدى.

— ئەي شاهى مۇرغ، بىر حاجىتىم بار. ئەكۋان لەئىن مەندىن قېچىپ كۇھى بەلۇردىن ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئۇ قەلئە جاھاننەماغا بارغانمىش. مېنى كۇھى بەلۇردىن ئۆتكۈزۈپ قويىـ سالىڭ، ئول جادۇگەرنى ھالاڭ قىلىپ جاھاننى ئەممن قىلساق، — دېدى. مۇرغ پەرمان قەھرىماننىڭ بۇ ئىلتىجاسىنى ئاڭلاپ:

— بۇ خىالىڭدىن يانغىن، بۇ بەك خەتمەرلىك، سېنى ئاـ

دەمزات دۇنياسىغا ئېلىپ باراي، — دېدى. قەھرىمان:

— مۇنداق دېمە، مەن كۇھى بەلۇردىن ئۆتۈپ، ئەكۋاننى ھالاڭ قىلماي تىننەم تاپمايمەن، مېنى ئۆتكۈزۈپ قويغىن، — دېدى.

— ئەي قەھرىمان، مەن سەندىن تەسەرلەندىم، ھىممىتىڭ ئۇچۇن كۇھى بەلۇردىن سېنى ئۆتكۈزىمەن، — دەپ مۆھلەت ئېلىپ يول تەرەددۇتنى قىلىشقا تۇتۇندى، ئاندىن يەنە ۋەددە بەردى.

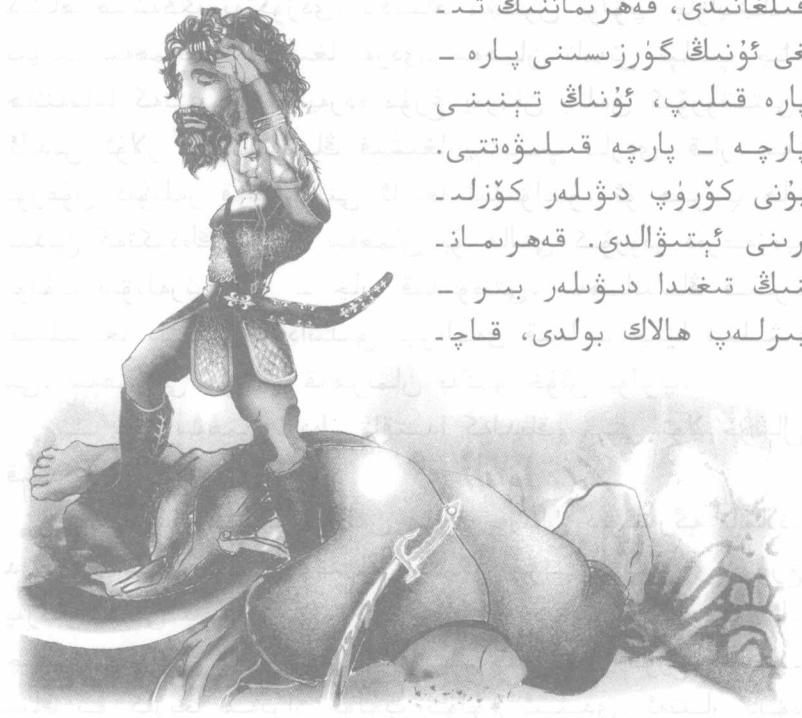
ئەلقىسىسە: ئۇلار يەتتە كۈن تەييارلىق قىلدى. مۇرغ پەرمان قەھرىماننى ئۆزىگە مەھكەم باغلاپ، بالىلىرى بىلەن خەيرلىشىپ ئاسماڭغا كۆتۈرۈلدى. ئۇلار ئۇچۇپ تۆتىنچى كۈـ

نیگه کله‌گهنده، مورغ پرمان ئۆچۈشنى تېرىتىسى ئۇنىڭىز، قا-
ناتلىرىدىن چىققان ئاۋازلار پەلەكىنى زىلىزلىگە لەلتىرىۋەت -
پرمان تۆۋەنگە قارىغانىدى، تمامىي ئالىم ئوت ئىلىپ قۇبة كەتا-
قە. مورغ پرمان:

دۇر، بۇ ئالىتە يىللۇق يول، تېز ئۇچمىسام، بۇ مۇئەللىمەقتە كۆيۈپ ھالاڭ بولىمىز. قارا، كۇھى بەلۇرنىڭ ئۇستىگە كەل دۇق، يەنە بىر كېچە - كۈندۈز بەرداشلىق بەرسەك بۇ كۇھە - تىن ئۆتۈپ كېتىمىز، — دىدى.

کېچىسى قاتتىق سوغۇق باشلاندى. مۇرغ پەرمان قەھىرى
ماننى قاناتلىرىنىڭ ئاستىغا ئېلىپ ئۈچتى. كۈن - تۈنلەر
ئۆتتى. ئۇلار سەككىزىنچى كۈنى سەھىرە بىر سەھراغا چۈشـ
تى. مۇرغ پەرمان ئېيتتى: ھەممى ئەم سەھىرە ئەم ئەم
ئەي قەھرىمان، بۇ يەردە ئەكۋان دۈۋىنىڭ بۇرادىرى
ئەتتار دىۋە بار، ئۇنىڭدىن پەخمس ابولماق كېرەك، - دېدى.
قەھرىمان: ئەم سەھىرە ئەم سەھىرە ئەم سەھىرە

— ئەي مۇرغ پەرمان، سەن مەن ئۈچۈن جاپا - مۇشىقى
قدەت تارتىنىڭ. يەنە ئۈچ كۈن تەخىر قىل. ئەگەر مەن ھالاڭ
بۇلۇپ كەتسەم، يارەتلىرىم ۋە ھوشەڭ شاھقا خەۋەر بېرىپ
قوىي، — دەپ ئۇنىڭ بىلەن خوشلىشىپ، ئەكۋان دىۋىنىڭ
قەلئەسىگە قاراپ قەددەم قويىدى. قەھرىمان ئالتۇن قەلئەگە يېد-
قىنلاپ كەلدى. بۇ چاغدا ئەكۋان، قەھرىمان كېلىپ قالمىسۇن
يەنە، دەپ بارلىق دىۋىلەرنى يىغىدى. قەھرىمان قەلئەنىڭ سىر -
تىدىكى بىر دەرەخنىڭ ئاستىغا كېلىپ ئولتۇرغانىدى، قەلئە
ئىچىدىن بىر تالاي دىۋە چىقىپ قەھرىماننىڭ ئالدىغا كېلىپ
تۇرۇشتى. قەھرىمان خۇن - جىڭىرىدىن چىقىرىپ نەرە تارتار-
تى. دىۋە قەھرىماننى بىر لوقما گوش قىلىمىز، دەپ چەڭگە

قانلىرى قېچىپ قۇتۇلدى. قەھرىمان ئېڭىدە قاراپ تۈرگان ئەكۋاننى كۆرۈپ: «ئى لەئىن، مەرد بولساڭ قىلىمەن دەپ ۋارقىرىدى. غۇزەپلەنگەن ئەكۋان قەھرىمانغا گۈزە تۈشكۈزۈدەك ئاچىقلىنىپ، قالايمىقان تىغ ئۇرۇشقا باشلىكتى. قەھرىمان بىر قولىدا قالقان تۇتۇپ، بىر قولىغا گۈزىسىنى ئېلىپ لەئىنىڭ بېشىغا ئارقا - ئارقىدىن ئۇردى. لەئىنىڭ بېشى تېنىدىن جۇدا بولۇپ يەرگە چۈشۈپ، كۆتەكتەك ئاۋاز چىقىرىپ، جېنى جەھەتنەمگە ماڭدى. يەر يۈزى لەشكەرلەرنىڭ ئۆلۈكلىرىگە تولۇپ كەتتى.

ئەمدى گەپنى سەھماندىن ئاڭلايلى:

سەھمان ھىندىستانغا بېرىپ قەھرىماننىڭ سالىمنى پا-
دىشاھ ھۇشەڭگە يەتكۈزدى. پادشاھ مەمنۇن بولۇپ جاۋابىناھ
بېزىپ سەھماننىڭ قولىغا بەردى. سەھمان نامەنى ئېلىپ جا-
ھاننەماغا كەتتى ۋە بۇ يەردە مۇرغ پەرمان بىلەن كۆرۈشتى.
ئاندېن ئۇلار قەھرىماننىڭ ېشىغا يېتىپ باردى. قارىسا،
نۇرغۇن دىۋىلەر قەھرىماننى ئارىغا ئېلىۋاتۇ، ئۇ ھېرىپ ھا-
لىدىن كەتكۈدەك بويپتۇ. سەھمان بۇ ھالنى كۆرۈپ دەرغەمەپ
بولۇپ دىۋىلەرنى قىر - چاپ قىلىۋەتتى، سەھماننىڭ قىر -
غىنلىرىغا دىۋىلەر بىرداشلىق بېرەلمەي قىيا - چىيا سېلىش-
تى. سەھماننى كۆرۈپ قەھرىمان بەكمۇ خۇش بولۇپ:
— ئەي سەھمان، دەل ۋاقتىدا كەلدىڭ، مېنى تولا خۇشال
قىلىدىڭ، — دىدى.

ئەلقىسىسە: سەھمان بىلەن مۇرغ پەرمان دېۋىلەرگە تاشلازادە. قەھرىمان بىر دەرەخنىڭ تېگىگە بېرىپ ئولتۇرىدى. مۇرغ پەرمان گاھى بىر دېۋىنى، گاھى ئىككى دېۋىنى كۆتۈرۈپ ئا- چىقىپ ھاۋادىن تاشلىغىلى تۇرۇپتۇ. قەھرىمان مۇرغ پەرمادە نىڭ بۇ كارىغا ھېرىان بولۇپ ئۇلغۇغ تىندى. ئەتتار دېۋە

چىداب بولالماي، قەلئە ئىچىگە قېچىپ كىرىۋالدى. ئەتتار دىۋىنىڭ بىر قىزى بار ئىدى، ئېتى مېھىن ئارا ئىدى. ھۆسن بابىدا يېگانه بۇ قىز دادىسىنى كۆرسە خۇددى قىيامەت قايىم بولغاندەك يىرگىنەتتى. مېھىن ئارا بىر كېچە سۇنداق چوش كۆردى، چۈشىدە دادىسى زەنجىرلەنگەن ھالدا ئوتتا تۇرغۇدەك، ئۇنى پەرىشتىلەر ھەر تەھەپكە سۆرەپ ئازابلاۋاتقۇدەك. بىرەمدىن كېيىن ئۆزىمۇ ئوت زەنجىرى ئە- چىدە تۇرغۇدەك، شۇنداق تۇرغاندا بىر نۇرانە پەرى ئۆزىگە قاراۋاتقۇدەك. مېھىن ئارا ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئېتەكلىرىنى تۇتۇپ شاپائەت تىلەۋاتقۇدەك. پەرى ئۇنىڭغا: «سەن قەھرىمانغا يار، ئاتاڭ ۋە جىمى دىۋىلىرگە دۈشمەن بولۇپ، دىۋىلىر بىلەن جىڭ قىلىپ، كەلاسە جادۇنى ھالاڭ قىلىپ، ئادەم ئەلەيھىس- سالامنىڭ ئەڭگۈشتەرلىرىنى قەھرىمانغا ئېلىپ بەرسەڭ، قەھرىمان سېنى نىكاھىغا ئالسا، ساشا شاپائەت قىلىمەن» دەۋاتقۇدەك. بۇ قىز چۆچۈپ ئويغىنلىپ، قولىغا تىغ ئېلىپ دىۋىلىرگە قارشى جەڭگە چوشتى. قەھرىمان بۇ پالۋان قىزنىڭ قېشىغا بېرىپ سالام بەردى ۋە:

— ئەي جۇۋان، ئۆزىڭىز كىم بولىسىز؟ — دەپ سورى- دى. مېھىن ئارا كىملىكىنى، كۆرگەن چۈشلىرىنىڭ بايانلە- رىنى ئېيتىپ بەردى ۋە ئاتىسىنىڭ شەھەرگە قېچىپ كە- رىۋالغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇنى تۇتۇش ئۈچۈن ئاتلاندى. مېھىن ئارا شەھەرگە كىرىپ نۇرغۇن دىۋىلىمرنى ئالدىغا سېلىپ، قەھرىماننىڭ قېشىغا كەلدى. قەھرىمان دىۋىلىردىن سورىدى:

— ئەي لەئىنلەر، ئەتتار نەگە كەتتى؟ دىۋىلىر جاۋاب بېرىشتى: — شەھبىال شاھنىڭ زەئىپسىنى ئېلىپ كۈھى قەمەرگە كەتتى.

قەھرىمان بۇ سۆزنى ئىشتىپ بېشىرىتلىق تۆۋەن سالىدى. بۇ
چاغدا مېھىن ئارا ئېيتتى:

— ئەي قەھرىمان، بۇ يولدا بىر دەريя بار، ئۇنىڭچىلىك
مىش دەريانىڭ سۈيى قوشۇلىدۇ. بەك مۇشكۇل يول.

قىلىماق تەس، ھېچ نېمە كار قىلماس.

— ئۇنداق بولسا، ئۇنىڭ ئىلاجى زادى نېمە؟

مېھىن ئارا:

— ئەي قەھرىمان، مەن ئالىملارىدىن، ئەتتار دېۋىنى
ھېچكىم ھالاڭ قىلماس، دەپ ئاڭلىغان. بۇنىڭ ئۈچۈن دۇخـ
مەن راهىن شاھنى زەبۇن قىلىپ، ئۇنىڭدىكى ئەڭگۈشتەرنى
 قولغا چۈشورۇش لازىم، ئەمما ئۇ ئەڭگۈشتەر ھازىر كەلاسە
جادۇنىڭ قولىدا. كەلاسە جادۇ ئانامنىڭ بىر تۇغقىنى. ئۇ بىر
زامان راهىن شاھقا خىزمەت قىلغان ۋە شۇ جەرياندا ئەپسۇن
بىلەن ئۇ ئەڭگۈشتەرنى ئوغربىلاپ كەتكەن. ئەي قەھرىمان،
سىز راهىن شاھنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇ يەرلەرنى قولغا كەلـ
تۇرۇپ، ئۇنىڭدىكى كەماننى ئېلىڭ، مەن كەلاسە جادۇنىڭ قوـ
لىدىن ئەڭگۈشتەرنى ئەكىلەي، — دېدى.

سەھمان قەھرىماننى كۆتۈرۈپ پەرۋاز قىلىپ چۆلـ
جەزىرىلەردىن ئۆتتى، بەش كېچە - كۆندۈزدىن كېيىن راهىن
شاھ جەزىرىسىگە يەتتى. بۇ شۇنداق ئېسىل باغ، خوب ھاۋالىق
جاي ئىكەن، ئۇلار شۇنداق تۇراتتى، ئەپرىيەت دېۋىنىڭ لەشـ
كەمرلىرى قەھرىماننىڭ كەلگەنلىكىنى بىلىپ قىلىپ يوپۇرۇـ
لۇپ چىقتى. بۇلارنى كۆرۈپ قەھرىمان بىلەن سەھمان قولـ
لىرىغا تىغ ئېلىپ جەڭگە كىردى. بىردهمنىڭ ئىچىدىلا نۇرـ
غۇن دېۋىلەر ھالاڭ بولۇشتى. ئۇرۇش ئىچىدە ئۇلار ئەپرىيەت
دېۋىنگە ئۇچىرىشىپ قالدى. قەھرىمان بىلەن سەھمان جان -

جهىلى بىلەن ۋارقىراپ، ئۇ مەلئۇنغا شەمىشەر ئۇردى. ئېپرىد-
يەت قولىغا ئومۇت ئالدى. قەھريمان ئومۇتنى رەت قىلىپ،
شەمىشىرىنى ئاسمانغا ئۆرلىتىپ، زەرب بىلەن ئېپرىيەتنىڭ
بېشىغا ئۇرغانىدى، بېشى ئىككى پارە بولدى. باشقا دىۋىلەرمۇ
بىر - بىرلەپ ھەسسى - ھەسسى قىلىنىدى، ئامان قالغانلىرى
ھەر تەرەپكە جان ئېلىپ قاچتى. بىردىمدىن كېيىن جاهان
سۈزۈلگەندەك بولدى. قەھريمان بىلەن سەھمان قۇبىنىڭ
قېشىغا باردى. بۇ بىر تىلىسىم ئىدى.

ئەمدى گەپنى مېھىن ئارادىن ئاڭلايلى:

ئەمېھىن ئارا ئەڭگۈشتەرنى ئېلىش مەقسىتى بىلەن كۇھد-
ئاتەشكە باردى. كەلاسە جادۇ ئۇنى كۆرۈپ ئۆزىنى باسالىم-
خۇدەك خۇشال بولدى. كەلاسە جادۇ مېھىن ئارانىڭ بويىنغاچە
قوللىرىنى سېلىپ ئىززەت - ئىكرامىلار قىلدى، ئاندىن ئېيتتى:
— ئەي جانىم، رەھمەت، مېنى ياد ئېتىپ بۇ تەرەپكە
كەپسەن، مەن بەك ئەندىشىدە تۇراتتىم، ئەتتارنىڭ ھالى
قانداق بولدى؟ سېنىمۇ كۆرمەككە بەك ئارزۇلۇق بولۇپ تۇرات-
تىم، — دەپ ھال - مۇڭ بولدى، ئاندىن ئۇ جادۇ مېھىن
ئارانىڭ قولىنى توتۇپ ئۆز سارىيىغا ئەكتىرىدى. ئۇلار باغلارنى
ئارىلىدى، ئۇزۇندىن - ئۇزۇن سۆھبەتلەرنى قىلىشتى. ئاندىن
كەلاسە جادۇ مېھىن ئاراغا: — ئەمدى ئارام ئالا، بىلەن سەھمان
ئارام ئالا، — دېدى، مېھىن ئارا خاپا بولغان قىياپەتتە:
— ئەي ئانا، مەندىن زېرىكتىڭىزمو؟ مەن سىزنىڭ مۇ-
ھەبىتتىڭىزدە شۇنچە يىراق يەردىن ئاچلىق ۋە ئۇسۇزۇلۇق
تارتىپ بۇ يەرگە كەلدىم. مەن ئۈچۈن بىر كېچە ئۇييقۇنى
قويسىڭىز بولماسمۇ؟ بوبىتۇ، مېنىڭ مۇرادىم سىزنى كۆرمەك
ئىدى، ئەمدى ئەسلا كەلمەيمەن، — دەپ دەرھال ئورنىدىن

تۇردى. كەلاسە جادۇ مېھىن ئارابنىڭ سۆزلىرىنى ئاكلاپ: ئەي نۇرى دىيىدەم، نېمە ئۈچۈن مۇنچە ئەندا ئەمسەن؟ — ئەي سېنى ھېرىپ كەنتى، ئازراق ئۆخلىسۇن دېكەتلىرىنى دېدى ئەپۇ سورىغاندەك. جادۇگەر يەنە شاراب ئىچىشكە باشلىرىنى دىدى، مېھىن ئارا پىيالىلدرنى لىقلاب شاراب قۇيۇۋەردى. ئارابنىڭ كۆپ شاراب ئىچىلدى، كەلاسە جادۇگەرنى بىر تەرەپتىن ئۇيىقۇ، بىر تەرەپتىن شارابنىڭ كۈچى بىئارام قىلىشقا باشلىدى.

— ئەي كۆز نۇرۇم، قاراپ تۇر، مەن بىر قۇبىھە پەيدا
قىلai، — دەپ سېھىر قىلىپ بىر قۇبىھە پەيدا قىلدى. ئۇنىڭ
ئىچىدىن غۇۋغانلار چىقىشقا باشلىدى، ئەتراپىدىن بوسـتان -
گۈلىستانلار يەيدا بولدى. ئاندىن جادۇ ئىيىتتى:

— ئەي كۆز نۇرۇم، كەلگىن، سەن ياش، قۇۋۇتسىڭ بار.
شاراب ئىچىپ بۇ جانئۇارلارنى تاماشا قىل، مەن خانامغا كە-
رىپ بىردىم ئارام ئالايم.

مېھن ئارا ئۇنىڭدىن ئاييرىلغۇسى يوقلىقىنى ئىلتىماس قىلدى. شۇنىڭ بىلەن جادۇگەر مېھن ئارانى باشلاپ راهىن شاھتىن قالغان خىلۋەت خانىسىغا كىردى. كەلاسە جادۇ بىر سېھىز دەمىدە قىلىپ بىر ئەجدىها پەيدا قىلدى. ئەجدىها هالا-قا بولۇپ ياتتى. كەلاسە جادۇ ئەڭگۈشتىرىنى ئەجدىهانىڭ ھالا-قىسىغا قويۇپ، يەنە سېھرى بىلەن ئىككى يولۋاس پەيدا قىلدا-دى. بۇ يولۋاسلار ئىشىكىنىڭ ئاغزىنى توسۇپ ياتتى. كەلاسە جادۇ مېھن ئارانى بېشىغا ياستۇق قىلىپ قۇچاقلاپ ياتتى. مېھن ئارا ھوشيار ئىدى. جادۇگەر ئاخىر ئېغىر ئۆيقوغا كەتتى. مېھن ئارا ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ قولىغا خەنجر ئېلىپ، جادۇگەرنى بېشىدىن جۇدا قىلدى. ئاندىن سېھرى بى-لەن ئەجدىها ۋە يولۋاسلارنى يوق قىلىپ، ئەڭگۈشتەرنى ئېلىپ

سەرتقا چىقىتى. بۇ چاغدا بارلىق دىۋىلەر يېپىشىپ كېلىپ مېھىن ئارانىڭ ئاياغلىرىغا باشلىرىنى قويۇشتى. مېھىن ئارا ئۇلارغا:

— ئەي يارەنلەر، سىلەر بۇ تەختنى كۆتۈرۈپ يۈرۈڭلار! — دەپ بۇيرۇدى. تۆت مىڭ دىۋە كۇھىئاتەشتىن تەختنى كۆتۈرۈپ راهىن شاھ تەرەپكە راۋان بولۇشتى.

قەھریمان ئەپریيەتنى هالاك قىلىپ قاراپ تۇردى. بۇنى كۆرۈپ ئەتتار دىۋە كۇھىئاتەشتىن چۈشتى ۋە قېچىپ كەلگەن دىۋىلەرنى جەم قىلىپ ۋەز ئېيتتى:

— ئەي يارەنلەر، مۇشۇنداق ئۇيۇشساق، ئۇ ئادەمزات تەذىخا حالدا بىزگە تەڭ بولالماسى. مېنى هالاك قىلىش ئۈچۈن قولدا راهىن شاھنىڭ ئەڭگۈشتىرى بولۇشى، راهىن شاھنىڭ ئوقىيالىرى بولۇشى لازىم. بۇ مۇمكىن ئەمەس، بۇ كىمنىڭ قولىدىن كەلسۇن، كىممۇ پەرى كەلاسەدەك راهىن ئەڭگۈشتىرىنى، ئۇقىاسىنى ئالالايدۇ؟! ئەي تانۇس، سەن بېرىپ ئۇ ئا- دەمزات ئوغىرنى بۇ يەرگە تۇتۇپ كەل! ئىككى يۈز مىڭ دىۋە تانۇس بىلەن قەھریمان تەرەپكە راۋان بولدى.

قەھریمان يارەنلىرى بىلەن ئولتۇراتتى، تۈيۈقىسىز پاتى- پاراق ئاۋازا لار كەلگەندەك بولدى. قەھریمان بېشىنى كۆتۈرۈپ، يارەنلىرىگە:

— ئەي يارەنلەر، غاپىل بولماڭلار، دۈشمەنلەرنىڭ ئاۋازا مەلۇم بولدى، — دېدى. سەھمان ھاۋاغا پەرۋاز قىلىپ دىۋە- لمەردىن خەۋەر ئەكمەلدى. قەھریماننىڭ غەيرىتى جۇش ئورۇپ، تىغ سۈغۈرۈپ تىيىار تۇردى. بىر دەمدەن كېيىن دىۋە لهشكەر- لىرى كۆرۈندى. بىر دىۋە ئۆزىگە تەممەننا قويۇپ قەھریمانغا روپىرو بولغانىدى، دەرھال تېنى ئىككى پارچە بولدى. بۇنى كۆرۈپ دىۋىلەر چاڭ - اچاڭ بولۇپ، كۆزلىرى كاماردەك ئې-

چىلىپ قېلىشتى.

ئەلقيسىسە: ئەھۋالنى كۆرۈپ تانۇس دىۋە www.uighurkitap.com گە ھەيۋە قىلىپ، ئۇلارنى جەڭگە قىستىدى. دىۋىلەر تۈپۈپ بىر زەربىگە يارىمايدۇ» دېيشىپ چۈرقرىاشتى. تانۇس ۋارقىشىنىڭ بىردى: «ئۇنىڭ بىلەن يەردە تەڭ بولالمىسالىلار، ئاسمانغا چ-

قىپ تاش ئىتىپ ئۇنى ھالاڭ قىلىخىلار!»

بۇ مەسىلەت دىۋىلەرگە ماقول كەلدى. دىۋىلەر باياۋانغا بېرىپ تاش كۆتۈرۈپ كېلىپ قەھرىمانغا تاشلاشقا باشلىدى. قەھرىمان بېشىغا قالقان تۇتۇپ، ھەربىر تاشنى تۇتۇۋېلىپ ئاسمانغا ئىتىپ دىۋىلەرنى مىسالى كەپتەر سوققاندەك سوقۇپ يەرگە چۈشۈردى. دىۋىلەر ھاۋادىمۇ بولمايدىخانلىقىنى پەملەپ، قوللىرىغا ئومۇت ئېلىپ، يەكمۇ يەك بېرىپ قەھرىمانغا ئې-تىلىشتى. قەھرىمان دىۋىلەرنىڭ بۇ جاھىللەقلەرنى كۆرۈپ غەزەپلەندى - دە، دىۋىلەرنى قومۇش - پاسار ئورغاندەك ئورۇپ يىقتىپ، تىرىپىرەن قىلىپ، ئۇلارنى قەلمەدەك توغرىۋەتتى. دىۋىلەر بۇ زەربىگە تاقھەت قىلالماي، بۆرىدىن قاچقان قويىدەك ۋارقىشىپ ھەريانغا قاچتى. ئەنە شۇ تەرزىدە ئىككى كېچە - كۈندۈز جەڭلەر بولدى. يەر يۈزى ئۆلۈكلەر بىلەن كۆمۈلدى. ئۇلار شۇنداق تۇراتتى، ھاۋادىن دىۋىلەرنىڭ ئازازلىرى ئاشلاندەتتى. ئۇزاق ئۆتىمى بىرقانچە دىۋە بىر تەختتى كۆتۈرۈپ كېلىۋاتقانلىقى كۆرۈندى. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن نەچچە مىڭ دىۋە كېلىۋاتتاتتى. ئۇلار يەرگە چۈشۈشتى، تەخت بىر يەرگە قويۇلما-دى. ھەممە دىۋە - پەريلەر ئۇنىڭغا يېقىنىلىشىپ، ئېھتىرام بىلەن تۇرۇشتى. تەخت ئۆستىدە مېھىن ئارا كۆرۈندى. مېھىن ئارا قەھرىماننى كۆرۈپ ئالدىدا ھازىر بولدى. ئۇ چوڭقۇر ئېھتىرام بىلەن ئەڭگۈشتەرنى قەھرىماننىڭ قولىغا تاپشۇردى.

قەھرىمان ئەڭگۈشتەرگە نەزەر سېلىپ، ئۇنى يۈزىگە سۈرتتى
ۋە قولغا ئۆتكۈزۈۋالدى. ئاندىن قەھرىمان مېھىن ئارادىن
سۈرىدى: سەلە بىستىڭ ئەمەن بىرىمەن ئەمەن بىلىرىمەن
— ئەي نازىنىن، بۇ ئەڭگۈشتەرنى قانداق قىلىپ قولغا
كەلتۈرۈلە ئەمەن بىرىمەن ئەمەن بىلىرىمەن
مېھىن ئارا ئۆتكەن — كەچكەنلىرىنى بايان قىلىپ بەر-
دى. قەھرىمان مېھىن ئارادىن بۇ دۇخىمنى قانداق ئالغىلى
بولىدىغانلىقىنى سۈرىدى، مېھىن ئارا دۇخىمنى ئېلىشنى
ھەممان زاھىد بىلىدىغانلىقى، ئۇ كىشى كۆھى شەئباندا تۇردى-
دىغانلىقىنى ئېيتتى. قەھرىمان دەرھال سەھمان بۇرا درىگە:
— ئەي يار — ۋاپادار، بۇ ئىش سەندىن كەلسۇن، — دەپ
ئۆتوندى. سەھمان پەرمابىردار بولۇپ، دەرھال پەر قېقىپ
ئۈچۈپ، بىردهمە ئول ۋىلايەتنىڭ ئىچىگە يەتتى.
ئۇ يەردىكى دىۋە — پەرىلىدر سەھماننى كۆرۈپ قورقۇ-
شۇپ، ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىشقا پېتىنالىمىدى. ھەممان زاھىد
تاشقىراغا چىقتى. سەھمان ھەممان زاھىدىنى كۆرۈپ تەزمىم
بەردى، ئۇنىڭ قوللىرىنى يۈزىگە سۈرتتى، ئاندىن قەھرىماندىن
سالام يەتكۈزدى.

ھەممان زاھىد قىرىق مىڭ دىۋە — پەرىنى سەپىلەپ،
سەھمان بىلەن بىرگە قەھرىماننىڭ قېشىغا ماڭدى. قەھرىمان
بۇ خەۋەرنى ئالدىن ئاڭلاپ، زاھىدىنىڭ ئالدىغا چىقىپ ئې-
تىرامدا تۇردى.

ئەللىقىسىسى: قەھرىمان بېرىپ زاھىدىنىڭ قوللىرىنى يۈزىگە
سۈردى، زاھىد ھەم قەھرىماننىڭ شەنگە ھۆرمەت بىلدۈردى.
قەھرىمان سۈرىدى: — ئەي زاھىد، دۇخىمنى قانداق ئېلىش لازىم؟
— زاھىد جاۋاب بەردى:

— ئەي قەھرىمان ساھىب، ئەتە كەچىرىنىڭ دۇخمىنىڭ دىن باشلاپ قۇبىنىنىڭ چەرخى قىرقى ئايلىنىپ سايىنىپ چۈشىسە، شۇ جايىنى نىشان قىلىپ كولىساق، بىر دانە چىقىدۇ، ئۇ تاشنى ئېلىۋەتسەك، دۇخمىنىڭ يولى مەلۇم بولىدۇ. ئەلقىسىسە: ئەتىسى قەھرىمان زاھىد دېگەن بويىچە تاشنى ئېلىۋەتكەندى، بىر ئىشىك پەيدا بولدى، بۇ يەردە بىر دانە شوتا بولۇپ، ئىچى ناھايىت قاراڭغۇ ئىدى. قەھرىمان كەيىو. مەرس ئادەمنىڭ گۈزىسىنى غلابىتن چىقىرىپ، ئۇنىڭ شو-لىسىدا ئەتراپنى كۆرۈپ مېڭىپ بىر دەرۋازىغا يېتىپ باردى. سەھمان بىلەن مېھىن ئارامۇ ئەگىشىپ كىرىشتى. ئۇلار دەرۋازىنى ئېچىپ ئىچكىرىگە كىردى. كۆردىكى، بىر ئالىي ساراي، سارايىنىڭ ئوتتۇرسىدا بىر تەخت، تەخت ئۈستىدە بىر چەرخ، ئۇنىڭ يېنىدا بىر ئادەم تۇرىدۇ. ئۇ ئادەم سورەتلىك جىن بولۇپ، قامىچا بىلەن دەمبەدەم چەرخنى ئۇرۇپ تو-رىدۇ. بۇ چەرخ قۇبىنىنىڭ چەرخىنى ئايلاندۇردىغان چەرخ بو-لۇپ، ناھايىتى تېز ئايلىناتتى. قەھرىمان بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ: — ئەي جىن، بىر دەم توختا! — دەپ بۇيرۇدى. جىن بۇنى ئاشلاپ:

— ئەي قەھرىمان، ۋاقتى كەلگەندە سەۋىر قىلۇرمەن، — دەپ جاۋاب بەردى.

قەھرىمان يەنە سورىدى:

— ئەي جىن، بۇ دۇخمىنى قانداق قولغا ئېلىشنى بىلەمسەن؟

— مانا بۇ چەرخنى ئوشتۇساڭ ئالالايسىمن، — دېدى جىن. قەھرىمان گۈزىسىنى ئۇرغانىدى، چەرخ ئىككى پارە بولدى. ئۇ يەردە يەنە بىر يول كۆرۈندى. قەھرىمان شۇ يول

بىلەن بىر سائەت يۈرۈپ، بىر دەرۋازىغا يېتىپ باردى. ئۇ يەردە ناھايىتى مۇستەھكەم بىر قەلئەنى كۆردى. قەھرىمان دەرۋازىنى ئېچىپ ئىچكىرىگە كىردى ۋە بىردىمدىن كېيىن بىر جايىغا يەتتى. بۇ يەردە بىر تابۇت بولۇپ، ئۇنىڭغا بىر كۆمۈش لەۋەھ ئېسلىغانىمى. لەۋەھنىڭ بىر تەرىپىگە نەچچە قۇر خەت يېزىلغانىكەن. خەتتە: «ئەي قەھرىمان قاتىل، ھەركىز دۇنيا ۋە دۆلىتىڭگە مەغرۇر بولما، مەندىن ئىبرەت ئال. ساڭا بۇ كامان ھاجەتتۇر. ھاجتىڭدىن كېيىن يەنە ئەكىلىپ ئۆز جايىغا قوي، چۈنكى بۇ كامان سەندەك يەنە نەچچە پالۋانغا لازىم بولۇر. ئىش تۈگىگەندە تىلسىمنى ئاۋۇقىدەك ھالغا كەلتۈرۈپ قوي» دېيىلگەنکەن. قەھرىمان خەتنى ئوقۇپ، راهىن شاھنىڭ ھەققىگە كۆپ دۇئا قىلىدى، ئاندىن تىلسىم-نىڭ چەرخىنى ئوشتۇغانىدى، پەرياد كۆتۈرۈلدى ۋە يەنە بىر دەرۋازا ئېچىلدى. ئۇلار ئىچكىرى كىرىپ كۆردىلەركى، ئاجا-يىپ ياخشى ئىمارەت، ئۆينىڭ ئوتتۇرسىدا بىر ساندۇق تۈر-دۇ. زاھىد ساندۇقنى ئاچتى، ئوقىيا ئەنە شۇ ساندۇق ئىچىدە ئىكەن. قەھرىمان ئوقىيانى ئېلىپ دەرۋازىدىن چىقتى. ئەلقيسىسە: زاھىد بىلەن مېھىن ئارا تخت ئۈستىگە چىل-قىپ، قەھرىمان مۇرغ پەرمان بىلەن پەرۋاز قىلىپ، جىمى يارەنلەرنى باشلاپ كۇھى قەممىرگە راۋان بولدى. ئەتتار دېۋە قىرىق مىڭ دۇنى قەھرىمان بىلەن ئېلىشلى ئەۋەتىپ، ئۆزى بىغەم ئەيش - ئىشرەتكە مەشغۇل بولۇۋاتقاندا، تۈيۈق-سىز قەھرىمان دۇخىنى تارتىۋېلىپ ئوقىيانى قولىغا ئالدى، شۇ چاغدا ئەتتارغا ھەممىان زاھىد، مېھىن ئارا نۇرغۇن ئا-دەمزات ۋە دېۋە - پەريلەر بىلەن بېسىپ كەلدى. كەلاسەجا-دۇنى مېھىن ئارا ھالاك قىلىپ، ئەڭگۈشتەرنى قەھرىماننىڭ

قولغا بىرىدى دېگەن خەۋەر كەلدى. بۇنى ئەتتار ئېچىد-
گە ئۇلۇغ تىندى، ئاندىن ھەممە لەشكەرلىرىنى ياساسترىغا
قىرىپ، جەڭگە تىييارلىنىشقا ئەمەر قىلدى.

ئەلقىسىسە: قەھرىمان، مۇرغ پەرمان، مېھىن ئارالار
دىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ غەزىپ قايناب تاشتى، تاشلارنىڭ
لىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ھەمیۋە قىلدى، ئاندىن ۋارقىراپ تۇرۇپ قوشۇن-
سىلىرىنى سەپراس قىلدى. قەھرىمان دېشىگە: «ئەتتار دېۋە
ھال تەسلىم بولسۇن، ئەسىرلەرنى قولۇمغا ئۆتكۈزسۈن،
شۇنداق قىلسا شەھەر ئۆزىگە قالىدۇ» دەپ ئەلچى ئەۋەتتى.
ئەتتار بۇ سۆزىنى قوبۇل قىلدى. قەھرىمان ئەتتارنىڭ جاۋا-
بىنى ئاشلاپ قولغا گۈزىسىنى ئېلىپ مەيدانغا كىرىپ:

— ئەي ئەتتار، شەھبىال پەرىنىڭ زەئىپىسىنى ۋە باشقا
ئەسىرلەرنىڭ ھەممىسىنى ماڭا تاپشۇر، ئۆزۈڭنى ئۆلۈمىدىن
ساقلاب قال ! ... — دەپ ۋارقىرىدى. ئەتتارمۇ ھەم ۋارقىرىدى:

— ئەي خاك بەچقە ! ئەكوان، سەرخىۋاب بۇرادەرلىرىم،
ئەمەر - لەشكەرلىرىم سېنىڭ قولۇڭدا حالاڭ بولدى. بۇ ئە-
سىرلەرنى ھەرگىزمۇ ساڭا بەرمەيمەن. يەنە ئۆزۈڭدەك يۈز منىڭ
پالۋان ئەكەلسەڭمۇ بوزەك بولمايمەن !

ئەتتار قەھرىمانغا قاراپ ئېتىلدى. قەھرىمان بېشىغا قال-
قان تۇتتى. ئەتتار شۇنچە گۈرۈزە ئۇرغان بولسىمۇ، ھەممىسى
رەت بولدى. ئەتتار ئۆز زەربىسىنىڭ قەھرىمانغا تەسىر
قىلىمغانلىقىنى پەملەپ، ئۆزىنى بىر چەتكە ئالغاندەك قىلدى -
دە، قەھرىمانغا يەنە گۈرۈزە ئۇردى، قەھرىمان گۈزىدىن ئۆزد-
نى قاچۇرۇۋالدى. ئەتتارنىڭ گۈرۈسى يەرگە تېگىپ چاڭ كۆ-
تۇرۇلدى، قەھرىمان كۆرۈنمىي قالدى. ئەتتار، قەھرىمان
يەرگە پېتىپ كەتتى بولغا ياي دەپ، مېھىن ئاراغا قەست

قىلىدى. قەھرىمان بۇنى كۆرۈپ قالدى - ده، نەرە تارتتى. ئەتتار دىۋە قەھرىماننىڭ ئاۋازىدىن ئويغىنىپ، گۈزىنى قەھرىمانغا ئۇرۇشقا باشلىدى. قەھرىمان ئەڭگۈشتەرنى قولىغا سېلىپ، ئوقىيانى قولىغا ئالدى - ده، ئەتتار دىۋىنىڭ كۆك-سىگە ئاتتى، ئەتتارنىڭ بەدەن - ئەزالىرى چېچىلىپ كەتتى. قەھرىمان ئەتتار دىۋىنى يولغا سېلىپ بولۇپ، ئۇنىڭ چوڭ - كىچىك مەلئۇنلىرىنى خۇددى پىچان ئورۇغاندەك يىقتىپ تاشلىدى. جىنى ئامان قالغانلىرى توڭگۈزدەك چىرقىرىشىپ هەر تەرەپكە قېچىشتى.

ئەلقىسىسە: دىۋە لەشكەرلىرى تارمار بولغاندىن كېيىن، مېھىن ئارا شەھەر ئىچىگە كىرىپ شەھەردىكى دىۋىلەرنى سۇ-رۇپ يوقاقتى. ساق قالغانلىرى جانلىرىنى تلىشىپ ئەسىر بولۇشتى. مېھىن ئارا قەھرىماندىن ئەسىر بولغان دىۋىلەرنىڭ گۇناھىنى تىلەپ قالدى، دىۋىلەر گۇناھىنى تىلەپ، قەھرىمان-نىڭ خىزمىتىگە ھازىر بولۇشتى. ئاندىن قەھرىمان ئەتتار دىۋىنىڭ سارىيىغا قەدەم قويدى. دىۋىلەر قەھرىمانغا ئەتتار دىۋىنىڭ نۇرغۇن خەزىنىسى بارلىقىنى مەلۇم قىلىدى. قەھرە-مان زىندانغا قەدەم قويدى. زىندانگۇيلار تەزىم قىلىپ قەھرە-ماننى ئىچكىرىگە باشلاپ كىردى. بۇ يەرde سىماپ بىلەن بىز ئۆي ساپتۇ. ئۆينىڭ ئوتتۇرسىغا گۆھەر چىرغى ئېسىلىپتۇ. بىز تەرەپتە بىز گۈزەل نازىننى باغلاقلىق، ئۇنىڭ رەڭى زىندان جاپاسىدىن ساماندەك بولغاندى. مېھىن ئارا ئۇنى قەھرىماننىڭ ئالدىغا ئەكمەلى ۋە:

— ئەي گۈزەل نازىننى، قەھرىمان سەمن ئۈچۈن كۆپ مېھنەت - مۇشەققەتلەرنى تارتىپ كەلدى. ئۇنىڭ ھىممىتى بىلەن جەبىر - جاپادىن خالاس بولدوڭ، — بىدى.

بۇ قەمەررۇخ ئايىم ئىدى. قەمەررۇخ ئايىم قەھرىمانغا تە-

قەھىرەررۇخ بەھرامنىڭ نا.
منى ئىشىتىپ قاتىق ئاھ تارتىپ:

— ئەي قەھرىمان، مې-
نىڭ ئوغلۇم چىن ۋىلايتىدە^{تاش بولغان}. ئۇ ھازىر نېمە
قىسمەتتە؟ — دەپ سورىدى. قەھرىمان بەھرامنىڭ ئەھۋالىنى
تولۇق بايان قىلىدى. قەھىرەررۇخ قەھرىماننىڭ قوللىرىنى يۈز-
لىرىگە سۈرتىلى. شۇنداق قىلىپ، ئەتتار دۇقىكە تەۋە بولغان بارلىق جاي
ۋە ۋىلايتلەر قەھرىمانغا بىئەت قىلىشتى. تامامىي دىۋە -
پەرىلەر، لەشكەرلەر، جانلىقلار ئۇنىڭ ئىتائىتىگە كىردى.
قەھرىمان باشتىكى ۋەدىسى بويىچە دۇخمىگە كىرىپ ھېلىقى
ئوقىانى جايىغا قويۇپ، تىلسىمىنى مۇستەھكم قىلىدى. قەھرە-
مان ھەممەيلەنگە خەير - ئېھسان چاچتى، ئاندىن: «بۇ يەرگە
مېنىڭ كەلگىنىمىنى، قىلغان كار - بارىمنى، ئۆتكەن ئىشلارنى
پېزىڭلار!» دەپ يازدۇردى.

ئۇلار يېنىپ كەتمەكچى بولۇشۇپ، كۇھى بەلۇردىن باشقا
 يول ئىزدەشنى مەسلىھەت قىلىشتى. بۇ چاغدا سەھمان:
— مەن باشقا بىر يولنى بىلىمەن، لېكىن بەك دىشۋار.

کوھى بەلۇرنىڭ شىمالىدا، دەريايىي مۇھىتىنىڭ كەنارىسىدا يەت-
تە كۈن زۇلمەت ئىچىدە يول يۈرۈمىز، ئۇ جەزىرىدە ئاچايىپ
زور مەخلۇقاتلار بار، — دېدى. قەھرىمان بۇنى ئاڭلاپ بەرالىم
— يارەنلەر، ئوتقا قارىغاندا زۇلمەت بىلەن ماڭغان ياخ-
شراق، — دېدى. شۇنىڭ بىلەن ھەممەيلەن يول تەييارلىقىغا
مەشغۇل بولدى. قەھرىمان:
— مېھىن ئارا بىلەن قەمەررۇخ ئايىمنى تەختكە چىقدا-
رىپ، ساندۇق - شېشىگە سېلىپ ئېلىپ مېڭىڭلار، ئەتتار
دۇۋىنىڭ خەزىنىلىرىنى كۆتۈرۈپ ساق - سالامەت ئېلىپ بې-
رىڭلار، — دەپ تاپشۇردى. ئۇلار يولغا راۋان بولدى.
ئەلقىسىسە: ئۇلار نۇرغۇن يول بېسىپ، ئاخىر زۇلمەتكە
پېتىشتى. ئۇلار خۇش ھاۋالىق، ئارام ئېلىشقا مۇۋاپىق جايىغا
چۈشۈپ، ئەتتار دۇۋىدىن غەنئىيمەت ئالغان يەتنە يۈز توۋرۇك-
لۇك چېدىرىنى تىكتى. ئۇلار بۇ يەردە ئۈچ كۈن دەم ئېلىپ،
يول تەييارلىقىنى پۈتۈردى. دېۋە - پەرلىم بۇ جەزىرىدىن
ھېسابىسىز دور - جاۋاھىرلارنى تېپىپ، ئۇنى قەھرىماننىڭ
ئىختىيارىغا تاپشۇردى. قەھرىمان، بۇ جاۋاھىرلاردا ئايىملاز
ئۇلتۇرغان تەختىنىڭ ئەتراپىنى بېزەڭلار، دەپ بۇيرۇدى. ئۇلار
يەندە يولغا راۋان بولۇپ، زۇلمەتكە شۇڭغۇدۇ، ئالىم بارغانىپ-
رى قاراڭغۇلاشتى، ئادەم ئادەمنى كۆرگىلى بولمىدى.
قەھرىمان كەيۇمەرس ئادەمنىڭ گۈرزىسى بىلەن ئەتراپىنى
يورۇتۇپ ماڭدى. ئۇلار بىر دەرياغا يەتنى، دەربانىڭ ئىچىدىن
ئاچايىپ - غارايىپ ئاۋازلار كەلدى.

ئەلقىسىسە: ئۇلار سەككىزىنچى كۈنى زۇلمەت ئىچىدىن
قۇتۇلۇپ، خۇش ھاۋالىق بىر جايىغا يەتنى. ئۇلار ئۈزاققىچە
ئارام ئېلىشىتى. بۇ يەر گۈلىستانى باغي ئېرەمدىن ئۈچ كۈن-
لۇك يېراقتى ئىدى، قەھرىمان بۇنى ئاڭلاپ ناھايىتى خۇشال

بۇلدى. قەھرىمان سەھمانغا: «سەن بۇرۇنرا بىرىپ، يارەنلىرى -
گە خەۋىرىمىزنى مەلۇم قىلغىن» دەپ ئۆتۈندى بىسىمىزلىرى -
هال ھاۋاغا پەرۋاز قىلدى.

سەھمان شەھبىال شاھنىڭ قەلئەسەننىڭ قېشىغا يەتكەنلىرى -
دە، ناگاھ گەردان كەشان بىلەن ئۈچۈشتى. گەردان كەشان كەشانلىرىنىڭ ئەمپارىزىنى
سەھماننى مەرھابا دەپ قۇچاقلىدى. سەھمان قەھرىماننىڭ سا-
لىمىنى يەتكۈزدى، ئاندىن گەردان كەشان بىلەن ئىچىرىگە
كىردى ۋە شەھبىالغا سالام بىردى. شەھبىال شاھ ۋە راي ھىندى
قاتىق خۇشال بۇلدى. قەھتىران ۋە بەرامىلار سەھماننى قۇ-
چاقلاشتى.

ئەلقيسىسى: شەھبىال شاھ سەھماندىن بۇ خۇش خەۋەرنى
ئاڭلاپ، ئۇنى جاۋاھىر لارغا غەرق قىلىۋەتتى. ھەممە يەلن باها-
در پالۋان قەھرىمانغا ئاپىرسىن ئوقۇشتى. ئاندىن شەھبىال
شاھ ئېيتتى:

— ئەي سەھمان، سەن كۆپ مۇشىقىت تارتىنىڭ، شۇنداق
بولسىمۇ يەنە غەيرەت قىلىپ بىزدىن قەھرىمانغا خەۋەر بەر-
گىن، قەھرىمان شۇ جايدا تۇرۇپ تۇرسۇن، بىز ئالدىغا بېرىپ
ئىززەت - ئىكرام بىلەن ئەكپەلەيلى !
سەھمان قولىنى كۆكسىگە ئېلىپ ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ،
قەھرىمان تەرەپكە راۋان بۇلدى.

شەھبىال شاھنىڭ پەرمانى بىلەن يەتمىش مىڭ پەرى جەم
بۇلدى. كېچە ئۆتتى. شەھبىال شاھ راي ھىندىغا بىر تەخت،
سەرۋى خىرامانغا بىر تەخت، جەبىل شاھقا بىر تەخت تەيدى-
يىارلاپ، ئۆزى بىر تەختكە چىقىپ، پەرلىمەر ئۆستىدە ئولتۇرۇپ
قەھرىمان تەرەپكە پەرۋاز قىلدى. ئۇلار ئاخىر قەھرىماننىڭ
قېشىغا كېلىشتى ھەممە ئۇلار بىلەن قۇچاقلىشىپ، سۆبۈشۈپ
دىدار كۆرۈشتى، خۇشاللىقتا چۇقان سېلىشتى، كۆز يېشى

قىلىشتى. قەھرىمان بەھرامنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، بىر پەرددى -
 نىڭ ئىچىگە ئەكىرىدى. بەھرام كۆردىكى، شۇنداق چىرايلىق
 پەردىلەر ئىچىدە بىر پەرىزات ئولتۇرۇپتۇ. قەمەررۇخ پەردىنىڭ
 ئىچىدە تۇرۇپ ئۇلارنى كۆردى - دە: -
 — ئەي قەھرىمان، بۇ پالۋان بەگ مېنىڭ جىڭەر گۆشۈم
 بەھرام بولۇپ قالمىسۇن يەنە؟ — دەپ ئېسەدەپ يىغلاپ كەت-
 تى. قەھرىمان ئېيتتى: -
 — ئەي نىڭار ئايىم، ئوتتۇز يەتتە يىلدىن بېرى سېن-
 ى كۆيدۈرگەن جىڭەر پارەڭ - بەھرام مانا شۇ.
 بەھرام ئانسىسىنى كۆرۈپ، يىغلىغان پېتى ئۇنىڭ باغرىغا
 ئۆزىنى تاشلىدى. قەھرىمان بەھرامنى، مېھىن ئارا قەمەررۇخ-
 نى يۆلىۋالدى، بولمىسا ئىككىسى يەرگە يىقلاتتى. قەمەررۇخ:
 — ئەي بەھرام جېنىم، ئاخىر يۈزۈڭنى كۆردىم، بۇ
 چۈشۈممۇ ياكى ئوڭۇممۇ؟ ! — دەپ ئېسەدىدى.

— ئەي مېھربانىم، يۈركىم ئانا، مەل بچارە بىگىرمە تۆت يىل نە قىش ۋە نە يازنى بىلمىدىم، — بايان قىلدى بەرام.

ئەلقىسىسە: شۇ سائەتتە شەھبال شاھ، راي ھىندى شەھبال شاھ، ئەنلىكىي ئەپەپلىرىنىڭ سەرۋى خىرامانلار قەھرىمانغا تىزىمگە كەلدى. شەھبال شاھ ئەللىكىي ئەپەپلىرىنىڭ قەھرىمانغا باشقىچە ئىززەت - ئىكراام بىلدۈردى. مىڭلىغان دېۋە - پەريلەر قەھرىماننىڭ باشلىرىغا دۇر - جاۋاھىرلارنى چېچىشقا باشلىدى. قەھرىمان ئىززەت - ھۆرمەت قايىماقلرىدا لەئلى سارلاغا غەرق بولدى. قەھرىمان شەھبال شاھقا مەمنۇن - لۇق ئىپادىلىدى. سەرۋى خىرامان قەھرىماننىڭ ئىشتىياقىدا ئاران - ئاران تۇراتتى، قەھرىمان ئۇنىڭ ئالدىغا سالامغا بار - دى. قەھرىمان ئول نازىننۇغا قاراپ بۇ غەزەلنى ئوقۇدى:

نىگار ھىجري بالا، ھىجري قىيامەت،
ئاجايىپ بىر باهادر غۇنچە قامەت.
ئۇنىڭ ئاتى ئېرۇر سەرۋى خىرامان،
ئىشق ئەھلى كۆرۈپلا بەرگۈسى جان.
نەچچە كۈنلەر سېنىڭ ھىجريڭدە يۈرۈم،
كۆزۈمدىن ياش بىلەن ئاقتى گويا قان.
غازات ئېيلەپ جاھان مەلئۇنلىرىغا،
زۇلۇملار بولدى گۇم، بەس، بولدى ئەفغان.
تولا كۆرۈم جاھاندا دىلرەبانى،
ماڭا سەنكىم ئۆزۈڭ نۇر ماھىتابان.

قەھرىمان غەزەلنى ئوقۇپ شۇ يەرگە كەلگەندە سەرۋى خىرامان بەھوش بولۇپ يېقىلىدى، قەھرىمان دەرھال ئوقۇشتىن توختاپ، ئۇنىڭ بېشىنى قۇچقىغا ئالدى. بىر ھازادىن كېيىن

سەرۋى خىرامان ھوشىغا كەلدى ۋە: — ئەي قەھرىمان، مېنىڭ ئېتىقادىم سەندىن يۈز ھەسى سە زىيادە، — دەپ قەھرىماننىڭ بېشىدىن دۇر - جاۋا - هىرلارنى نىسار قىلدى.

ئەلىسىسە: ھەممەيلەن قارارگاھقا كىرىشتى، قەھرىمان ئەتتار دۇئىنىڭ تەختىدە ئولتۇردى. قەھرىماننىڭ ئۆڭ تەرمە - پىدە قەھتىران، چەپ تەرىپىدە بەرام جەبىل ئولتۇردى. با - ھادىرلار، دەۋىلەر، پەرلىر ئۆز لايقىلىرىدا جاي ئېلىشتى، ئاندىن قەھرىماننىڭ شەرپى ئۈچۈن زىيابىت تارتىلدى. يارەن - لەر خېلىدىن بىرى تۈزۈكىرەك غىزانىغاندى. ئۇلار غىزالى - نىۋاتقاندا، گەردان كەشان تاشقىرىدىن كىرىپ:

— ئەي قەھرىمان، مۇرغ پەرمان كەلدى. ئۇنىڭ قانىتى تامامىي لەشكەرلەرنى يېپىۋالدى، — دېدى. پالۋان ئاشلاپ دەرھال تاشقىرىغا چىقتى. مۇرغ پەرمان ھاۋادىن يەر يۈزىگە چوشتى ۋە قەھرىماننىڭ قېشىغا كېلىپ ئېيتتى:

— ئەي قەھرىمان پالۋىنىم، ماڭا ئىجازەت بەر، ئۆز ئا - شىنایىمغا باراي. خالىغان ۋاقتىڭدا خىزمىتىڭە كېلۈرەمن.

قەھرىماننىڭ كۆڭلى ناھايىتى يېرىم بولۇپ ئېيتتى:

— ئەي جاھاننىڭ قانىتى، ماڭا تۈكىمىس خىزمەتلەرنى قىلىدىڭ، خۇدا ساڭا يار بولسۇن، بارغىن، مېنى ئۇنتۇپ قال - مىغايىسەن. مەن يەنە قېشىڭغا بارىمەن!

مۇرغ پەرمان قەھرىماننىڭ رىزالىقى بىلەن خوشلىشىپ پەرۋاز قىلدى.

ئەلىسىسە: قەھرىمان ئادەمزاڭ دۇنياسىغا قايتىش ئۈچۈن بۇ يەردىكى دېۋە - پەرى، يارەتلەردىن ئۆززە سوراپ، مېھىن ئارانى ئېلىپ، تالڭ ئېتىشى بىلەن گۈلسەستانى باغى ئېرەمگە قاراپ راۋان بولدى. ئۇلار قەلئەگە يېقىنلاشتى، قەلئەنىڭ ئە-

چىدە تۇرۇۋاتقان ئون مىڭچە پەرى قەھرىماننىڭ ئالدىغا جە-
قىشتى. قەلئە خەلقى قەھرىماننىڭ سەلتەنەتلىكىنىڭ
ھەيران بولۇشتى ۋە قەھرىماننىڭ بېشىدىن جاۋاھىزلىقىنىڭ ئەتكەنلىكىنىڭ
چاچتى.

ئۇلار بىر ئالىي سارايغا چۈشۈپ ئارام ئالغاندىن كېيىن
قەھرىمان گەرداڭ كەشانغا:

— ئەي ھەمراھىم، سەن پادشاھ ھۇشەڭنىڭ ئالدىغا
بارساڭ، ئۇلارغا خەۋەر بەرسەڭ، — دېدى. گەرداڭ كەشان
قەھرىماننىڭ بۇيرۇقىغا رازى بولدى. قەھرىمان سەھمانغا
قاراپ:

— ئەي يارۇ ۋاپادارىم، گەرداڭ كەشانمىزنى ھىندىستانغا
سەن ئېلىپ بارساڭ، — دېدى. سەھمان رازىلىق بېرىپ ئەدەپ
بىلەن ئورنىدىن تۇردى - دە، گەرداڭ كەشاننى كۆتۈرۈپ
ھىندىستان يولىغا راۋان بولدى.

ئۇلار پادشاھ ھۇشەڭنىڭ قارارگاھىغا يېقىنلاشتى. گەرداڭ
كەشان:

— ئەي سەھمان، دەرھال ئادەم سۈرتىگە كىرگىن، —
دېگەندى، سەھمان دەرھال ناھايىتى خۇش پىچىم بىر يىگىت
بولدى. ئۇلار ئاخىر پادشاھ ھۇشەڭنىڭ بارگاھىغا كەلدى.
ھۇشەڭ شاھ ئۇلارنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاب تولا بەك شادىمان بو-
لۇپ كەتتى. پادشاھ خۇشاللىقىدا ئۈستىدىكى لىباسلىرىنى
سوپۇنچە قىلىپ بېرىۋەتتى. گەرداڭ كەشان پادشاھنىڭ ھۇ-
زۇرۇغا كىرىپ كەلدى. ئەھلى دىۋانلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇ-
شۇپ، ئۇلارغا ئىنتىزارلىق بىلدۈردى. گەرداڭ كەشان بىلەن
سەھمان پادشاھقا ئېگىلىپ سالام بەردى. پادشاھ سەھمانغا
نەزەر سالغاج، گەرداڭ كەشاننىڭ قولىدىن تۇتۇپ تۇرۇپ:
— ئەي تاج زىننىتىم، قەھرىماندىن نېمە خەۋەرلەرنى

ئەكەلدىڭ ئەپ سۈرىدى. گەردان كەشان ئېيتتى: — ئەي ئۇلغۇ پادشاھى دەۋارانى، قەھریمان ساق - سالامەتتۇر. ھەر دائم ئۆزلىرىنى ياد قىلىپ تۇردى. مەن ھەممە خەۋەرنى بىر - بىرلەپ مەلۇم قىلىمەن، — دېدى. پا- دشاھنىڭ دىلى يايراپ، بۇ ئىككىسىگە بىسيار ئىنئاملارنى بەردى. ئاندىن پادشاھ گەردان كەشاندىن يەنە سۈرىدى:

— قەھریمان قاچان كېلۇر؟

گەردان كەشان ئېيتتى: — ئەي پادشاھئالەم، مەن ئۇلارنىڭ قېشىغا بارىمەن، ئاندىن كېلۇر.

پادشاھ كەشاندىن يەنە ئىتتىك سۈرىدى:

— ئەي ھەبىيار، بۇ يىگىت كىم بولىدۇ؟

— بۇ، — دېدى كەشان سەھماننى تونۇشتۇرۇپ، — كە يۇمۇرس بەند قىلغان ئۇن ئىككى دىۋىنىڭ بىرى. قەھریماننى كۈھى بەلۇر ئەزىمدىن مانا مۇشۇ ئەزىمەت سالامەت ئۆتكۈز- گەن. بۇ ئىش بۇنىڭدىن باشقا ھېچكىمنىڭ قولىدىن كەل- مەيتتى. سەھمان يەتمىش ئىككى خىل ئۆزگەرمەيدۇ، يەتمىش خىل زەباندا سۆزلىيەيدۇ. بۇلارنىڭ ماکانى تا ھازىرغىچە يەرنىڭ ئاستىدا ئىدى. قەھریمان دۇخمن شاهنى ھالاڭ قە- لمىپ، شەئيان دىۋىنى يوقىتىپ، ئۇلارنى ئازاد قىلىپ يورۇق ئالەمگە ئېلىپ چىققان.

پادشاھ بۇ خاسىيەتلەرنى ئاڭلاپ سەھمانغا ئىززەت - ئىكراام بىلدۈردى ۋە دەرھال:

— سەھمانغا كۇرسى قويۇڭلار! — دېدى. سەھمان پاد- شاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ سالام ئادا قىلدى. پادشاھ باشلىق جىمى يارەنلەر قەھریمانغا سالام يولاب، گەردان كەشاننى يولغا سالدى. سەھماننىڭ قەددى يەتمىش ابەش گەز ھالەتكە

کریپ پهرواز قىلىدى. سەھماننىڭ پهرواز قانلىلىرى پادشاھنى ھېiran قالدۇردى. پادشاھ ئۇلار تاڭى يىپ بولغۇچە قاراپ تۇردى.

ئاخىر گۈلىستانى باقى ئېرىمگە يېتىپ كەلدى. قەھرىمان بۇلارنى كۆرۈپ ئىنتايىن خۇشال بولدى. گەردان كەشان پاددە. شاھ ھۇشەڭدىن ئەكەلگەن نامەنى قەھرىماننىڭ ئالدىغا قويىدى. قەھرىمان نامەنى ئوقۇپ، شەھبىال شاھتىن قايتىش توغرىسىدا ئىجازەت سورىدى. شەھبىال شاھ رازىلىق بەردى.

ئىللىرىسىسىه: دىۋە - پېريلەر قەھرىمانغا، سەرۋى خىرامانغا،
شەھبال شاھقا، راي ھىندىغا ئاتاپ تۆت تەخت ۋە چىدىر -
بارگاھ تەيىارلىدى. يەتمىش مىڭ دىۋە - پېريلەر خەزىنە مال-
لىرىنى كۆتۈرمەككە تەين بولدى. شۇ ئەسنادا كۇھى بەلۇر
ئەزمىم تەرەپتىن بىرئەرسە پەرۋاز قىلىپ كېلىپ، بارگاھقا يېد-
قىن كەلدى. ئۇ مۇرغ پەرمان ئىدى. مۇرغ پەرمان سەھماندىن
 سورىدى: سامىھ ئەلمۇن ئەللىك بىرىنچى ئەللىك بىرىنچى

— ئەي سەھمان، مۇنچە دىۋىلەر نېمىشقا جەم بولدى؟

سەھمان ئېيتتى: ئەي مۇرغ پەرمان، قەھرىمان ھىندىستانغا بېرىشنى ئىرادە قىلدى. ئۇنىڭ كۆزى سەننە قالدى.

مۇرغ پەرمان ئاڭلاب ناھايىتى خۇشال بولدى ۋە دەرھال قەھرىماننىڭ قېشىغا كېلىپ ئەدەپ بىلەن تۇردى. قەھرىمان ئۇنىڭغا كۆپ دوستانلىك بىلدۈردى، ئاندىن: «كۆچۈڭلار! دەپ بەرمان بەردى.

ئەلقيسسىه: گۈلىستانى باغى ئېرەم خەلقى قەھرىماننىڭ ئاياغلىرىنى ئۆپۈپ، ئايىرلۇغىنىغا ئىريان ۋە نالەن بولۇپ يىملاشتى، ئۇنىڭ خەلقە كەلتۈرگەن ياخشىلەقلەرى ئۈچۈن

مەدھىيە ئوقۇشتى. قەھرىمانمۇ ياخشى سۆزلەر بىلەن ئۇلارنىڭ كۆڭۈللەرىنى خۇشال قىلىپ خوشلىشىپ، مۇرغ پەرمانغا مندى. تەبىل ئۇرۇپ، ئون يەتتە مىڭ دىۋە - پەريلەر بەھەيدى. ۋەت شان بىلەن كۆتۈرۈلۈپ پەرۋاز قىلدى. گوياکى ئالىم كېچە - زۇلمەت بولدى. ئۇلار شۇ ماڭغانچە ئۈچ كۈندە دەريايى مۇھىتىنىڭ ئۇستىگە كېلىشتى. قەھرىمان دەريايى مۇھىتقا قاراپ ماڭدى. شۇ تاپتا قەھرىماننىڭ قولىقىغا بىر ئاجايىپ ئاۋاز ئاڭلىنىشقا باشلىدى. قەھرىمان مۇرغ پەرماندىن: - بۇ نىمە ئاۋاز؟ - دەپ سورىدى. مۇرغ پەرمان: - بۇ پەلەكىنىڭ گەردىشىدىن چىققان شامالدۇر، - دېدى ۋە يەنمۇ ئېگىزگە كۆتۈرۈلۈپ كۇھى هاۋاغا يېقىنلىدى. قەھرىمان ئاسماんだ ئايىنىڭ تۈۋۈرۈكىسىز تۈرغانلىقىنى كۆردى. قەھرىمان مۇرغ پەرماندىن يەنە سورىدى: - ئەي مۇرغ پەرمان، بۇ ئۆزى كۇھىقاپتۇر. مۇندىن باشقا يەنە ئالىتىسى بار، ھەربىرىنىڭ ئارسىدا بىر دەريا بار، بۇ كۇھلارنىڭ ئارسىدا مەخلۇقاتلار ناھايىتى كۆپ، - دېدى مۇرغ پەرمان. قەھرىمان: - سەن بۇنى قانداق بىلىسىن؟ - دەپ سورىدى. مۇرغ پەرمان ئېيتتىكى: - ئەي ساھىقىران، مەنمۇ ئاڭلىغان، سۇلايمان ئەلەيدى. - ئەي ساھىقىران، ئۆچۈرۈپ ئالەمنى سەككىز مىڭ رەت ھىسسالامنى شامال ئۆچۈرۈپ ئالەمنى سەككىز مىڭ رەت ئايلاندۇرغان. ئۇ ئالالاننىڭ قۇدرىتىنى كۆرگەن ۋە كۇھىقاپنى سەيىلە قىلغان. ئەللىقىسىسە: قەھرىمان تىلىسىم دۇنيانى ئەنە شۇنداق سەيىلە قىلىپ، رۇئى مەسکۇنغا يېتىپ كېلىپ قالدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئاستا - ئاستا خۇش ھاڙالىق بىر يېرگە چۈشۈپ

تۆپلىشىپ، چىدىر - بارگاھلىرىنى بېرپا قىشتى. لە باي خەۋەر پادشاھ ھۇشەڭگە يەتتى. پادشاھ ئەقىرىملىك ئالاھىدە چىدىر - بارگاھ تىكىپ تەيىارلىدى. ھۇشەك شاھلىنىڭ كۆزى قەھرىماننىڭ دىدارىغا ئىنتىزار بولدى. شۇ چاغىدا گەردان كەشان ھۇشەڭنىڭ ئالدىغا كەلدى - دە: ما ئەنئەم سالامەت كەلدى. ماڭا سۆيۈنچە بەر، — دېدى. پادشاھ تولا شادىمان بولۇپ، گەردان كەشانغا نەچچە شەھەرنى ئىنئام قىلدى. پادشاھ: ماڭىلە ئەنئەم سالامەت كەلدى.

— پادشاھلار ئۈچۈن ئوتتۇز تۆت تەخت، شاھزادىلەر ئۈچۈن تۆت مىڭ تەختىراۋان، پالۋانلارغا، ئۇمرالارغا، ھەيىارلارغا مىندىغان ئات - ئۇلاغ تەيىارلائىلار. ئۇلار قەرىمىاننىڭ ئالدىغا چىقۇن! — دەپ ئەمەر قىلدى. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار ۋە يەنە نەچچە ئون مىڭ ھىندىستان قىز - ئاياللىرى جاۋاھەرلارغا پۇركىنىپ قەھرىماننىڭ ئالدىغا چىقىشتى.

قەھرىمان ئالتە ئاياغلىق ئاجايىپقا مىنىپ كېلىۋاتاتتى، قەھەتران ئۇنىڭ ئولۇڭ تەرنىپىدە، بەھرام سول تەرىپىدە، ئۇنىڭ ئارقىسىدا شەھبىال شاھ ئۆز يارھەنلىرى بىلەن، راي ھىندى پادشاھ ۋە سەرۋى خىرامان، ئۇنىڭ كەينىدە بىقىياس دىۋە - پەريلەر كېلىۋاتاتتى. گەردان كەشان قەھرىماننىڭ ئالدىغا چۈشۈپ يول باشلاپ ماڭدى. ئەلقيسىسە: قەھرىمان پادشاھ ھۇشەڭنىڭ ئوردىسىغا يې - قىنلاشتى. ئۇنىڭ ئالدىغا چىققانلار ئۆزلىرىنى تۇتالمائى خۇ - شاللىق ياشلىرىنى تۆكۈپ، ئۇنىڭغا ھۆرمەت ۋە سۆيۈنۈش ئە - پادىلىدى. ئۇلار پادشاھنىڭ قېشىغا كەلگەنده، ئالىي ئېۋە -

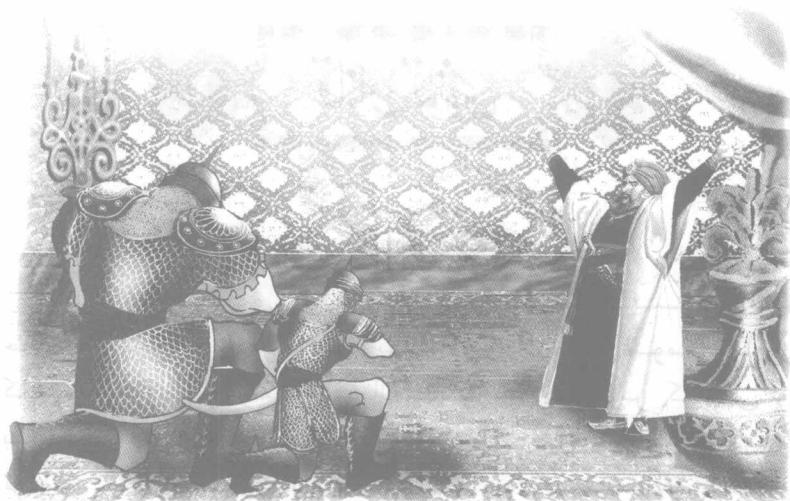
تiram بىلەن پادشاھقا سالام بىجا قىلىدى. پادشاھ ھۇشماڭ
 قەھرماننى كۆزۈپ تەختتىن چۈشۈپ، پىيادە ئۇنىڭ ئالدىغا
 باردى. قەھرمان پادشاھقا ئەڭ ئالىي ئېتىقاد ۋە ساداقمىتى
 بىلەن تازىم قىلىدى. پادشاھ قەھرماننى قۇچاقلاب تۇرۇپ
 تەشەككۈر بىلدۈردى، ئاندىن قالغانلارنىڭ ھەربىرىگە لايىق
 ئىززەت بىلدۈرۈپ ئوتتى. شەھبىل شاھ ئورنىدىن تۇرۇپ ھو-
 شەڭ شاهنىڭ ھىممىتىگە باركاللا بىلدۈرۈپ، گۈلىستانى با-
 غى ئېرەمدىن ئەكەلگەن جۇملە تارتۇق، خەزىنە ۋە سوۋاغاتلارنى
 شاهنىڭ نەزەرىدىن ئۆتكۈزدى ۋە: — ئۆلۈغ پادشاھئالىم، بىز غۇلاملىرى بالاغا مۇپتىلا
 ئىدۇق، تىرىكلىكتىن ئۆمىد يوق ئىدى، ئۆزلىرىنىڭ ھىممىتى
 ۋە قەھرماننىڭ شاپائىتى بىلەن غەمدىن خالاس بولدىق، —
 دەپ يەنە بىر رەھمەت ئېيتتى.
 ئارىدا كاتتا داستىخان سېلىنىپ، تائام تارتىلدى. ھەممە
 شاد - خۇراملىققا غەرق بولدى. بۇ ئەسنادا قەھرمان گەرداڭ
 كەشاننى چاقىرىپ: «مۇرغ پەرمانغا ياخشى قارا» دەپ تاپىلاپ
 تۇراتتى، مۇرغ نامايان بولدى. ھەممە يەنە ئۆھىتام بىلدۈرۈپ:
 «مەرھابا!» دېيىشتى. قەھرمان مۇرغ پەرمانغا خۇش ئىلتىپات
 كۆرسەتتى. مۇرغ پەرمان پادشاھقا يېقىن كېلىپ: — سالام،
 ئەي پادشاھىجاھان، شارابىت ساھىبىقرا،
 ئۆزلىرىدەك پادشاھى بۈيۈكنىڭ خىزمىتىگە مۇشەرەپ بول-
 دۇم. تۆھپەمنىڭ ئازلىقى ئۈچۈن ئالدىلىرىدا خىجىلمەن، —
 دېدى. پادشاھ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ بەكمۇ ھەيران بولدى ۋە
 ئېيتتى: — ئەي شاھى مۇرغ، مېنىڭ قەھرمانىمغا ئۇنىتۇلماس
 ياردەم بەردىڭ، بۇنىڭدىن ئارتۇق تۆھپە بولماس.

مۇرغ پەرمان پادشاھنىڭ ھىممىتى - فەن يەك بىر قېتىم تەزمىم قىلىدى، ئاندىن جايىغا بېرىپ تەنلا تاۋاقلاردا غىزايى ئالىي كەلتۈرۈلدى. ھەممە يەقىنلىق خۇشاللىققا چۆمىدی، ئەمما شۇ چاغدا پادشاھ ھۇشەڭ كۆھەن دە، ئەمدى ھېچ دۇشمەن قالىمىدى، دۆلەت قىيامىغا يەتكەنلىقسىز ئەمما ئۆمرۇم زاۋالغا ھەم يېقىنلاشتى، دەپ ئويلىدى.

ئەلقىسىسە: ئەتىسى پادشاھ ھۇشەڭ سەرۋى خىراماننى قەھرەمانغا توپلاپ قويوش ھەققىدە پەرمان بەردى. شۇنىڭ بە- لەن ھىندىستان قائىدىسىچە سەرۋى خىرامان بىلەن قەھرە- ماننىڭ ئەھىدە نىكاھى باغانلىدى. ئاندىن پادشاھ شەھبىال تە- زىمەت تۈرۈپ ئىجازەت تىلىدى، پادشاھ ھۇشەڭ شەھبىال بىلەن قەھرەرۇخقا ئىجازەت بەردى. ئۇلار ئۆز ۋىلايەتلەرىگە يول ئال- دى. ئاندىن مۇرغ پەرمان ھەمەت باشقا شاھلارمۇ پادشاھ ھۇ- شەڭنىڭ ئەملى بىلەن ئىنئام - تارتۇقلار ئېلىپ، ئۆز شەھەر- ۋىلايەتلەرىگە قايتماقچى بولدى. بۇ چاغدا ھۇشەڭ ئېيتتى:

— ئەي پادشاھلار، يۇرتىنى ئادىللىق بىلەن سوراڭلار. ئاللانىڭ قەھرەدىن ھەر ۋاقت ئاگاھ، رەھمەتىدىن ئۆمىدۋار بولۇڭلار، — پادشاھ قەھرەمانغا قاراپ ئېيتتى، — كۈللى ئەلمەت ھېچ دۇشمەن قالىمىدى. يەتمىش ئىككى يىلدىن بېرى يارەتلەر مەن ئۈچۈن مىسلىسىز جاپالارنى تارتتى. ئەمدى ئى- جازەتكى، خالغانلار ئۆز جاي، ئۆز ۋەتەنلىرىگە بېرىپ ئارام ئالسۇن. مەن ئەمدى ئۆتكەن كۈنلىرىمنى ئەسلىپ، ياخشى - يامان كارلىرىمنى تىرتىپلەپ، سەۋەتلىرىمنى تونۇپ، ئۆزۈمگە ئىنساپ ۋە دىيانەت توپلايمەن، قالغان ئۆمرۇمنى ئاتا - ئانام، بala - ئەھلىلىرىم ئۈچۈن ئۆتكۈزۈمەن. ماڭا ئاخىرەت تەيىمار- لىقى كېرەك. ئەمدى پادشاھلىق باقىيسى ساڭا بولسۇن !

ئەلقىسىسە: پادشاھ ھۇشەڭ قەھرەمانى، ئۆزنىڭ تەختىگە

ئولتۇرغۇزدى. ئاندىن كاتتا مۇراسىم ئۆتكۈزۈپ، پادشاھلىقىدە
نىڭ ئاخىر لاشقانلىقىنى جاكارلىدى ۋە جۇملە جانلىقلارغا
ۋىدىلىشىش ئېشى بىردى. پادشاھ ھۇشەڭ كۈنلەردىن بىر كۆ-
نى ئىنتايىن خالىس ھالدا يۇرتى تۇرانغا راۋان بولدى. ھۇ-
شەڭ شاھ ھىندىستاندىن تۇرانغا قاراپ ماڭغان چاغدا، مۆتى-
ۋە جىجىھ خانلىق تەممەسى بىلەن تۇرانغا كەلدى. ھۇشەڭ شاھ-
نىڭ ئاتىسى تەماران شەھىرىدىن لەشكەر تارتىپ چىقىپ،
مىسىلى بوراندەك جەڭ ئېلىپ باردى. تەماران جەڭدە شىكەستە
يېدى. بۇ خەۋەر ھۇشەڭنىڭ قولىقىغا يېتىپ، لەشكەر ئۇيۇش-
تۇرۇپ مۆتىۋە جىجىھ خاننىڭ ئۇستىگە باستۇرۇپ باردى. شۇ
قەدەر ھېسابسىز جەڭ بولدى. ئاخىر شۇ جەڭ بىلەن ھۇشەڭ
شاھنىڭ ئۆمرى تمام بولدى، ۋە للاھۇ ئەئلەم.

قازان تۈۋى

بار ئىكمەن، يوق ئىكمەن، ئۆتكەن زاماندا، يىراق بىر جاڭگالدا يالغۇز ئۆيلىك بىر بۇۋاي بىلەن بىر موماي كۈن كەچۈرىدىكەن. ئۇلارنىڭ دۇنيالىقتا بار - يوق بىر كالسى ۋە بىر كونا قازىنى بار ئىكمەن. بۇ ئەتراپتا يىرتقۇچ ھايۋانلار ۋە ئوغرى - قاراقچىلار پات - پات پەيدا بولۇپ قالىدىكەن. بۇۋاي بىلەن موماي پۇتۇن ھاياتىدا ئىككى نەرسىدىن، بىرىنچىسى، كالسىنى يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ يەپ كېتىشى ياكى ئوغربىلار-نىڭ ئوغربىلاب كېتىشىدىن، ئىككىنچىسى، بار - يوقى بىر دانه قازىنىنىڭ تۈۋى تېشىلىپ كەتسە، تاماق ئېتىپ يېيمەل-مەيدىغانلىقىدىن ئەندىشە قىلىدىكەن. شۇڭلاشقا، بۇۋاي بىلەن موماي ھەر كۈنى ئاخشىمى ئىشك - تۈڭۈلۈكىنى چىڭ تاقاپ، كالسىنى ئارىلىقىغا سولاپ، دائم ئاشۇ ئىككى ئەندىشىسى ئۇستىدە سۆزلىشىپ يېتىپ قالىدىكەن.

كۈنلەردەن بىر كۈنى بىر يولۋاس ۋە يەنە بىر ئوغرى بۇلارنىڭ كالسىنى قىستلهپتو، ئەمما يولۋاس بىلەن ئوغرى بىر - بىرىدىن خەۋەرسىز ئىكمەن. بىر كۈنى كەچتە ئوغرى ئۆگزىگە چىقىپ دۇم يېتىپ: «بۇلار ئۇخلىدىمۇ، يوق؟» دەپ، تۈڭۈلۈكە قۇلاق يېقىپتۇ. يولۋاسمۇ ئۇنىڭ ئالدىرىراق كېلىپ كالا سولانغان ئارىلىقنىڭ ئىشكىدە ماربىلاب ياتقانىكەن. موماي

بىلەن بۇۋاي يەنە ئادەتتىكىدەك سۆزگە كىرىشىپ كېتىپتۇ.
— خوتۇن، مۇشۇ كالمىزدىن ئايرىلىپ قالساق، ئوقەت
قىلىشىمىز تەس بولىدۇ جۇمۇ، قېرىغاندا ئىككى قولىمىز
بىلەن نېمىمۇ قىلالاتتۇق، — دەپتۇ بۇۋاي.

— ئۇمۇ بىر جان ئىڭىسى، بۇ دونيالىق ئەمەس. مەن
ئوغىرىنىمۇ، يولۇاستىنەمۇ قورقمايمەن، ئەمما خۇدايىم قازان
تۈۋىدىن ساقلىسۇن، — دەپتۇ موماي.

تۈڭلۈكتە تىڭشىپ ياتقان ئوغرى، يائاللا، بۇلار ئوغىرىنى-
مۇ قورقىمسا، يولۇاستىنەمۇ قورقىمسا، قازان تۈۋىدىن قورق-
سا، قىزىق ئىش ئىكەن، مەن بىلمەيدىغان قازان تۈۋى دەيدە-
غان بىر بالا — قازا بار ئوخشايدۇ، دېگەن ئەندىشىگە چۈ-
شۈپتۇ، قورققىنىدىن ئەتراپقا قاراپتۇ، ئۆمىلەپ ئىشىك بې-
شىدىن چۈشۈپ قېچىپ كەتمەكچى بولۇپ يەرگە كۆز تىكسە،
ئىشىك ئالدىدا بىر يوغان نەرسە ياتقۇدەك. بۇنىڭ يولۇاس ئە-
كەنلىكىنى بىلمىگەن ئوغرى ئۇنى قاراڭغۇدا بۇۋاي بىلەن
مومايىنىڭ كالىسى دەپ ئويلاپ قاپتۇ.

يولۇاسمۇ بۇۋاي بىلەن مومايىنىڭ: « يولۇاستىنەمۇ قورقماي-
مەن، خۇدايىم قازان تۈۋىدىن ساقلىسۇن» دېگەن گېپىنى
ئاڭلاپ، قازان تۈۋى دەيدىغان مەندىنىمۇ يامان بىر بالا بار
ئوخشايدۇ، دەپ قورقۇپ ياتقانىكەن.

يولۇاسنى كالا دەپ ئويلاپ قالغان ئوغرى خۇشال بولۇپ
كېتىپ، ئۇنى مىنىپلا قاچماقچى بولۇپ، ئۆگزىدىن ئۆزىنى
تۆپتۇغرا يولۇاسنىڭ ئۇستىگە تاشلاپتۇ. يولۇاس ئۆز ئۇستىگە
مىنىڭالغان ئوغرىنى قازان تۈۋى دەپ ئويلاپ قاپتۇ — دە-
ئورنىدىن سەكىرەپ تۇرۇپ بەدەر قېچىپتۇ. تالڭ ئاتقۇچە قې-
چىپ، يولۇاسنىڭ ھېچ ھالى قالماپتۇ. تالڭ ئاتقاندا ئۇلار بىر
جاڭالغا بېرىپ قاپتۇ. ئوغرى قاراپ باقسا، ئاستىدا مىنىۋا-.

خىنى كالا ئەمەس، يولۋاس. سەكىرەپ چۈسۈپ قورقۇنچلۇقىدا

بىر ئېگىز دەرەخكە يامىشىپ چىقىپ كېتىپتەن بىر ئېگىز دەرەخكە

رىق - ئەللىك قەدەم نېرىغا بېرىپ ھېرىپ يېتىپتەن بىر ئېگىز دەرەخكە

شۇ يەردە يۈرگەن بىر تۈلكە بۇ ھالغا ھەيران بولۇپ، يولقا سەقەسى

قا سالام بېرىپ، ئۇنىڭدىن ئەھۋال سوراپتۇ.

— سەن كىچىك بىر ھىيلىگەرسەن، دەرھال جېنىخنى

جايلا، دەرەخنىڭ ئۆستىتىدە قازان تۈۋى بار، تاك ئاتقۇچە مېنى

مىنىپ ھالىمنى قويىمىدى، — دەپتۇ يولۋاس.

— ۋاي يولۋاس پادىشاھىم، ئۇ قازان تۈۋى ئەمەس، ئا-

دەم، — دەپتۇ تۈلكە قۇيرۇقىنى شىپاڭلىتىپ.

— ياق، قازان تۈۋى، — دەپتۇ يولۋاس كۆزلىرىنى ئالايتىپ!

— ئۇنداق بولسا، ئىككىمىز دەرەخنىڭ تۈۋىگە بارايلى.

سلى قاراپ تۇرسلا، مەن دەرەخنىڭ ئۆستىگە چىقىمەن، مۇ-

بادا ئۇ ئادەم بولماي، راست سلى ئېيتقاندەك قازان تۈۋى

بولسا، ئاستا كۆزۈمنى چىمچىقلەتىپ قويىمەن، سلى دەرھال

قېچىپ كەتسىلە. مەن قېچىشنىڭ يولىنى ئۆزۈم تاپىمەن، —

دەپتۇ تۈلكە. يولۋاس ماقول كەپتۇ، بىراق شەرت قويۇپتۇ:

— سەن تۈلكە ھارامزادە. ئۆزۈڭ قېچىپ كېتىپ، مېنى

قازان تۈۋىگە تۇتۇپ بېرىمەسەن تېخى. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن

سېنى بويىنۇمغا باغلىۋىلىپ بارىمەن، نېمە بولساق تەڭ بول-

مىز، — دەپتۇ يولۋاس.

بۇلار دەرەخ تۈۋىگە كەپتۇ. يولۋاسنىڭ بويىنۇغا باغانلغان

تۈلكە ئارغامچىنى سۆرەپ دەرەخكە چىقىشقا باشلاپتۇ.

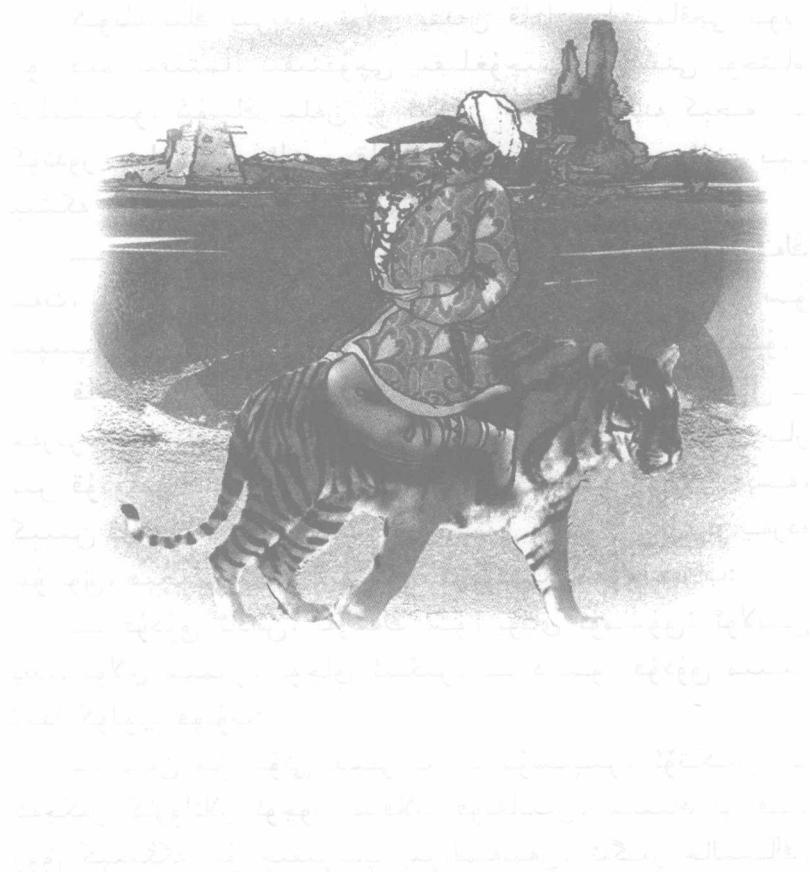
قورقۇپ ئەرۋاھى ئۈچۈپ كەتكەن ئوغرى دەرەخ ئۆستىتىدە

ئۆزىنى قويىدىغان يەر تاپالماي، قورقۇنچلۇقىدا تۈلكىگە قارا-

تىپ جىڭخۇۋېتىتىپتۇ. بۇنىڭدىن تۈلكىنىڭ كۆزلىرى چىمىلداب

كەتكەنىكەن، يولۋاس تۈلكىنى ۋە ئارغامچا ئورىلىپ قالغان

دەرەخنى قومۇرۇپ بەدەر قېچىپتۇ. ئوغرى ئاسمانىدىن چۈشكەن
 خېمىردەك، جاڭگالدا قىمىر قىلىماي يېتىپتۇ.
 بىر رىۋايهتكە قارىغاندا، يولۋاس ھازىرغىچە تۈلکىنى سوّ-
 رەپ يۈرگەنمىش، تۈلکىنىڭ بولسا، تېرسىدىن باشقا ھېچ
 نەرسىسى قالماپتىمىش.

ئۇلاي بىلەن قاغا

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئۇلاي بىلەن قاغا چېلىشماقچى بوبۇتۇ. كىم يىقتىسا، يىقتىقۇچى يىقلوغۇچىنى يېيىشنى توختام قىلىشىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئىككى جانۋار يەتتە كېچە - كۈندۈز چېلىشىپ، ئاخىر قاغا ئۇلائىنى يىقتىپ، ئۇنى يېيىشىكە تەمىشلەگەندە، ئۇلاي ئورنىدىن تۇرۇپ:

— هەي قاغا، سەن بولسالىڭ ئۇچار جانۋارلار ئىچىدە ئەڭ سەت، پاسكىنا بىرنەرسە، شۇنىڭ ئۇچۇن قىيەردىن بولسۇن سۇ تېپىپ، تۇمىشۇقۇڭنى پاكىزلاپ كېلىپ مېنى يېڭىن، — دەپتۇ. قاغا قىريق بىر كېچە - كۈندۈز سۇ ئىزدەپ، چۆل - جەزىرىلەرde ناھايىتى كۆپ ئاۋارە بولۇپ، ئاخىردا سۈيى بار كېيىن قايتىپ چىقىش قىيىن، چۈشمەي دېسى، باشقا بىر يەرde سۇ يوق، ھېچبىر ئىلاج قىلالماي، قۇدۇقتىكى سۇغا قاراپ:

— قۇدۇق ئاداش، بەرسەڭ سۇ، يۇيایي تۇمىشۇق، ئۇلائىنى يېپ، بولاي سېمىز، ئۇچاي ئېڭىز، — دەپتۇ. قۇدۇق مىيدا - قىدا كۈلۈپ قويۇپ:

— مەن بۇ سۇنى غېرب - مۇساپىر، ئۆتكەن - كەچكەن كارۋانلار ئۇچۇن ساقلاپ قويغانمن، سېنىڭ بۇ قۇرۇق گېپىتىغە سۇ چىقىرىپ بېرەلمەيمەن. ئەگەر خالسالىڭ

كوزا تېپىپ كېلىپ سال، ئۇنىڭدىن كېيىن ئىختىيارىڭچە سو بېرىي، — دەپتۇ. قاغىنىڭ بېشىغا چوڭ غم چۈشۈپ، ئېڭىكىنى تۇتۇپ ئۇزۇن ئولتۇرۇپتۇ، بۇ چۆللىۈكتە سۇ تارتادى. قۇدەك قاچا تېپىشقا كۆزى يەتمەمى، بىرنەچە كۈن يول يۈرۈپتۇ. بىر يېزىغا كېلىپ، بىر ئەخىلەتخانىغا قارىسا، بىر پۇچوق كوزا تۇرغۇدەك. قاغا: — كوزا ئاداش، بولسالىق پۇتون، تارتاي سۇ، يۇيايى تۇمەشۇق، ئۇلائىنى يەپ، بولاي سېمىز، ئۇچاي ئېگىز، — دەپ يالۋۇرغانىكەن، پۇچوق كوزا ئورنىدىن دىكىكىدە تۇرۇپ: — مەن سۇپۇرۇندىخانىدا تۇرسام، كۆزۈڭگە ئىلماي ھەر قىسما گەپ قىلىۋەرمە، مېنى ئىگىلىرىم نۇرغۇن ئەجىر قەلىپ، تاغدىن سېغىز توپا ئەكېلىپ، خۇمدانغا سېلىپ پىشۇرۇپ كوزا ياسايدۇ، ئاندىن كېيىن سۇ تارتىدۇ، — دەپتۇ. قاغا ئۆلەر — تىرىلىشىگە قارىماستىن، ئىزدە — ئىزدە بىر سېغىزلىقنى تېپىپ تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، سېغىز توپىغا قاراب: — سېغىز ئاداش، بەرسەڭ سېغىز، ئېتىمى كوزا، تارتاي سۇ، يۇيايى تۇمشۇق، ئۇلائىنى يەپ، بولاي سېمىز، ئۇچاي ئېگىز، — دەپتۇ. سېغىز چىرايىنى ئانچە ئاچماستىن، قاغىغا قاراب مۇنداق دەپتۇ:

— مەن بولسام كەن، بەرسەڭ سېغىزلىقنى پەتىپ ئۇزۇن يىللاردىن بېرى مۇشۇ يەردە ساقلىنىپ ياتتىم. ئەتراپىمدا ياشاۋاتقان نۇرغۇن كەشلىم، بېشانلىرىدىن تەر ئاققۇزۇپ، مېنى

کولیوپلیپ، نورگون مهونهت بلمن کوزا یا سایپ تاشلیمی کمل

دی. سېنىڭ مۇنداق قۇرۇق سۆزلىرىڭە چىقىپ سۆۋا بىلەسىپ

بهرمهیمن. خالسالگ، سه‌نمۀ خدقله‌رگه ئوخشاش کېیىشىۋەتلىك

تبیپ کیلپ، ئەجىز قىلىپ ئېلىپ كەتسەڭ مەيلى.

قاغنىڭ بېشىغا يەنە غەم چۈشۈپ، يالتىيپ قالايمى دېلىم

سە، ئۇلائىنىڭ گۆشى تاتلىق. مەيلى دەپ، ئۇ يەنە يولغا راۋان

بۇپتۇ. نەچچە كۈن يول يۈرۈپ، تاغنىڭ بىر كامېرىدىن ئىكـ.

کی بالسی بار بار کېیىكى تېپىتۇ. ئۇنىڭغا قاراپ:

— كېيىك ئاداش، بېرسەڭ مۇڭگۈز، چۈخچىلاي سېغىز،

ئېتىي كوزا، تارتاي سۇ، يۇياي تۇمشۇق، ئۇلاينى يەپ، بولاي

سېمىز، ئۇچاي ئېگىز، — دەپتۇ كۆزىگە مۆللىدە ياش ئې.

لېپ. كېيىك يېنىدا ياتقان بالىسىنى گۆرسىتىپ:

— ماتا مۇشۇ يەرده ياشىغلى ئۇزۇن يىللار بولدى.

ثورعون هله کچيلىك بىلەن تىرىكچىلىك قىلىۋاتىمەن، موشۇ

توشقاچ باليليرىمنى ييرلاچ يەرلەردىن ٹوت - چۈپ ئەكلىپ

بايمهن. موگکوزوم بولسا، يارقايي ييرنقوچلاردىن ساپلىنىش

تۇچۇن كېرەك بولىدۇ. سېنىك مونچىلىك تۇرۇن يوللاردىن كىاڭ ئاشۇنىدا ئەتكەن ئەتكەن كەنەن ئەتكەن كەنەن ئەتكەن

عَنْقَةٌ عَنْقَةٌ عَنْقَةٌ عَنْقَةٌ عَنْقَةٌ عَنْقَةٌ عَنْقَةٌ عَنْقَةٌ عَنْقَةٌ عَنْقَةٌ

نوروفوم نوچون توت - چوب پیپ بهرکن، — دهپتو:
قافا عَنْ أَعْشَنْ أَشْدَادْ أَشْدَادْ كَتْمَانْ

فاغا نور نسیم مونداق چنیس بولوپ کېتىپ بارغانلىدە.
قۇزىنە كۆرۈشىلەن ئىنتەن ئەلا سەرتەت ئەغا زادا

عنى سپریپ، توپ پوسایمان یه پیو، سلاج یو، میک بر بادا.

ئەت - حەبىلەك تاغقا كىلىپ، ئەت - حەبىلە، گەقا، اب:

— حُبِّ عِادَشْ، بِهِ سَلَكْ حُبْ، بِسَمْنَ كِبِيْكْ، بِهِ سَفْنَ
— توْ - پُوپُوْدَ دَهْ بَسِيْپْ، توْ - چُوپِيْرَكْ قَارَآپْ.

مُؤْكَّدٌ، حُوكِمَيٌ سِعْدٌ، ئَسْتَهِيٌ كُوزَا، تَارِتَاءِ سُفَّهَيٌ، بَرْسُونَ بَيْتَهُ.

تومشقا، ئولانى، يەپ، بولاي سەمىز، ئەحای ئىگىز، — دەپ

ز ار لینستو. ټوت - جوبلر قاغنغا قاراب:

— سەن بولساڭ كېرەكىسىز، ئىنسانغا ھېچ پايداڭ تەگ-
مەيدىغان نەرسىسەن، بىز ساڭا نېمىدەپ ئوزۇق بېرىمىز؟!
بىزدىن نۇرغۇن جان - جانىۋار ئوزۇقلۇنىپ پايدىلىنىدۇ.
ئەمگەك قىلغانلار بىزنى ئورۇپ ئېلىپ كېتىدۇ. ئەگر خالى-
ساڭ، ئورغاڭ تېپپ كېلىپ ئورۇپ كەت، — دەپتۇ.

قاغا ئىلاچىز يېلغۇ حىقىقى، بىر ئورغانىنىڭ سىنغا كىلى:

— ئورغاڭ ئاداش، يەرسەڭ ئورغاڭ، عوراي ئەوت، يەسۈن

چوپ، ییسون کییک، یه سون موڭگۈز، حەخىلەي سىغىت، ئە-

تهی کوزا، تارتای سو، بیفای تومشقة، علاجنه بیب، بولاء، سـ

میز، ئۆچای ئىگىز، — دەتىۋ. ئورغاڭ بەللىك بىنە ئىگىت تېرىف:

— مەن ئۆزۈمچىلا مۇنداق بولغان ئەمەس، مىن، تەممۇت

جى ئۇستام نۇرغۇن ئەمگەك بىلەن باسغاڭ، شە تۆمۈچىنىڭ باشى

قبشغا بیبی پاستتب کما، — ده حافظاب بستم.

قاغا ئۇلاي سىلەن حىلىشىنىغا مىڭىز بى شامان قى

للىپ، نۇرغۇن ئىپلاپ، ئاخىر تۆمۈچ، ئەستىنىڭ يىنغا بىلە

بر بی، نهیجه ۋاقتىن بىرى تارقان بىا ئازابىن ئېملىقىسى

تولـا قاقـشـغـانـلـيـقـتـنـ، تـومـؤـحـ، مـونـدـاـقـ دـهـيـتـهـ:

— ئورغاڭى ياساب بەر سەم قانداق ئىلىك كىتىسىنى

— يۇتۇمغا ئىسىب قوي، — دەتتە قاغا.

— يولمابدء، يهـ توڭدىن حوشۇب قالىدە.

— يولمسا، يوبنومغا ئىسىب قوى.

— مهبل، — ده، توموا حـ، عـ، غـ، قـ، نـ، لـ، يـ، رـ، پـ، وـ، زـ، پـ،

قاغينياڭ يۈيىنغا ئىسىب قويۇتۇ.

قاغا ئىچ - ئىچىگە ياتماي خۇشالا، يولۇپ، بى لا كەتىپ، ئىللىپ

بىر ئاز ئۇچقاندىن كىسىن، ئۇغا، قاغنىنىڭ يەينىدە شېت قىمەتلىكلىكىندا

لیپ کبیستو، قاغا یهرگه یهلاکلاب حوشوں کتیسته.

قاغا ئولايى يېپ سەم سەلمەي حۆلده قاتىه.

تېكە، قوچقارۋە بۇقا

بۇرۇتقى زاماندا بىر باي بولغانىكەن، ئۇنىڭ نۇرغۇن چارۋا مېلى بولۇپ، بىر كۇنى باي ئۆچكە قوتىنىغا كىرسە تېكىنىڭ، قوي قوتىنىغا كىرسە قوچقارنىڭ، كالا قوتىنىغا كىرسە بۇقىنىڭ قوتۇر بولۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. باي، ئاپلا، بۇلار قوتۇرىنى باشقا ماللارغا يۇقتۇردىغان بولدى، دەپ، بۇلارنى قوتاندىن قوغلاب چىقىرىپتۇ. قوتاندىن قوغلانغان بۇ ئۈچ ئاغىنە بىر يېرىپ ئوتلاپ يۈرۈپ، ئۆزئارا:

ئەمدى قانداق قىلارمىز؟ بۇ يەردىن كېتىملى. ئېي-
تىشلارغا قارىغاندا، يىراق بىر يەردىن ئادىل پادشاھ بار دەيدۇ، شۇ پادشاھنىڭ ئالدىغا بارساق، — دېيشىپتۇ — دە، شۇ ياققا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار ئادىل پادشاھنىڭ شە-
ھىرىگە يېتىپ بېرىپ قارىغۇدەك بولسا، بىر تۈۋۈك تۇرغۇ-
دەك. ئۇلار بېرىپ تۈۋۈككە سۈركىلىشكە باشلاپتۇ. بۇ چاغدا بىرى پادشاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ: «شەھىرىمىزگە ئۈچ دەۋاگەر كەلدى» دەپتۇ. پادشاھ ياساۋۇللاردىن بىرىنى چىقىرىپتۇ. يَا-
سازۇل ئۇلارغا قاراپ بېقىپ قايتىپ كىرىپ، پادشاھقا:
— قوتۇر بېسىپ كەتكەن ئۈچ ھايۋان ئىكەن، — دەپ مەلۇم قىپتۇ. پادشاھ دەرھال پەرمان چىقىرىپتۇ. پەرماندا: «بۇ قوتۇر باسقان ئۈچ ھايۋان مەيلى كىمنىڭ ئوت - چۆپ،

زیرائەتلەرنى يېسۇن، ئۇلارغا چېقىلىشقا بولمايدۇ. ئەگەر ئۇلارغا ئازار بەرگۈچىلەر بولسا، ئۆزى ئۆلۈمگە، مېلى تالاڭغا مەھكۇم ! » دېيىلىپتۇ. ياساۋۇللار بۇ پەرماننى كوچا - كو- چىلارغا چاپلىۋېتىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ ھايۋانلار بازاردا سېتىۋاتقان قوغۇن - تاۋۇز، ناۋايخانىدىكى نان قاتارلىق نەر- سىلەرنى ئۆزلىرى خالىغانچە يەيدىغان بويتۇ. باشقىلار ئۇلارنى ئۇرای دېسە، پەرمان بولغاچقا ئۇرالمايدىكەن. ئۇلار شۇ بويىچە شەھىرde يۈرۈۋېرىپ خېلى سەمەرگەندىن كېيىن، بۇقا:

— ئاغىنىلىم، ئەمدى قاچمىسىق بولمىدى، بىز بۇلارنىڭ نەزەرىدىن چۈشۈپ قالدۇق، — دەپتۇ. باشقىلارمۇ بۇنىڭغا قوشۇلۇپ، شەھەر سىرتىغا چىقىپ كېتىپتۇ. سىرتتا يۈرۈپ باشقىلارنىڭ زیرائەتلەرنى يەنلا خالىغانچە يەپتۇ، دەسىسەپ - چەيلەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار خېلى ئوبدانلا سەمەرپ قاپ- تۇ. ئۇلارنىڭ سەمەرگەنلىكىنى كۆرگەن كىشىلەردىن بىر نەچ- چىسى پەيلىنى بۇزۇپ، بىرلىشىپ كەچتە سويماقچى بويتۇ. ئۇلارنىڭ مەسىلىھىتىنى تېكە ئاخىلاب قىلىپ ئاغىنىلىرىگە دې- گەندىن كېيىن، ئۇلار مەسىلىھەتلىشىپ بۇ يەردىنمۇ قېچىپتۇ. ئۇلار قېچىپ كېتىپ بېرىپ ئۆزئارا باشلامچىلىقنى تالىشىپ قاپتۇ، ھېچقايسىسى بىر - بىرىگە يول قويمىپتۇ. ئۇلار شۇنداق تالاش - تارتىش بىلەن كېتىپ بارغاندا، چوڭ بىر ئۆستەڭگە دۈچ كېلىپ قاپتۇ. تېكە:

— مۇشۇ ئۆستەڭدىن قايىسىمىز سەكىرەپ ئۆتۈپ كەتسەك شۇ باشلامچى بولسۇن، — دېگەنکەن، قوچقار بىلەن بۇقا بۇ- نىڭغا قوشۇلۇپتۇ. ئالدى بىلەن تېكە بىر سەكىرەپلا ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئىككىنچى قېتىمدا قوچقار سەكىرەپ ئۆستەڭنىڭ ئوتتۇرسىغا چۈشۈپتۇ. ئاخىردا بۇقا يىراقتىن ھۆركىرەپ كېلىپ ئۆستەڭنىڭ قىرىغا كەلگەندە موللاق ئېتىپ سۇغا يە-

قىلىپتۇ. ئۇلار تېكىگە قايدل بولۇپ، ئۇ باشلامىچ قېچىتۇ.
ئۇج ئاغىنە يولىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ.

ئۇچراپتۇ. تېكە: «مۇشۇ تېرە بىزگە لازىم بولۇپ قالىڭلۇ»، دەپ، تېرىنى بۇقىغا ئارتىپتۇ. ئۇلار يولىنى داۋاملاشتۇرۇپ بىدەپ مېڭىپ بىر ئەسکى كۆزلەككە كەپتۇ. ئۇلار بۇ يەردە قونماقچى بولۇپ كۆزلەك قورۇسىغا كىرىپتۇ، قورۇغا كىرسە، بەش - ئالىتە بۆرە تۈرگۈدەك. بۆريلەر ئۇلارنى كۆرۈپ: — كېلىخلار، ئاغىنيلەر، بۇقا تەپكەك باتۇر ئاخشاملىقىد. مىز بولار، قوچقار باتۇر چۈشلۈكىمىز بولار، تېكىچەك باتۇر ناشتىلىقىمىز بولار، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلاب قوچقار بىلەن بۇقا غەمگە چۆكۈپتۇ. بۇ چاغدا تېكە:

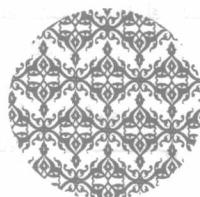
— هەي بۆرە، ئالته بۆرینىڭ تېرسى بىر جۇڭغا ياقا
بولىدۇ، بىر يولۋاسنىڭ تېرسى چاپانغا بوي بولىدۇ، — دەپ-
تىكەن، ئۇلارنىڭ كۆزى چەكچىيپ، ئەرۋاهى ئۇچۇپتۇ. بۆرە-
لەردەن بىرى سىرتقا چىقىپ قارسا، ئىشىك ئالدىدا يولۋاس-
نىڭ تېرسى تۇرغۇدەك، بۇنى كۆرۈپ بۆرلىر بىر - بىرلەپ
قېچىشقا باشلاپتۇ. ئاخىردا سەللە باتۇر دەيدىغان بىرى قاپتۇ.
تېكە يوگۇرۇپ بېرىپ ئۇنى بىرنى ئۇسۇپتۇ، ئارقىدىنلا قوچ-
قارماق شوخشۇپ بېرىپ بىرنى ئۇسۇپتۇ، سەللە باتۇر ئاغزى -
بۇرنى قان بولۇپ، قېچىشقا باشلاپتۇ. ئۇ قېچىپ كېتىپ
بارسا، تاغدىكى ئەللە باتۇر دەيدىغان بىر بۆرە ئۇچراپ قاپتۇ.
ئەللە باتۇر ئۇنىڭدىن: — بىرىنىڭ ئەملىكى ئەملىكى ئەملىكى
— هەي سەللە باتۇر، نېمە بولۇڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.
سەللە باتۇر ئۆزىنى توختىتىپ: — بىرىنىڭ ئەملىكى ئەملىكى ئەملىكى
— ئۇچ رىزىق ئۇچرىۋىدى، ئۇنى ئەمدى يەيلى دېسەك،
تالا ئەلا ئەلا

ئەلله باتۇر ئۇنى مازاق قىلىپ:
 — يۈرە، مېنى باشلاپ بارغىن، — دەپتۇ. ئۇ ئىككىسى
 يولغا چۈشۈپ مېڭىپتۇ.

ئۈچ ئاغىنە بۆرلەرنى قاچۇرۇۋەتكەندىن كېيىن: «ئەمدى
 بىز ئۆزىمىزنى دالدىغا ئالمىساق، ئۇلار يەنە كېلىدۇ» دەپ،
 بىر ياققا قاراپ قېچىشقا باشلاپتۇ. ئۇلار شۇ قاچقانچە يوغان
 بىر دەرەخكە ئۇچراپتۇ. ئۇلار شۇ دەرەخنى دالدا قىلماقچى
 بويپتۇ. تېكە ئالدى بىلەن دەرەخكە چىقىۋاپتۇ، ئارقىدىن قوچ-
 قارمو چىقىپتۇ. ئىككىسى بۇقىنىمۇ سۆرەپ يۈرۈپ بىر شاخ-
 قا چىقىرىپتۇ.

ئۇلار ئەمدى قۇتۇلدۇق دەپ تۇرسا، ئەلله باتۇر بىلەن
 سەلله باتۇر يېتىپ كەپتۇ. بۇنى كۆرۈپ ئۇلار جانلىرىدىن
 ئۆمىد ئۆزۈپ تۇرغاندا، قىبىدىن بىر شامال چىقىپتۇ. شا-
 مالنىڭ كۈچى بىلەن بۇقا چىقىۋالغان شاخ قاراسلاپ سۇنۇپ-
 تۇ. بۇنى كۆرۈپ، سەلله باتۇر:

— بىر دەرەخ تەڭ كېلەلمىۋاتقان نەرسىگە سەن بىلەن
 مەن قانداق تەڭ كېلىمىز؟ قاچايلى، — دەپتۇ — دە، ئىككى-
 سى قېچىپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۈچ ئاغىنە ئەركىن
 يايрап سەپىرىنى داۋام قىپتۇ.

[General Information]

书名=维吾尔民间故事 23 维吾尔文

SS号=40250818